

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นางสาวพัชรินทร์ อินเถื่อน

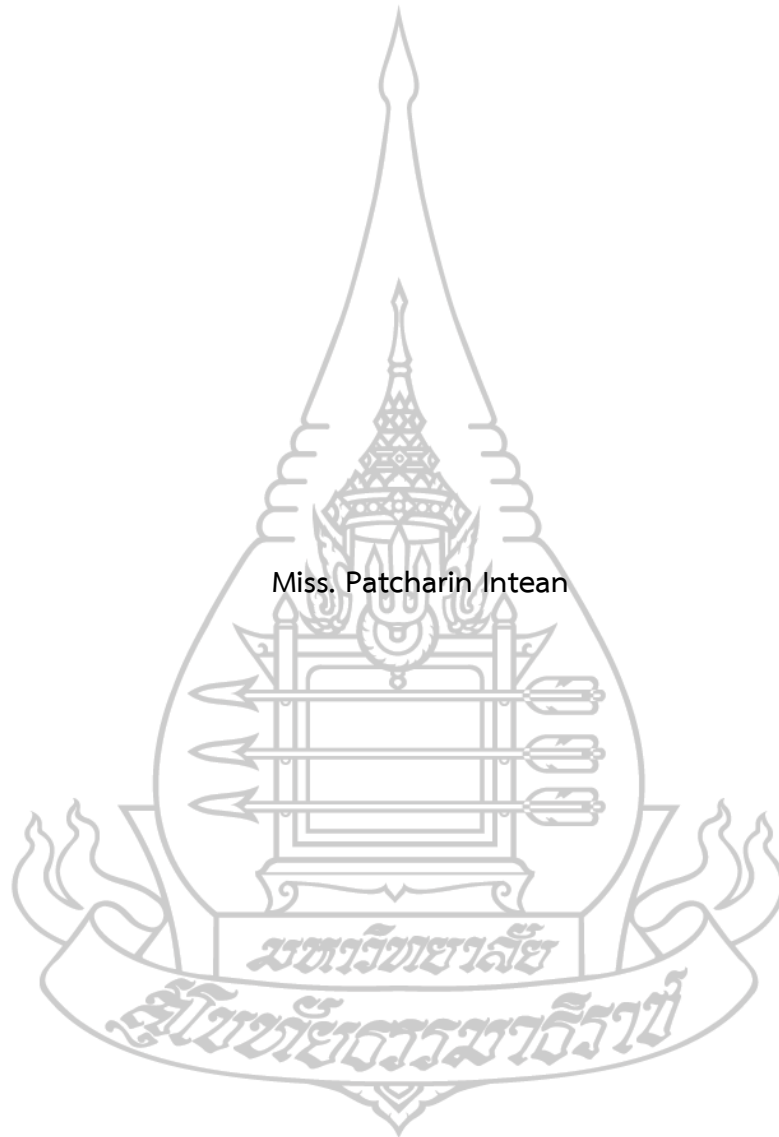
คู่มือนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต วิชาเอกหลักสูตรและการ

สอน

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2566

Development of a Spelling Instruction Model for Dyslexic students at
Primary Education Level

Miss. Patcharin Intean

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Doctor of Philosophy in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies
Sukhothai Thammathirat Open University

2023

หัวข้อคุณสมบัติ	การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน
ชื่อและนามสกุล	นางสาวพัชรินทร์ อินเถื่อน
แขนงวิชา / วิชาเอก	หลักสูตรและการสอน
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
อาจารย์ที่ปรึกษา	1. รองศาสตราจารย์ ดร.จรีลักษณ์ รัตนพันธ์ 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุษะมาน 3. อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ อาศิริพจน์

คุณสมบัตินี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก เมื่อวันที่ 19 ตุลาคม พ.ศ. 2566

คณะกรรมการสอบคุณสมบัติ

.....	ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ดารณี ศักดิ์ศิริผล)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.จรีลักษณ์ รัตนพันธ์)	
.....	กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุษะมาน)	
.....	กรรมการ
(อาจารย์ ดร.สมบูรณ์ อาศิริพจน์)	
.....	กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ศุภวรรณ เล็กวิไล)	
.....	ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.นราธิป ศรีราม)	

ชื่อคุณุณีพนธ์ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษา
ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ผู้วิจัย นางสาวพัชรินทร์ อินเดือน รหัสนักศึกษา 4552100044

ปริญญา: ปริญญาคุุณบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา (1) รองศาสตราจารย์ ดร.จรัสลักษณ์ รัตนาพันธ์ (2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.

อภิรักษ์ อนุษาน (3) อาจารย์ ดร.สมบุญรณ์ อาศิริพจน์ ปีการศึกษา 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้
ด้านการอ่าน และ 2) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา ดำเนินการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนอ่าน
สะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มี 3 ขั้นตอน ได้แก่ (1) ร่างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน (2) การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และ (3) การประเมินผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ซึ่งกำลังศึกษาใน
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 6 คน ครูผู้สอนจำนวน 10 คน ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) รูปแบบการสอนสะกดคำ (2) คู่มือการใช้รูปแบบ (3) แผนการจัดการเรียนรู้ (4) แบบทดสอบความสามารถ
ในการอ่าน (5) แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน (6) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน (7) แบบสอบถามความคิดเห็น
ของครู และ (8) แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครอง วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติการทดสอบวิลคอกซัน และ
การวิเคราะห์เนื้อหา ระยะที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการ
อ่าน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 คน ได้มาโดย
การเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน (2) แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจใน
การอ่าน การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสถิติการทดสอบวิลคอกซัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 9 องค์ประกอบ ได้แก่ (1) ลักษณะของผู้เรียน
(2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ (3) แนวคิดของรูปแบบ (4) เนื้อหาของรูปแบบ (5) หลักการของรูปแบบ (6) ขั้นตอนการเรียนการสอน ประกอบด้วย
5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 2 การทบทวนความสามารถเดิม ขั้นตอนที่ 3 การสร้างความสามารถใหม่ ขั้นตอน
ที่ 4 การฝึกฝนตนเอง และขั้นตอนที่ 5 การประเมินความสามารถการอ่าน (7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ (8) การวัดและการประเมินผล (9) การมี
ส่วนร่วมของผู้ปกครอง และ 2) ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
จากการศึกษาพบว่า (1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 (2) ความคงทนในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีความคงทนในการอ่าน คิดเป็นร้อยละ 92.77 (3) ความสนใจในการอ่านของ
นักเรียน ประกอบด้วย พฤติกรรมการแสดงออกถึงความสนใจ คิดเป็นร้อยละ 80.59 อยู่ในระดับมากที่สุด และช่วงระยะเวลาความสนใจในการ
ทำกิจกรรม คิดเป็นร้อยละ 79.44 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ การอ่านสะกดคำ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน รูปแบบการสอน

Dissertation title: Development of a Spelling Instruction Model for Dyslexic students at Primary Education Level

Researcher: Miss. Patcharin Intean; ID: 4552100044;

Degree: Doctor of Philosophy (Curriculum and Instruction);

Dissertation advisors: (1) Dr. Jareeluk Ratanaphan, Associate Professor (2) Dr. Apirak Anaman, Assistant Professor (3) Dr. Somboon Asiraphoj, Lecturer , Academic year:

2023

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop an instructional model for teaching spelling to dyslexic students, and 2) examine the effectiveness of the instructional model for teaching spelling to dyslexic students.

This study is research and development, conducted in two phases. Phase 1 involved the development of an instructional model for teaching spelling to dyslexic students, comprising of three steps: (1) drafting the reading spelling instructional model for elementary students with learning disabilities in reading, (2) piloting the reading spelling instructional model for elementary students with reading difficulty, and (3) evaluating the implementation of the reading spelling instructional model for elementary students with learning disabilities in reading. The sample group consists of six dyslexic students, enrolled in the second semester of the 2020 academic year, ten teachers, and six parents, selected through purposive sampling. The research instruments include: (1) the spelling instructional model, (2) the model's user manual, (3) lesson plans, (4) a reading ability test, (5) a reading interest behavior observation form, (6) a student opinion questionnaire, (7) a teacher opinion questionnaire, and (8) a parent interview form. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, Wilcoxon signed-rank test, and content analysis. Phase 2 examines the effectiveness of the reading spelling instructional model for students with reading difficulty. The sample group includes six students with reading difficulty, enrolled in the first semester of the 2021 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments include: (1) a reading ability test, (2) a reading interest behavior observation form. Data were analyzed using percentage, mean, and Wilcoxon signed-rank test. Phase 2 examines the effectiveness of the reading spelling instructional model for students with reading difficulty. The sample group includes six students with reading difficulty, enrolled in the first semester of the 2021 academic year, selected through purposive sampling. The research instruments include: (1) a reading ability test, (2) a reading interest behavior observation form. Data were analyzed using percentage, mean, and Wilcoxon signed-rank test.

The results showed that 1) the spelling instructional model consisted of 9 components: (1) learner characteristics, (2) the aim of the model, (3) the concept of the model, (4) the content of the model, (5) the principles of the model, and (6) the teaching and learning processes that comprised of 5 steps including: Step 1 Learning preparation, Step 2 Review of schematic abilities, Step 3 Creation of new abilities, Step 4 Self-training, Step 5 Assessment of reading ability, (7) Learning media and resources, (8) Measurement and Evaluation, and (9) Parent Participation, and; 2) The effectiveness of the spelling instruction model for dyslexic students was demonstrated through the following key findings. (1) After the implementation of the model, The post-instruction spelling ability of the sample group was significantly higher than the set criteria at the .05 statistical level. (2) The retention of reading ability among the sample group was 92.77 %, and (3) The students' interest in reading, based on behavior expressing interest, was at 80.59%, categorized as very high, while the duration of attention during activities was 79.44%, also categorized as very high.

Keywords : Spelling, Dyslexic Students, Instructional Model

กิตติกรรมประกาศ

ดุขุฎีนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยคามกรุณาเป็นอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร. จริลัษณ์ รัตนพันธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิรักษ์ อนุษาน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช และอาจารย์ ดร.สมบูรณ์ อาศิรพจน์ อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ที่กรุณาให้คำแนะนำติดตามการทำดุขุฎีนิพนธ์ครั้งนี้ อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่ต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อย สมบูรณ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณ ดร.เกศรินทร์ ศรีธนะ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย ดร.รุ่งทิภา จันทน์วัฒนวงษ์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ดร.วทีญญู ขลิบเงิน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิติต์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สนั่น มีชั้นหมาก ข้าราชการบำนาญ ดร.อิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลพบุรี เขต 1 และ คุณครูเพ็ญภรณ์ เครือขอนแก่น ข้าราชการบำนาญ ที่ให้คำปรึกษาแนะนำตรวจสอบ เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ท่านผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิติต์ เขต 2 ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม ท่านผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลบ้านโคก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิติต์ เขต 2 จังหวัดอุดรดิติต์ ที่ได้กรุณาอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล และคณะครูทุกท่านที่ให้ คำแนะนำในการจัดการเรียนการสอน ทำแผนการจัดการเรียนรู้ รวมถึงสร้างเครื่องมือต่าง ๆ ในการเก็บ รวบรวมข้อมูล

ขอขอบพระคุณ เพื่อนนักศึกษาปริญญาเอก แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน ที่ให้คำแนะนำ และให้กำลังใจตลอดมา และขอขอบใจนักเรียนโรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม โรงเรียนอนุบาลท่าปลา- (ชุมชนร่วมจิต) และโรงเรียนอนุบาลบ้านโคก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรดิติต์ เขต 2 จังหวัดอุดรดิติต์ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำดุขุฎีนิพนธ์ในครั้งนี้ ประโยชน์ ที่ได้รับจากการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดาผู้มีพระคุณ และครูอาจารย์ที่ ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนสถาบันการศึกษาต่างๆ ที่ผู้วิจัยเคยศึกษาและเรียนรู้มา

นางสาวพัชรินทร์ อินเถื่อน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	5
วัตถุประสงค์การวิจัย	5
สมมุติฐานการวิจัย	5
ขอบเขตการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	9
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน	9
แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านแบบโฟนิกส์	15
แนวคิดเกี่ยวกับพหุสัมผัส	28
แนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน	35
แนวคิดเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้	41
แนวคิดเกี่ยวกับความสนใจในการเรียน	46
การสอนแบบแจกลูกสะกดคำ	50
แนวคิดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา	59
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	68
กรอบแนวคิดการวิจัย	74
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	76
ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	77

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ตอนที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	97
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	99
ตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	99
ตอนที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	117
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	119
สรุปการวิจัย	119
อภิปรายผล	122
ข้อเสนอแนะ	128
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	140
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	141
ข แผนการสอน	144
ค คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	153
ง แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน	163
จ แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน	166
ฉ แบบสรุปการสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน	169
ช แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	172
ซ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน	
แบบสอบถามครู	
แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน	183
ณ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	188
ประวัติผู้วิจัย	224

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	13
ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน	102
ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าร้อยละความสามารถในการอ่านหลังเรียนเทียบกับ เกณฑ์ร้อยละ 80	104
ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความคงทนในการอ่านของนักเรียน	105
ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินความสนใจในการอ่านของนักเรียน	106
ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินช่วงระยะเวลาความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน	107
ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบ การสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่อง ในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	110
ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอน อ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ด้านการอ่าน	111
ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบ การสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่อง ในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	114
ตารางที่ 4.9 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	118

สารบัญรูปภาพ

	หน้า
ภาพที่ 2.1 การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยพร้อมเพียงกันในการบันทึกความจำ	32
ภาพที่ 2.2 แสดงลำดับกระบวนการในการเรียนรู้	42
ภาพที่ 2.3 แสดงองค์ประกอบของความจำ	43
ภาพที่ 2.4 การอ่านแบบแจกลูก	55
ภาพที่ 2.5 การอ่านแบบสะกดคำ	55
ภาพที่ 2.6 การอ่านจากภาพ	56
ภาพที่ 2.7 ขั้นตอนการสอนอ่านแจกลูกและการสะกดคำ	56
ภาพที่ 2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย	75
ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	77
ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	78
ภาพที่ 3.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านกับทฤษฎีพหุสัมผัส และทฤษฎีโพนิกส์	79
ภาพที่ 3.4 ความสัมพันธ์ของหลักการของรูปแบบการสอน ข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎีพหุสัมผัส และทฤษฎีโพนิกส์	80
ภาพที่ 3.5 ร่างรูปแบบการสอนอ่านโดยการสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	83
ภาพที่ 4.1 รูปแบบการเรียนการสอนอ่านโดยการสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ในการเรียนรู้ด้านการอ่าน	101

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 วรรค 2 ระบุว่า “การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคล ซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ” ซึ่งการจัดการศึกษาควรมีรูปแบบที่เหมาะสมเน้นที่ความสามารถในการเรียนรู้ ช่วยพัฒนานักเรียนเต็มตามศักยภาพ โดยมีกระบวนการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีบทบาทสำคัญ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (พรบ.การศึกษาแห่งชาติ, 2542) จากพระราชบัญญัติการศึกษาระดับดังกล่าว จะเห็นได้ว่าครอบคลุมถึงเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งเด็กที่มีความต้องการพิเศษมีหลายประเภท โดยจะเห็นได้ชัดเจนจากความผิดปกติทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ยังมีเด็กอีกประเภทหนึ่ง ที่มองโดยรวมจะเหมือนกับเด็กปกติ มีสติปัญญาในระดับปกติหรือสูงกว่าปกติ แต่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ เด็กประเภทนี้นับวันจะมีปัญหามากขึ้น และครูผู้สอนยังมีความเข้าใจเกี่ยวกับเด็กประเภทนี้น้อยมาก เด็กประเภทนี้เรียกว่าเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษกลุ่มหนึ่งที่เรียนอยู่ในชั้นเรียนปกติทั่วไป ลักษณะของเด็กกลุ่มนี้จะมีความยุ่งยากในการเรียนวิชาต่าง เช่น การอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์ เป็นต้น และจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำทั้ง ๆ ที่มีระดับสติปัญญาปกติหรือสูงกว่าปกติ โดยที่ครูส่วนใหญ่ไม่สามารถให้การช่วยเหลือได้ เพราะขาดความเข้าใจ และขาดเทคนิควิธีสอนที่จะช่วยเหลือได้ เด็กบางคนต้องออกจากโรงเรียนกลางคัน บางคนต้องย้ายโรงเรียนบ่อยๆ ในขณะที่หลายคนถูกเข้าใจว่าเป็นเด็กเหลวไหล ไม่สนใจในการศึกษาเล่าเรียน (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2549 น. 1) จากข้อมูลจำนวนนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ พบว่าจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2563 มีนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ 355,954 คน และปีการศึกษา 2564 มีนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ 354,076 คน ปีการศึกษา 2565 มีนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ 306,261 คน ซึ่งในจำนวนนักเรียนทั้งหมด พบว่าจำนวนนักเรียนชายมีมากกว่านักเรียนหญิง จากสถิติ 3 ปีที่ผ่านมาจะเห็นว่าจำนวนนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้เพิ่มสูงขึ้นทุกปี (สำนักบริหารการศึกษาพิเศษ, 2565)

ปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านเป็นปัญหาที่พบมากกว่าปัญหาการเรียนรู้ด้านอื่นๆ กล่าวคือ อย่างน้อยประมาณร้อยละ 50 ของกลุ่มที่มีปัญหาการเรียนรู้เป็นประเภทที่มีปัญหาด้านการอ่าน และประมาณร้อยละ 20 ของนักเรียนระดับประถมศึกษาที่มีความเสี่ยงที่จะมีปัญหาการอ่าน (Spafford; & Grosser, 2005) ปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันในกลุ่มของตนเอง (Heterogeneity) เช่น ลักษณะความบกพร่องด้านการประมวลผลในระบบเสียงหรือ ลักษณะการตระหนักรู้โครงสร้างทางภาษา ลักษณะความจำระหว่างการประมวลผลข้อมูลกับการเก็บข้อมูลในความทรงจำระยะสั้น เป็นต้น (Siegel, 2003, น.160) นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านจะแสดงพฤติกรรมการอ่าน เช่น จำตัวอักษรไม่ได้ หรือจำตัวอักษรได้ แต่อ่านคำไม่ได้ อ่านคำแบบสลับตัวอักษร เช่น อ่าน คำว่า “มด” เป็น “ดม” ไม่สามารถแยกแยะเสียงสระในคำได้ หรืออ่านได้แต่ไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน (ผดุง อารยะวิญญู, 2544, น. 23)

เนื่องจากนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านมีกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไปซึ่งความยากลำบากในการอ่านส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของเด็กหากเด็กที่อยู่ในวัยเรียนไม่สามารถอ่านได้ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน และทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง การสอนอ่านสำหรับเด็กกลุ่มนี้ควรเน้นการเสริมสร้างความสามารถทางการรับรู้เพราะการรับรู้เป็นสิ่งสำคัญขั้นต้นในกระบวนการเรียนรู้ โดยให้เด็กมีโอกาสรับรู้ข้อมูลได้หลายทางได้แก่ การฟัง การมองเห็น และการสัมผัส เพื่อช่วยให้เด็กจับ และส่งผ่านข้อมูลเข้าไปสู่ระบบความจำได้ดี ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนอ่านได้ และสามารถอ่านได้ดีที่สุดในที่สุด (ผดุง อารยะวิญญู, 2542, น. 4) วิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับวิธีพหุสัมผัส ซึ่งมีพื้นฐานแนวคิดที่เน้นให้เด็กเรียนรู้ และเข้าใจสิ่งใหม่ๆ ด้วยการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสที่หลากหลายได้แก่ การมองเห็น (Visual) การได้ยิน (Auditory) การเคลื่อนไหวร่างกาย (Kinesthetic) และการสัมผัส (Tactile) การสอนตามวิธีพหุสัมผัสช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ผ่านหลายช่องทาง และเป็นวิธีกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนอ่านมากขึ้น (จรัสลักษณ์ จีรวินบูลย์, 2545, น. 131-132)

แนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ ด้านการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านของ ผู้วิจัย พบว่าแนวคิด ทฤษฎีที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ มีหลายแนวคิด แต่มีสองแนวคิดที่มีความสอดคล้องกัน และสามารถนำมาพัฒนาความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือแนวคิดพหุสัมผัส (Multisensory Approach) และแนวคิดการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Approach)

แนวคิดพหุสัมผัสเป็นวิธีการที่ใช้หลักของการรับรู้ด้วยอวัยวะสัมผัสทั้งห้า ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น และกายสัมผัสหรือผิวหนัง ซึ่งการรับรู้สิ่งเร้าต่างๆ เข้าสู่กระบวนการแปลผลข้อมูลและเก็บเป็นความจำนั้นจะใช้การเห็น การได้ยิน การดมกลิ่น การรู้รสชาติ และการสัมผัสหยาบจับ การจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีพหุสัมผัสเป็นการบูรณาการการใช้ประสาทสัมผัสอย่างน้อย 3 ด้าน ในการเรียนรู้ ได้แก่ การได้ยิน (ได้ยินและพูด) การเห็น (เห็นและรับรู้) และการเคลื่อนไหว (สัมผัสการเคลื่อนไหว) ในการสอนครูผู้สอน

อาจให้นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสตั้งแต่ 2 ด้านขึ้นไปเพื่อการเรียนรู้ และนักเรียนสามารถตอบสนองหรือแสดงออกได้หลายวิธีเช่นกัน (learningabledkids, 2011)

การศึกษาจากสถาบันสุขภาพเด็กแห่งชาติและการพัฒนามนุษย์ ได้แสดงให้เห็นว่าเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในการอ่าน การสอนโดยวิธีพหุสัมผัสเป็นวิธีการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเด็กกลุ่มดิสเล็กเซีย ซึ่งการเรียนการสอนโดยใช้พหุสัมผัสเป็นการช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ผ่านสัมผัสมากกว่าหนึ่งด้าน การสอนโดยใช้วิธีพหุสัมผัสซึ่งเป็นที่รู้จักกันทั่วไปในรูปแบบของ VAK ได้แก่ Visual คือ การเห็น Auditory คือ การได้ยิน และ Kinesthetic คือ การเคลื่อนไหว วิธีการสอนที่ดีที่สุดคือการให้นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทุกด้านให้มากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้การสัมผัสและการเคลื่อนไหว ซึ่งวิธีการเคลื่อนไหวร่างกาย การหยิบจับสัมผัส การมองเห็นและการได้ยินนี้จะช่วยกระตุ้นสมองของนักเรียนในการจำ (John Bradford, 2011)

การสอนแบบโฟนิกส์ (phonic) เป็นการนำหลักการทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสอนอ่านสอนเขียน โฟนิกส์ (phonic) เป็นคำคุณศัพท์ คำนาม คือ phone แปลว่าเสียง ในที่นี้หมายถึงเสียงในภาษานั้นคือ เสียงพยัญชนะและสระ คำประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะ สระ และหรือตัวสะกด วิธีนี้ใช้สีเป็นตัวกำหนดเสียง (สระหรือพยัญชนะ) เช่น คำที่ประสมด้วยสระอาในหน้าเดียวกัน สระอาอาจใช้สีแดงทั้งหน้า ทุกครั้งที่เด็กได้ยินเสียงสระอา ก็เห็นสีแดงทุกครั้ง ตัวสระอาเท่านั้นที่เป็นสีแดง ส่วนตัวพยัญชนะที่ประกอบขึ้นเป็นคำอาจมีสีอื่น การที่นักเรียนได้ยินเสียงอา และมองเห็นตัวลากข้างสีแดงจะช่วยให้เด็กถ่ายโยงความรู้ได้ เมื่อพบคำอื่นที่ประสมด้วยสระอาทำให้เด็กอ่านได้ เสียงพยัญชนะเดี่ยว พยัญชนะควบกล้ำ ตัวสะกดก็ใช้หลักอันเดียวกัน ควรสอนคำพยางค์เดี่ยวก่อน แล้วจึงตามด้วยคำหลายพยางค์ (ผดุง อารยะวิญญู, 2546, น. 2) วิธีโฟนิกส์เริ่มต้นด้วยการสอนให้นักเรียนรู้จักแยกแยะหน่วยเสียงหรือถอดรหัสเสียงซึ่งมีทั้งหมด 42 เสียง (Phonemic Awareness/decoding) ก่อนที่จะอ่านเป็นคำ เมื่อเอาหน่วยเสียงมาเชื่อมกับตัวอักษร (Letter Sound Correspondence หรือ Phonics) นักเรียนก็สามารถที่จะอ่านเป็นคำได้ง่ายดาย และขัดถ้อยขัดคำ การสอนด้วยวิธีโฟนิกส์ต้องสอนอย่างเป็นระบบ เป็นลำดับขั้นตอน ไม่ควรสอดแทรกไปกับบทอ่านหรือบทสนทนา ผลสรุปนี้ได้รับการยืนยันจากงานวิจัยทางด้านการศึกษาทางด้านการเรียนรู้ทางด้านการมองเห็น (Brain-based Learning/neuron-scientific Research) ของมหาวิทยาลัยเยล ที่ได้จากการทำการสแกนสมองของผู้เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการของโฟนิกส์ และวิธีการเดิมซึ่งงานวิจัยนี้ได้สรุปว่า วิธีการสอนโฟนิกส์ในรูปแบบดังกล่าวช่วยกระตุ้นเซลล์สมองทำให้สมองมีการสร้างเส้นใยใหม่และใยสมองเดิมแตกตัว มีผลทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีอื่น (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2552)

การศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน พบว่าส่วนใหญ่มักศึกษาว่าจะสอนในแต่ละทักษะอย่างไร เช่น การศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการสอนอ่าน สะกดคำ การอ่านออกเสียง ซึ่งการสอนอ่านคำในภาษาไทยการเน้นการออกเสียง

ให้ถูกต้องมีความสำคัญที่สุดเมื่อนักเรียนสามารถออกเสียงได้ถูกต้องแล้วยังต้องสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรให้ถูกต้องด้วย การจัดการเรียนการสอนที่จะสามารถให้นักเรียนมีทักษะในการออกเสียงให้ถูกต้องและสามารถจดจำตัวอักษรได้นั้นจำเป็นต้องมีวิธีการสอนที่สามารถทำให้นักเรียนจดจำตัวอักษรได้คือวิธีการที่นักเรียนได้ใช้การสัมผัสทุกด้าน ทั้งการฟังเสียง การมองเห็นตัวอักษร การสัมผัสหรือการเขียนตามแบบตัวอักษร

จากการคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้แบบคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการอ่านคำศัพท์ไม่ได้ อ่านคำที่ไม่คุ้นเคยไม่ได้ มีปัญหาในการผสมคำ การอ่านออกเสียงคำ และสับสนในพยัญชนะที่คล้ายกัน ซึ่งในทักษะการอ่านย่อมจะต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษา การเรียนรู้ในการอ่านกับการเรียนรู้ในการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมาก (วรรณ โสมประยูร, 2542, น. 16) การสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพควรเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรในการอ่านและการสะกดคำ การเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษรนั้นเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญที่สุดในการเรียนการอ่านและการเขียน นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านได้นั้นนักเรียนจะต้องมีความสามารถในการรู้ว่าตัวอักษรใดแทนหน่วยเสียงใด เข้าใจว่าหน่วยเสียงสามารถเกิดในตำแหน่งต่าง ๆ ของคำและสามารถวิเคราะห์คำเป็นหน่วยเสียงได้ (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2555, น. 3-4)

จากการที่พบว่า วิธีโฟนิกส์ เป็นการสอนอ่านวิธีหนึ่งที่เน้นทักษะพื้นฐานการอ่านคำ ซึ่งสอดคล้องกับลักษณะปัญหาการเรียนรู้ของเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน และวิธีพหุสัมผัส ซึ่งเป็นวิธีการกระตุ้นให้เด็กได้รับรู้ข้อมูลผ่านประสาทหลายทางที่จะช่วยชดเชยข้อจำกัดบางประการในการเรียนอ่านของเด็ก อีกทั้งเมื่อเด็กมีโอกาสประสบความสำเร็จในการอ่านของตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้เกิดแรงจูงใจในการอ่านต่อไป(สุไพรมา ลีลามณี, 2553, น. 6)

จากสภาพปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ดังกล่าวมา จึงควรดำเนินการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านให้ยั่งยืน ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวการสอนแบบโฟนิกส์

2. คำถามการวิจัย

2.1 รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีองค์ประกอบด้านใดบ้าง

2.2 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านเป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์การวิจัย

3.1 เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

3.2 เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

4. สมมุติฐานการวิจัย

รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นเป็นรูปแบบที่มีประสิทธิภาพต่อนักเรียนดังนี้

4.1 นักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มากกว่าร้อยละ 80

4.2 นักเรียนมีความคงทนในการอ่าน ระดับมาก

4.3 นักเรียนมีความสนใจในการอ่าน ระดับมาก

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

5.1.1 ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีการศึกษา 2564 ที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการด้านอื่น อ่านสระ พยัญชนะไม่ได้ อ่านตกหล่น อ่านข้ามคำ อ่านคำที่ประสมสระไม่ได้ อ่านออกเสียงคำ อ่านสะกดคำและอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ มีความสนใจในการเรียนน้อย สมาริสั้น ไม่ชอบอ่านหนังสือที่มีตัวอักษรมาก ๆ

5.1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการด้านอื่น อ่านสระ พยัญชนะไม่ได้ อ่านตกหล่น อ่านข้ามคำ อ่านคำที่ประสมสระไม่ได้ อ่านออกเสียงคำ อ่านสะกดคำและอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ มีความสนใจในการเรียนน้อย สมาธิสั้น ไม่ชอบอ่านหนังสือที่มีตัวอักษรหลายๆ ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนกลุ่มที่มีผลการคัดกรองความบกพร่องในการเรียนรู้ ผู้เรียนที่ผ่านการคัดกรองการอ่านของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 โดยแบบคัดกรองการอ่านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วส่งต่อให้แพทย์วินิจฉัย และแพทย์ลงความเห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ซึ่งมีใบบัตรประจำตัวคนพิการ หรือใบรับรองแพทย์

5.2 ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยประยุกต์ใช้ แนวคิดพหุสัมพันธ์และแนวการสอนแบบโปนิกส์ เนื้อหาที่ใช้ในการสอนเป็นการประสมคำด้วย อักษรกลางกับสระเดี่ยวที่มีเสียงยาว เป็นคำที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกดในมาตรา แม่กง แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กก แม่กต แม่กบ แม่กน ซึ่งเป็นคำที่มีอยู่ในบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 ของกระทรวงศึกษาธิการ

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

5.3.1 ตัวแปรอิสระ คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

5.3.2 ตัวแปรตาม คือ ประสิทธิภาพผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ได้แก่

- 1) ความสามารถในการอ่าน
- 2) ความคงทนในการอ่าน
- 3) ความสนใจในการอ่าน

6. นิยามศัพท์เฉพาะ

6.1 รูปแบบการสอนอ่านโดยการสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน หมายถึง รูปแบบการสอนอ่านที่ใช้แนวคิดพหุสัมพันธ์และแนวการสอนแบบโปนิกส์เป็นหลัก ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการอ่าน ความคงทนในการเรียนรู้ และ

ความสนใจในการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน 5 ขั้นตอนคือ

6.1.1 ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นการสนทนาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้สนใจ กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยกิจกรรมและเกมต่างๆ

6.1.2 ขั้นทบทวนความสามารถเดิม เป็นการทบทวนความรู้เดิม หรือเนื้อหาที่เรียนไปแล้วด้วย วิธีการอ่านโดยการสะกดคำ

6.1.3 ขั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่ เป็นการสาธิต ให้นักเรียนรู้จักและวิเคราะห์หน่วยเสียง รวมทั้งการสร้างความเข้าใจการใช้สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงด้วยตัวอักษร จากการใช้ประสาทสัมผัสประกอบด้วย การได้ยินเสียง (Auditory) คือ การที่นักเรียนฟังเสียงของหน่วยเสียง และเสียงของคำ ร่วมกับการมองเห็น (Visual) คือการที่นักเรียนมองดูตัวอักษรคำและรูปภาพ รวมทั้งการใช้ ประสาทสัมผัสอื่นร่วมด้วย คือการเคลื่อนไหวร่างกาย (Kinesthetic) เช่น การออกเสียงโดยการ เคลื่อนไหวอวัยวะภายในปาก การเคลื่อนไหวนิ้ว มือ แขนและขา หรือการสัมผัสภายนอก (Tactile) คือการสัมผัสพื้นผิวเช่น การใช้นิ้วมือเขียนตัวอักษรลงบนกระดาษทราย ผ้า หรือพื้นห้อง

6.1.4 ขั้นฝึกฝนตนเอง เป็นการฝึกซ้ำๆ เพื่อทบทวนความสามารถในการอ่านด้วยตนเอง การทำกิจกรรมการอ่านโดยการเรียนรู้จากสื่อประกอบกิจกรรม

6.1.5 ขั้นประเมินความสามารถการอ่าน เป็นการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนหลังจากเรียนจบในแต่ละคาบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความสามารถในการอ่านของตนเอง

6.2 นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการด้านอื่น อ่านสระ พยัญชนะ ไม่ได้ อ่านตกหล่น อ่านข้ามคำ อ่านคำที่ประสมสระไม่ได้ อ่านออกเสียงคำ อ่านสะกดคำและอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ มีความสนใจในการเรียนน้อย สมาธิสั้น ไม่ชอบอ่านหนังสือที่มีตัวอักษร มาก ๆ เป็นผู้เรียนที่ผ่านการคัดกรองการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 โดยแบบคัดกรองการอ่านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แล้วส่งต่อให้แพทย์วินิจฉัยและแพทย์ลงความเห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ซึ่งมีใบบัตรประจำตัวคนพิการ หรือใบรับรองแพทย์

6.3 ประสิทธิภาพของรูปแบบ หมายถึง ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน หลังจากที่ผ่านมากระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ประกอบด้วย ผลที่เกิดขึ้นกับนักเรียนในด้านความสามารถในการอ่าน ความคงทนในการอ่าน และความสนใจในการอ่าน

6.4 ความสามารถในการอ่าน หมายถึง การออกเสียงคำ อ่านสะกดคำที่ประสมคำด้วยอักษรกลางกับสระเดี่ยวที่มีเสียงยาว เป็นคำที่ไม่มีตัวสะกด และมีตัวสะกดในมาตรา แม่กม แม่เกย

แม่เกอว แม่กก แม่กด แม่กบ แม่กน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ซึ่งวัดได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6.5 ความคงทนในการอ่าน หมายถึง ความจำของนักเรียนที่คงอยู่ในเรื่องการอ่านสะกดคำ ซึ่งวัดเสร็จสิ้นการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านที่ใช้ในการทดสอบเมื่อเสร็จสิ้นการทดลอง

6.6 ความสนใจในการอ่าน หมายถึง ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ทำกิจกรรมการอ่านทันทีหลังจากได้รับคำสั่งจากครู ทำกิจกรรมการอ่านที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จในเวลาที่กำหนด การเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน ประเมินจากการสังเกตพฤติกรรมความสนใจในการอ่านของนักเรียนขณะทำกิจกรรมการอ่าน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตและบันทึกผลการสังเกตในแบบสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการอ่าน

6.7 แนวคิดพหุสัมผัส หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงช่องทางการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสทางตา ทางหู การสัมผัสโดยใช้นิ้วมือ และการเคลื่อนไหวร่างกาย เพื่อรับรู้ จดจำข้อมูล และเรียนรู้

6.8 แนวคิดการสอนแบบโพนิกส์ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีต่างๆ เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนได้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงที่เปล่งออกมากับตัวอักษร ทำให้เข้าใจหน่วยเสียงของภาษา เช่น เสียง สระ เสียงพยัญชนะ และเสียงวรรณยุกต์ รู้จักการเชื่อมโยงเสียงกับรูปตัวอักษรแล้วสามารถนำเสียงพยัญชนะมาประสมกับเสียงของสระและวรรณยุกต์ เมื่อนักเรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนการเชื่อมโยงตัวอักษรกับเสียงทำให้อ่านสะกดคำและเปล่งเสียงได้ถูกต้อง

7. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ได้แนวทางในการพัฒนาความสามารถในการอ่าน โดยใช้หลักการของทฤษฎีพหุสัมผัส และทฤษฎีโพนิกส์ ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมาพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นพื้นฐานทางกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ โดยนำเสนอเป็น 10 ส่วน คือ

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน
2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านแบบโฟนิกส์
3. แนวคิดเกี่ยวกับพหุสัมผัส
4. แนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้
5. แนวคิดเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้
6. แนวคิดเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนรู้
7. การสอนแบบแจกลูกสะกดคำ
8. แนวคิดการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
10. กรอบแนวคิดการวิจัย

1. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน

เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการ ผู้วิจัยขอเสนอเกี่ยวกับ ความหมายของรูปแบบการสอน องค์ประกอบของรูปแบบการสอนและการพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอน ดังนี้

1.1 ความหมายของรูปแบบการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของรูปแบบการสอนไว้ ดังนี้

Saylor and others (1981, p. 271) กล่าวว่า ความหมายของรูปแบบการสอน (Teaching Model) ว่า หมายถึง แบบ หรือ แผน (Pattern) ของการสอนที่มีการจัดกระทำพฤติกรรมขึ้นจำนวนหนึ่ง ซึ่งมีความแตกต่างกัน เพื่อจุดหมาย หรือจุดเน้นเฉพาะเจาะจงอย่างหนึ่งอย่างใด

Gunter, Estes and Schwab (1996, p. 30) กล่าวว่า ความหมายของรูปแบบการสอนว่า หมายถึง รูปแบบการสอนเปรียบเสมือน พิมพ์เขียวหรือต้นแบบที่ประกอบด้วยขั้นตอนการสอนหลักๆ ซึ่งจะทำให้เกิดผลตามที่ต้องการ การจัดการเรียนการสอนต้องเรียงตามลำดับขั้นตอนที่เสนอไว้และรูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจะต้องตอบสนองจุดมุ่งหมายเฉพาะอย่างที่แตกต่างกัน

Eggen & Kauchak (2006, p. 21) กล่าวว่า ความหมายของรูปแบบการสอนว่า กลวิธีการสอนเฉพาะที่ได้รับการออกแบบโดยมีพื้นฐานมาจากทฤษฎีการเรียนรู้และการจูงใจเพื่อช่วยให้ ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้เฉพาะ รูปแบบการสอนจะบรรยายสภาพทั่วไปของการดำเนินการที่ครูทำเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยมีได้เป็นลักษณะของการสั่งการให้ครูต้องทำตามทุกอย่าง รูปแบบการสอนเป็นแนวทางทั่วไปสำหรับชี้แนะการจัดการเรียนการสอนของครู ซึ่งไม่สามารถแทนที่ ทักษะหรือความชำนาญการของผู้ที่มีความเชี่ยวชาญได้

Joyce and wail (2004, p. 2) กล่าวว่า ความหมายของรูปแบบการสอนว่า หมายถึงแผนหรือแบบแผนที่สามารถใช้เพื่อการสอนในห้องเรียนหรือการสอนที่เป็นกลุ่มย่อย รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจะให้แนวทางในการออกแบบการเรียนการสอนที่มีเป้าหมายให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่วางไว้

ทิตนา เขมมณี (2554, น. 221) กล่าวว่า ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนว่า สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ โดยประกอบด้วยกระบวนการหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือรูปแบบจะต้องได้รับการพิสูจน์ ทดสอบหรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพ สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์ เฉพาะของรูปแบบนั้น ๆ

สมจิต จันทร์ฉาย (2557, น. 232) กล่าวว่า ความหมายของรูปแบบการสอนว่า รูปแบบการเรียนการสอนจึงเป็นแบบแผนของการจัดการ เรียนการสอนที่ได้รับการออกแบบโดยมีทฤษฎีการเรียนรู้และการจูงใจเป็นพื้นฐาน เพื่อใช้เป็นแนวทาง ให้แก่ครูนำไปจัดการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบการเรียนการสอนนั้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของรูปแบบการสอนที่กล่าวมา สรุปได้ว่ารูปแบบการสอนหมายถึง แบบแผน หรือโครงสร้างการดำเนินการสอนที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่าง ๆ ในการสอนซึ่งได้รับการจัดเป็นระบบอย่างสัมพันธ์สอดคล้องกับทฤษฎี หลักการเรียนรู้หรือการสอนที่รูปแบบนั้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามเป้าหมายที่กำหนดและมีประสิทธิภาพ

1.2 องค์ประกอบของรูปแบบการสอน

นักการศึกษาหลายท่านได้อธิบายถึงองค์ประกอบของรูปแบบการสอนไว้ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

Kemp, Morrison and ross (1998) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนประกอบด้วย สภาพปัญหา หลักการ แนวคิด วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล

Andrson (1999, pp. 521-522) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอน ประกอบด้วย

1. หลักการของรูปแบบการสอน กล่าวถึงความเชื่อ และแนวคิดทฤษฎีเป็นพื้นฐานของรูปแบบการสอน โดยหลักการของรูปแบบการสอนจะเป็นตัวชี้้นำการกำหนดจุดประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินงานในรูปแบบการสอน

2. เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ เป็นสิ่งที่ผู้สอนระบุถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ได้แก่ การวางเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน หรือเป็นการระบุเป้าหมายในการทำงานของผู้เรียน เพื่อให้ประสบผลสำเร็จในการดำเนินการ

3. สารการเรียนรู้ ประกอบด้วยเนื้อหา และกระบวนการในการเรียนรู้ที่ผู้สอนจะใช้ในการวางแผนการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

4. การสอน สื่อ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ช่วยให้การปฏิบัติแต่ละขั้นตอนของการใช้รูปแบบการสอนประสบผลสำเร็จ สามารถพัฒนาผู้เรียนได้จริง และตรงตามทีรูปแบบการสอนนั้น ๆ ได้กำหนดไว้

5. การวัดและประเมินผล เป็นการประเมินประสิทธิภาพของรูปแบบโดยการประเมินผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน และทราบประสิทธิผลของรูปแบบที่มีต่อการเรียนรู้ และกระบวนการทั้งหมดของรูปแบบการสอน

Arends (1999, p. 7) กล่าวว่า รูปแบบการสอนประกอบด้วยองค์ประกอบประการ ได้แก่

1. หลักการตามทฤษฎีที่ใช้เป็นแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ
2. ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ
3. วิธีสอนที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุวัตถุประสงค์ของรูปแบบ
4. สิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนที่จะนำไปสู่ผลการเรียนรู้ที่ต้องการ

Joyce and Weil (2004, p. 2) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. แนวคิด และหลักการรูปแบบซึ่งจะเป็นตัวชี้้นำในการกำหนดวัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม และขั้นตอนการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามรูปแบบการสอนนั้น ซึ่งจะอาศัยความเชื่อ แนวคิด ทฤษฎี ที่ใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบรูปแบบการสอน

2. วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน เป็นความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น

3. เนื้อหา เป็นเนื้อหาหรือสาระการเรียนรู้ที่จะใช้ในการเรียนการสอน

4. กิจกรรมการเรียนการสอน เป็นกิจกรรม วิธีการ และขั้นตอนของการปฏิบัติในการนำรูปแบบการสอนไปใช้

5. การวัดและประเมินผล เป็นส่วนสำคัญที่จะตัวบอกถึงผลการดำเนินการตามรูปแบบการสอนที่บรรลุเป้าหมาย

ทิสนา แคมมณี (2554, น. 222) กล่าวว่า องค์ประกอบของรูปแบบการสอนว่ามี 4 องค์ประกอบ ได้แก่

1. ปรัชญาทฤษฎี หลักการ แนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบนั้น

2. การบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ

3. การจัดระบบ คือการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น

4. การอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการสอน สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการศึกษานั้นจะต้องประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอน หลักการของรูปแบบการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล

จะเห็นได้ว่า จากการศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบการสอนของนักการศึกษาหลายท่าน ได้แก่ Kemp, Morrison and Ross (1998); Anderson (1999); Arends (1999); Joyce and Weil (2004) และทิสนา แคมมณี (2554) ผู้วิจัยได้นำแนวคิดหรือสาระที่สอดคล้องกันมากำหนดเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการสอนโดยมีรายละเอียดดังแสดงไว้ในตารางที่ 2.1

ตารางที่ 2.1 แสดงองค์ประกอบของรูปแบบการสอน

แนวคิดของ	องค์ประกอบของรูปแบบการสอน							
	1. หลักการ	2. แนวคิดพื้นฐาน	3. วัตถุประสงค์	4. สาธารณการเรียนรู้	5. เนื้อหา	6. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน	7. สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ	8. การวัดและประเมินผล
Anderson (1999)	/	/	/	/	/	/	/	/
Arends (1999)	/	/	/	/	/	/	/	/
Kemp, Morrison and Ross (1998)	/	/	/	/	/	/	/	/
Joyce and Weil (2004)	/	/	/	/	/	/	/	/
จรัสลักษณ์ จีรวินบูลย์ (2545)	/	/	/	/	/	/	/	/
ทิตินา แชนมณี (2554)	/	/	/	/	/	/	/	/
อนุชา ภูมิสิทธิพร (2558)	/	/	/	/	/	/	/	/
สรุป	/	/	/	/	/	/	/	/

จากตารางที่ 2.1 สรุปได้ว่า องค์ประกอบที่สำคัญของรูปแบบการสอนประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอน หลักการของรูปแบบการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล สำหรับการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัย กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอนที่จะสร้างขึ้น ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ คือ แนวคิดพื้นฐานของรูปแบบการสอน หลักการของรูปแบบการสอน วัตถุประสงค์ของรูปแบบการสอน เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และการวัดและประเมินผล

1.3 การพัฒนารูปแบบการสอน

นักการศึกษาได้อธิบายถึงการพัฒนาารูปแบบการสอนไว้ดังนี้

Leshin, Pollock and Reguluth (1992, น. 23) กล่าวว่า องค์ประกอบหลัก 4 ประการของการออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน มีดังนี้

1. การวิเคราะห์ ความต้องการประกอบด้วยการวิเคราะห์ปัญหาและการวิเคราะห์ ขอบข่ายของปัญหาตลอดจนความต้องการในการจัดการเรียนการสอน

2. การเลือกและจัดลำดับเนื้อหา ประกอบด้วย การวิเคราะห์งานและการจัดลำดับของ งานว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้น ควรจะนำสาระใดไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นอันดับแรก สาระใดควรจะนำไปจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในอันดับต่อไป

3. การพัฒนาบทเรียน ประกอบด้วย การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนและการ ออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่จะใช้ในการสอนแต่ละครั้ง แล้วจึงทดสอบใช้รูปแบบที่ได้ออกแบบไว้

4. การประเมินผลการสอน เป็นขั้นตอนสำคัญที่ทำหลังจากได้ทดลองใช้รูปแบบการสอน ที่พัฒนาขึ้น เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพรูปแบบการสอนที่ได้พัฒนาขึ้น

Joyce and Weil (2004, p. 4) กล่าวว่า หลักการพัฒนารูปแบบการสอน มีดังนี้

1. รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้
2. เมื่อพัฒนารูปแบบการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้อย่างแพร่หลายจะต้องมีการวิจัยเพื่อ ทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงและนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไข รูปแบบที่พัฒนาขึ้น

3. การพัฒนารูปแบบการสอน อาจออกแบบให้ใช้ได้ใช้อย่างกว้างขวางหรือเพื่อ วัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

4. การพัฒนารูปแบบการสอน จะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ถือเป็นหลักในการพิจารณาเลือกรูปแบบไปใช้ กล่าวคือ ถ้าผู้ใช้นำรูปแบบการสอนไปใช้ตรงกับจุดมุ่งหมายหลักก็จะทำให้เกิดผลสูงสุดแต่ก็ สามารถนำรูปแบบนั้นไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์อื่นๆ ได้พิจารณาเห็นว่าเหมาะสมแต่ก็อาจได้ผลสำเร็จลด น้อยลงไป

ทิตินา แคมมณี (2554) กล่าวว่า ขั้นตอนการพัฒนารูปแบบการสอนว่ามีขั้นตอน 10 ขั้นตอนมีดังนี้

1. การกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนารูปแบบการสอน
2. การศึกษาหลักการหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดองค์ประกอบและเห็นแนวทาง ในการจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของรูปแบบ

3. การศึกษาสภาพการณ์และปัญหาที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ค้นพบองค์ประกอบที่สำคัญที่จะ ช่วยให้อารมณ์และการเรียนมีประสิทธิภาพเมื่อนำไปใช้จริง

4. การกำหนดองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบ

5. การจัดกลุ่มองค์ประกอบ

6. การจัดความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

7. การจัดผังรูปแบบโดยแสดงลำดับขั้นตอนของรูปแบบและแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ขององค์ประกอบ

8. การทดลองใช้รูปแบบการสอนเพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้น

9. การประเมินผลรูปแบบการสอน

10. การปรับปรุงรูปแบบการสอน

ศศิธร จันทมฤก (2554, น. 42) กล่าวว่า กระบวนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนั้น ต้องจัดทำอย่างเป็นระบบโดยศึกษา สภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎีหรือความเชื่อที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน กำหนดองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอน ที่พัฒนาขึ้นจำเป็นต้องได้รับการประเมินประสิทธิภาพว่าสามารถทำให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่

จากแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการสอน สรุปได้ว่าการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนั้น ต้องจัดทำอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาสภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน ลำทำการศึกษาหลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบให้สอดคล้องและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ จากนั้นจึงกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการเรียนการสอน แล้วจึงนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้ได้รูปแบบการสอนที่มี คุณภาพสูงสุด อีกทั้งการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเพื่อนำมากำหนดกรอบของการเรียนการสอนที่สามารถยืดหยุ่นได้ตามความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากผู้เรียนเหล่านี้มีปัญหาและความต้องการจำเป็นพิเศษที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพ

2. แนวคิดเกี่ยวกับการอ่านแบบโพนิกส์

เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบโพนิกส์ผู้วิจัยขอนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ความหมาย ความสำคัญ ประเภท องค์ประกอบ และการสอนอ่าน แล้วจึงนำเสนอการสอนอ่านแบบโพนิกส์ โดยนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

2.1 ความหมายของการอ่าน

ความหมายของการอ่าน มีนักการศึกษาให้ความหมายไว้ดังนี้

มุกดา ลิบลับ (2550, น. 8) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษร สัญลักษณ์ต่างๆ ที่ปรากฏสู่สายตาออกมาเป็นความคิด ความเข้าใจไปใช้ให้เกิดประโยชน์ นอกจากนี้การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดอันเกิดจากสายตาถอดรหัสความหมายของภาษาที่อ่านหรือผู้เขียนเขียนเรื่องไว้

ตั้งแต่คำระดับ วลี ประโยค ไปจนถึงข้อความ เพื่อเก็บข้อมูลเรียบเรียงเข้าสู่สมองแล้วตีความข้อมูลนั้นเพื่อแยกแยะรายละเอียดต่อไป

พรวิไล เลิศวิชา (2550, น. 33) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง ความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรและเสียงอ่าน การอ่านเริ่มจากการให้เด็กอ่านพร้อมกับดูตามตัวหนังสือ/รูปภาพ จากหนังสือที่ครูอ่านเพื่อสมองจะได้สร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาพ และคำที่เห็น ความหมายของคำจากภาพ ลักษณะเสียงที่เกิดจากการเรียงตัวอักษรในคำ

ดารณี ศักดิ์ศิริผล (2555, น. 34) กล่าวว่า การอ่านหมายถึง การรับรู้สัญลักษณ์ที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน นอกจากนี้การอ่านยังมีการออกเสียงในลักษณะเป็นคำ วลี ประโยค ข้อความ หรือเรื่องราวอีกด้วย

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านคือการรับรู้สัญลักษณ์ และแปลความหมายของสัญลักษณ์ที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่าน ทำผู้อ่านให้มีความเข้าใจตรงกันในการรับรู้ตัวอักษรเข้าใจความหมายของคำ ประโยค หรือเรื่องราวที่ต้องการสื่อ โดยอาศัยประสบการณ์เดิมของผู้อ่านเป็นพื้นฐาน และมีประสิทธิภาพในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายอย่าง

2.2 องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน

องค์ประกอบสำคัญในการอ่าน มีนักการศึกษาให้กล่าวถึงไว้ดังนี้

บันลือ พฤษะวัน (2532) กล่าวว่า องค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้เด็กสามารถอ่านได้ จะต้องมีความพร้อม 5 ด้าน ต่อไปนี้

1. ความพร้อมทางร่างกาย ได้แก่ ขนาด ส่วนสูง น้ำหนักซึ่งแสดงให้เห็นความเจริญเติบโตทางร่างกาย นอกจากนี้ยังรวมถึงการใช้สายตา หู ความคล่องแคล่อง ในกล้ามเนื้อ ความสัมพันธ์ระหว่างมือกับสายตา

2. ความพร้อมทางสมอง ได้แก่ ความสามารถในการจำ การตีความและแปลความการอธิบายงานที่ตนเองทำ และเรื่องราวของตนเองและของผู้อื่น ได้ดี

3. ความพร้อมทางอารมณ์และสังคม ได้แก่ การมีอารมณ์ร่วมสนุกสนาน เล่นกับเพื่อน รู้จักช่วยเหลือเพื่อน และแบ่งปันของให้เพื่อน

4. ความพร้อมทางด้านจิตวิทยา ได้แก่ การมีสมาธิในการฟังนิทานหรือเรื่องราวมีความมั่นใจ ในตนเอง กล้าแสดงออก

5. ความพร้อมทางพื้นฐานประสบการณ์ ได้แก่ การใช้ภาษาไทยพูด การตอบคำถาม ความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมใกล้ตัว

ศรีสมร กสิวัฒน์ (2541) กล่าวว่าครูจะสอนให้เด็กอ่านได้นั้น ครูควรจะต้องสังเกตและทดสอบเด็กก่อนว่า เขามีความสามารถเพียงที่จะเริ่มต้นเรียนได้หรือยัง เด็กคนใดที่ครูทดสอบแล้ว พบว่า เขามีทักษะการรับรู้ 3 ประการ แสดงว่าเขาน่าจะมีความพร้อมทางการอ่านซึ่งทักษะที่ครูควรสนใจคือ

1. การรับรู้ทางการเห็น (Visual Perception)
2. การรับรู้ทางการได้ยิน (Auditory Perception)
3. ความสัมพันธ์กับการได้เห็นและการได้ยิน (Visual-Auditory Association)

เห็นได้ว่าองค์ประกอบที่สำคัญในการอ่านนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมเป็นสำคัญ เมื่อเด็กมีสติปัญญาดี ร่างกายเจริญเติบโตตามลำดับขั้นตอน ครูควร ส่งเสริมหรือปรับปรุงแก้ไข ในกรณีที่เด็กไม่พร้อมในการจัดกิจกรรมเสริมทักษะเตรียมความพร้อมในการอ่านให้เด็กได้อย่างถูกต้องเหมาะสมผู้อ่านจะประสบความสำเร็จมากหรือน้อยทางการอ่านขึ้นอยู่กับสิ่งต่อไปนี้

1. ความสามารถในการแยกสิ่งที่ได้ยิน ได้แก่ ความเข้าใจ และความสามารถใช้ภาษาพูดได้ถูกต้อง แยกคำพูดที่แตกต่างกัน สามารถแยกถ้อยคำและออกเสียงให้ถูกต้อง
2. ความสามารถทางสายตา ได้แก่ ความสามารถในการแยกคำที่คล้ายคลึงกันและมองเห็นความแตกต่างของคำ
3. ความสามารถทางการคิดและจำ ได้แก่ สามารถใช้เหตุผล เข้าใจเหตุผล รู้จัก เชื่อมโยงความคิดต่างๆ ให้มีความหมาย เข้าใจความหมายของประโยคและจำรูปร่างของคำได้
4. ความสนใจได้แก่ ความสามารถที่จะนั่งฟัง และจับสายตาตามสิ่งที่อ่าน เคลื่อนไหวสายตา มีสมาธิในการอ่าน การฟัง และทำตามคำสั่งได้ดี

2.3 ความสำคัญของการอ่าน

ความสำคัญของการอ่าน มีนักการศึกษาได้กล่าวไว้ดังนี้
สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2545) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านว่าเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ การรู้และใช้วิธีอ่านที่ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอก็จะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดีทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่าน มีดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ โดยเฉพาะผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาผู้เรียนจำเป็นต้องอ่านหนังสือเพื่อการศึกษาหาความรู้
2. การอ่านเป็นเครื่องช่วยให้ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ เพราะสามารถนำความรู้ที่ได้จากการอ่านไปพัฒนาตนและพัฒนางาน
3. การอ่านเป็นเครื่องมือสืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมของคนรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่งต่อไป

4. การอ่านเป็นวิธีการส่งเสริมให้คนมีความคิดและฉลาดรอบรู้ เพราะประสบการณ์ที่ได้จากการอ่านเมื่อเก็บสะสมเพิ่มพูนก็จะทำให้เกิดความคิด เกิดสติปัญญา และเป็นคนฉลาดรอบรู้ได้

5. การอ่านเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจ เป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้คุณค่าที่สุด

6. การอ่านเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ทำให้คนสมบูรณ์ทั้งทางด้านจิตใจและบุคลิกภาพ เพราะอ่านมากย่อมรู้มาก สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข

จากแนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองและพัฒนางาน นอกจากนี้การอ่านยังเป็นกิจกรรมที่ก่อให้เกิดความเพลิดเพลินบันเทิงใจเป็นวิธีหนึ่งในการแสวงหาความสุขให้แก่ตนเองที่ง่ายที่สุด และได้ประโยชน์คุณค่าที่สุด ซึ่งการรู้จักฝึกฝนการอ่านสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี อีกทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวาง

2.4 การสอนอ่าน

การสอนอ่านมีหลายวิธี ผู้สอนสามารถศึกษาและวิเคราะห์วิธีสอนแต่ละวิธีเพื่อนำมาใช้ในการสอน

Polloway; patton; & Serna (2005) กล่าวว่า แนวคิดหลัก 2 วิธีที่มีบทบาทสำคัญในการสอนอ่าน ได้แก่

1. การสอนอ่านโดยเน้นทักษะการถอดรหัสเป็นพื้นฐาน เช่น วิธีการสอนอ่านแนววิเคราะห์ การออกเสียง (Phonetic Analysis Approaches) ซึ่งมีวิธีการสอนให้เด็กมีความรู้ในเรื่องการถ่ายโยงกันระหว่างเสียงกับรูปสัญลักษณ์ (Sound – Symbol Correspondences) แนวความคิดวิธีการสอนนี้มีความสอดคล้องกับแนวคิดพฤติกรรมกรอ่านรูปแบบร่างขึ้นบน โดยสอนให้เด็กรู้จักการถ่ายโยงเสียงกับรูป เช่น c-a-t (/k//a//t/) --> cat วิธีการสอนนี้เริ่มต้นจากการสอนทักษะพื้นฐานของการอ่าน คือ ความรู้เกี่ยวกับระบบเสียงในภาษา (Phonological Basis) และสอนทักษะย่อย ๆ ตามขั้นตอนเรียงลำดับไปสู่การอ่านที่แท้จริง คือการอ่านเพื่อความเข้าใจหรือการอ่านจับใจความ

2. วิธีการสอนแบบองค์รวม (Holistic Approach) ส่วนใหญ่วิธีนี้รู้จักกันในชื่อ Whole Language ซึ่งเน้นที่ความหมายของภาษา และเห็นว่าภาษาของเด็กมีความสำคัญที่จะเป็นสะพานเชื่อมไปสู่การอ่านออกเขียนได้ นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญในการผสมผสานทักษะ การฟัง การพูด และการเขียน ซึ่งเป็นส่วนประกอบสำคัญของการพัฒนาการทางด้านการอ่านและการเขียนอีกด้วย

ผดุง อารยะวิญญู (2544) กล่าวว่า วิธีสอนอ่านทั่วไปที่นิยมนำมาใช้ในการสอน มีดังนี้

1. วิธีสอนอ่านเป็นคำ (Sight Word Approach)

เป็นการสอนเด็กให้อ่านเป็นคำ ๆ และให้เด็กอ่านก่อนที่เด็กจะจำตัวอักษรได้ เมื่อเด็กอ่านคำได้มากพอสมควรแล้ว จึงสอนให้รู้จักตัวสระและพยัญชนะในภายหลัง ครูอาจใช้บัตรคำในการสอนให้

เด็กอ่านตาม ให้ดูภาพประกอบ เด็กอ่านคำได้โดยการจำ ครูอาจทำโดยการบันทึกเสียงลงบนเทปก็ได้ แล้วจึงเปิดเสียงให้เด็กฟังและให้เด็กอ่านบัตรคำ การสอนวิธีนี้จะทำให้เด็กอ่านคำโดยใช้สายตา มีรายงานวิจัยระบุว่า เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ได้คะแนนต่ำกว่าเด็กปกติในชั้นเรียนเดียวกันเมื่อทดสอบโดยใช้วิธีนี้

2. วิธีสอนหน่วยเสียง (Phonics Approach)

เป็นการสอนให้เด็กอ่าน โดยวิธีให้เด็กเข้าใจหน่วยเสียงในภาษา เช่น เสียงสระ เสียงพยัญชนะ และให้เด็กเปล่งเสียงให้ถูกต้อง หน่วยเสียงสระ และพยัญชนะจะปรากฏในคำ ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่าวิธีนี้เป็นการสอนอ่านเป็นคำ ๆ ในแต่ละคำมีให้สังเกตหน่วยเสียงได้อย่างชัดเจน

3. วิธีสอนอ่านเบื้องต้น (Basal Reading Approach)

เป็นการสอนอ่านโดยมีเนื้อหาเป็นชุดตามระดับความสามารถของเด็ก ตั้งแต่ง่ายไปที่ยาก เริ่มจากการอ่านคำ อ่านฟังเสียง ไปจนถึงการอ่านเพื่อเข้าใจความหมาย เนื้อหาตั้งแต่สั้น ๆ ไปจนถึงเนื้อหาที่มีความยาวหลายหน้ากระดาษ ภายในชุดการสอนอาจประกอบด้วยบัตรคำ บัตรภาพ เนื้อหาสาระที่จะให้เด็กอ่าน มีการจำกัดคำยาก และเพิ่มปริมาณคำยากขึ้นตามลำดับ มีคู่มือครู และมีการทดสอบไว้สำหรับแต่ละตอนแต่ละชุด ดังนั้นการสอนอ่านด้วยวิธีนี้จึงเป็นการกำหนดเนื้อหาที่เป็นระบบจากง่ายไปหายาก

4. วิธีองค์รวมทางภาษา (Whole Language Approach)

การสอนภาษาแก่เด็กควรรวมทักษะ ทั้งการฟัง การพูด และการเขียน ไม่ควรแยกสอนทีละทักษะ เด็กควรพัฒนาทักษะไปพร้อม ๆ กัน การสอนภาษาแก่เด็กควรสอนในเนื้อหาสาระที่มีความหมายสำหรับเด็ก

5. วิธีจัดประสบการณ์ทางภาษา (Language Experience Approach)

วิธีจัดประสบการณ์ทางภาษาเหมาะสำหรับการอ่านในระยะเริ่มต้นไปจนถึงระยะกลาง นั่นคือจากระดับอนุบาลไปจนถึงระดับประถมศึกษาและมัธยมต้น เป็นการรวมทุกทักษะไปพร้อมกัน ครูที่สอนโดยวิธีนี้มีความเชื่อว่าเด็กมีความคิดเกี่ยวกับเรื่องอะไร เขาก็จะพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องนั้น ดังนั้นการจัดประสบการณ์ให้กับเด็ก จึงยึดความสนใจของเด็กเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการสอนฟัง สอนอ่าน สอนพูด หรือสอนเขียน ครูอาจทราบได้ว่าเด็กมีความสนใจในเรื่องใด จากการวาดภาพหรืองานศิลปะของเด็ก ครูจึงนำเรื่องราวดังกล่าวมาขยายผล ครูอาจให้เด็กเขียนอธิบายภาพ แล้วให้เด็กอ่านจากข้อความที่เด็กเขียนด้วยตัวเอง

6. วิธีสอนอ่านเป็นรายบุคคล (Individualized Reading Approach)

ในการสอนอ่านเป็นรายบุคคลนั้น จะต้องคำนึงถึงความต้องการและความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคลเป็นหลัก เด็กควรมีโอกาสในการคัดเลือกหนังสือที่อ่านด้วยตนเอง ซึ่งเด็กจะเลือกตามความสนใจและระดับความยากง่ายที่เหมาะสมกับความสามารถของตน ครูผู้สอนควรเตรียมหนังสือไว้มาก ๆ เพื่อให้เด็กเลือกอ่าน ครูสอนเด็กให้รู้จักคำ ประโยค และอ่านข้อความยาว ๆ ตามลำดับ การวัดผล

เน้นทักษะที่กำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย เช่น การอ่านคำอย่างเดี่ยว การอ่านคำและเข้าใจความหมาย การอ่านเป็นประโยค เป็นต้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่าน สรุปได้ว่าวิธีการสอนอ่านมีมากมายหลายวิธีแต่ละวิธีจะมีกระบวนการขั้นตอนรูปแบบการสอนที่แตกต่างกัน ตั้งแต่การเน้นการฟังเสียงของพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ การออกเสียงแต่ละเสียง การอ่านเป็นคำ วลี ประโยค จนถึงการอ่านเพื่อจับใจความ ซึ่งวิธีที่มีการนำมาใช้ในการสอน ได้แก่ วิธีสอนอ่านเป็นคำ วิธีสอนอ่านหน่วยเสียง วิธีสอนอ่านเบื้องต้น วิธีองค์รวมทางภาษา วิธีจัดประสบการณ์ทางภาษา วิธีสอนอ่านเป็นรายบุคคล การสอนอ่าน โดยเน้นการถอดรหัสเป็นพื้นฐาน รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ แผนภาพกราฟิก การวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อเรื่อง การตอบคำถาม และการตั้งคำถาม การใช้รูปแบบการสอนแบบแลกเปลี่ยนบทบาท

2.5 ความหมายของการอ่านสะกดคำ

นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำ ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2554, น. 134) การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียง พยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้อง ให้นักเรียนสังเกตรูปแบบคำ พร้อม ๆ กัน กับการอ่านสะกดคำพร้อมกับเขียน ครูจะต้อง ให้อ่านสะกดคำแล้วเขียนคำพร้อม ๆ กัน กับการสอนสะกดคำ จะนำคำที่มีความหมายมาสอน เมื่อสะกดคำจนจำได้แล้วต่อไปจะต้องไม่ใช้วิธีการสะกดคำเพราะการสะกดคำ จะเป็นเครื่องมือ การอ่านคำใหม่ จึงให้อ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ

ไพรินทร์ พึ่งพงษ์ (2556) กล่าวว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านออกเสียงโดยนำเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมกันเป็นคำอ่าน เพื่อจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้อง

วันทนา เพ็ชรผึ้ง (2565, น. 11) การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด มาประสมเป็นคำอ่าน ถือเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่ ซึ่งต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำ กับการอ่านการเขียนเมื่อสะกดคำจนจำคำอ่านได้แล้ว ต่อไปก็ไม่ต้องใช้วิธีการสะกดคำนั้น ให้อ่านเป็นคำได้เลย จะทำให้นักเรียนอ่านจับใจความได้และอ่านได้เร็ว

จากความหมายของการอ่านดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร เพื่อรับรู้และเข้าใจความหมายของสัญลักษณ์ และถ่ายทอดออกมาเป็นถ้อยคำที่มีความหมายสื่อให้ตรงกันระหว่างผู้อ่านและผู้เขียน

2.6 ความสำคัญของการอ่านสะกดคำ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

วรรณิ โสมประยูร (2533, น. 156-159) กล่าวว่า การสะกดคำเป็นพื้นฐานที่จำเป็นของการเรียนรู้อย่างหนึ่ง เพราะผู้เรียนต้องรู้จักสะกดคำได้ถูกต้องก่อน จึงจะสามารถเขียนเป็นประโยคและ

เรื่องราวได้ ถ้าผู้เขียนเขียนสะกดคำไม่ได้ผู้เรียนจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องราวได้ ดังนั้นการอ่านสะกดคำให้ถูกต้อง นับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากในการอ่านเขียน

ละอองดาว เปียตนอก (2560, น. 12) กล่าวว่า ความสำคัญของการอ่านแจกลูกสะกดคำ เป็นกระบวนการขั้นพื้นฐานของการ อ่านออกเสียงคำต่างๆ ที่ประกอบด้วยรูปของเสียงพยัญชนะ สระวรรณยุกต์ และตัวสะกด ให้สามารถ ถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดหรือคำพูดออกมาเป็นตัวหนังสือได้

วันทนา เพ็ชรผึ้ง (2565, น. 11) กล่าวว่า การอ่านสะกดคำมีความสำคัญ ต่อการเรียนรู้ และเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน เพราะการอ่านสะกดคำที่ถูก จะช่วยให้ผู้เรียนอ่านหนังสือได้ถูกต้องสื่อความหมายได้ชัดเจน ผู้เรียนรู้จัก คำต่าง ๆ ที่จำเป็นในชีวิตประจำวัน และช่วยให้ผู้เขียนใช้คำต่างๆ ได้ถูกต้อง

จากความสำคัญของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อการเรียนรู้เพราะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนศึกษา ค้นคว้า หาความรู้ในด้านอื่น ๆ ต่อไปและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพ การดำเนินชีวิต ให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.7 การสอนอ่านแบบโฟนิกส์

2.7.1 ลักษณะของการสอนอ่านแบบโฟนิกส์

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงลักษณะของการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ไว้ ดังนี้

Groff (1998, pp. 52, 138-141) กล่าวว่า โฟนิกส์ (Phonics) เป็นระบบเสียงในภาษาที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปพยัญชนะ รูปสระกับเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เป็นระบบที่นำมาใช้สอนอ่านออกเสียง โดยผู้เรียนจะออกเสียงได้ จากการสังเกตความสัมพันธ์ของรูปและเสียงตัวอักษร

สุไปรมา สีสลามณี (2553, น. 45) การสอนวิธีโฟนิกส์ เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีต่าง ๆ เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนได้วิเคราะห์เสียงกับตัวอักษร โฟนิกส์เป็นวิธีเน้นการสรุปกฎเกณฑ์ให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงในภาษาพูดกับตัวอักษร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงรูปแบบจำพุดกับรูปแบบคำเขียน หรือการสะกดคำได้ ความรู้ความเข้าใจดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสตัวอักษรที่เห็นออกมาเป็นคำ และอ่านได้อย่างถูกต้อง

ผดุง อารยะวิญญู (2554, น. 73) อธิบายว่า โฟนิกส์ เป็นการสอนให้รู้จักหน่วยเสียงในภาษาในคำโดด หนึ่งคำประกอบด้วยเสียงพยัญชนะ เสียงสระ เสียงวรรณยุกต์ และเสียงตัวสะกด โดยสอนเน้นที่ละเสียง ใช้สีเป็นรหัสกำหนดเสียง เช่น การสอนให้คุ้นเคยกับเสียงพยัญชนะ บ บาน บาน บน ตัว บ มีสีเดียวกัน

วนิดา โนนคำ (2554, น. 38) โฟนิกส์ (Phonics) เป็นวิธีการสอนอ่าน โดยเรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเสียงและรูปตัวอักษร ซึ่งเด็กจะต้องรู้จักรูปและเสียงตัวอักษรแต่ละตัว และเปล่งเสียงตัวอักษรให้ถูกต้อง ตลอดจนได้รู้จักคำศัพท์จำนวนมาก ๆ เมื่ออายุยังน้อยสะสมไปเรื่อย ๆ จึงจะสามารถอ่านได้ด้วยตนเอง

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ สรุปได้ว่าเป็นการสอนอ่านที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของเสียงและรูปตัวอักษร ระบบที่นำมาใช้สอนอ่านออกเสียง โดยผู้เรียนจะออกเสียงได้ จากการสังเกตความสัมพันธ์ของรูปและเสียงตัวอักษรสอดคล้อง

2.7.2 วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics Method)

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงลักษณะของการสอนอ่านแบบโฟนิกส์ไว้ ดังนี้
Fitzgerald (1976) กล่าวว่า การสอนภาษา ด้วยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มีวิธีดังนี้

1. การเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ควรเป็นไปตามความต้องการของเด็ก
2. การเห็นคำศัพท์ พัฒนาจากคำที่มีความหมาย คำที่มีประโยชน์ที่สุดและ
การเริ่ม การอ่านเป็นส่วนสำคัญพื้นฐานสำหรับการสอนภาษาแบบโฟนิกส์
3. การฝึกการฟัง ควรได้รับการสอนและฝึกฝนในระยะแรก เพื่อช่วยในการจดจำ
เช่น man และ me และการแยกความแตกต่างของเสียง เช่น mine , fine ,line เป็นต้น
4. ทิศทางของกระบวนการสอนในการวิเคราะห์คำ ต้องมาจากซ้ายไปขวา และความสนใจต้องเริ่มจากเสียงต้น กลาง และเสียงท้าย
5. เด็ก ๆ อาจใช้บริบท ตำแหน่ง และตัวช่วยอื่นๆ ขณะเริ่มการฝึกการออกเสียง
6. การสอนเด็กในการจดจำหลักการพื้นฐานเพื่อความคุ้นเคยในคำที่จำเป็น
การเปล่งเสียงและการสะกดคำ
7. การแทนที่ตัวอักษรของเสียงต้นในคำ เป็นกิจกรรมที่ให้ผลดี เช่น จากคำว่า
can เด็ก ๆ อาจค้นพบคำอื่น ๆ เช่น man , pan , fan
8. การจับคู่เสียงและสัญลักษณ์ อาจได้รับการฝึก ครูอาจออกเสียง เช่น cap และ
เด็ก ๆ อาจบอกคำที่เป็นตัวเขียนในระหว่างกลุ่มคำว่า map , nap , tap , cap
9. เด็ก ๆ ควรแยกแยะ phonogram เช่น -and ในคำว่า hand และ land หรือ
อาจประสมคำควบกล้ำและรูปของเสียงเพื่อสร้างคำ br- ในคำว่า brown หรือ -ing ในคำว่า ring และ bring
10. เด็กจะมีความกระตือรือร้นเมื่อเขาพบว่า เขาสามารถปลดรหัสคำใหม่ ๆ ได้
ด้วยความรู้ด้านโฟนิกส์

Vacca (1995, p. 50) กล่าวว่า วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ มี 2 รูปแบบคือ การสอนโฟนิกส์แบบวิเคราะห์เสียง (Analytic Phonics หรือ Implicit Phonics) โดยการจำแนก หรือแยกแยะ การสอนแบบนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้ความสัมพันธ์ของเสียงและตัวอักษรจากคำทั้งคำก่อน เช่น การสอนอักษรคู่ที่ออกเสียงเดียวกัน เช่น คำว่า “shell” “dash” มีเสียงคล้ายกันคือ sh การสอนแบบโฟนิกส์ แบบที่สอง คือ การสอน โฟนิกส์แบบสร้างคำ (Synthetic Phonics หรือ Explicit Phonics) ผู้เรียนจะเรียนรู้การออกเสียงจากการสร้างคำของตัวอักษรแต่ละตัวที่นำมาประสมกัน ผู้สอนจะแสดงในระดับต้นให้ผู้เรียนได้ทราบว่าอักษรตัวหนึ่ง ๆ แทนด้วยเสียงใดบ้าง เช่น b อ่านว่า / b / a อ่านว่า / æ / t อ่านว่า / t / เมื่อนำมาประสม

กันอ่านว่า “bat” สอดคล้องกับผดุง อารยะวิญญู (2545) ได้อธิบายว่าวิธีการสอนแบบ โฟนิกส์ (Phonics) มี 2 ลักษณะ คือ 1) สอนเสียงสระและเสียงพยัญชนะทีละเสียง และนำเสียงเหล่านั้นมาประสมกันเป็นคำ 2) สอนเป็นคำ แล้วนำคำนั้น ๆ มาวิเคราะห์ว่าประกอบด้วยเสียงสระและพยัญชนะใดบ้างและมีรูปร่างอย่างไร รูปและเสียงสระ พยัญชนะนั้นมีความสัมพันธ์กันอย่างไร วิธีโฟนิกส์ จะนำกฎทางภาษาศาสตร์มาใช้ในการสร้างคำ

ผดุง อารยะวิญญู (2545, น. 35-36) กล่าว การนำวิธีโฟนิกส์มาใช้ มีวิธีดังนี้

1. สอนเสียงสระ และพยัญชนะที่ใช้บ่อย ๆ ก่อน เช่น
  - เสียงพยัญชนะ บ ในคำว่า บ้าน บิน บอล
  - เสียงพยัญชนะ ม ในคำว่า ม้า แม่ หมู
  - เสียงพยัญชนะ ป ในคำว่า ปู ปี่ ป่า เป็นต้น
  - เสียงสระ ะ ในคำว่า กา ป้า จาน
  - เสียงสระ ในคำว่า ปี่ สี มิตร
  - เสียงสระ ู ในคำว่า หู งู รูป
2. สอนเสียงสระและพยัญชนะที่ออกเสียงง่าย ๆ ก่อน เช่น
  - เสียงสระ อา อี อุ เอ
  - เสียงพยัญชนะ บ ป ว น ล
3. จัดระบบการสอนเสียงสระ และเสียงพยัญชนะตามลำดับ จากง่ายไปหายาก และควรสอนคาบละไม่เกิน 5 หน่วยเสียง เมื่อเด็กได้แล้วจึงเพิ่มหน่วยเสียงใหม่ขึ้นทีละน้อยเรื่อย ๆ จนครบทุกหน่วยเสียงในภาษา
4. สอนเป็นคำโดยเน้นให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระ และพยัญชนะ ในแต่ละคำ
5. ควรเน้นการสอนเสียงพยัญชนะก่อนการสอนเสียงสระ
6. สอนสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น
7. สอนเสียงพยัญชนะที่เกิดจากอวัยวะส่วนหลังของปาก (เช่น เสียง ม น ล ว ..) ก่อนเสียงพยัญชนะที่เกิดจากอวัยวะส่วนหลังของปาก (เช่น เสียง ก ค ฮ ...)
8. สอนเสียงสระแท้ก่อนเสียงสระประสม
9. สอนเสียงพยัญชนะต้นก่อนพยัญชนะกลาง (ควบกล้ำ) และพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด)
10. สอนเสียงสระปกติก่อนสระลดรูป

11. สอนคำที่มีความหมาย และเป็นคำที่ปรากฏในประโยคที่มีความหมายด้วย เช่น ในการสอนเสียงสระ อา ครูอาจให้เด็กออกเสียง คำว่า มา นา ยา ลา และควรมีคำนี้ในประโยค ที่มีความหมายด้วย เช่น

ตา มา หา อา
ยา ทา ตา อยู่ในตู้
ลา เล็ก กว่า ม้า เป็นต้น

12. สอนคำที่เป็นตามกฎเกณฑ์ทางภาษาก่อน สอนคำยกเว้น ที่ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ภายหลัง เช่น

กิน อ่านว่า ก- กิ -น
ตฤณ อ่านว่า ต-ริ-น เป็นต้น

ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์ (2552, น. 187-189) กล่าวว่า การสอนอ่าน โดยวิธีโฟนิกส์และการสอนความตระหนักและรับรู้เสียงโฟนิกส์ มีแนวทาง ดังนี้

1. ครูควรสอนนักเรียนให้สามารถอ่านสระเสียงยาวและสระเสียงสั้น โดยที่นักเรียนไม่จำเป็นต้องจำแนกว่าสระใดเป็นสระเสียงยาวและสระใดเป็นสระเสียงสั้นเพราะฉะนั้น ครูควรสอนให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องสั้นๆ ที่มีสระเสียงเหล่านี้

2. ครูควรสอนการอ่านโดยวิธีโฟนิกส์ให้มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการอ่าน และกิจกรรมการเขียน วิธีที่ครูจะตัดสินใจว่าจะสอนเสียงในวิธีโฟนิกส์นั้น ครูควรพิจารณาว่า เสียงนั้นจะปรากฏว่าในหนังสืออ่านของนักเรียน

3. ครูควรจำกัดเวลาในการสอนวิธีโฟนิกส์ ครูควรใช้เวลาประมาณ 15-30 นาทีในการสอนโดยวิธีโฟนิกส์ และใช้เวลาที่เหลือในการสอนการสะกดคำ และการเขียน การสอนความตระหนักและรับรู้เสียงโฟนิกส์ มีตัวอย่างการสอนดังนี้

1. ความสามารถในการผสมหน่วยเสียง (Phoneme Blending) เช่น

- 1) ครูให้นักเรียนรวมเสียง /ba/ และ /k/
- 2) ครูให้นักเรียนรวมเสียง /b/ และ /ak/
- 3) ครูให้นักเรียนรวมเสียง /b/ /a/ และ /k/

2. ความสามารถในการบอกความสัมพันธ์ระหว่างเสียงและตัวอักษรในคำ

(Phoneme Association)

1) ครูวางรูปภาพสามรูปต่อหน้านักเรียน และให้นักเรียนชี้ไปยังรูปที่ขึ้นต้นด้วยเสียง /t/

2) ครูบอกให้นักเรียนบอกคำที่ขึ้นต้นด้วยเสียง /t/

3) ครูวางรูปภาพสามรูปต่อหน้านักเรียน และให้นักเรียนชี้ไปยังรูป ที่มีเสียง
ด้วย /t/

4) ครูวางรูปภาพสามรูปต่อหน้านักเรียน และให้นักเรียนชี้ไปยังรูป ที่มีเสียง
/u/ อยู่ตรงกลางคำ

5) ครูบอกให้นักเรียนบอกคำที่มีเสียง /u/ อยู่ตรงกลางคำ

3. ความสามารถในการแยกหน่วยเสียงบางหน่วยเสียง (Phoneme Segmentation) ตัวอย่างการสอน เช่น

1) ครูบอกว่าเสียงแรกของคำ top คือ เสียง t - t - t - top ให้นักเรียนบอกว่า
เสียงแรกของคำ cat คืออะไร

2) ครูบอกนักเรียนว่าเสียงแรกของ man คือ /m/ ให้นักเรียนบอกว่าเสียงแรก
ของคำ no คืออะไร

3) ครูบอกนักเรียนว่าเสียงลงท้ายของคำ lip คือ /p/ ให้นักเรียนบอกเสียงลง
ท้ายของคำ biss

4) ครูบอกนักเรียนว่าคำ catch สามารถแบ่งออกเป็นสองเสียง คือ /k/ และ/
ch/ ให้นักเรียนแบ่งเสียงสองเสียงของคำ pan

5) ครูบอกนักเรียนว่า เสียงที่ตรงกลางคำ top คือ /o/ ให้นักเรียนบอกเสียงที่
ตรงกลางของคำ man

4. ความสามารถในการแยกหน่วยเสียงทั้งหมดในคำ (Segmentation Words)
ตัวอย่างการสอน เช่น

1) ครูบอกนักเรียนให้ฟังคำ so โดยแยกเป็นเสียง /s/ และ /o/ หลังจากนั้น
ครูให้นักเรียนแยกเสียงของคำ up

2) ครูบอกนักเรียนให้ฟังคำ dog โดยแยกเป็นเสียง /d/ /o/ และ /g/ หลังจากนั้น
ครูให้นักเรียนแยกเสียงของคำ cat

3) ครูบอกนักเรียนให้ฟังคำ jump โดยแยกเป็นเสียง /j/ /u/ /m/ และ /p/
หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแยกเสียงของคำ last

4) ครูบอกนักเรียนให้ฟังคำ stop โดยแยกเป็นเสียง /s/ /t/ /o/ และ /p/
หลังจากนั้นครูให้นักเรียนแยกเสียงของคำ sleep

5. ความสามารถในการนับหน่วยเสียง (Phoneme Counting) ตัวอย่างการสอน
เช่น

1) ครูให้นักเรียนฟังคำ go โดยแยกเป็นเสียง /g/ และ /o/ และให้นักเรียนนับ
จำนวนหน่วยเสียงที่ได้ยิน

- 2) ครูบอกให้นักเรียนนับหน่วยเสียงจากคำบอกของครู เช่น คำ me
6. ความสามารถในการลดเพิ่มและแทนเสียง (Phoneme Manipulation)

ตัวอย่างการสอน เช่น

- 1) ครูให้นักเรียนพูดคำ tan โดยตัดเสียงต้นคำ คือ /t/
- 2) ครูให้นักเรียนพูดคำ tan โดยตัดเสียงท้ายคำ คือ /n/
- 3) ครูให้นักเรียนเติมเสียงหน้าคำ เช่น ให้นักเรียนเติมเสียง /p/ หน้าคำ an
- 4) ครูให้นักเรียนแทนเสียงหน้าคำ เช่น ให้นักเรียนแทนเสียง /t/ ด้วยเสียง

/m/ ในคำ man

วนิดา โนนคำ (2554, น. 43-44) กล่าวว่า การสอนอ่านด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics Method) มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ให้นักเรียนทราบ
2. ได้รับความสนใจ โดยใช้สื่อบัตรภาพ บัตรคำ ซึ่งเป็นตัวอย่างคำที่ใช้รูปสระที่ต้องการสอนอ่าน ให้นักเรียนมีส่วนร่วม เช่น บอกว่าภาพอะไร แล้วนำบัตรคำไปติดใต้ภาพให้ความหมายตรงกับภาพ และอ่านคำตามบัตรคำ

ขั้นสอน

3. ครูอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงของสระพยัญชนะ
4. ให้นักเรียนฝึกอ่านคำจากแบบฝึกหัด โดยอ่านตามครู
5. ฝึกทักษะให้นักเรียนจำแนกพยางค์ / คำ ที่ใช้สระตามที่กำหนด
6. ฝึกทักษะการเลือกใช้คำเติมในประโยคให้ได้ความหมายสมบูรณ์

ขั้นสรุป

7. ทดสอบอ่านแบบฝึกหัดรายบุคคล
  8. ให้แรงเสริมแก่นักเรียนที่อ่านได้มากที่สุด
  9. ทำแบบฝึกหัดจำแนกคำและเลือกใช้คำเติมในประโยคให้ได้ความหมาย
- การฝึกหัดอ่านด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics Method) จะต้องมีการฝึกหัดประกอบ การสอนอ่าน ซึ่งแบบฝึกหัดดังกล่าวมีโครงสร้างในการสร้างแบบฝึกหัด ดังนี้

1. คัดเลือกคำสำหรับฝึกหัดอ่านเบื้องต้น โดยสรรหาคำจากพจนานุกรม และ คัดเลือกคำที่ปรากฏในหนังสือเรียนของนักเรียน
2. สอนอ่านเป็นคำให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระกับเสียงพยัญชนะ แต่ละ คำ ซึ่งนักเรียนจะเห็นการแทนที่ตัวพยัญชนะต้น เช่น “ดู งู ปู จู สู”

3. สอนคำที่มีความหมาย เพื่อให้เกิดความจดจำหลักการพื้นฐาน ความคุ้นเคย
ในคำและการเปล่งเสียง

5. สอนคำที่มีพยัญชนะต้นเดียวกับคำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ

6. สอนคำที่ไม่มีตัวสะกดก่อนคำที่มีตัวสะกด

7. สอนแต่ละครั้งจะสอนเสียงสระหลัก 1 เสียง และจะมีคำหรือพยางค์ที่ประสม
ด้วยสระอื่นอีกรวมแล้วไม่เกิน 5 เสียง เช่น สอนสระอะ ได้แก่ กระทะ กะปะ ปะทะ สาระ พาทะ มานะ ฯลฯ
เป็นต้น แบบฝึกหัดนี้จะมีคำที่ประสมด้วยสระอะ และคำที่มีพยางค์ประสมด้วยสระอา รวมเป็น 2 เสียง
ทั้งนี้เพื่อเป็นพื้นฐานการเรียนรู้สระที่จะเรียนต่อไปและเชื่อมโยงการเรียนรู้ หรือทบทวนความรู้สระที่เคย
เรียนมาแล้ว

8. จำนวนคำในแบบฝึกหัดอ่าน กำหนดแบบฝึกหัดละไม่เกิน 30 คำ รูปสระที่ง่าย
จำนวน 30 คำ ไม่ซ้ำกัน จำนวนคำที่กำหนด ผู้วิจัยคาดว่าเหมาะสมกับวัยและความสามารถของนักเรียน
กลุ่มที่ใช้ศึกษา โดยพิจารณาจากแบบฝึกหัดในงานวิจัยของ ผดุง อารยะวิญญูและบัวแก้ว ใหม่ศรี (2548)
และสื่อการเรียนการสอน ชุดที่ 20 วิธีโฟนิกส์ ของ ผดุง อารยะวิญญู (2547) แล้วนำมาปรับประยุกต์ใช้ให้
เหมาะสมกับผู้เรียน

9. ใช้สีแทนเสียงในรูปสระที่ต้องการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนเข้าใจรูปสระ และ
การอ่านออกเสียงสระได้ง่ายขึ้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics Method) ข้อเสนอแนะในการ
นำวิธีการสอนแบบโฟนิกส์(Phonics Method)มาใช้ และกิจกรรมการสอนความตระหนักและรับรู้เสียง
ผู้วิจัยได้สรุปขั้นตอนการสอนอ่าน ด้วยวิธีโฟนิกส์(Phonics Method) ดังนี้

1. ฝึกการฟังเพื่อให้เด็กคุ้นเคยกับคำศัพท์
2. สอนเสียงสระ และเสียงพยัญชนะตามลำดับ จากง่ายไปหายาก
3. สอนสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น
4. อธิบายให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรูปและเสียงของสระ พยัญชนะ
5. ฝึกทักษะให้นักเรียนจำแนกพยางค์ / คำ
6. ให้มีความสัมพันธ์กับกิจกรรมการอ่าน
7. ทดสอบการอ่านเป็นรายบุคคล

3. แนวคิดเกี่ยวกับพหุสัมผัส

เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับพหุสัมผัส ผู้วิจัยขอเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ความหมาย การสัมผัสและการเรียนรู้ ความหมายของวิธีพหุสัมผัส (Multi-Sensory Approach) หลักการและเหตุผลของวิธีพหุสัมผัสในการสอนอ่าน การสอนอ่านตามวิธีพหุสัมผัสโดยเสนอตามลำดับดังนี้

3.1 ความหมายการสัมผัสและการเรียนรู้

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความหมายการสัมผัสและการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

Honby; Cowic; & Lewis (1974) กล่าวว่า Sense หมายถึง สัมผัสพิเศษที่อยู่ภายในร่างกายของมนุษย์ โดยกระทำสิ่งใด ๆ อย่างมีสติสัมปชัญญะ ไม่ว่าจะเป็นการเห็น การฟัง การได้กลิ่น การลิ้มรส และการสัมผัสซึ่งทำให้เกิดความเพลิดเพลิน หรือได้รับประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

สุไพรมา ลีลามณี (2553, น. 59) สรุปไว้ว่า การสัมผัส คือ ความรู้สึกซึ่งเป็นผลมาจากการที่สิ่งเร้ามากระทบอวัยวะรับสัมผัส ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น ผิวหนัง เช่น การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรู้รสชาติ การกอดทับและการเคลื่อนไหว เป็นต้น เพื่อรับรู้ข้อมูลและเกิดความรู้สึกถึงการสัมผัส จากนั้นส่งผ่านไปยังสมองเพื่อจำแนก แยกแยะ คัดเลือก วิเคราะห์ และแปลความหมาย และการเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่ เกิดเป็นการรับรู้ และจัดเก็บในความทรงจำ เพื่อนำข้อมูลนั้นๆ ไปใช้ในการเรียนรู้ต่อไปซึ่งการรับรู้จากประสาทสัมผัสแต่ละช่องทางทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ประสาทสัมผัสและการรับรู้จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการเรียนรู้

อัปสร ผ่านชมภู (2555, น. 30) กล่าวว่า การสัมผัส คือ ความรู้สึกซึ่ง เป็นผลมาจากการที่สิ่งเร้ามากระทบอวัยวะรับสัมผัส ได้แก่ ตา หู จมูก ลิ้น ผิวหนัง เช่น การเห็น การได้ยิน การได้กลิ่น การรู้รสชาติ การกอดทับและการเคลื่อนไหว เป็นต้น เพื่อรับรู้ ข้อมูลและเกิดความรู้สึกถึงการสัมผัส จากนั้นส่งผ่านไปยังสมองเพื่อจำแนก แยกแยะ คัดเลือก วิเคราะห์ และแปลความหมายและการเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมที่ตนมีอยู่ เกิดเป็นการรับรู้และจัดเก็บในความทรงจำ เพื่อนำ ข้อมูลนั้น ๆ ไปใช้ในการเรียนรู้ต่อไป ซึ่งการรับรู้จากประสาทสัมผัสแต่ละช่องทางทำให้เกิดการเรียนรู้ที่แตกต่างกันประสาทสัมผัสและการรับรู้จึงเป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการเรียนรู้

ชลธิรศน์ อุตมเดช (2558, น. 24) กล่าวว่า การสอนโดยใช้แนวคิดพหุสัมผัส คือ เป็นหลักการจัดการเรียนการสอนที่ท าให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัส ซึ่งการจัดการเรียนการสอนทุกอย่าง มุ่งเน้นการใช้ประสาทสัมผัสเป็นสื่อและในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แต่ละหน่วยทุก ครั้งให้ใช้พหุสัมผัสครอบคลุมไปยังหลักสูตร เต็มก่อนุบาลเกิดการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่ เป็นประสบการณ์จริงสัมผัสจริง

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายการสัมผัสและการเรียนรู้ สรุปได้ว่าการสัมผัส คือการรับรู้ข้อมูลจากการสัมผัส แล้วส่งผ่านไปยังสมองเพื่อจำแนก แยกแยะ คัดเลือก วิเคราะห์ และแปลความหมาย เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ เกิดเป็นการรับรู้

3.2 ความหมายของวิธีพหุสัมผัส (Multi-Sensory Approach)

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความหมายของวิธีพหุสัมผัสไว้ ดังนี้

Collins; & Cheek (1993) กล่าวว่า วิธีพหุสัมผัสเป็นวิธีที่เกี่ยวข้องกับผัสสะทั้งการสัมผัส และการเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อควบคุมกับผัสสะทางการมองเห็นและการได้ยิน

จรีลักษณ์ จีรวินบูลย์ (2545, น. 65) กล่าวถึงความหมาย วิธีพหุสัมผัสว่าเป็นแนวคิด สำหรับจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านในการรับรู้ข้อมูล ได้แก่ การรับรู้ทางตา ทางหู การสัมผัสด้วยการใช้นิ้ว หรือฝ่ามือ และการเคลื่อนไหวร่างกายที่เป็นส่วน กล้ามเนื้อมัดใหญ่

กาญจนา พรหมขาว (2553, น. 29) กล่าวว่า แนวการสอนพหุสัมผัส หมายถึง รูปแบบของการสอนโดยเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสในการรับข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การเรียนผ่านการดู การเรียนผ่านการฟัง การเรียนผ่านการดมกลิ่น การเรียนผ่านการชิมรส การเรียนผ่านการสัมผัส และการเคลื่อนไหวของร่างกาย

สุไพบรมา ลีลามณี (2553, น. 60) กล่าวว่า ความหมายวิธีพหุสัมผัส ว่าเป็น วิธีสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้การเชื่อมโยงช่องทางรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายทางพร้อมๆ กัน ได้แก่ การเห็นการฟัง การเคลื่อนไหวทั้งภายในภายนอกในร่างกาย และการสัมผัสเพื่อรับรู้ จดจำข้อมูล และเรียนรู้สิ่งใหม่ หรือความรู้ใหม่

อัญชลีพร ปัญญา (2554, น. 10) กล่าวว่า แนวการสอนพหุประสาทสัมผัส หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้งหก คือประสาทสัมผัสตา หู การดมกลิ่น การชิมรส การจับสัมผัส และการเคลื่อนไหวในการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรงหรือประสาทสัมผัสโดยใช้จินตนาการจะมีขั้นตอนทั้งหมด 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นบอกวัตถุประสงค์ผู้สอนแจ้งให้ผู้เรียนได้ทราบถึงสิ่งที่จะได้เรียนตามหัวข้อที่ได้กำหนด ขั้นเสนอเนื้อหาในบริบทผู้สอนนำเสนอเนื้อหาในรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลายผ่านประสาทสัมผัสทั้งหกของผู้เรียน และขั้นการฝึกฝนและการถ่ายโอนความรู้ผู้เรียนมีการฝึกฝนและนำเสนอโดยใช้ทักษะการพูด

พิรุณรัตน์ ขอนดอก (2563, น. 35) กล่าวว่า พหุสัมผัส หมายถึง การสัมผัสด้วยการใช้นิ้ว หรือฝ่ามือและการเคลื่อนไหวร่างกายที่เป็นกล้ามเนื้อส่วนใหญ่

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของวิธีพหุสัมผัส สรุปได้ว่า วิธีพหุสัมผัส หมายถึง วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านในการรับรู้ข้อมูล จดจำข้อมูล และเรียนรู้สิ่งใหม่ หรือความรู้ใหม่

3.3 หลักการและเหตุผลของวิธีพหุสัมผัสในการสอนอ่าน

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงหลักการและเหตุผลของวิธีพหุสัมผัสในการสอนอ่านไว้ ดังนี้ Collins; & Cheek (1993, pp. 124-125) กล่าวว่า เด็กส่วนใหญ่เรียนรู้ที่จะอ่าน ด้วยการรับรู้พื้นฐานจากประสาทสัมผัสทางตา และทางหู แต่เด็กบางคนเรียนรู้ผ่านช่องทางการเห็นได้ดีกว่าทางการได้ยิน หรือในทางตรงกันข้าม ซึ่งประสาทสัมผัสทางตา และทางหูเป็นผัสสะแรกเริ่มที่จำเป็นในกระบวนการอ่าน อย่างไรก็ตาม ในการอ่านคำสำหรับเด็กบางคนอาจต้องการการกระตุ้นทางอื่นๆ ร่วมด้วย เด็กกลุ่มดังกล่าวต้องใช้ผัสสะ หรือการรับรู้สัมผัสหลายทางเช่น วิธีการรับรู้ผ่านการเคลื่อนไหวร่างกายทั้งภายในภายนอก (The Kinesthetic Method) ซึ่งเป็นวิธีที่เกรซ เฟอร์นาลด์ (Grace Fernald) พัฒนาขึ้น เพื่อใช้สอนเด็กที่อ่านไม่ได้ โดยให้เด็กเรียนรู้ผ่านทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหวร่างกาย และการสัมผัสภายนอก (The Visual-Auditory-Kinesthetic Tactile หรือ VAKT)

Townend (1998) กล่าวว่าครูผู้สอนสามารถนำแนวการสอนวิธีพหุสัมผัสไปใช้สอนเรื่องการออกเสียงตัวอักษร และการเขียนตัวอักษรไปพร้อมๆ กัน ความรู้สึกในขณะออกเสียง และขณะเขียนตัวอักษรจะช่วยให้เกิดความเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเสียง และรูปของตัวอักษรนั้น ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานของการอ่านและการสะกดคำ นอกจากนี้การสอนฝึกหัดการอ่าน และการสะกดคำตามแนวการสอนนี้ยังช่วยพัฒนาความจำในเรื่องสัทศาสตร์ ซึ่งส่งผลต่อทักษะการเขียน และสะกดคำอีกด้วย

Spafford; & Grosser (2005, p. 108) กล่าวว่า ที่ผ่านมาการสอนอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยเฉพาะในรายที่มีปัญหาการอ่านระดับรุนแรง พบว่า การสอนอ่านหลายวิธีที่นำวิธีพหุสัมผัสมาใช้ในการสอน ซึ่งวิธีการต่างๆ ถูกคิดค้นและได้รับการพัฒนาเรื่อยมา อีกทั้งได้รับการยอมรับจากนักวิจัยว่าเป็นแนวคิดที่นำมาสอนการอ่านสำหรับเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านได้ผลดี โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนในระดับประถมศึกษาตอนต้น

แม็คเคย์ (MacKay, 2006, pp. 70-71) กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้พหุสัมผัส หรือประสาทสัมผัสหลายด้าน เป็นการช่วยให้เด็กเพิ่มช่องทางการรับรู้ข้อมูลได้มากขึ้น และช่วยให้เด็กนำข้อมูลไปใช้ในโอกาสอื่นๆ จนทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวร นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นพหุสัมผัสยังเป็นวิธีที่คำนึงถึงความแตกต่างของเด็กแต่ละคนที่มีการเรียนรู้ หรือการรับรู้ข้อมูลที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนั้น หากการเรียนการสอนใช้กิจกรรมพหุสัมผัส จะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสที่ตนเองถนัด เพื่อรับรู้ข้อมูลได้ดีอีกด้วยซึ่งสอดคล้องกับหลักฐานการวิจัยมากมายที่สนับสนุนการสอนด้วยวิธีพหุสัมผัส

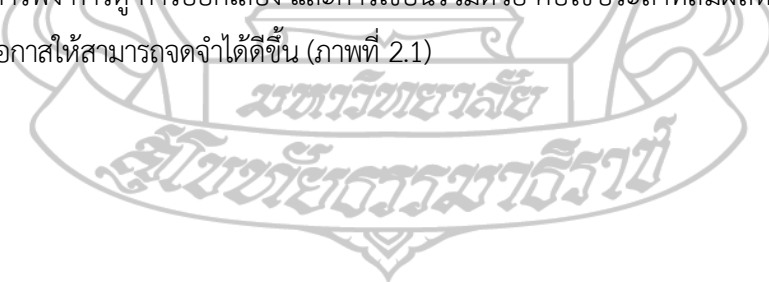
Rains; Kelly; & Durham. (2008, p. 247; citing Kalivada, 1978) กล่าวว่า การนำวิธีพหุสัมผัสมาใช้ในการสอนภาษา พบว่า การฝึกฝนซ้ำๆ ผ่านประสาทสัมผัสการรับรู้ทั้งการมองเห็น การได้ยิน และการสัมผัสไปพร้อมๆ กันช่วยทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจ และพัฒนาความสามารถในการเรียนภาษาต่างประเทศได้ดีขึ้น

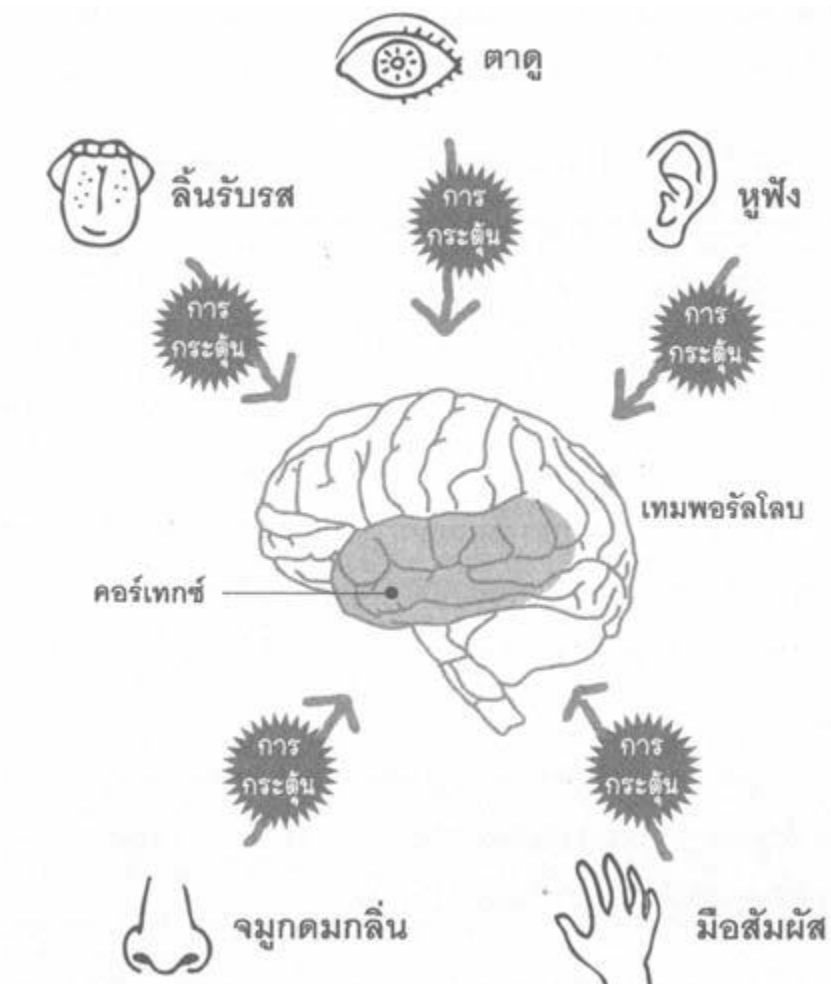

จรีลักษณ์ จิรวินบูลย์ (2545, น. 6) กล่าวว่า การช่วยให้เด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านสามารถอ่านได้นั้น ควรกระตุ้นให้เด็กใช้สมองทั้งสองซีกในการเรียน โดยให้เด็กรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสหลายด้าน ซึ่งสอดคล้องกับแนวทฤษฎีสัมผัสที่ให้ร่างกายมีโอกาสใช้ประสาทสัมผัสหลายส่วนในการรู้ประสบการณ์ เมื่อประสาทสัมผัสส่วนต่างๆ ได้ทำกิจกรรม สมองก็ทำงานประสานกับระบบประสาทหลายส่วน ซึ่งส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น นอกจากนี้ การนำวิธีทฤษฎีสัมผัสมาสอนนักเรียนยังเป็นการช่วยสร้างความสนใจของเด็กในการเรียนมากยิ่งขึ้นด้วย

สุไพรมา ลีลามณี (2553, น. 63) กล่าวว่า วิธีทฤษฎีสัมผัสเป็นวิธีที่คำนึงถึงการเรียนรู้โดยให้ความสำคัญต่อการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายช่องทาง ซึ่งช่วยให้สมองทำงานประสานกับระบบประสาทหลายส่วน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ประสาทสัมผัสรับรู้ที่ตนเองถนัด การนำวิธีทฤษฎีสัมผัสมาใช้สอนอ่านโดยให้ผู้เรียนเรียนผ่านประสาทสัมผัสทั้งการเห็น การได้ยิน และการเคลื่อนไหวร่างกาย ร่วมกับการสัมผัส จะช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ และจดจำข้อมูลได้ดี เช่น เด็กสามารถเข้าใจเรื่องราวรูปแบบของตัวเขียนได้ดี เกิดความเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของเสียงกับรูปตัวอักษร ซึ่งนอกจากจะส่งผลดีต่อทักษะการอ่านยังส่งผลต่อความสามารถในการเขียน และการสะกดคำอีกด้วย นอกจากนี้วิธีทฤษฎีสัมผัสยังเป็นการช่วยสร้างความสนใจของเด็กในการเรียนอ่านมากยิ่งขึ้นด้วย

โมจิ, เคนอิจิโร (2553, น. 74-76) กล่าวว่า การใช้ประสาทสัมผัสหลายด้านให้ประโยชน์ในการจำ ดังนี้ การรับรู้จากประสาทสัมผัสหลายด้านประกอบกันจะเป็นการกระตุ้นสมองส่วนที่เรียกว่าคอร์เทกซ์ (Cortex) ซึ่งอยู่ในพวงสมองที่เรียกว่า เทมพอรัลโลบ (Temporal Lobe) ทำหน้าที่ในการบูรณาการสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการรับรู้ทั้งหมด และทำให้เกิดความจำที่แม่นยำขึ้น เช่น การเรียนภาษาอังกฤษ แทนที่จะอ่านในใจ ควรใช้การฟัง การดู การออกเสียง และการเขียนร่วมด้วย คือใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้านร่วมกัน เป็นการเพิ่มโอกาสให้สามารถจดจำได้ดีขึ้น (ภาพที่ 2.1)

ภาพที่ 2.1 การใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยพร้อมเพียงกันในการบันทึกความจำ

ที่มา: โมงิจ, เคนอิจิโร (2553). *ความลับของสมอง เรียนอย่างไรให้สมองมีความสุข*. น. 79.

จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักการและเหตุผลของวิธีพหุสัมผัสในการสอนอ่าน สรุปได้ว่าวิธีพหุสัมผัสเป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้เรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายส่วน ได้รับรู้ข้อมูลมากขึ้น และเป็นการกระตุ้นสมองให้มีการจดจำข้อมูลได้ดี

3.4 การสอนอ่านตามวิธีพหุสัมผัส

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงการสอนอ่านตามวิธีพหุสัมผัสไว้ ดังนี้

The International Dyslexia Association (2008, Online) กล่าวว่า การสอนโดยครูผู้สอนที่ใช้วิธีพหุสัมผัสในการสอนอ่านจะสอนให้นักเรียนเชื่อมโยงเสียงกับตัวอักษร (ตัวเขียน) ด้วยการรับรู้หรือรู้สึกถึงรูปร่างของตัวเขียน ขณะที่นักเรียนเรียนรู้ตัวอักษรหรือกลุ่มตัวอักษรตัวใหม่ๆ เช่น s หรือ

th นักเรียนจะค่อยๆ ใช้นิ้วไล่ตามตัวอักษร (Trace) ลอกตามแบบ(Copy) และเขียนตัวอักษรพร้อมทั้งออกเสียงของตัวอักษรนั้นๆ ด้วย ครูออกเสียงตัวอักษรและให้นักเรียนบอกชื่อตัวอักษร หลังจากนั้นให้นักเรียนอ่าน สะกดคำ วลี และประโยค โดยใช้หลักการเดียวกันในการเรียน การสอน ทั้งครู และนักเรียนใช้ช่องทางในการเรียนรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายด้านไปพร้อมๆ กัน

ตัวอย่างวิธีการสอนอ่านโดยนำวิธีผสมผสานที่นำมาใช้สอนการอ่าน

วิธีออร์ตัน-กิลลิงแฮม (Orton - Gillingham Approach)

McIntyre; & Pickering (1995, Online) กล่าวว่า ครูผู้สอนตามวิธีออร์ตัน-กิลลิงแฮม จะต้องได้รับการฝึกอบรมในการใช้เทคนิควิธีการเฉพาะ ซึ่งมีวิธีการสอนประกอบด้วย

1. ครูผู้สอนนำเสนอทักษะต่างๆ ด้วยการกระตุ้นประสาทสัมผัสหลากหลายช่องทางของผู้เรียน โดยใช้ผัสสะหลายๆ ทาง (Multiple Senses) ได้แก่ ประสาทรับรู้ทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหวร่างกาย และการสัมผัส
2. วิธีการสอนที่เข้มข้นเป็นไปตามขั้นตอนที่ละขั้น การสอนโดยตรงรวมทั้งการสอนแบบสาธิต โดยให้ข้อมูลคำอธิบาย ที่ชัดเจน
3. การสอนวิธีโฟนิกส์ โดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ทั้ง 2 รูปแบบ คือ Synthetic Phonics (หรือ Explicit Phonics) และ Analytic Phonics (หรือ Implicit Phonics)
4. ครูผู้สอนประเมินความสามารถของนักเรียนในด้านการนำความรู้ หรือกฎที่ได้เรียนไปใช้ นอกจากนี้ครูผู้สอนนำข้อมูลที่ได้จากการฝึกอบรมไปใช้เป็นข้อแนะนำในการสอนการอ่านซ้ำทักษะที่นักเรียนเรียนไปแล้ว และการเพิ่มความยากของบทเรียน

Henry (1996, p. 179) กล่าวถึง วิธีออร์ตัน-กิลลิงแฮมว่าเป็นวิธีการสอนที่มีโครงสร้างชัดเจนเป็นลำดับขั้นตอน ซึ่งให้ผู้เรียนใช้ช่องทางการเรียนรู้จากประสาทสัมผัส ได้แก่ การมองเห็น หมายถึง การมองเห็นตัวอักษร กลุ่มตัวอักษร คำ วลี หรือประโยค การได้ยิน หมายถึง การได้ยินเสียงของตัวอักษร กลุ่มตัวอักษรทั้งที่เป็นเสียงเดี่ยว พยางค์ หรือคำ และการเคลื่อนไหวร่างกายรวมทั้งกล้ามเนื้อเอ็นข้อต่อ หมายถึง การเคลื่อนไหวมือ แขน ริมฝีปาก ลิ้นและในลำคอ

Reid (1997, p. 90) กล่าวว่า การสอนตามวิธีออร์ตัน-กิลลิงแฮม เมื่อนักเรียนเกิดทักษะการเชื่อมโยงรูป และเสียงของตัวอักษร ครูจะสอนการประสมตัวอักษรตามโครงสร้างคำระดับพื้นฐาน คือ พยัญชนะ-สระ-พยัญชนะ (CVC) และให้นักเรียนฝึกฝนการประสมอักษรจนคล่องแคล่ว และรวดเร็ว เช่น นักเรียนสามารถรู้ และจดจำคำได้ทันที และนำคำนั้นๆ ไปใช้ได้ถูกต้อง หลังจากนั้นครูจึงเริ่มให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง ซึ่งประกอบด้วยคำที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว

1. ชนิดของพยางค์
2. เสียงที่มีตัวเขียนซึ่งเป็นตัวแทนที่สะกดได้หลายรูปแบบ (Multiple Spelling)

3. หน่วยคำ (Morphology) รากศัพท์และส่วนประกอบคำ อุปสรรค-ปัจจัย (Affix) เพื่อพัฒนาเรื่องคำศัพท์ การสะกดคำใหม่ๆ และการอ่านจับใจความ

Learning Abled Kids (2003, Online) กล่าวว่า การสอนตามวิธีออร์ตัน-กิลลิงแฮม ครูจะสอนให้นักเรียนเชื่อมโยงเสียงของตัวอักษรกับรูปสัญลักษณ์ตัวเขียน เด็กจะเชื่อมโยงเสียง และรูปด้วยความรู้สึกกว่ารูปแบบตัวเขียนถูกสร้างขึ้นได้อย่างไร ขณะที่นักเรียนเรียนรูปตัวเขียนตัวใหม่ เด็กจะนำรูปตัวอักษร และเสียงมาใช้ในการอ่าน สะกดคำ วลี และประโยค บทเรียนของออร์ตัน-กิลลิงแฮม เน้นการผสมผสานทั้งการอ่านการสะกดคำ การพัฒนาความรู้ และความเข้าใจในคำศัพท์ รวมทั้งกลวิธีในการอ่าน เพื่อความเข้าใจหลักสูตรการสอนของวิธีออร์ตัน-กิลลิงแฮมมีการนำวิธีผสมผสานใช้ในการสอนเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ โดยเฉพาะเด็กที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่านระดับรุนแรง การสอนความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับรูปตัวอักษรตามวิธีผสมผสานเป็นการช่วยให้เด็กเรียนรู้ และเข้าใจเรื่องเสียงกับรูปได้ดี เริ่มจากการสอนหน่วยเสียงในภาษาทุกหน่วยเสียงร่วมกับรูปตัวอักษรที่ละหน่วยเสียงผ่านการรับรู้จากกิจกรรมที่ใช้ประสาทสัมผัสหลากหลายพร้อมๆ กัน เช่น การใช้นิ้วมือลากเป็นตัวอักษรบนทราย ขณะเดียวกันให้เด็กออกเสียงไปด้วย หรือการใช้เท้าเปลาลากเป็นตัวอักษรลงบนพรมพร้อมกับออกเสียงไปด้วย การใช้ดินเหนียวทำเป็นตัวอักษร หรือใช้สื่อวัสดุต่างๆ ที่เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้เสียงและรูปตัวอักษรด้วยการเห็น การได้ยิน การรู้สึกและการเคลื่อนไหวไปพร้อมๆ กัน วิธีดังกล่าวสามารถนำไปสอนรายบุคคล หรือกลุ่มเล็กได้ อีกทั้งยังเหมาะสมทั้งสำหรับเด็กเล็ก เด็กโต และผู้ใหญ่

Rose; & Zirkel (2007, pp. 172-173) กล่าวว่า การนำวิธีนี้มาสอนพื้นฐานการอ่าน การสะกด และการเขียนอย่างเป็นระบบ ต้องเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. การตระหนักรู้หน่วยเสียง การเรียนรู้จากการฟัง และการเพิ่ม ลด และเปลี่ยนหน่วยเสียงตลอดจนการวิเคราะห์หาหน่วยเสียงแต่ละหน่วยเสียงที่ประกอบขึ้นเป็นคำ
2. ตัวอักษรเดี่ยว และกลุ่มตัวอักษรที่เป็นตัวแทนหน่วยเสียงที่แตกต่างกัน
3. การประสมอักษร เพื่อสร้างคำง่ายๆ

Dyslexia Association of Singapore (2008, unpagued) กล่าวว่า แนวการสอนวิธีผสมผสานของออร์ตัน-กิลลิงแฮม มีหลักการ 6 ประการ ดังนี้

1. ภาษาเป็นพื้นฐาน (Language Based) การสอนยึดหลักการเรียนการสอนโดยเริ่มจากการเข้าใจธรรมชาติของภาษามนุษย์ กลไกที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ภาษา
2. การรู้คิด (Cognitive) เนื่องจากในภาษาอังกฤษประมาณ 85% สามารถคาดเดาได้ แต่การที่นักเรียนรู้กฎทางภาษาจะช่วยให้เด็กเรียนน่าทึ่งไปใช้ในการอ่าน การเขียนโดยเรียนรู้ผ่านการคิดแก้ปัญหาทางภาษา โดยมีหลักการมากกว่าการคาดเดา
3. การสอนอย่างมีโครงสร้าง ลำดับขั้นตอน และการทบทวน(Structured, Sequential and Cumulative) กล่าวคือ การสอนส่วนประกอบทางภาษาอย่างมีขั้นตอนเป็นระบบจากง่ายสู่เรื่องที่ยาก

เริ่มจากความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรทีละตัว หลังจากนั้นจึงให้เด็กประสมเสียงให้เป็นพยางค์และคำ การสอนเรื่องใหม่ หรือเนื้อหาใหม่ ครูจะต้องสอนโดยใช้ความรู้เดิมที่เด็กมีอยู่เป็นฐาน เด็กจะได้รับการฝึกฝนทบทวนสิ่งที่เรียนไปแล้วอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอจนเกิดความคล่องแคล่ว และทำได้ถูกต้องแม่นยำ (Automaticity)

4. การกระตุ้นประสาทสัมผัสหลายทางพร้อมๆ กันในการเรียน (Simultaneously Multi-Sensory) การกระตุ้นให้นักเรียนใช้ช่องทางการเรียนรู้จากพหุสัมผัส ได้แก่ ตาหู มือ และปากไปพร้อมๆ กัน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์มากที่สุดในการรับข้อมูล และส่งผ่านข้อมูลไปยังสมองขณะเรียนรู้

5. การประเมินวินิจฉัยปัญหา และการกำหนดทิศทางการสอน (Diagnosis- Prescriptive) ครูต้องประเมินปัญหา และความต้องการของเด็กเฉพาะรายในระหว่างการสอนอย่างสม่ำเสมอ ครูต้องค้นหาข้อจำกัดในการอ่านของเด็ก และวิธีการเรียนรู้ของเด็กแต่ละรายหลังจากนั้นจึงนำปัญหาและข้อจำกัดของเด็กมาเป็นหลักในการกำหนดวางแผนการสอน หรือปรับเปลี่ยนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับข้อบกพร่อง และความต้องการของเด็กเป็นรายบุคคล

6. การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ (Emotionally Sound) การสร้างบรรยากาศการเรียนให้มีปฏิสัมพันธ์เชิงบวกที่เป็นมิตร สนุกสนานเอื้อให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีและได้รับประสบการณ์ที่ดีในการเรียน เช่น การได้รับคำชมเชย การได้รางวัล เป็นต้น ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญนำไปสู่การเกิดแรงจูงใจ เมื่อนักเรียนได้รับการสนับสนุนให้มีโอกาสได้ประสบความสำเร็จอย่างสม่ำเสมอจะเป็นการเสริมแรงให้เด็กเกิดความมั่นใจ และต้องการเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ ต่อไป

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสอนอ่านตามวิธีพหุสัมผัส สรุปได้ว่า วิธีออร์ตัน – กิลลิงแฮม เป็นวิธีที่มีแนวคิดตามหลักการพหุสัมผัส โดยมีวิธีการสอนที่เป็นระบบมีขั้นตอนชัดเจน และเน้นให้ผู้เรียนรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสหลายด้านในการเรียนอ่าน)

4. แนวคิดเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

เพื่อให้เข้าใจเกี่ยวกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ความหมาย สาเหตุของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน และการคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยเสนอตามลำดับดังนี้

4.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้

อทิธา หมิววรรณ (2554) กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ (L.D.) หมายถึง เด็กที่มีความบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างในกระบวนการพื้นฐาน ทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับความเข้าใจ หรือการใช้ภาษา อาจเป็นการพูดหรือภาษาเขียน หรือการคิดคำนวณ รวมทั้งสภาพความบกพร่องในการรับรู้ สมองได้รับบาดเจ็บการปฏิบัติงานของสมองสูญเสียไป

นิตยา นาคอินทร์ (2556) กล่าวว่า เด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ คือ เด็กที่มีความยากลำบากในการสื่อความหมาย และการเรียนรู้ในสิ่งต่างๆ รวมทั้งมีปัญหาด้าน การฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเรียน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ไม่ได้เกิดจากความบกพร่องทางการเห็น ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางด้านสติปัญญาหรืออาจมีสาเหตุ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม ทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เมื่อเทียบกับระดับเชาวน์ปัญญา (I.Q) จึงต้องได้รับการช่วยเหลือในการพัฒนาให้สามารถอ่าน เขียนเรียนรู้ได้ตามศักยภาพที่แท้จริงของเด็ก

ทวีศักดิ์ สิริรัตน์เรขา (2558) กล่าวว่า แอล.ดี (L.D. - Learning Disabilities) ในวงการศึกษาคำจำกัดความว่า "ความบกพร่องของกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐาน (Basic Psychological Process) ที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจ การใช้ภาษา การพูด หรือการเรียนซึ่งแสดงออกโดยความไม่สมบูรณ์ของความสามารถด้านการฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำและการคำนวณทางคณิตศาสตร์

ภาวิกา นพคุณ (2561, น. 11) กล่าวว่า เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนรู้ คือเด็กที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยา บกพร่องนี้เกี่ยวกับทั้งภาษาพูดและทั้งภาษาเขียน เด็กที่มีปัญหาทางการฟัง การคิด การพูด การอ่าน การสะกดคำ หรือการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมไปถึงเด็กที่มีความบกพร่องทางการรับรู้ แต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาบกพร่องทางด้านสายตา ทางการได้ยิน และทางการเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน หรือเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางด้านอารมณ์และความเสียเปรียบทางสภาพแวดล้อม

บุญญฉัตร สังกัดกลาง (2565, น. 21) นี้กล่าวว่า นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หรือภาวะแอลดี ตรงกับศัพท์ภาษาอังกฤษ คือ Learning Disabilities อันหมายถึง นักเรียนที่มีกระบวนการทางสมองในการรับและแปลผลซ้ำ ส่งผลให้เกิด ปัญหาทางการเรียนทางด้านภาษาหรือด้านการคำนวณ นักเรียนจึงควรได้รับการช่วยเหลือด้วยวิธี การสอนอันแตกต่างอย่างเหมาะสม

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้หมายถึง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางกระบวนการทางจิตวิทยา ซึ่งทำให้นักเรียนมีปัญหาทางด้านทักษะการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนและการคิดคำนวณ มีความผิดปกติทางสมองซึ่งส่งผลต่อการรับรู้ของนักเรียนซึ่งมีปัญหาดังกล่าว ไม่ได้มีสาเหตุมาจากภาวะบกพร่องทางด้านร่างกาย การมองเห็น การได้ยิน ความบกพร่องทางด้านสติปัญญา อารมณ์และสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวนักเรียน

4.2 สาเหตุของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงสาเหตุของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้
ผดุง อารยะวิญญู (2542, น. 8-9) กล่าวว่า ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อให้เกิดปัญหาในการเรียนเนื่องจากนักเรียนไม่สามารถเรียนดีเท่ากับนักเรียนปกติทั่วไปการค้นหามหาภาวะบกพร่องของนักเรียนส่วนมากเป็นหน้าที่ของบุคลากรทางสาธารณสุข บุคลากรทางการศึกษาอาจจำเป็นต้องรับรู้ไว้เพื่อจะได้หาทางจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับปัญหาของนักเรียนต่อไป สาเหตุของภาวะบกพร่องนี้อาจจำแนกได้ ดังนี้

1. การได้รับบาดเจ็บทางสมอง บุคลากรทางการแพทย์ที่ศึกษาเกี่ยวกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ในหลายประเทศเชื่อว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักเรียนเหล่านี้ไม่สามารถเรียนรู้ได้นั้นเนื่องมาจากได้รับบาดเจ็บทางสมอง (brain damage) อาจจะเป็นการได้รับบาดเจ็บก่อนคลอด ระหว่างคลอด หรือหลังคลอดก็ได้ การบาดเจ็บนี้ทำให้ระบบประสาทส่วนกลางไม่สามารถทำงานได้เต็มที่ อย่างไรก็ตามการได้รับบาดเจ็บอาจไม่รุนแรงนัก (minimal brain dysfunction) สมองและระบบประสาทส่วนกลางยังทำงานได้ดีเป็นส่วนมาก มีบางส่วนเท่านั้นที่บกพร่องไป ทำให้นักเรียนที่มีปัญหาในการรับรู้ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน แต่ปัญหานี้ยังไม่เป็นที่ยอมรับทั้งหมดเพราะนักเรียนบางรายอาจเป็นกรณีกเว้นทำให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการรับรู้ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการเรียนรู้ของนักเรียน

2. กรรมพันธุ์ งานวิจัยเป็นจำนวนมากระบุตรงกันว่า ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ บางอย่างสามารถถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ได้ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาเป็นรายกรณีพบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้บางคน อาจมีพี่น้องที่เกิดจากท้องเดียวกัน มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เช่นกัน หรืออาจมีพ่อแม่ พี่ น้อง หรือญาติใกล้ชิดที่มีภาวะบกพร่องเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาในการอ่าน การเขียน และการเข้าใจภาษา มีผลการวิจัยที่ระบุถึงความเป็นไปได้ว่านักเรียนฝาแฝดที่เกิดจากไข่ในใบเดียวกัน (Identical Twins) หากพบว่าฝาแฝดคนหนึ่งมีปัญหาในการอ่าน ฝาแฝดอีกคนหนึ่งก็จะมีปัญหาในการอ่านด้วยแต่ปัญหานี้ไม่บ่อยนักสำหรับฝาแฝดที่มาจากไข่คนละใบ (fraternal twinl twins) จึงนำไปสู่ข้อสรุปว่าปัญหาทางการเรียนรู้ อาจสืบทอดทางกรรมพันธุ์ได้

3. สิ่งแวดล้อม สาเหตุทางสภาพแวดล้อมในที่นี้หมายถึง สาเหตุอื่น ๆ ที่ไม่ใช่การได้รับบาดเจ็บทางสมองลักษณะนี้หายได้และกรรมพันธุ์เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับนักเรียนภายหลังการคลอด เมื่อนักเรียนเติบโตขึ้นมาในสภาพแวดล้อมที่ก่อให้เกิดความเสี่ยง เช่น การที่นักเรียนมีพัฒนาการทางร่างกายล่าช้าด้วยสาเหตุบางประการการที่ร่างกายได้รับสารบางประการอันเนื่องมาจากสภาพมลพิษในสิ่งแวดล้อม การขาดสารอาหารในวัยทารกและวัยเด็ก การสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพของครู ตลอดจนขาดโอกาสในการศึกษา เป็นต้น แม้ว่าองค์ประกอบเหล่านี้อาจทำให้สภาพการเรียนรู้ของนักเรียนมีภาวะบกพร่องมากขึ้น

จากแนวคิดสาเหตุของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านสรุปได้ว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีสาเหตุมาจากกรรมพันธุ์ การได้รับสารเคมีบางชนิด ยาเสพติด การที่สมองได้รับการ

กระทบกระเทือนก่อนคลอต ระหว่างคลอต หลังคลอต ซึ่งจะเกิดความผิดปกติสมองซีกซ้ายซึ่งควบคุมการรับรู้และแสดงออกทางด้านภาษา การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การรับรู้สัญลักษณ์ การให้เหตุผลทางคณิตศาสตร์และการคิดคำนวณ

4.3 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้

Lerner (1997, p. 10) ได้กล่าวถึงลักษณะของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. มีสมาธิสั้น
2. มีความผิดปกติทางด้านเคลื่อนไหว
3. มีปัญหาทางกระบวนการรับรู้ และการให้ข้อมูล
4. มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย
5. มีความยุ่งยากทางการแสดงออกทางด้านภาษา
6. มีความยุ่งยากทางการอ่าน (อ่านไม่ได้)
7. มีความยุ่งยากทางการเขียน (เขียนไม่ได้)
8. มีความยุ่งยากทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์
9. มีพฤติกรรมทางสังคมที่ไม่เหมาะสม

ศรียา นิยมธรรม (2540, น. 42) กล่าวว่า ลักษณะนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

1. ขมวดคิ้ว นิ่งหน้าเวลาอ่าน
2. หลงบรรทัด
3. อ่านสลับคำ อ่านข้ามคำ
4. อ่านสลับตัวอักษร
5. การอ่านช้า การอ่านลอยหลัง
6. อ่านออกเสียงไม่ชัด
7. จับใจความของเรื่องที่อ่านหรือลำดับเรื่องที่อ่านไม่ได้
8. จำใจความสำคัญของเรื่องไม่ได้
9. เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้

สำนักคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2541, น. 11) กล่าวว่า ลักษณะนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้

1. หลงบรรทัด อ่านซ้ำคำ
2. อ่านช้าและตะกุกตะกัก

3. จำข้อเท็จจริงพื้นฐานไม่ได้
4. อ่านคำในตำแหน่งที่ไม่ถูกต้อง
5. ไม่สามารถบอกลำดับของเรื่องราวได้
6. สับสนระหว่างอักษรหรือคำที่คล้ายคลึงกัน
7. ไม่สามารถจำประเด็นของเรื่องราวได้
8. อ่านตกหล่น อ่านคำเพิ่ม หาคำมาแทนที่ อ่านกลับคำ

ผดุง อารยะวิญญู (2542, น. 23-25) กล่าวว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการอ่านว่า
อาจมีพฤติกรรม ดังนี้

1. จำตัวอักษรไม่ได้ ทำให้อ่านเป็นคำไม่ได้
2. จำตัวอักษรได้บ้าง แต่อ่านเป็นคำไม่ได้
3. ความสามารถในการอ่านต่ำกว่านักเรียนอื่นในชั้นเรียนเดียวกัน
4. ระดับสติปัญญาของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยหรือสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย เมื่อวัดโดยใช้แบบ

บทสอบเขาวนัปัญหาที่เชื่อถือได้

5. นักเรียนบางคนอาจมีความไวในการใช้สายตา
6. นักเรียนบางคนอาจมีความไวในการฟัง
7. พุดไม่เป็นประโยค
8. นักเรียนสามารถเข้าใจภาษาได้ดี หากให้นักเรียนฟังหรือมีคนอ่านหนังสือให้ฟังหรือฟังจากเทป แต่ถ้าให้อ่านเองนักเรียนจะอ่านไม่ได้ อ่านไม่เข้าใจหรือจับใจความไม่ได้
9. อ่านคำโดยสลับตัวอักษร เช่น กบ เป็น บก มอง เป็นของ ฯลฯ
10. ไม่เข้าใจตัวอักษรใดมาก่อน – หลัง ตัวอักษรโดยอยู่ซ้ายหรือขวา
11. ไม่สามารถแยกเสียงสระในคำได้ เช่น ระหว่าง น้ำล่ง กับ แมล่ง นักเรียนมักอ่านคำว่า แมล่ง ว่า แม – ล่ง หรือ มะ – แล่ง – ล่ง เป็นต้น

บำเพ็ญ หนูกลับ (2560, น. 43) กล่าวว่า ลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จะมีความบกพร่องเกี่ยวกับระบบประสาท ส่งผลให้ เกิดความบกพร่องในการจัดระบบ (Organization) มีปัญหาการประสานงานหรือประสานความสัมพันธ์ ของภาษาพูดหรือภาษาเขียน สมาธิ และความสนใจ พฤติกรรมทางสังคม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งที่มีระดับ สติปัญญาปกติ มีปัญหาด้าน การอ่าน การเขียน การสะกดคำและการคิดคำนวณ มีปัญหาพัฒนาการทางภาษาและ การสื่อความหมาย และมีปัญหาทักษะการรับรู้และการเคลื่อนไหว

จากแนวคิดลักษณะของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีลักษณะของภาวะบกพร่องทางด้านในด้านหนึ่งหรือหลายด้าน ได้แก่

ด้านการเขียนและการสะกดคำ การอ่าน การคำนวณ และเหตุผลเชิงคณิตศาสตร์ ซึ่งเป็นลักษณะรวม ๆ ในด้านพุทธิพิสัยด้านภาษา ด้านกลไกการเคลื่อนไหวและด้านสังคม

4.3 การคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักการศึกษาได้กล่าวถึงการคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

ผดุง อารยะวิญญู, และสุวิทย์ พวงสุวรรณ (2554, น. 24) กล่าวว่า การคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถแบ่งวิธีใหญ่ๆ ได้ 2 วิธี คือ

1. การคัดกรองที่เป็นทางการ เป็นการคัดกรองที่ดำเนินการอย่างเป็นระบบ ส่วนมากใช้แบบทดสอบ มาตรฐานที่มีเกณฑ์ปกติ (Norms) ในการเปรียบเทียบเพื่อตัดสินว่าเด็กคนใดเป็นเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ผู้ทดสอบสามารถออกหนังสือรับรองความบกพร่อง เพื่อนำเอกสารไปใช้ในการรับสวัสดิการจากรัฐได้

2. การคัดกรองที่ไม่เป็นทางการ เป็นการคัดกรองเด็กโดยไม่ใช้แบบทดสอบมาตรฐาน ผู้สอนอาจใช้วิธี สังเกตพฤติกรรมของเด็กหรือใช้แบบทดสอบง่ายๆ ที่ครูสร้างขึ้นเองหรือใช้เครื่องมือที่นักวิชาการสร้างขึ้น เช่น แบบคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู ซึ่งสามารถคัดกรองตาม เกณฑ์ที่กำหนดได้ การคัดกรองแบบนี้เป็นการคัดกรองเพื่อสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะที่สูงขึ้น แต่ครูไม่สามารถออกเอกสารรับรองได้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ (2555, น. 22-26) กล่าวว่า การประเมินและคัดแยกเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้นั้นเป็นกระบวนการที่สำคัญเพราะนอกจากจะเป็นการจัดประเภทเด็กเข้ารับบริการทางการศึกษาพิเศษตามที่กฎหมายได้กำหนดไว้แล้ว ยังเป็นการช่วยให้เด็กได้รับบริการทางด้านการศึกษาที่เหมาะสมไม่ว่าจะเป็นด้านการจัดการเรียนการสอน สื่ออุปกรณ์เทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวก (assistive technology) การจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียน รวมทั้งการให้บริการความช่วยเหลือในด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

นันทิกา สุนทรชนผล (2558, น. 31) กล่าวว่า การคัดเลือกควรกระทำร่วมกันระหว่างครูผู้ปกครอง นักจิตวิทยาการพิเศษ ซึ่งประกอบกันเข้าเป็นคณะกรรมการ คณะกรรมการที่ตั้งขึ้นจะต้องได้รับรายงานผลการทดสอบต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในเกณฑ์การตัดสิน คณะกรรมการควรมีหน้าที่ในการพิจารณาคัดเลือกว่าเด็กคนใดควรได้รับการตัดสินเป็นเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ และควรส่งเข้ารับบริการการศึกษาในลักษณะใดจึงจะเหมาะสมที่สุด

บำเพ็ญ หนูกลับ (2560, น. 45) การคัดกรอง/คัดแยกและประเมินเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ผ่านมาอาจต้องอาศัย บุคลากรทางการแพทย์เป็นสำคัญ และมีเครื่องมือสำหรับการคัดกรองหลากหลาย แต่ปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการ ได้จัดทำแบบคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เพื่อใช้ในการคัดกรองนักเรียน โดยผู้เนนการคัด กรองต้องมีวุฒิบัตรรับรอง

จากแนวคิดเกี่ยวกับการคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่กล่าวมา สรุปได้ว่าการคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ในปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานให้โรงเรียนในสังกัดดำเนินการคัดกรองเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้แบบคัดกรองของกระทรวงศึกษาธิการเป็นหลัก ซึ่งผู้ดำเนินการคัดกรองจะต้องผ่านการอบรมหลักสูตรการอบรมเป็นผู้ดำเนินการคัดกรอง และเมื่อผ่านหลักสูตรการอบรมแล้วจะได้รับวุฒิบัตรรับรองให้ เป็นผู้ดำเนินการคัดกรองได้ และหากพบว่ามีแนวโน้มที่จะเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรให้การช่วยเหลือตามความจำเป็นทางการศึกษา และส่งต่อให้แพทย์วินิจฉัยต่อไป

5. แนวคิดเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้

สำหรับเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับความคงทนในการอ่านผู้วิจัยขอเสนอเกี่ยวกับ ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้และจำ และทฤษฎีการจำ โดยเสนอตามลำดับดังนี้

5.1 ความหมายของความคงทนในการเรียนรู้

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

Adam (1967, p.9) กล่าวว่า ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง การคงที่ซึ่งผลของการเรียนหรือความสามารถที่จะระลึกถึงสิ่งเร้าที่เคยเรียนหลังจากที่ได้ทิ้งไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง

Eysenck & Arnold (1972) กล่าวว่า ความคงทนในการจำ (Retention) เป็นสิ่งตรงกันข้ามกับการลืม ซึ่งจะเป็นอะไรก็ได้ที่ยังคงเหลืออยู่ในความจำ ความคงทนนี้เป็น 1 ในกระบวนการจำ 4 กระบวนการคือ การจำ (Memory) ความคงทนในการจำ (Retention) การระลึก (Recall) และการจำแบบรู้จัก (Recognition) ระยะเวลาของความคงทนในการจำอาจจำได้เพียงวินาทีเดียว หลายวัน และเป็นปีก็ได้

ประสาธ อิศรปริดา (2533) กล่าวว่า ความคงทนในการเรียนรู้ หมายถึง การรักษาไว้ซึ่งผลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ให้คงอยู่ต่อไป

จากแนวคิดความหมายของความคงทนในการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ความสามารถของสมองแต่ละบุคคลในการระลึกถึงประสบการณ์ในการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่ทำการสะสมไว้และสามารถถ่ายทอดออกมาได้ หลังจากที่ได้ทิ้งไว้ช่วงระยะเวลาหนึ่ง

5.2 กระบวนการเรียนรู้และการจำ

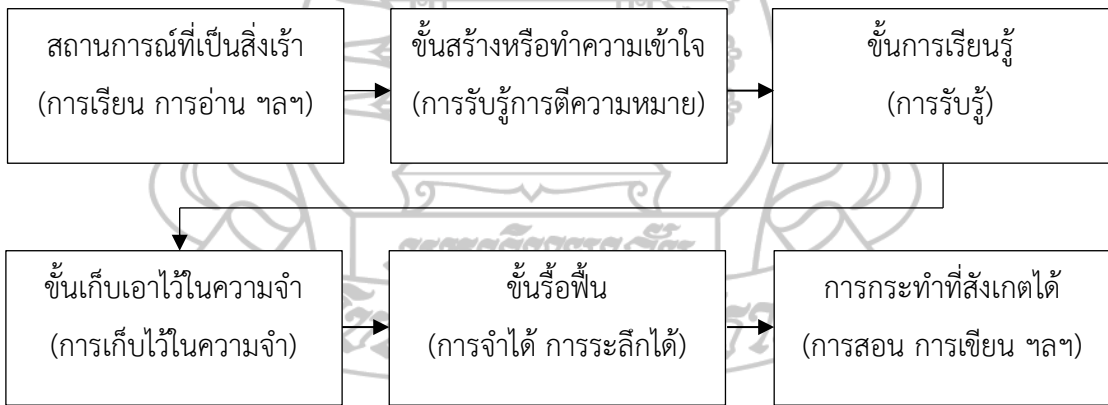
นักการศึกษา ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้และการจำไว้ ดังนี้

Cermak (1972) กล่าวว่า ความจำและการเรียนรู้เป็นของคู่กัน และมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดจนกระทั่งสามารถกล่าวได้ว่า การเรียนรู้ก็คือ “ความจำ” นั่นเอง โดยสมองเก็บเอาเนื้อหาสาระ

และความรู้ไว้ หรือมีประสบการณ์มากน้อยเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ องค์ประกอบที่น่าสนใจคือกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกาเย่ (Gagne, 1970) ได้อธิบายขั้นตอนของการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ขั้นสร้างหรือทำความเข้าใจ (Apprehended) ผู้เรียนต้องใช้ความสนใจ ใส่ใจรับรู้สิ่งต่าง ๆ จากสถานการณ์ของสิ่งเร้า ผ่านประสาทสัมผัสและแปลความหมายของสิ่งที่รับรู้ นั่น ๆ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับความสามารถและประสบการณ์เดิมของแต่ละบุคคล
2. ขั้นการเรียนรู้หรือขั้นรับเอาไว้ (Acquistion) ในขั้นนี้จะเกิดการเปลี่ยนแปลงในระบบประสาท เกิดเป็นความสามารถอย่างใหม่ขึ้น
3. ขั้นเก็บเอาไว้ในความจำ (Storage) ระยะเวลาของสิ่งที่รับเอาไว้จะถูกเก็บเอาไว้ในส่วนของความจำในสมอง ระยะเวลาของการเก็บเอาไว้แตกต่างกัน แล้วแต่บุคคล สถานการณ์และสิ่งแวดล้อม
4. ขั้นรื้อฟื้น (Retrieval) เป็นขั้นที่นำเอาสิ่งที่เรียนรู้ที่เก็บไว้ในส่วนของความจำของสมองมาใช้ ซึ่งจะออกมาในรูปของพฤติกรรม หรือการกระทำที่สังเกต หรือวัดได้โดยบุคคลอื่น การรื้อฟื้นนี้อาจออกมาโดยพฤติกรรมที่อ้างอิงหรือพาดพิงไปถึงการใช้ความสามารถของสติปัญญา เช่น การคิดแก้ปัญหา การวิเคราะห์ การประเมินค่าสิ่งต่าง ๆ

ขั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนี้จะเกิดอย่างใกล้ชิดเคียงกันมาก การเกิดขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 อาจพิจารณาว่าร่วมกันเป็นสถานการณ์ของการเรียนรู้ ส่วนขั้นที่ 3 และขั้นที่ 4 เป็นสภาพของการจำ

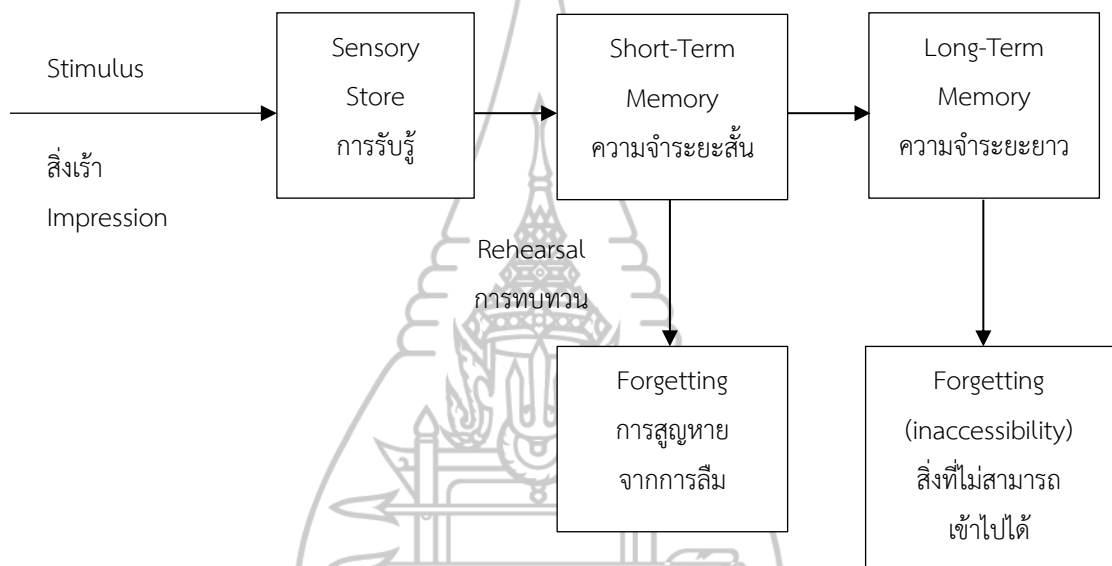

ภาพที่ 2.2 แสดงลำดับกระบวนการในการเรียนรู้

ที่มา : กาเย่ (Gagne, 1970, p. 71)

Atkinson & Shiffrin (1971) ได้อธิบายความจำที่เป็นโครงสร้างของความจำมี 3 หน่วย คือ ความจำการรู้สึกสัมผัส (Sensory Memory-STM) ความจำระยะสั้น (Short-Term Memory-STM) ความจำระยะยาว (Long-Term Memory-LTM) ทั้ง 3 หน่วยนี้สัมพันธ์กันด้วยกระบวนการเข้ารหัส (Encoding) กระบวนการเก็บรหัส (Decoding) ระยะเวลาเป็นตัวแปรสำคัญในการเกิดความจำระยะยาว ยิ่งให้คำที่จะเข้าไปอยู่ในหน่วยความจำระยะสั้นนานเท่าไร คำเหล่านั้นก็จะเข้าไปอยู่ในความจำระยะยาวมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งสามารถเขียนเป็นแผนภูมิได้ดังนี้

ภาพที่ 2.3 แสดงองค์ประกอบของความจำ

ความจำระยะสั้นและความจำระยะยาวจะเกิดขึ้นหลังการรับรู้หรือการเรียนรู้เราใช้ความจำระยะสั้นสำหรับการจำเพียงชั่วคราว ความจำระยะยาวเป็นความจำที่คงทนกว่าความจำระยะสั้น เราจะรู้สึกในสิ่งที่จำอยู่ในความจำระยะยาว แต่เมื่อต้องการใช้ หรือมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาสะกิดใจก็สามารถรู้หรือฟื้นขึ้นมาได้

อเนกกุล กริแสง (2556) กล่าวว่า นักจิตวิทยาได้แบ่งประเภทของความจำเป็น 3 ประเภท คือ การระลึกได้ (Recall) การจำแบบรู้จัก (Recognition) และการเรียนซ้ำ (Relearning)

1. การระลึกได้ (Recall) หมายถึง การนึกถึงสิ่งที่เคยเรียนรู้มาก่อน หรือ นึกถึงสิ่งที่เคยประสบมาก่อน โดยที่สิ่งนั้นไม่ได้อยู่ในระหว่างการเข้ารหัสของข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสจาก ตา หู จมูก ลิ้น ในขณะที่นั้น แต่เป็นการรื้อฟื้นเหตุการณ์จากความจำนั่นเอง เป็นต้นว่า ในการเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งเมื่อเรียนรู้ได้แล้วก็พักไประยะหนึ่ง กลับมานึกดูว่าสิ่งที่เรียนรู้นั้นมีอะไรบ้าง

2. การจำแบบรู้จัก (Recognition) หมายถึง การรู้สึกที่เคยประสบสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาก่อน เมื่อประสบสิ่งนั้นเป็นครั้งที่สอง

3. การเรียนใหม่ (Relearning) หมายถึง การที่สามารถเรียนรู้สิ่งที่เคยเรียนรู้ก่อนได้ รวดเร็วขึ้นกว่าเดิมการระลึก (Recall) ซึ่งเป็นวิธีหนึ่งทดสอบความจำ สามารถแบ่งออกตามลักษณะของ สถานการณ์ที่ระลึกได้ 3 แบบ คือ ระลึกเสรี (Free recall) การระลึกตามลำดับ (Serial recall) และการระลึกตามตัวแนะ (Cued recall)

จากแนวคิดกระบวนการเรียนรู้และการจำ สรุปได้ว่า เมื่อคนเรารู้แล้วจะเกิดเป็น ความจำระยะสั้น และระยะยาว

5.3 ทฤษฎีการจำ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงทฤษฎีการจำไว้ ดังนี้

ชัยพร วิชชาวุธ (2520, น. 5-7) กล่าวว่า วิธีช่วยในการจำ มีดังนี้

1. การเลี่ยงการระงับ คือควรพยายามเลี่ยงการจำสิ่งต่าง ๆ หลาย ๆ อย่างในเวลา เดียวกัน หากจำเป็นจริง ๆ ก็พยายามหาเวลาพักระหว่างการจำสิ่งแรกและการจำสิ่งต่อ ๆ ไป

2. การเรียนเกิน เป็นการทบทวนซ้ำหลังจากที่เรียนสิ่งนั้น ๆ เพื่อช่วยให้เกิดความจำได้ ยาวนานและคงทน ถ้าจำนวนครั้งในการทบทวนซ้ำหลายครั้ง ก็จะช่วยให้ความจำถาวรมากขึ้น

3. การทดสอบตัวเอง โดยเมื่ออ่านหนังสือจบบทแล้วให้ปิดหนังสือระลึกทบทวนว่าสิ่งที่ กล่าวในหนังสือมีอะไรบ้าง ซึ่งการทดสอบความจำตนเองโดยการปิดหนังสือระลึกนี้ ยังเป็นการซ่อมการรื้อฟื้นความจำจากความจำระยะยาว

4. การจัดระเบียบ คือการจัดสิ่งเร้าหลาย ๆ สิ่งให้เป็นระเบียบ อาจจะเป็นการรวมเป็น กลุ่ม เช่น สิ่งที่อยู่ใกล้ ๆ กัน คล้าย ๆ กัน หรือสัมพันธ์กันก็จัดเป็นกลุ่มเดียวกัน หรือโดยการจัดแบ่งสิ่งเร้า เหล่านี้ออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามคุณสมบัติที่ร่วมกัน

5. การสร้างรหัส คือการกำหนดสัญลักษณ์ หรือความหมายสิ่งเร้าที่เราต้องการจำ เช่น ต้องการให้จำว่า เมืองหลวงของโปแลนด์ คือ กรุงวอซอร์ (Warsaw) สามารถเข้ารหัสว่า “คนโปแลนด์เคย เห็นสงคราม โดยแยกคำว่า Warsaw ดังนี้ war = สงคราม saw = เห็น” แทนข้อความที่ต้องการให้จำ

6. การสร้างคำสัมผัส คือการนำสิ่งเร้าที่ต้องการจำมาเรียบเรียงเป็นคำสัมผัสกันหรือให้ คล้องจอง เช่น ถ้าต้องการให้จำคำที่เขียนด้วย “ใ” (ไม้มีว่น) ดังบทกลอนต่อไปนี้

ผู้ใหญ่ หาด้าใหม่ ให้สะใ้ ใช้คล้องคอ

ใ้ใจเอาใ้ส่ห่อ มิหลงใ้ลใครขอคู

7. การสร้างจินตภาพ คือการนึกภาพในใจ (Imagery) เป็นวิธีที่นักจำอาชีพใช้กันมาก หลักการของการสร้างจินตภาพ คือการนำเอาสิ่งที่ต้องการจำไปเชื่อมโยงกับสิ่งที่จำได้ติดอยู่แล้ว โดยการนึก

เป็นภาพที่รวมเอาของทั้งสองสิ่งเข้าด้วยกัน หากนึกภาพได้แปลก ๆ ความจำก็ยิ่งดีการสร้างจินตภาพทำได้ 2 วิธี คือจินตภาพสถานที่ และจินตภาพตัวเลข

7.1 จินตภาพเป็นสถานที่ โดยทั่วไปสิ่งที่เราจำแม่นยำอยู่แล้วมักเป็นสถานที่ที่เราอยู่เป็นประจำหรือ ผ่านเป็นประจำ เราอาจเชื่อมสิ่งที่ต้องการจำเหล่านี้กับสิ่งที่เราจำได้ดีอยู่แล้ว เช่น ถ้าต้องการจำศัพท์ภาษาอังกฤษคำว่า “waterfall = น้ำตก ให้เชื่อมโยง waterfall กับร้านอาหารที่ขาย ลาบ น้ำตก โดยเมื่อเดินมาถึงร้านน้ำตกทำให้นึกถึงคำว่า waterfall” หรือการสร้างจินตภาพที่รวมเอาสิ่งที่ต้องการจำให้รวมเป็นภาพหรือเรื่องราวเดียวกัน เช่น ต้องการจำอักษรกลาง ประกอบด้วย ตัวอักษร ก จ ด ต ฎ ฏ บ ป อ ให้นำตัวอักษรเหล่านี้ให้รวมเป็นเรื่องราวเดียวกันว่า “ไ้ก้จิกเต้กตาย เต้ก(ฎ)ตาย(ฏ)บนปากโอ้ง”

7.2 จินตภาพตัวเลข เทคนิคจินตภาพ แบบที่สองคือ การนำเอาตัวเลขมาแปลงเป็นภาพในใจแล้ว เอาสิ่งที่ต้องการจำมาสร้างภาพให้สัมพันธ์กับภาพตัวเลขนักเรียนจะได้รับประโยชน์จากการฝึกหัดสร้างวิธีการจำ ซึ่งสามารถใช้ในวิธีต่าง ๆ ได้หลายรูปแบบ

ไสว เลี่ยมแก้ว (2528, น. 145) กล่าวว่า วิธีการวางแผนการสอนความจำมี 2 ขั้นตอน คือ ขั้นผลผลิต และขั้นกระบวนการ

ขั้นผลิต หมายถึง เนื้อหาวิชาที่ต้องการจะให้นักเรียนจำไว้ในความจำระยะยาว ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการวางแผน ผู้สอนจะต้องกำหนดเนื้อหาวิชาว่ามีอะไรบ้างที่ต้องการให้นักเรียนจำ เนื่องจากในแต่ละวิชาจะมีเนื้อหาที่ต้องการให้จำแตกต่างกัน เช่น ในหลักภาษาไทยก็ต้องการให้นักเรียนจำไตรยางศ์ หรืออักษร 3 หมู่ ในวิชาเคมีต้องการให้จำสูตรทางเคมี เป็นต้น

ขั้นกระบวนการ เป็นการนำเอาขั้นผลผลิต หรือเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้แล้ว มาจัดเข้ากระบวนการ 3 กระบวนการคือ

1. กระบวนการเข้ารหัส (Encoding) ได้แก่การแปลงข้อมูลที่เข้าไปในสมองโดยผ่านเข้าไปทางประสาทสัมผัสให้เป็นอีกรูปหนึ่งที่มีความหมายขึ้น เพื่อประโยชน์ของการจำ การเข้ารหัสแบ่งได้เป็น 2 กระบวนการ คือ

1.1 การเข้ารหัสโดยการโยงสัมพันธ์โดยตรง หลักการโยงสัมพันธ์กล่าวว่าถ้าเกิดเหตุการณ์หนึ่งขึ้น และเกิดเหตุการณ์หนึ่งตามมาเสมอ ๆ แล้วเหตุการณ์ทั้งสองนั้นโยงสัมพันธ์กัน เช่น เมื่อได้ยิน คำว่ามะนาว แล้วทำให้เราหลังน้ำลายที่ปาก “เสียงพูดว่ามะนาว” เป็นเหตุการณ์แรก “การหลังน้ำลายเป็นเหตุการณ์หลัง” เรียกว่าเหตุการณ์ทั้งสองนั้นโยงสัมพันธ์กัน

1.2 การเข้ารหัสโดยโยงสัมพันธ์กับความหมาย เช่น เมื่อเห็นคำไร้ความหมายว่า นาฬ ก็ระลึกถึงนาฬิกา การแปลงคำไร้ความหมายให้เป็นความหมายนี้ จัดเป็นการโยงสัมพันธ์อย่างหนึ่ง นั่นคือ นาฬ โยงสัมพันธ์กับความหมายนาฬิกา

2. การเก็บรหัส (Storage) หมายถึงการคงอยู่ของรหัสในระบบความจำ คือในความจำระยะสั้น หรือความจำระยะยาว โดยที่รหัสนั้นคงทนต่อการรบกวนของสารอื่น ๆ หรือคงทนต่อการเลือนหายของรอยความจำ

3. การถอดรหัส (Decoding) การถอดรหัสนี้ เป็นการถอดรหัสออกมาใช้ เช่น รหัสว่านาฬิกา เมื่อถอดรหัสออกมาแล้วได้คำเดิมที่ต้องการจำ คือ นาฬ หรือรหัสว่า “เด็ก 3 คน” (threechildren) ก็ถอดออกมาเป็น CH3 (สูตรของสารเคมีที่ชื่อมีเทน) กระบวนการนี้สามารถสอบได้และเป็นกระบวนการที่ทำให้บุคคลจำได้ดีกว่าเดิมได้ คือฝึกได้นั่นเอง นักจำที่มีชื่อของโลกหลายคนที่ได้รับการฝึกการจำมาเป็นเวลานานทั้งสิ้น ถ้าหากว่าเราฝึกตัวเราให้เป็นนักจำก็เรียกว่าเราปรับปรุงความจำ หรือสอนตัวเราเอง หลังจากได้รู้ว่าเราจะสอนนิสัยการเข้ารหัสหรือถอดรหัสนี้ก็จะเกิดขึ้น และติดตัวไป นับเป็นทักษะทางสติปัญญา (Intellectual) อย่างหนึ่งด้วย

ชัยพร วิชาวุธ (2549) กล่าวว่า การจำทฤษฎีที่เรียกว่า ทฤษฎีการจำสองกระบวนการ ซึ่งเป็นทฤษฎีการจำเพื่ออธิบายกระบวนการต่าง ๆ ใน STM และ LTM ไว้ดังนี้ STM ต้องได้รับการทบทวนตลอดเวลา มิฉะนั้นความจำสิ่งนั้นจะสลายไปอย่างรวดเร็ว ในการทบทวนนั้นเราไม่สามารถทบทวนสิ่งที่เข้ามาอยู่ใน STM ดังนั้นจำนวนสิ่งของที่เรจำได้ STM จึงมีจำกัด การทบทวนป้องกันไม่ให้ความจำสลายตัวไปจาก STM ดังนั้นจำนวนสิ่งของที่เรจำได้ใน STM ในระยะเวลานาน สิ่งนั้นก็มิโอกาสฝังตัวใน LTM ยิ่งมาก ถ้าเรจำสิ่งใดไว้ใน LTM สิ่งนั้นก็ติดอยู่กับความจำตลอดไป

จากแนวคิดทฤษฎีการจำ สรุปได้ว่า หลีกเลียงการจำหลายๆอย่างพร้อมกัน สร้างรหัสในการจำ ถอดรหัสในหารจำ เชื่อมโยงความสัมพันธ์ความหมาย

6. แนวคิดเกี่ยวกับความสนใจในการเรียน

6.1 ความหมายของความสนใจ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความหมายของความสนใจไว้ ดังนี้

Good (1973, p. 311) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ความอยากรู้อยากเห็น มาจากอิทธิพลและประสบการณ์ที่มี

Beverly (1993) กล่าวว่า ความสนใจในการเรียนหมายถึง สิ่งๆที่ ตนเองสนใจ สามารถกำหนดความต้องการในการพัฒนาการเรียนรู้ และสามารถประเมินความ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้ด้วยตนเองโดยใช้กระบวนการแบบประชาธิปไตย

สมลักษณ์ พัฒนะเวช (2555, น. 36) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีความรักชอบสิ่งใดสิ่งหนึ่ง พร้อมที่จะทำกิจกรรมที่สนใจด้วยความตั้งใจ เต็มใจ และได้ผลดี ตามที่ตนเองต้องการและคาดหวังได้

สมพงษ์ ชันบุญ (2556, น. 57) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งแสดงออกโดย มีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเอาใจใส่ มองเห็นความสำคัญของสิ่งนั้นๆ มีการรับรู้และมีการตอบสนองต่อการรับรู้แล้ว เกิด การยอมรับในคุณค่าในที่สุด

อัมพร พะนิจรัมย์ (2558, น. 42) กล่าวว่า ความสนใจ หมายถึง ระดับความรู้สึกชอบและความพอใจ ความเอาใจใส่ ความกระตือรือร้น ตลอดจนการเห็นประโยชน์ของการเรียน

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของความสนใจ สรุปได้ว่า ความสนใจหมายถึง ความรู้สึกชอบหรือพอใจที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด พร้อมที่จะทำกิจกรรมด้วยความตั้งใจ เต็มใจ ซึ่งแสดงออกโดยมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความ มองเห็นความสำคัญของสิ่งนั้นๆ

6.2 ลักษณะของความสนใจ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงลักษณะของความสนใจในการเรียนไว้ ดังนี้

วชิราภรณ์ สืบพงศ์ตระกูล (2552, น. 43) กล่าวว่า ลักษณะของความสนใจ เป็นการแสดงพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่แสดงออกจากภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับสะสมมา ความรู้สึกที่เกิดขึ้นอาจจะเป็นชั่วคราว หรือถาวรขึ้นอยู่กับการยอมรับในคุณค่าของสิ่งนั้นๆ

สมลักษณ์ พัฒนะเวช (2555, น. 37) กล่าวว่า ลักษณะของความสนใจเป็นการแสดงพฤติกรรม ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในของตัวบุคคลอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม และ สถานการณ์ที่แตกต่างกัน

สมพงษ์ ชันบุญ (2556, น. 59) กล่าวว่า ความสนใจเป็นลักษณะที่จิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งเมื่อได้เกิดขึ้นนานๆ แล้วจะทำให้เกิดความตั้งใจได้หลายชนิดความสนใจเป็นเรื่อง ของแต่ละบุคคล ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับมาไม่เหมือนกัน

อัมพร พะนิจรัมย์ (2558, น. 43) กล่าวว่า ความสนใจเป็นลักษณะที่จิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นการแสดง พฤติกรรม ความรู้สึกที่เกิดขึ้นภายในของตัวบุคคลอันเป็นผลสืบเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม และ สถานการณ์ที่แตกต่างกัน

จากแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะของความสนใจ สรุปได้ว่า ความสนใจเป็นลักษณะที่จิตใจจดจ่ออยู่กับสิ่งใด เป็นการแสดงพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่แสดงออกจากภายในของแต่ละบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างกันไปตามสถานการณ์ของแต่ละบุคคลที่ได้รับสะสมมา

6.3 การสร้างความสนใจ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงการสร้างความสนใจไว้ ดังนี้

Maslow (1970, p. 109) กล่าวว่า การสร้างความสนใจในการเรียน ครูควร คำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

1. พยายามที่จะตอบสนองความต้องการขั้นต่ำ เช่น จัดบรรยากาศการเรียนที่ ผ่อนปรน ให้ความสนใจนักเรียน ให้การยอมรับนักเรียนทุกคน จัดกิจกรรมที่ต้องแข่งกับตนเอง ลดการเปรียบเทียบกับผู้อื่น
2. กระตุ้นให้มีการพัฒนาความสามารถ เช่น จัดสภาพการเรียนให้กระตุ้นความพยายามของนักเรียน ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน ไม่ลงโทษเมื่อทำการบ้านหรือทำการสอนไม่ได้
3. จัดประสบการณ์การเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จเพื่อกระตุ้นให้นักเรียนรู้จักตั้งความหวังที่ตรงกับความเป็นจริง คาดหวังความสำเร็จและความรู้สึกเกี่ยวกับ ตนเองในทางบวก
4. คำนึงถึงผลเสียของการแข่งขัน แม้การแข่งขันจะเป็นสิ่งจำเป็นในปัจจุบันแต่สภาพการณ์ในการเรียนไม่ควรให้เกิดการแข่งขันอย่างมากมาย เพราะนักเรียนจะไม่มี การช่วยเหลือกันและกัน ซึ่งถ้าเป็นเช่นนี้ จะมีนักเรียนเพียง 2-3 คนเท่านั้น ที่จะประสบความสำเร็จ พยายามให้นักเรียนแข่งกับตนเอง ใช้การแข่งขันเพื่อความสนุกเท่านั้น มิใช่เพื่อเอาชนะ
5. ให้ความช่วยเหลือนักเรียนบางคนที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ
6. กระตุ้นให้นักเรียนเรียนรู้เพราะรู้สึกอยากเรียนด้วยตนเอง ไม่ใช่จากสิ่งล่อตามธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนมีความสนใจในสิ่งต่างๆ อยู่แล้ว ถ้าจัดสภาพภายในชั้นเรียนให้ เหมาะสมก็จะสามารถเร้าความสนใจซึ่งเป็นผู้ใช้เครื่องล่อด้วยตนเอง
7. กระตุ้นให้เกิดความสนใจโดยใช้เครื่องล่อใจต่างๆ การเรียนโดยให้นักเรียนมีความสนใจด้วยตนเองเป็นสิ่งสำคัญและพึงประสงค์ แต่บางครั้งหากครูพบว่าการเรียนน่าเบื่อมี เพียงบางคนเท่านั้นสนใจ ครูต้องหาวิธีการกระตุ้นด้วยเครื่องล่อต่างๆ เช่น ให้แผนภูมิแสดง ความก้าวหน้าหรือรางวัลวิธีที่ดีที่สุดคือ ให้นักเรียนเป็นผู้ใช้เครื่องล่อด้วยตนเอง

สมลักษณ์ พัฒนะเวช (2555, น. 41) กล่าวว่า การสร้างความสนใจกับนักเรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเรียน เพราะความสนใจจะทำให้นักเรียนมีความกระตือรือร้น รู้สึกอยากเรียนไม่เบื่อหน่าย และมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

จากแนวคิดเกี่ยวกับการสร้างความสนใจ สรุปได้ว่า การสร้างความสนใจ ในการเรียนครูควรคำนึงถึงการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนมี เจตคติที่ดีต่อการเรียน รู้สึกอยากเรียน ไม่น่าเบื่อหน่าย

6.4 การวัดความสนใจ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงการวัดความสนใจไว้ ดังนี้

Powell (1963, pp. 337-338) กล่าวว่า ความสนใจอาจวัดได้ด้วยวิธีการ ดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบวัดความสนใจ (interest inventories) แบบวัดความสนใจประกอบด้วย ข้อความชุดหนึ่งสำหรับให้แต่ละบุคคลแสดงความชอบหรือไม่ชอบต่อข้อความต่างๆ เหล่านี้
2. ใช้แบบสอบถามปลายเปิด (open-ended questionnaires) โดยให้ผู้ตอบมีอิสระที่จะ ตอบ คำถามต่างๆ ได้ตามความรู้สึกรของตนเอง
3. ใช้การสัมภาษณ์ (interviews) ซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถ สังเกตเห็นพฤติกรรมของผู้ถูก สัมภาษณ์ได้

วชิราภรณ์ สืบพงศ์ตระกูล (2552, น. 46) กล่าวว่า การวัดความสนใจในการ เรียนใช้ได้ หลายวิธี ไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งที่สามารถจะใช้กับใครคนใดคนหนึ่งได้อย่างเหมาะสม แล้วแต่สถานการณ์แบบใด ย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ใช้แต่ผู้วิจัยส่วนมากจะใช้แบบวัดความ สนใจ เพราะสามารถใช้กับบุคคล จำนวนมาก รวดเร็ว ประหยัด ใช้ได้ง่าย และเชื่อมั่นได้ มากที่สุด

สมลักษณ์ พัฒนะเวช (2555, น. 43) การวัดความสนใจทำได้หลายวิธี ผู้ใช้ควร เลือกใช้ ให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะวัด แต่ผู้วิจัยส่วนมากจะใช้แบบวัดความสนใจ เพราะสามารถใช้ กับบุคคลจำนวนมาก รวดเร็ว ประหยัด และเชื่อถือได้

อัมพร พะนิจรัมย์ (2558, น. 45) การวัดความสนใจทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความ เหมาะสมเกี่ยวกับผู้วิจัย ต้องการจะวัดผู้ใช้ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะวัด แต่ผู้วิจัยส่วนมากจะใช้ แบบวัดความ สนใจ เพราะสามารถใช้กับบุคคลจำนวนมาก รวดเร็ว ประหยัด และเชื่อถือได้

จากแนวคิดเกี่ยวกับการวัดความสนใจ สรุปได้ว่า การวัดความสนใจทำได้หลายวิธี ผู้ใช้ ควรเลือกใช้ให้เหมาะสมกับสิ่งที่จะวัด ไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งที่สามารถจะใช้กับใครคนใดคนหนึ่งได้อย่างเหมาะสม แล้วแต่สถานการณ์แบบใด ย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้ใช้แต่ผู้วิจัยส่วนมากจะใช้แบบวัดความ สนใจ เพราะสามารถใช้กับบุคคลจำนวนมาก รวดเร็ว ประหยัด ใช้ได้ง่าย และเชื่อมั่นได้ มากที่สุด

6.5 ประโยชน์ของความสนใจ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงประโยชน์ของความสนใจ ดังนี้

Powell (1963, p. 330) กล่าวว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากความสนใจในการเรียน จะทำให้ บุคคลเหล่านั้นประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่ไม่สนใจ และมีคุณค่าต่อการ ดำรงชีวิต การจัดกิจกรรมการ เรียนการสอนควรคำนึงถึงการสร้างความสนใจให้ผู้เรียนก่อน มากกว่าเนื้อหาวิชา ผู้เรียนจะตั้งใจเรียน มีสมาธิที่ดี ในการเรียนทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ พัฒนาบุคลิกภาพ และมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนด้วย

สมลักษณ์ พัฒนะเวช (2555, น. 41) กล่าวว่า ความสนใจมีประโยชน์และคุณค่าอย่างมาก เพราะจะช่วยให้บุคคลที่ตั้งใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมั่นคง ทำให้ประสบความสำเร็จใน การกระทำสิ่งนั้นๆ นอกจากนี้ยังสามารถช่วยให้ผู้อื่นมีความสนใจในเรื่องที่ตนเองสนใจมี ความสุข และช่วยลดความเครียดใน การทำงานหรือมีความอดทนในการเรียนรู้มากกว่าผู้ที่ไม่มีความสนใจ

อัมพร พะนิจรัมย์ (2558, น. 45) กล่าวว่า ประโยชน์ของความสนใจในการเรียนช่วยให้ บุคคลที่ตั้งใจในเรื่องใดเรื่อง หนึ่งอย่างมั่นคง ทำให้ประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งนั้นๆ

จากแนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของความสนใจ สรุปได้ว่า ประโยชน์ที่ได้รับจากความสนใจ ในการเรียน จะทำให้บุคคลเหล่านั้นประสบความสำเร็จมากกว่าผู้ที่ไม่สนใจ และมีคุณค่าต่อการ ดำรงชีวิต ช่วยให้บุคคลที่ตั้งใจในเรื่องใดเรื่อง หนึ่งอย่างมั่นคง ทำให้ประสบความสำเร็จในการกระทำสิ่งนั้นๆ

7. การสอนแบบแจกลูกสะกดคำ

7.1 ความหมายของการอ่านแจกลูกสะกดคำ

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านแจกลูกสะกดคำไว้ ดังนี้

กรมวิชาการ (2546, น. 133-134) กล่าวว่า การอ่านแจกลูกและการสะกดคำเป็น กระบวนการขั้นพื้นฐานของการนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด มาประสมเสียงกัน ทำให้ออกเสียงคำต่างๆ ที่มีความหมายในภาษาไทย การแจกลูกและสะกดคำบางครั้งรวมเรียกว่าการแจกลูกสะกด คำ จะดำเนินไปด้วยกันอย่างประสมกลมกลืน เพื่อให้นักเรียนได้หลักเกณฑ์ทางภาษาทั้งการอ่านและการ เขียนไปพร้อมกัน และยังได้กล่าวถึงความสำคัญของการแจกลูกสะกดคำ เป็นเรื่องที่สำคัญมากสำหรับผู้เริ่ม เรียน หากครูไม่ได้สอนการแจกลูกสะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียนการอ่าน นักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์ การประสมคำ ทำให้เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้นจะสับสน อ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหา มากของเด็กนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ข่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้วิชา อื่นๆ ด้วยการอ่านแจกลูกสะกดคำ ควรสอนในช่วงที่นักเรียนยังอ่านหนังสือไม่แตกฉาน ประมาณ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 แต่มีได้ตายตัวว่าจะต้องสอนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หากนักเรียนอ่านได้แล้ว การแจกลูกสะกดคำก็ไม่จำเป็นอีกต่อไป ครูจึงควรสังเกตความสามารถในการอ่านของนักเรียนแต่ละคนเป็น สำคัญว่าควรสอนแจกลูกสะกดคำมากน้อยเพียงใดการแจกลูก หมายถึงการเทียบเสียง เริ่มต้นจากการสอน ให้จำและออกเสียงคำแล้วนำรูปคำซึ่งเปรียบเสมือนแม่มากระจายหรือแจกลูก โดยการเปลี่ยนสระ หรือ เปลี่ยนพยัญชนะต้น หรือเปลี่ยนพยัญชนะท้าย (ตัวสะกด) มีวิธีการ ดังนี้

1. ยึดพยัญชนะต้นเป็นหลัก แจกลูกโดยเปลี่ยนรูปสระ เช่น

กะ กา กิ กี่ กี้ กุ

2. ยึดสระเป็นหลัก แจกลูกโดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น เช่น
กา ขา คา งา ตา นา ทา วา
3. ยึดสระและตัวสะกดเป็นหลัก แจกลูกโดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น เช่น
กาง คาง งาง ตาง นาง ทาง วาง
4. ยึดพยัญชนะต้นและสระเป็นหลัก แจกลูกโดยเปลี่ยนตัวสะกด เช่น
กาง กาน กาย กาว กาก กาด กาบ

กรมวิชาการ (2546, น. 135) ได้ให้ความหมายของการอ่านสะกดคำไว้ว่า การอ่านสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมๆ กับการอ่านและการสอนอ่านคำจะนำคำที่มีความหมายมาสอน เมื่อสะกดคำจนจำคำได้แล้ว ต่อไปก็จะต้องใช้วิธีการสะกดคำ เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือ การอ่านคำใหม่ จึงให้อ่านเป็นคำโดยไม่สะกดคำ มิฉะนั้นนักเรียนจะอ่านจับใจความไม่ได้และอ่านได้ช้า

การสะกดคำ มีหลายวิธี ดังนี้

1. สะกดตามรูปคำ เช่น
กา สะกดว่า กอ - อา - กา
กาง สะกดว่า กอ - อา - งอ - กาง
กาง สะกดว่า กอ - อา - งอ - กาง - ไไม้โท - ก้าง
2. สะกดโดยสะกดแม่ ก กา ก่อน แล้วจึงสะกดมาตราตัวสะกด เช่น
กาง สะกดว่า กอ- อา - กา - กา - งอ - กาง
ก้าง สะกดว่า กอ - อา-กา -กา-งอ - กาง - กาง -โท - ก้าง
3. คำที่มีสระอยู่หน้าพยัญชนะ ให้สะกดพยัญชนะก่อนสระเสมอ เช่น
เก สะกดว่า กอ - เอ - เก
ไป สะกดว่า ปอ - ไอ - ไป
4. คำที่เป็นสระลดรูปหรือสระเปลี่ยนรูป มีวิธีสะกดดังนี้ เช่น
กัน สะกดว่า กอ - อะ - นอ - กัน
หรือ กอ - ไไม้หันอากาศ - นอ - กัน
คน สะกดว่า คอ - โอะ - นอ - คน
หรือ คอ - นอ - คน
แข็ง สะกดว่า ขอ - แอะ - งอ - แข็ง
หรือ ขอ-แอะ - ไไม้ไต้อู้ - งอ - แข็ง
เค็ม สะกดว่า คอ - เอะ - มอ - เค็ม
หรือ คอ -เอะ - ไไม้ไต้อู้ - มอ - เค็ม

5. คำอักษรควบ สะกดได้ ดังนี้

5.1 สะกดเรียงตัวอักษร มุ่งเพื่อการเขียนให้ถูกต้อง เช่น

กลอง สะกดว่า กอ-ลอ- ออ-งอ - กลอง

กวาง สะกดว่า กอ - วอ - อา - งอ - กวาง

พราง สะกดว่า พอ - รอ - อา - งอ - พราง

5.2 สะกดตัวควบพร้อมกัน มุ่งเพื่อออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัด เช่น

กลอง สะกดว่า กลอ - ออ - งอ - กลอง

กวาง สะกดว่า กวอ - อา - งอ - กวาง

พราง สะกดว่า พรอ- อา - งอ - พราง

6. คำอักษรนำ สะกดได้ ดังนี้

6.1 สะกดเรียงตัวอักษร มุ่งเพื่อการเขียนให้ถูกต้อง เช่น

อยาก สะกดว่า ออ- ยอ - อา- กอ - อยาก

หนา สะกดว่า หอ - นอ - อา - หนา

สนาม สะกดว่า สอ- นอ- อา- มอ - สนาม

6.2 สะกดด้วยควบพร้อมกัน มุ่งเพื่อออกเสียงคำควบกล้ำให้ชัด เช่น

อยาก สะกดว่า หยอ- อา- กอ - อยาก

หนา สะกดว่า หนอ - อา - หนา

สนาม สะกดว่า สหนอ - อา- มอ - สนาม

7. คำที่ตัวสะกดไม่ตรงมาตราตัวสะกด คำที่มีตัวการ์นต์ ให้ใช้หลักสังเกตรูปคำ
รู้ความหมายของคำ และจำคำให้ได้โดยอ่านและเขียนอยู่เสมอ เช่น เหตุ จันทร ฯลฯ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549, น. 97-99) กล่าวว่า ความหมายของการแจกลูกมีความหมาย
2 นัย คือ

นัยแรก หมายถึง การแจกลูกในมาตราตัวสะกดแม่ ก กา กง กน กม เกย เกอว กก กค
และกบ การแจกลูกจะเริ่มต้นการสอนให้จำ และออกเสียงพยัญชนะและสระให้ได้ก่อน จากนั้นจะเริ่มแจกลูก
ในมาตราแม่ ก กา จะใช้การสะกดคำไปที่ละคำไล่ไปตามลำดับของสระ แล้วจึงอ่าน โดยไม่สะกดคำ
จึงเรียกว่าแจกลูกสะกดคำ แล้วอ่านคำในมาตราตัวสะกดทุกมาตราจนคล่อง จากนั้นจะอ่านเป็นเรื่อง เพื่อ
ประยุกต์หลักการอ่านนำไปสู่การอ่านคำที่เป็นเรื่องอย่างหลากหลาย

นัยสอง หมายถึง การเทียบเสียง เป็นการแจกลูกวิธีหนึ่ง เมื่อนักเรียนอ่านคำได้แล้วให้นำ
รูปคำมาแจกลูกโดยการเปลี่ยนพยัญชนะต้นหรือพยัญชนะท้าย เช่น บ้าน สูตรของคำ คือให้เปลี่ยน
พยัญชนะต้น เช่น ก้าน ป้าน ร้าน ล้าน ค้าน เป็นต้น หลักการเทียบเสียง มีดังนี้

1. อ่านสระเสียงยาวก่อนสระเสียงสั้น

2. นำคำที่มีความหมายมาสอนก่อน
3. เปลี่ยนพยัญชนะที่เป็นพยัญชนะต้นและพยัญชนะเสียงท้าย
4. นำคำที่อ่านมาจัดทำแผนภูมิการอ่าน เช่น

กา มา พา ลา ยา คำ ม้า ช้า

ลำ น้ำ บ้าน ก้าน ป่าน ร้าน ค้าน

วิธีอ่านจะไม่สะกดคำให้อ่านเป็นคำตามสูตรของคำ เช่น อ่าน กา

สูตรของคำ คือ -า นำพยัญชนะมาเติมและอ่านเป็นคำ เช่น ยา ทา หา นาทา อา

การสอนแบบการแจกลูกสำหรับนักเรียนแรกอ่าน (ชั้น ป.1 และ ป.2) มีหลักการสอน

ดังนี้

1. เริ่มจากสระที่ง่ายที่สุดคือ สระ -
2. ใช้แผนผังความคิดแจกลูก โดยเลือกคำที่มีความหมายก่อน
3. ผู้เรียนอ่านออกเสียงคำและทำความเข้าใจความหมาย
4. นำคำจากแผนผังความคิดมาแต่งประโยค
5. อ่านประโยคที่แต่ง
6. เขียนประโยคที่แต่ง

วรรณิ โสมประยูร (2553, น. 138-139) กล่าวว่า วิธีการสอนอ่าน สรุปได้ดังนี้

1. วิธีสอนอ่านแบบแจกลูก วิธีสอนนี้เริ่มใช้กันตั้งแต่สมัยโบราณเป็นการสอนให้ นักเรียน รู้จักรูปและเสียงของวรรณยุกต์ทุกตัว เพื่อให้รู้จักการประสมคำ ซึ่งมีทั้งการแจกพยัญชนะ และสระ เช่น กะ กา กิ กี่ กือ กู กู และอื่นๆ และ กา ขา คา งา จา ฉา ซา ซา และอื่นๆ รวมทั้งการ ผันวรรณยุกต์ที่แยกตาม อักษร สูง กลาง ต่ำ เช่น กา ก่า ก้า ก๊า กัว, ขา ข่า ข้ำ และ คา ค่า ค้า เป็นต้น วิธีการสอนอ่านแบบแจกลูกนี้เป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนจำคำใหม่ได้ง่าย อ่านออกเสียงได้เป็นอย่างดี แต่บางครั้งทำให้นักเรียนไม่สนใจ การอ่านเพราะค่อยๆ เข้าใจความหมายของคำ และทำให้ขาดทักษะ การอ่านเร็ว

2. วิธีการสอนอ่านแบบสะกดคำ ในปัจจุบันใครก็ตามที่ไม่สามารถอ่านและเขียนได้ นับว่าเป็นข้อเสียเปรียบอย่างมหาศาลทั้งในด้านธุรกิจและวงการสังคม เพราะโลกของทุกวันนี้เป็นโลก ของ การเขียน ซึ่งในเรื่องของทักษะการอ่านและทักษะการเขียนนั้นก็ย่อมจะต้องมีการสะกดคำ (Spelling) รวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กัน ในแง่ของการใช้ทักษะ ทางภาษามาก พอสมควร นักวิจัยทางภาษาของประเทศสหรัฐอเมริกาบางท่านได้รายงานถึง ความสัมพันธ์ระหว่าง ความสามารถในการสะกดคำ และความสามารถ ในการอ่านว่ามีอยู่ค่อนข้างสูง มากในระดับประถมศึกษา เป็นต้นว่า เด็กที่สะกดคำเก่งจะเป็นเด็กที่อ่านเก่งและเด็กที่สะกดค ำไม่เก่ง มักจะเป็นเด็กที่อ่านไม่เก่งด้วยเสมอ

โสภิตา สุขสำราญ (2564, น. 19) กล่าวว่า ความหมายของการอ่านสะกดคำคือการอ่านออกเสียงเริ่มจากการแจกลูก สะกดคำ อ่านโดยนำพยัญชนะทั้ง 44 ตัว ผสมกับสระไปตามลำดับของสระจนครบทุกตัว จนพัฒนาถึง การอ่านพยัญชนะผสมสระและตัวสะกดในมาตราตัวสะกดในมาตราต่างๆ จากการอ่านออกเสียง สะกดคำมาเป็นการอ่านเป็นคำการอ่านจะต้องอ่านสะกดด้วยเสียงที่ถูกต้องเป็นไปตามขั้นตอนหาก ผิดซ้ำหรือนานๆ ที่ผิดจะทำให้ผู้เรียนเบื่อและไม่สนใจการฝึก หากฝึกเร็วเกินไปหรือข้ามขั้นตอนใด ขั้นตอนหนึ่งอาจทำให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำไม่รู้เรื่องจนทำให้การฝึกสะกดคำของผู้เรียนล่าช้าไปอีก จน ทำให้ผู้เรียนอ่านสะกดคำเป็นความไม่มั่นใจในการฝึกอ่านสะกดคำ

จากแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของการอ่านแจกลูกสะกดคำ สรุปได้ดังนี้ การสะกดคำ หมายถึง การอ่านโดยนำเสียงพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน การอ่านสะกดคำจะต้องให้นักเรียนสังเกตรูปคำพร้อมกับการอ่านการสอนอ่านสะกดคำพร้อมกับการเขียน ครูต้องให้อ่านสะกดคำ แล้วเขียนคำไปพร้อมกัน การสอนสะกดคำโดยการนำคำที่มีความหมายมาสอนก่อน เมื่อสะกดคำจนจำได้แล้วจึงแจกลูก เพราะการสะกดคำจะเป็นเครื่องมือการอ่านคำใหม่โดยเริ่มจากคำง่าย ๆ แล้วบอกทิศทางของการออกเสียงแล้วแจกลูกโดยเปลี่ยนพยัญชนะต้น

7.2 แนวการจัดการเรียนการสอน

กระทรวงศึกษาธิการ (2559, น. 0-10) กล่าวว่า การสอนให้อ่านออกมีหลายวิธี ครูไม่ควรยึดวิธีใดวิธีหนึ่ง ควรผสมผสานหลายวิธี จนสามารถทำให้เด็กอ่านออกเป็นคำและรู้ความหมายของคำได้ ดังนี้

1. สอนโดยวิธีประสมอักษร เป็นการสอนที่ใช้กันมาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่แสดงถึงภูมิปัญญาการสอนอ่านแบบไทย ซึ่งทำให้เด็กอ่านหนังสือไทยได้แตกฉานวิธีหนึ่ง

วิธีสอนแบบนี้เป็นการนำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ มาประสมกัน แล้วฝึกอ่านแบบแจกลูก การอ่านแบบสะกดคำ เป็นการสอนอ่านที่เน้นการฟังเสียงของพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกด

และวรรณยุกต์ที่นำมาประสมกันเป็นคำ เมื่อฝึกฝนบ่อย ๆ จนชินหูก็จะอ่านได้ถูกต้องแม่นยำ

การอ่านแบบแจกลูก เป็นการอ่านโดยยึดพยัญชนะต้นเป็นหลัก ยึดสระเป็นหลักหรือยึดสระและตัวสะกดเป็นหลัก เช่น

ยัติพยางค์ขณะต้นเป็นหลัก	-ะ	-า	ิ	ี	ึ	ุ	ุ	ู
ก	กะ	กา	กิ	กี	กิ	กือ	กู	กู
ข	ขะ	ขา	ขิ	ขี	ขิ	ขือ	ขู	ขู
ค	คะ	คา	คิ	คี	คิ	คือ	คู	คู

ยัติสระเป็นหลัก	-ะ	-า	ิ	ี	ึ	ุ	ุ	ู
-า	กา	จา	ตา	อา	ขา	สา	มา	ยา
ิ	กี	จี	ตี	อี	ขี	สิ	มี	यी
ู	กู	จู	ตู	อู	ขู	สู	มู	ยู

ยัติสระและตัวสะกด เป็นหลัก	ก	จ	ต	อ	ข	ส	ม	ย
-า ง	กาน	จาง	ตาง	อาน	ขาน	सान	มาน	ยาน
-า น	กาน	จาน	ตาน	อาน	ขาน	सान	มาน	ยาน
-า ด	กาด	จาด	ตาด	อาด	ขาด	สาด	มอด	ยาด

ภาพที่ 2.4 การอ่านแบบแจกลูก

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, 2559

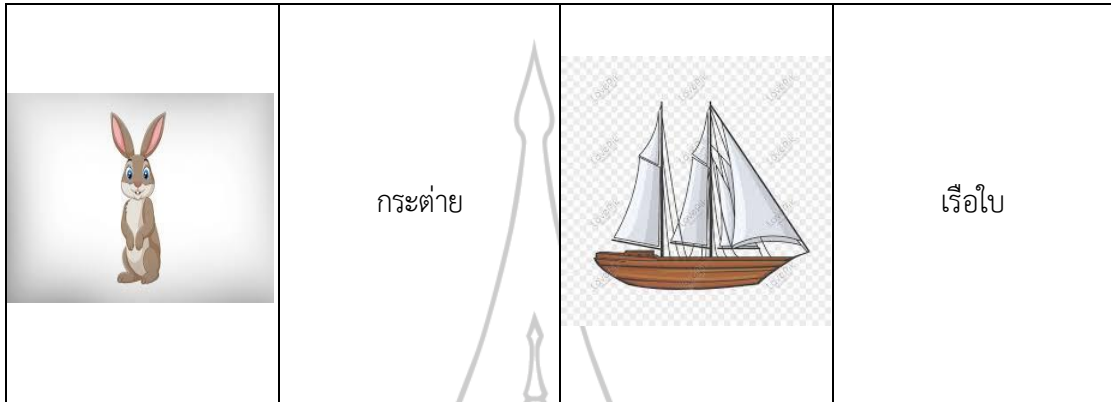
การอ่านแบบสะกดคำ เป็นการอ่านโดยสะกดคำ หรือออกเสียงพยัญชนะ สระ ตัวสะกด
วรรณยุกต์ การันต์ ที่ประกอบเป็นคำ เช่น

ตา สะกดว่า   ตอ - อา   →   ตา
บ้าน สะกดว่า   บอ - อา - นอ   →   บ้าน - ไม้โท   →   บ้าน
เรื่อง สะกดว่า   รอ - เอื้อ - งอ   →   เรื่อง - ไม้เอก   →   เรื่อง
ถนน สะกดว่า   ถอ - นอ - โอะ - นอ   →   ถะ - ถนน
สัตว์ สะกดว่า   สอ - อะ - ตอ - วอการัน   →   สัต

ภาพที่ 2.5 การอ่านแบบสะกดคำ

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 10

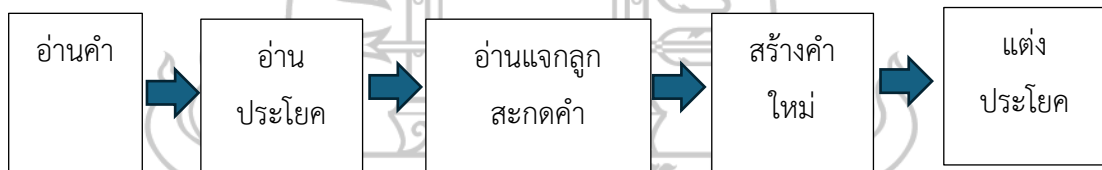
2. สอนด้วยการเดาคำจากภาพ หรือ การสอนอ่านจากภาพ เด็กเริ่มหัดอ่านจากรูปภาพ ก่อน แล้วจึงนำไปสู่การอ่านจากตัวอักษร รูปภาพจะเป็น สิ่งชี้แนะให้เด็กอ่านคำนั้นได้ เช่น

ภาพที่ 2.6 การอ่านจากภาพ

ที่มา : กระทรวงศึกษาธิการ, 2559, น. 10

การสอนอ่านแจกลูกและการสะกดคำสามารถดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 2.7 การสอนอ่านแจกลูกและการสะกดคำ

ขั้นที่ 1 อ่านคำ

การอ่านเป็นคำและให้นักเรียนรู้ความหมายของคำที่อ่าน โดยให้นักเรียนฝึกสังเกตรูปคำ เช่น คำว่า พ่อ แม่ พี่ น้อง เพื่อน โรงเรียน เป็นต้น จะทำให้นักเรียนสามารถจำคำและจับคำคู่กับภาพ เพื่อแสดงความหมายของคำได้ ครูอาจจะให้นักเรียนนำคำที่อ่านมาแต่งประโยคปากเปล่าได้ เมื่อนักเรียนเรียนมากขึ้น และจำคำได้มากขึ้นจึงเริ่มสอนแจกลูกสะกดคำ

ขั้นที่ 2 อ่านประโยค

การสอนภาษาควรให้นักเรียนอ่านประโยคสั้นๆ เพื่อให้สัมพันธ์กับภาษาพูดในชีวิตประจำวัน และให้นักเรียนได้เห็นประโยชน์ของภาษาที่ใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น

อา

อา   มา

อา   มา   หา   ตา

อา   พา   มา   สุดา   มา   หา   ตา

เช่น

- อาเป็นใคร (น้องของพ่อ)

- อามาหาใคร (ตา)

- อาพาใครมาหาตา (สุดา)

ขั้นที่ 3 อ่านแจกลูกสะกดคำ

เมื่อนักเรียนคุ้นเคยกับคำที่อ่านพอสมควร อาจให้นักเรียนสังเกตรูปคำที่อ่านโดยให้อ่านคำที่ประสมสระอา โดยการอ่านเป็นคำและอ่านแจกลูกสะกดคำ ดังนี้

3.1 อ่านคำ

อา   มา   หา   ตา

3.2 อ่านสะกดคำ

อ - ๑ - อา   สะกดว่า   ออ - อา - อา

ม - ๑ - มา   สะกดว่า   มอ - อา - มา

ห - ๑ - หา   สะกดว่า   หอ - อา - หา

ต - ๑ - ตา   สะกดว่า   ตอ - อา - ตา

อ   มา   หา   ตา

3.3 ให้นักเรียนสังเกตรูปร่างและตำแหน่งของสระอา โดยใช้คำถาม เช่น

- สระอา มีรูปร่างเหมือนกับอะไร
- สระอา เขียนอยู่ตำแหน่งใดของพยัญชนะ

3.4 ให้นักเรียนอ่านแบบแจกลูกสะกดคำ ครูนำอ่านโดยอาจใช้บัตรคำหรือของเล่นประสมคำเป็นสื่อประกอบการสอน

ก - อา - กา

ข - อา - ขา

ค - อา - คา

ง - อา - งา

3.5 อ่านแจกลูกสะกดคำแบบไม่เห็นคำ อาจใช้วิธีออกเสียงพยัญชนะต้นและให้นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำสระอา ดังนี้

ครูออกเสียง ก	นักเรียนสะกดว่า	ก - อา - กา
ครูออกเสียง ข	นักเรียนสะกดว่า	ข - อา - ขา
ครูออกเสียง ค	นักเรียนสะกดว่า	ค - อา - คา
ครูออกเสียง ง	นักเรียนสะกดว่า	ง - อา - งา
ครูออกเสียง จ	นักเรียนสะกดว่า	จ - อา - จา

ขั้นที่ 4 สร้างคำใหม่

ช่วยเขียนคำ

4.1 นักเรียนคิดหาคำที่ประสมสระอา แล้วบอกหรือเขียนคำบนกระดานดำ หรือให้ครู

4.2 นักเรียนอ่านและสะกดคำที่เขียนบนกระดานดำอีกครั้ง

ขั้นที่ 5 แต่งประโยค

อา หา ยา   ตา ทา ยา

อา พา ตา ไป หา ยา   กา มี ตา

ข้อควรปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน

- ต้องสอนทุกครั้งที่นักเรียนเรียนคำใหม่ที่เป็นคำพื้นฐาน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 หรืออาจถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับนิวจของครูผู้สอน
- ควรสอนจากง่ายไปหายาก หรือสอนจากคำในแม่ ก กา คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา และคำที่สะกดไม่ตรงมาตรา ตามลำดับ และต่อด้วยคำที่มีลักษณะซับซ้อน เช่นคำที่มีอักษรนำ คำที่มีตัวการ์นต์ เป็นต้น
- ควรเน้นเรื่องการออกเสียงแจกลูกสะกดคำ ทั้งจากบัตรคำหรือที่ครูเขียนบนกระดานดำ หรือจากหนังสือเรียน และการฝึกแจกลูกแบบปากเปล่า (ไม่เห็นคำ) จนสามารถอ่านแจกลูกได้อย่างคล่องปาก
- ควรตระหนักเสมอว่า การสอนแจกลูกสะกดคำที่ถูกต้องเป็นการออกเสียงไม่ใช่แยกตัวพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ลงในตารางแจกลูก เพราะเป็นเพียงการจำแนกตัวอักษรที่เป็นส่วนประกอบของคำนั้น
- การแจกลูกสะกดคำ มีวิธีการอ่านหลายแบบ แต่ครูควรใช้วิธีการอ่านแบบใดแบบหนึ่ง และใช้แบบเดิมไปตลอด จนเมื่อนักเรียนอ่านได้คล่องก็ไม่จำเป็นต้องใช้วิธีอ่านแบบแจกลูกสะกดคำอีกต่อไป
- การสอนอ่านแจกลูกสะกดคำแต่ละครั้ง ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป เพราะจะทำให้ นักเรียนเหนื่อยและเบื่อหน่าย และควรสอนควบคู่กับการสอนอ่านเป็นคำและอ่านประโยค เพื่อให้ นักเรียนรู้สึกสนุกและเรียนอย่างมีความหมาย

7. การสอนอ่านคำและอ่านประโยคในบทเรียน ครูควรรู้จักเลือกคำที่จำ นำมาให้ อ่าน แจกลูกสะกดคำ ไม่จำเป็นต้องอ่านแจกลูกสะกดคำทุกคำในบทเรียน แต่ควรเลือกคำพื้นฐานที่นักเรียนต้อง เรียนพยัญชนะใหม่ สระใหม่ มาให้อ่านแบบแจกลูก

8. การสอนแจกลูกสะกดคำ จะใช้มากกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 เมื่อขึ้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนจะมีการพัฒนาการอ่านมากขึ้น การอ่านแบบแจกลูกควรลดลง อาจเหลือ เพียงการอ่านสะกดคำเท่านั้น เพื่อไม่ให้ นักเรียนเขียนหนังสือผิด เมื่อนักเรียนอ่านคำได้เองแล้วจึงเลิกอ่าน สะกดคำ

8. แนวคิดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

ผู้ปกครองเป็นปัจจัยสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน มีส่วนร่วมในการวางแผน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมส่งเสริม สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ร่วมกิจกรรม ร่วมประเมินผล ร่วมแก้ปัญหา ความร่วมมือของผู้ปกครองส่งผลให้การจัดการศึกษาเป็นการ ร่วมกันพัฒนา ด้านการศึกษาให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ

8.1 ความหมายของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

นักวิชาการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ดังนี้
ถวิล เกษสุพรรณ (2552, น. 14) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการของบุคคล หลายนคน ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการวางแผน การดำเนินงานตามแผน และการประเมินผลเพื่อให้งานบรรลุ จุดมุ่งหมายตามที่ต้องการ ซึ่งบุคคลเหล่านั้นเกิดความรู้สึกร่วมกันรับผิดชอบ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ และ ร่วมกันแก้ปัญหา

เรืองยศ เวียงนนท์ (2553, น. 9) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาสให้ ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ ร่วมปฏิบัติ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมประเมินผล และร่วมรับผิดชอบ เรื่องต่างๆ อันมีผลกระทบต่อจัดการศึกษา

ภกมน วรกิตติมงคล (2562, น. 8) การมีส่วนร่วมคือ การเปิดโอกาสให้บุคคล ผู้ปกครอง ชุมชน เข้ามาร่วมใน กิจกรรม ไม่ว่าจะตรงหรือทางอ้อม ในลักษณะร่วมรับรู้ ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมติดตามผล การเปิดโอกาสให้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้รับประโยชน์ด้าน การนำความรู้ ความสามารถ และ ทักษะของคนในองค์กรหรือท้องถิ่นมาใช้ให้เป็นประโยชน์นอกจากนี้การเข้ามามีส่วนร่วม จะช่วยให้ ผู้เข้าร่วมมีความรู้สึกรู้ว่าตนเองมีความภาคภูมิใจ มีคุณค่า มีศักดิ์ศรี เป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ ดี ร่วมกันพัฒนาและทำประโยชน์ต่อสังคมและการศึกษาได้

โซติกา เหมือนอ่อน (2563, น. 18) กล่าวว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง กระบวนการทำงานของทุกภาคส่วนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา โดยเข้ามามีส่วนร่วมรับรู้ ส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษา และส่วนร่วมในการตัดสินใจ โดยร่วมกันทำงานอย่างเป็นระบบในการวางแผน ส่งเสริม สนับสนุน ตรวจสอบ ตลอดจนปรับปรุงแก้ไข พร้อมเปิดโอกาสให้ผู้ปกครอง ชุมชนเข้ามาเชื่อมความสัมพันธ์ ระหว่างผู้ปกครองกันเอง ผู้ปกครองและโรงเรียน เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและร่วมกันจัดหรือทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อพัฒนาเด็ก จัดกิจกรรมร่วมกับเด็กเพื่อเชื่อมโยงการเรียนรู้ของเด็กที่โรงเรียน และที่บ้าน ทำให้เด็กเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ ส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ เด็กได้เสมอเมื่อมีโอกาส

จากแนวคิดการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สรุปได้ว่า การมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ผู้ปกครองของนักเรียน ได้เข้ามามีส่วนร่วมปฏิบัติจริง ร่วมวางแผนในการจัดการเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนดูแลเรื่องการเรียนรู้ การทำการบ้าน แบบฝึกหัดหรืองานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน การสอนทบทวนการ สอนเสริม แลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็นและร่วมกันจัดหรือทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อพัฒนานักเรียน

8.2 ลักษณะการมีส่วนร่วม

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงลักษณะของการมีส่วนร่วม ดังนี้

Cohen&Uphoff (1997, pp. 219-222) กล่าวว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมเป็น 4 ด้านคือ

1. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ (Participation in Decision-making) การตัดสินใจชนิดนี้ เป็นศูนย์กลางของการเกิดความคิดที่หลากหลาย มีการกำหนดและประเมินทางเลือกตัดสินใจ เปรียบเทียบได้กับการวางแผนเพื่อนำทางที่เลือกมาสู่การปฏิบัติสามารถแบ่งการตัดสินใจนี้ออกเป็น 3 ชนิดคือ

1.1 การตัดสินใจช่วงเริ่มต้น (Initial Decisions) เป็นการเริ่มต้นหาความต้องการจากคนในท้องถิ่นและวิธีการเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการที่สำคัญ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญที่จะเลือกเอาโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อกลุ่มคนและมีความเป็นรูปธรรมโดยผ่านการใช้กระบวนการตัดสินใจในระยะนี้ สามารถให้ข้อมูลที่สำคัญของท้องถิ่นสามารถเข้ามาเกี่ยวข้องตั้งแต่ช่วงเริ่มโครงการทั้งในเรื่องการเงิน การจัดสรรบุคลากร ตลอดจนวิธีการเข้าไปมีส่วนร่วมในโครงการและสนับสนุนโครงการที่จะนำเข้ามา

1.2 การตัดสินใจในช่วงดำเนินการ (On-going Decisions) คนในท้องถิ่นอาจไม่ได้เข้ามามีส่วนร่วมในช่วงเริ่มต้นแต่เมื่อถูกขอร้องให้เข้ามาดำเนินการเมื่อโครงการเข้ามา ความสำเร็จในช่วงนี้ได้มากกว่าการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจช่วงเริ่มต้น ซึ่งโครงการจะต้องค้นหาความต้องการของบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในภายหลังนี้ และจัดลำดับความสำคัญของโครงการและวิธีดำเนินโครงการที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วม

1.3 การตัดสินใจในช่วงปฏิบัติในช่วงปฏิบัติการ (Operation Decision)เป็นความเกี่ยวข้องในองค์กรเมื่อโครงการเข้ามามีการเชื่อมโยงโครงการเข้ามาสู่คนในท้องถิ่นมีการรวบรวมขององค์กร

ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับปฏิบัติกิจกรรมในโครงการกรอบที่สมาชิกยึดถือประกอบด้วยการประชุมเพื่อจัดทำนโยบาย การคัดเลือกผู้นำที่จะมีอิทธิพลต่อองค์กร

2. การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ (Participation in Implementation) คนในท้องถิ่นสามารถมีส่วนร่วมในการปฏิบัติ แบ่งได้เป็น 3 ชนิด

2.1 การมีส่วนร่วมในการสละทรัพยากร (Resource Contribution) สามารถดำเนินการได้หลายรูปแบบ ได้แก่ แรงงาน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และข้อมูลข่าวสาร ทั้งหมดนี้เป็นแหล่งทรัพยากรหลักที่สำคัญซึ่งมีอยู่ในท้องถิ่น นำมาใช้เพื่อพัฒนาโครงการ การส่งเสริมโดยใช้แรงงานในท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ดี การบริจาคเงินและวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ และอื่น ๆ แสดงให้เห็นทิศทางที่ชัดเจนของการมีส่วนร่วมสิ่งสำคัญของการมีส่วนร่วมนี้ คือ การรู้ว่าใครเป็นผู้สนับสนุนและอย่างไร โดยวิธีการสมัครใจ การได้รับคำตอบแทนหรือโดยการบีบบังคับ การสนับสนุนเรื่องทรัพยากรบ่อยครั้งที่พบว่ามีความไม่เท่าเทียมกันและการแสวงหาผลประโยชน์

2.2 การมีส่วนร่วมในการบริหารและการประสานงาน (Project Demonstration and Coordination) คนในท้องถิ่นสามารถรวมตัวกันในการปฏิบัติงาน โดยการเป็นลูกจ้างหรือสมาชิก ทีมที่ปรึกษาหรือเป็นผู้บริหารโครงการ เป็นสมาชิกอาสา ซึ่งทำหน้าที่ประสานงานกิจกรรมของโครงการมีการฝึกอบรมให้รู้เทคนิคการปฏิบัติงานในโครงการสำหรับผู้เข้ามาบริหารหรือประสานงาน วิธีนี้นอกจากจะเพิ่มความไว้วางใจให้กับคนในท้องถิ่นแล้วยังช่วยให้เกิดความตระหนักถึงปัญหาของตนเองอีกด้วย อีกทั้งยังทำให้เกิดการสื่อสารข้อมูลภายในและรับคำแนะนำซึ่งเป็นปัญหาของคนในท้องถิ่นตลอดจนผลกระทบที่ได้รับเมื่อโครงการเข้ามา

2.3 การมีส่วนร่วมในการขอความร่วมมือ (Enlistment) การขอความร่วมมือไม่จำเป็นต้องมีผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง แต่พิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ว่า ผลเสียที่ตามมาหลังจากการนำโครงการเข้ามา และผลที่เกิดกับคนในท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการเข้ามา

3. การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ (Participation in Benefits) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมานานและมีผลในทางเศรษฐกิจ ซึ่งไม่ควรมองข้ามไป การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์แบ่งได้ 3 ชนิด

3.1 ผลประโยชน์ด้านวัตถุ (Material Benefits) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของบุคคล เช่น เป็นการเพิ่มการบริโภค รายได้ และทรัพย์สิน แต่สิ่งเหล่านี้อาจจะทำให้การสรุปข้อมูลล้นเหลือได้ ซึ่งควรวิเคราะห์ให้ได้ว่าใครคือผู้มีส่วนร่วมและดำเนินการให้เกิดขึ้น

3.2 ผลประโยชน์ด้านสังคม (Social Benefits) เป็นความต้องการขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุข ได้แก่ บริการหรือความพึงพอใจการสาธารณสุขโรค การเพิ่มโครงการพัฒนาท้องถิ่นโดยใช้รูปแบบการผสมผสานเพื่อเพิ่มคุณภาพชีวิตให้กับคนยากจน จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ทั้งในเรื่องปริมาณ การแบ่งผลประโยชน์ และคุณภาพบริการและความพึงพอใจ

3.3 ผลประโยชน์ด้านบุคคล (Personal Benefits) เป็นความปรารถนาที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกกลุ่มหรือได้รับการคัดเลือกเข้ามาเป็นความต้องการอำนาจทางสังคมและการเมืองโดยผ่านความร่วมมือในโครงการ ผลประโยชน์สำคัญที่ได้จากโครงการมี 3 ชนิด คือ ความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง อำนาจทางการเมือง และความรู้สึกว่าตนเองทำงานมีประสิทธิภาพ การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ควรศึกษาผลเสียที่จะเกิดขึ้นตามมาภายหลังด้วย เพราะอัตราการมีส่วนร่วมในผลประโยชน์มีความแตกต่างกัน จะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการวางนโยบายหลักที่เกี่ยวข้องว่าจะให้ใครมีส่วนร่วม หากผลที่ออกมาตรงกันข้ามกับความคาดหวังได้แก้ไขเพื่อหาแนวทางที่มีความเป็นไปได้ในการวางรูปแบบใหม่

4. การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (Parton in Evaluation) เป็นส่วนที่มีการเขียนเป็นรายงานไว้น้อยสามารถประเมินโครงการได้ 2 รูปแบบคือ การมีส่วนร่วมทางตรง และการมีส่วนร่วมทางอ้อม การมีส่วนร่วมในการประเมินผลส่วนใหญ่เป็นเจ้าหน้าที่จากส่วนกลางมากกว่าคนในท้องถิ่นซึ่งทำหน้าที่ประเมินผลค่านงงบประมาณ ความพึงพอใจของบุคคลที่มีต่อ โครงการ ประเมินว่ามีผู้เห็นด้วยกับโครงการหรือไม่ ผู้ที่มีส่วนร่วมได้แก่ใครบ้าง มีส่วนร่วมโดยวิธีใด มีการแสดงความคิดเห็นผ่านสื่อต่าง ๆ หรือผ่านตัวแทนที่เลือกเข้าไปอย่างไรและทำอย่างไรความคิดเห็นต่าง ๆ จึงจะได้รับการนำไปใช้ประโยชน์

เมตต์ เมตต์การุณจิต (2553, น. 19) กล่าวว่า ลักษณะหรือรูปแบบการมีส่วนร่วมนั้นพิจารณาได้หลากหลาย ซึ่งขึ้นอยู่กับว่าสนใจจะศึกษาในด้านใด บางท่านพิจารณาจากกิจกรรมที่เข้าไปร่วม เช่น การเลือกตั้ง การประชุม บางท่านก็พิจารณาในเชิงการบริหาร เช่น การมีส่วนร่วมในแนวราบ - แนวตั้ง และได้สรุปลักษณะการมีส่วนร่วมของอาร์นสไตน์ (Amstein) ไว้ว่า ลักษณะการมีส่วนร่วมประเภทนี้พิจารณาจากพฤติกรรมของผู้เห็นว่าเปิดโอกาสให้ผู้ตามมีส่วนร่วมมากน้อยเพียงใด หรือมอบอำนาจการมีส่วนร่วมเท่าใด เป็นการพิจารณาถึงการพัฒนาในระดับของการมีส่วนร่วมจากน้อยไปจนถึงมากที่สุด

เขาวลักษณะ แก้วโกย (2560, น. 27) กล่าวว่า ลักษณะการมีส่วนร่วม เป็นการแสดงออกในการมีส่วนร่วมของประชาชน ซึ่งการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ นั้นมีการแสดงออกที่แตกต่างกันทั้งการมีส่วนร่วมแท้จริงโดยการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปร่วมกิจกรรมนั้นด้วยตนเองตั้งแต่เริ่มจนจบโครงการ และการมีส่วนร่วมไม่แท้จริง โดยการมีส่วนร่วมเพียงบางส่วน เช่นการเข้าเป็นสมาชิก การสนับสนุนทรัพยากร งบประมาณ แรงงาน เป็นต้น ซึ่งการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นั้นทำให้การแก้ปัญหาเพื่อพัฒนาชุมชน บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะการมีส่วนร่วม สรุปได้ว่า ลักษณะการมีส่วนร่วม เป็นการแสดงออกในการมีส่วนร่วมของกลุ่มคนที่มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ มีการแสดงออกที่แตกต่างกัน อาจจะเริ่มมีส่วนร่วมตั้งแต่เริ่มโครงการ หรืออาจจะมีส่วนร่วมในระหว่างโครงการ การมีส่วนร่วมทางตรง หรือการมีส่วนร่วมทางอ้อม

8.3 บทบาทของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไว้ ดังนี้

นภเนตร ธรรมบวร (2546, น. 293-294) กล่าวว่า พ่อแม่ ผู้ปกครองและครูล้วนมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการและการเจริญเติบโตของเด็ก กล่าวคือ พ่อแม่ผู้ปกครองมีความรู้ต่าง ๆ มากมายที่จะช่วยเหลือและให้คำแนะนำแก่ครูและโรงเรียนในทางตรงกันข้ามครูก็มีความรู้ต่าง ๆ มากมายที่จะให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่พ่อแม่ ด้วยเหตุนี้จึงมีความจำเป็นและสำคัญมากที่ทั้งสองฝ่ายจะต้องตระหนักในบทบาทและคุณค่าของตนที่มีต่อเด็ก รวมตลอดถึงเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ครูจะมีบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอน

เยาวพา เดชะคุปต์ พร้อมคณะ (2550, น. 295-297) กล่าวว่า บทบาทหน้าที่การสร้างความร่วมมือแต่ละส่วนจะต้องมีบทบาทหน้าที่ โดยบทบาทของบ้านในการร่วมมือกับโรงเรียนและชุมชนพัฒนาเด็กปฐมวัย ดังนี้

1. บทบาทผู้ปกครองต้องอบรมเลี้ยงดูด้วยความรัก ความอบอุ่น ความเข้าใจส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็ก ดังนั้นพ่อแม่ผู้ปกครองควรศึกษาทำความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้ การอบรมเลี้ยงดูให้เด็กมีคุณภาพ

2. พ่อแม่ผู้ปกครองต้องเตรียมเด็กให้พร้อมเพื่อการไปโรงเรียน ฝึกการช่วยเหลือตัวเอง อบรมเลี้ยงดู สอนเด็กที่บ้านอย่างมีประสิทธิภาพ นำเด็กมาเยี่ยมโรงเรียนก่อนเข้าเรียน แสดงให้เด็กเห็นว่าพ่อแม่ผู้ปกครองชอบโรงเรียน เด็กจะรู้สึกชื่นชอบโรงเรียนให้เกิดเจตคติต่อโรงเรียน

3. พ่อแม่ผู้ปกครองควรพัฒนาความพร้อมในการเรียนรู้ ให้การสนับสนุน คอยกระตุ้นความอยากรู้อยากเห็น พร้อมทั้งป้องกันไม่让孩子ได้รับอันตรายจากการอยากรู้อยากเห็น จัดหาอุปกรณ์การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับวัย ให้เด็กได้มีโอกาสสัมผัสประสบการณ์การเรียนรู้จากสิ่งต่าง ๆ รอบ ๆ ตัว พาเด็กไปสถานที่ที่น่าสนใจและเข้าร่วมในเหตุการณ์สำคัญหรือวันสำคัญของชุมชน

4. พ่อแม่ผู้ปกครองควรช่วยให้เด็กได้เรียนรู้อย่างมีความสุขถึงแม้เด็กจะไปโรงเรียนแล้วก็ตาม พ่อแม่ผู้ปกครองก็ยังทำหน้าที่เป็นครูของเด็กเหมือนเดิม ควรแบ่งเวลาให้กับเด็กอย่างมีคุณค่า คอยรับฟังเมื่อเด็กเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับโรงเรียนให้ฟัง สนใจผลงานที่เด็กนำมาจากโรงเรียน คอยยกย่องชมเชยเด็ก เมื่อเด็กประสบความสำเร็จให้กำลังใจเมื่อเด็กประสบปัญหา พยายามให้เด็กไปโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอนอกจากป่วย ถ้าเด็กขาดเรียนบ่อย ๆ อาจทำให้ความน่าสนใจในการเรียนรู้จะงังกันควรสนับสนุนให้เด็กรักโรงเรียน

5. พ่อแม่ผู้ปกครองควรให้ความร่วมมือกับโรงเรียน พยายามหาโอกาสพบปะร่วมกิจกรรมกับครูเพื่อสอบถามความเป็นไปของเด็กควรทำตนสนิทสนมกับเด็ก เด็กจะรู้สึกอบอุ่นใจ ถ้าโรงเรียนส่งเอกสารให้เด็กนำมา พ่อแม่ผู้ปกครองควรให้ความสนใจและนำมาอ่านถ้าจำเป็นต้องกรอกข้อความควรรีบ

ทำทันทีเด็กจะภูมิใจที่ได้มีโอกาสทำเพื่อพ่อแม่และครูให้ความร่วมมือไปประชุมทุกครั้งเมื่อโรงเรียนเชิญหากไม่สามารถไปตามคำเชิญได้ควรให้ตัวแทนมาประชุมแทน

6. พ่อแม่ผู้ปกครองควรมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาการศึกษาให้ความเห็นชอบ กำหนดแผนการเรียนรู้ของเด็ก ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตามความเหมาะสมและจำเป็น

7. พ่อแม่ผู้ปกครองควรเป็นเครือข่ายการเรียนรู้ จัดบรรยากาศภายในบ้านให้เอื้อต่อการเรียนรู้ การเรียนรู้ที่บ้านเกิดขึ้นจากการที่พ่อแม่ผู้ปกครองและเด็กมีปฏิสัมพันธ์กันโดยทำกิจกรรมประจำวัน ร่วมกัน พูดคุยชี้ชวนให้เด็กสังเกตสิ่งต่าง ๆ รอบตัวเป็นกิจกรรมที่เกิดขึ้นอย่างไม่เป็นทางการแต่ให้คุณค่า ด้านการเรียนรู้เป็นอย่างยิ่ง หรืออาจนำแนวทางการจัดกิจกรรมที่โรงเรียนมาใช้ที่บ้าน เช่น กิจกรรมวาดภาพ ระบายสี ปั้น บทบาทสมมติ อ่านหนังสือ เล่นเกมการใช้แว่นขยาย แม่เหล็ก เป็นต้น

8. พ่อแม่ผู้ปกครองควรป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์โดยประสานความร่วมมือกันกับโรงเรียน

9. พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประเมินผลการเรียนรู้ของเด็กและในการประเมิน การวัดการศึกษาของโรงเรียน เพื่อโรงเรียนจะได้นำผลการประเมินไปใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาพัฒนา คุณภาพชีวิตของเด็กให้มีคุณภาพ

10. พ่อแม่ผู้ปกครองควรเป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการปฏิบัติตนให้เป็นบุคคลแห่งการ เรียนรู้และมีคุณธรรม เด็กจะซึมซับพฤติกรรมของพ่อแม่ผู้ปกครอง เด็กจะเรียนรู้และปฏิบัติตาม

เมตต์ เมตต์การณ์จิต (2553, น. 60) ได้กล่าวถึงบทบาทของบ้านและชุมชนในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาไว้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศให้เกิดความอบอุ่น พ่อแม่ผู้ปกครองจะต้องอยู่ใกล้ชิดเด็กให้มากที่สุด
2. ให้ความรัก ความเอ็นดู ความเชื่ออาทร และความหวัง
3. ฝึกระวังดูแลพฤติกรรมของเด็กอย่างใกล้ชิด หากพบว่าสิ่งใดที่เด็กยังไม่เข้าใจและ ต้องการมีประสบการณ์ จะต้องมีการชี้แนะ ให้ความรู้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับวัย

4. ดูแลสนใจการศึกษาเล่าเรียนของเด็ก จัดหาอุปกรณ์การศึกษาให้ครบตามที่ต้องการ ไม่ควรเข้มงวดกับผลการเรียนมากเกินไป ตลอดจนอย่าคาดหวังถึงอนาคตของเด็กว่าจะต้องสูงส่งปล่อยให้ เป็นไปตามความสามารถและความต้องการของเด็กในการเลือกวิชาชีพ

5. จะต้องให้เด็กอยู่ห่างไกลบรรยากาศของสิ่งแวดล้อมที่ไม่ดี เช่น สื่อลามก ยาเสพติด การเที่ยวเตร่ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสมกับวัย การคบเพื่อนไม่ดี เป็นต้น

6. หมั่นพบปะกับครูอาจารย์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ตัวเด็ก

7. ผู้ปกครองและชุมชนจะต้องสนับสนุนช่วยเหลือในกิจการของสถานศึกษา เช่น การระดมสรรพกำลังในด้านวัสดุอุปกรณ์ ทุนการศึกษา เป็นต้น

8. พ่อแม่ผู้ปกครองร่วมกับครูและผู้บริหารในการจัดและส่งเสริมกระบวนการการเรียนรู้ของบุตรหลานทั้งที่บ้านและในสถานศึกษา รวมทั้งในแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ

9. สื่อมวลชนมีบทบาทในการประชาสัมพันธ์สนับสนุนกิจกรรมทางการศึกษาร่วมสร้างความเข้าใจและเจตคติที่ถูกต้องแก่สังคม

ทัศนีย์ นาคคุณทรง (2556, น. 95-101) กล่าวถึงบทบาทและหน้าที่ที่ดีของพ่อแม่ในการส่งเสริมพัฒนาการและการเรียนรู้ของเด็ก มีดังนี้

1. ทัศนคติที่ดีต่อเด็ก ทัศนคติที่ดีของพ่อแม่ที่มีต่อเด็คนั้นควรเป็นไปในทางที่ดีเสมอ จะต้องเข้าใจพฤติกรรมที่เกิดขึ้นของเด็กในวัยต่าง ๆ หาสาเหตุและทำความเข้าใจต่อสิ่งที่เกิดขึ้นกับเด็กหาทางแก้ไขด้วยความรักและเห็นใจเด็กเสมอ

2. สนองความต้องการของเด็กในทุกด้าน แบ่งออกได้ 2 ประการ ได้แก่

2.1 การตอบสนองความต้องการด้านสรีระวิทยา โดยการให้รับประทานอาหารถูกต้องตามหลักโภชนาการ เอาใจใส่เรื่องการพักผ่อน ส่งเสริมการออกกำลังกาย เอาใจใส่เรื่องเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มขัดให้เพียงพอ

2.2 การตอบสนองความต้องการทางจิตวิทยา โดยการให้ความรักความอบอุ่นอย่างเพียงพอ ปฏิบัติกับเขาให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว ให้อิสระภาพ และความเป็นตัวของตัวเอง ให้อำนาจการช่วยเหลือตนเองตามวัยอันสมควร

3. ถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณี ได้แก่ ให้เด็กรู้จักยกย่องวัฒนธรรมของชาติ ปลูกฝังลักษณะที่ดีในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคม อบรมมารยาทในสังคม

4. ปลูกฝังทัศนคติที่ดีต่อบุคคลและสิ่งต่าง ๆ ทำได้โดย บิดามารดามีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลต่าง ๆ แล้วเด็กจะเอาเป็นแบบอย่าง ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ และบุคคลต่าง ๆ ในความเป็นจริง อภิปรายร่วมกันในครอบครัว จัดประสบการณ์ตรงให้กับเด็ก ใ้การจูงใจ

5. ส่งเสริมความสนใจทำได้โดยจัดหาอุปกรณ์ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ พาออกไปดูสถานที่ต่าง ๆ ที่สำคัญ

6. ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา ทำได้ดังนี้ ฝึกให้เด็กรู้จักใช้ความคิดในการแสดงออกที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมและชุมชน ฝึกให้เด็กมีสมาธิในการเรียน มีความคิดก้าวหน้า เข้าใจความงามของศิลปะ ให้เรียนตามความถนัด

7. สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดี ได้แก่ ทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาได้รับความรักเพียงพอ พ่อแม่เป็นที่พึ่งของเขาได้ พ่อแม่เป็นแบบอย่างในความประพฤติที่ดีให้เด็กมีสิทธิมีเสียงตามความคิดอ่านของครอบครัว

8. ทำตัวเป็นครูของลูก ทำได้ดังนี้ ให้โอกาสในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจของลูกโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าใช้เวลาความใส่ใจต่อลูกอย่างจริงจังในการฝึกฝนทักษะความรู้และส่งเสริมพัฒนาการต่าง ๆ และให้กำลังใจในการฝึกหัดความชำนาญและการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ด้วยดี

9. การให้แรงเสริมและการลงโทษ พ่อแม่ควรเอาใจใส่ต่อความคิดเห็นของลูกให้คำแนะนำ ส่งเสริม เพื่อให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจและเชื่อมั่นในตนเอง พ่อแม่จะต้องเป็นแบบอย่างโดยแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมให้ลูกเห็น และพ่อแม่ควรจะใช้วิธีการลงโทษให้เหมาะสม

เยาวลักษณ์ แก้วโกย (2560, น. 31) กล่าวว่า บทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทำได้ทั้งที่บ้านและโรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่บ้านได้โดยการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วยความรัก ความเข้าใจ ความเอาใจใส่ พัฒนาส่งเสริมการเรียนรู้ของลูก สร้างสิ่งแวดล้อมที่ดีเอื้อต่อการเรียนรู้ ป้องกันและแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ ให้คำแนะนำส่งเสริมเป็นแบบอย่างที่ดีโดยการแสดงความประพฤติที่เหมาะสม ถ้ายทอดวัฒนธรรมประเพณีเป็นเครื่องช่วยการเรียนรู้ พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่โรงเรียนได้โดยมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น ร่วมประเมินผลมีส่วนร่วมของพ่อแม่ผู้ปกครองทั้งในด้านการอบรมเลี้ยงดูและการศึกษาของลูก ทำให้ผลการเรียนรู้ของเด็กการเรียนรู้ของเด็กสามารถเชื่อมโยงสู่ชีวิตจริงที่บ้านได้ส่งผลให้ลูกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

จากแนวคิดเกี่ยวกับบทบาทของผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาคิดสรุปได้ว่า บทบาทของพ่อแม่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาทำได้ทั้งที่บ้านและโรงเรียน พ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่บ้านได้โดยการอบรมเลี้ยงดูเด็กด้วยความรัก ความเข้าใจ ความเอาใจใส่ ให้คำแนะนำส่งเสริม เป็นแบบอย่างที่ดีโดยการแสดงความประพฤติที่เหมาะสม ถ้ายทอดวัฒนธรรมประเพณีเป็น และพ่อแม่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาที่โรงเรียนได้โดยมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนพัฒนาการศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมของโรงเรียน สนับสนุนทรัพยากรเพื่อการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น

8.4 แนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา

นักการศึกษา ได้กล่าวถึงแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาไว้ ดังนี้
 นกนตร ธรรมบวร (2546, น. 300) กล่าวว่า พ่อแม่ ผู้ปกครอง และครูล้วนมีบทบาทสำคัญ ในการส่งเสริมพัฒนาการ และการเจริญเติบโตของเด็ก กล่าวคือ พ่อแม่ ผู้ปกครอง มีความรู้ต่าง ๆ มากมายที่จะช่วยเหลือและให้คำแนะนำ แก่ครูและโรงเรียน ในทางตรงกันข้าม ครูก็มีความรู้ต่าง ๆ มากมายที่จะให้คำแนะนำช่วยเหลือแก่พ่อแม่ ด้วยเหตุนี้ จึงมีความจำเป็นและสำคัญมากที่ทั้งสองฝ่ายจะต้องตระหนักในบทบาทที่สำคัญในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการจัดการเรียนการสอน

และยังได้กล่าวอีกว่ารูปแบบการมีส่วนร่วมของพ่อแม่ ผู้ปกครองในการจัดการศึกษาสามารถทำได้หลายวิธี ดังนี้

1. การเข้าร่วมในการกำหนดนโยบายหรือหลักสูตรของโรงเรียนโดยการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการของโรงเรียน ซึ่งจะมีบทบาทสำคัญในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรและนโยบายของ โรงเรียน ที่จะส่งผลกระทบต่อเด็ก หรือผู้เรียนโดยตรง

2. การเข้าร่วมในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ในชั้นเรียนสำหรับเด็ก เช่น การช่วยจัดหาสื่อ และวัสดุอุปกรณ์ในชั้นเรียน การเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่เด็กในชั้นเรียนในหัวข้อ ที่ตนสนใจหรือมีความชำนาญ การอาสาสมัครเป็นผู้ช่วยครูในการทำงานร่วมกับ เด็กในชั้นเรียน การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนโดยการอ่านหนังสือให้เด็กฟังหรือการฟังเด็กอ่านหนังสือรวมตลอดถึงการเป็นอาสาสมัครสาธิต การทำอาหาร เล่านิทาน และร่วมพาเด็กไปทัศนศึกษา

3. การพบปะ สนทนา พูดคุย หรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เช่น การพูดคุยกับครูเป็นรายบุคคลเกี่ยวกับพัฒนาการการเรียนรู้และพฤติกรรมของเด็กที่บ้าน ซึ่งอาจเกิดขึ้น ในช่วง เข้ามาส่งเด็กที่ชั้นเรียนหรือในช่วงเย็นขณะมารับเด็กกลับบ้าน การสนทนาพูดคุยอย่างไม่เป็นทางการนี้ถือเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ที่ดีเป็นการสร้างความรู้สึกประทับใจและวางใจ ซึ่งกันและกัน

4. การเข้าร่วมประชุมครู-ผู้ปกครอง ซึ่งอาจมีรูปแบบต่าง ๆ กันไป ทั้งนี้โดยขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ในการประชุมนั้น ๆ เช่น การจัดประชุมเชิงบรรยายและซักถามเพื่อให้ความรู้แก่ ผู้ปกครองในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะการประชุมนิเทศผู้ปกครอง เป็นต้น

5. การสื่อสารกับผู้ปกครองโดยผ่านสมุดบันทึกเกี่ยวกับเด็กซึ่งเป็นการสื่อสาร 2 ทางระหว่างผู้ปกครองและครู โดยครูจะเขียนบอกเล่าเรื่องราวหรือพฤติกรรมต่าง ๆ เกี่ยวกับตัวเด็กให้กับผู้ปกครองรับทราบและมีที่ว่างให้ผู้ปกครองได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือบอกเล่าเรื่องราว เกี่ยวกับเด็กกลับมาการสื่อสารโดยผ่านสมุดบันทึกอาจเกิดขึ้นสัปดาห์ละ 1 ครั้ง หรือขึ้นกับครูเป็นผู้กำหนด การสื่อสารผ่านสมุดบันทึกจะช่วยครูและผู้ปกครองทราบข้อมูลเกี่ยวกับเด็กมากขึ้น ขณะเดียวกันก็เป็นการสร้างความรู้สึกใกล้ชิดกันระหว่างผู้ปกครองและครูและแสดงออกถึงความใส่ใจที่ครูมีต่อเด็กและผู้ปกครอง

โกวิท พวงงาม (2553, น. 355-356) ได้เสนอแนวทางมีดังต่อไปนี้

1. การมีส่วนร่วมในการศึกษาชุมชน จะเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนได้ร่วมกันเรียนรู้สภาพของชุมชน การดำเนินชีวิต ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการทำงานและร่วมกันค้นหาปัญหาและสาเหตุของปัญหา ตลอดจนการจัดลำดับความสำคัญของปัญหา

2. การมีส่วนร่วมในการวางแผน โดยจะมีการรวมกลุ่มอภิปรายและแสดงความคิดเห็นเพื่อกำหนดนโยบาย วัตถุประสงค์ วิธีการ แนวทางการดำเนินงานและทรัพยากรที่จะต้อง

3. การมีส่วนร่วมในการดำเนินการพัฒนา โดยการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ แรงงาน เงินทุน หรือเข้าร่วมบริหารงาน การใช้ทรัพยากร การประสานงาน และดำเนินการขอความช่วยเหลือจากภายนอก

4. การมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการพัฒนา เป็นการนำเอากิจกรรมมาใช้ให้เกิดประโยชน์ ทั้งด้านวัตถุ และจิตใจ โดยอยู่บนพื้นฐานของความเท่าเทียมกันของบุคคล และสังคม

5. การมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลการพัฒนา เพื่อที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้ทันที

จากแนวคิดเกี่ยวกับแนวทางการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา สรุปได้ว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษามีส่วนสำคัญ เพราะว่าพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นองค์ประกอบสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษา และเพื่อให้พัฒนาการด้าน การศึกษาให้เป็นไปอย่างมีคุณภาพ โดยการให้โอกาสพ่อแม่ ผู้ปกครอง ได้มีบทบาท ได้แสดง ความคิดเห็น และให้โอกาสร่วมกิจกรรมการเรียน การสอนของครูและทางโรงเรียน รวมทั้งความร่วมมือกันระหว่างบ้านกับโรงเรียนเป็นปัจจัยสำคัญ ที่ช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาได้อย่างเต็มศักยภาพ และมีประสิทธิภาพ

9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สำหรับเรื่องงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยขอเสนอเกี่ยวกับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ โดยเสนอตามลำดับดังนี้

9.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

9.1.1 การวิจัยในประเทศ

1) งานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน

สุไพรมา สีสยามณี (2553, น. 114) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสาน วิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi – Sensory Approach) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 6 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านคำในภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส อยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัสสูงขึ้น ส่วนแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส อยู่ในระดับมาก

ศิริรญา สังข์โกลม (2553, น. 109-110) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบฝึกเทคนิคโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านหมอ (เดื่อราษฎร์บำรุง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 1 ห้อง จำนวน 26 คน เลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่สร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80 / 80 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่า 0.6711 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.11 และมีความสามารถในการอ่านและเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ฉวีวรรณ โยคิน (2554, น. 235) ได้ศึกษาผลการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยการบูรณาการ แนวคิดพหุสัมพันธ์และ แนวคิดภาษาแบบธรรมชาติภายใต้พื้นฐานการเรียนรวมเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ความสนใจ และความคงทน ในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก โดยอยู่ในระดับดีมาก 4 คน ระดับดี จำนวน 3 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีความสนใจในการเรียนระหว่างเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีความคงทนในการอ่าน

วนิดา โนนคำ (2554, น. 73) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและความคงทน ในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการอ่านด้วยวิธีโฟนิกส์สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ 88.00/87.62 ความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และหลังจากได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ นักเรียนที่มีปัญหาในการเรียนรู้มีความคงทนในการเรียนรู้ดังจะเห็นได้จากคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังเรียนกับคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบซ้ำไม่ต่างกัน

ดารณี ศักดิ์ศิริผล (2555, น. 82) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถอ่านและเขียนคำตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธี P – Lips ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธี P-Lips อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธี P-Lips อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธี P-Lips อยู่ในระดับสูงขึ้นไป และความสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธี P-Lips อยู่ในระดับสูงขึ้นไป

อัปสร ผ่านชมภู (2555, น. 69) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิควิธีสอนพหุสัมผัส ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านคำ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.55 อยู่ในระดับดีมาก และการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำ ที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกด แม่กนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิควิธีสอนพหุสัมผัสก่อนและหลังสอนพบว่า คะแนนหลังสอนสูงกว่าก่อนสอนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 91.10 และมีผลต่างของคะแนนคิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 78.87

2) งานวิจัยเกี่ยวกับความคงทนในการเรียนรู้

ศุภัชญา ศุภเมธากร (2564, น. 106) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถในการจำและความคงทนในการจำพยัญชนะไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยจินตภาพกับการเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่า ความคงทนในการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนระดับปฐมวัย เปรียบเทียบคะแนนสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีระยะห่าง 2 สัปดาห์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทดสอบครั้งที่ 2 สูงกว่าทดสอบครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 (sig = .014, t = 2.762*)

พิกรี กิโร (2561, น. 95) ได้ศึกษาผลการเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคงทนในการเรียนรู้ วิชาชีววิทยา เรื่องอาณาจักรของสิ่งมีชีวิต ด้วยการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ Macro model ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ห้อง 605 และ 607 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ Macro model ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด มีคะแนนเฉลี่ยความคงทนในการเรียนรู้หลังเรียนเมื่อระยะเวลาผ่านไป 2 สัปดาห์ สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ณัฐพล คงวิจิตร (2562, น. 87-88) ได้ศึกษาผลการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความคงทนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส โดยใช้แนวคิดของกาเย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความคงทนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีคะแนนความคงทนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57

รุจิรา ลายเมฆ (2552, น. 66) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการสอนแบบคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กที่มีปัญหา ในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่กำลังศึกษาช่วงชั้นที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2551 โรงเรียนบ้านเขินราษฎร์เกษมศรี สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมี

ความสามารถในการอ่านสะกดคำหลังการทดลองเพิ่มกว่าก่อนทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีโฟนิกส์และการปรับพฤติกรรม มีความสามารถในการอ่านสะกดคำเพิ่มขึ้นกว่าที่เรียนแบบคู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

3) งานวิจัยเกี่ยวกับความสนใจในการเรียนรู้

จันทรเพ็ญ สอนตัว (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมเกมการศึกษา เพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทย และความสนใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทย และความสนใจ ในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ 84.99/77.68 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสนใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อัมพร พะนิจรัมย์ (2558, น. 72) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารเพื่อการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เรื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนทางตรงกับการสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่า ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เรื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนทางตรง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการสืบค้นข้อมูลทาง อินเทอร์เน็ต เรื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนปกติ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เรื่องอุปกรณ์คอมพิวเตอร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้ รูปแบบการเรียนการสอนทางตรง สูงกว่าการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนทางตรงสูงกว่าการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9.1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

คิม ซอมเมอร์ เบอร์ดิน (Kim Sommer Borden, 1985) ได้ศึกษาผลการสอนด้วยวิธีพหุสัมผัสที่มีต่อพฤติกรรมการอ่านคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้อายุระหว่าง 7 – 9 ปี ที่จะได้รับการสอน 4 วิธี ได้แก่ การสอนด้วยวิธีการใช้ประสาทสัมผัสจากการเห็นและการได้ยินโดยที่ครูคอยช่วยเหลือ การสอนด้วยวิธีการใช้ประสาทสัมผัสจากการเห็นและการได้ยิน โดยไม่มีครูคอยช่วยเหลือ เปรียบเทียบกับการสอนด้วยวิธีการใช้ประสาท

สัมผัสจากการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว และการสัมผัส โดยมีครูคอยช่วยเหลือ และการสอนด้วยวิธีการใช้ประสาทสัมผัสจากการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว และการสัมผัส โดยไม่มีครูคอยช่วยเหลือ ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนทั้ง 4 วิธีสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านคำได้อย่างถูกต้อง เมื่อเปรียบเทียบคะแนนจากการทดสอบก่อนสอนและหลังสอน แต่เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพทั้ง 4 วิธีพบว่า มีความแตกต่างกัน โดยการสอนด้วยวิธีการใช้ประสาทสัมผัสจากการเห็นและการได้ยิน โดยไม่มีครูคอยช่วยเหลือ มีประสิทธิภาพน้อยกว่าการสอนด้วยวิธีการใช้ประสาทสัมผัสจากการเห็นและการได้ยิน โดยไม่มีครูคอยช่วยเหลือ และการสอนด้วยวิธีการใช้ประสาทสัมผัสจากการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว และการสัมผัส โดยไม่มีครูคอยช่วยเหลือ มีประสิทธิภาพน้อยกว่า การสอนด้วยวิธีการใช้ประสาทสัมผัสจากการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหวและการสัมผัส โดยมีครูคอยช่วยเหลือ ซึ่งวิธีสอนนี้เป็นวิธีที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด

เคนเนดี และแบล็คแมน (Kennedy & Backman, 1993) ได้ทำการศึกษาความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่านระดับรุนแรงที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ โดยการเปรียบเทียบการสอนด้วยโปรแกรม LiPS กับการสอนด้วยวิธีปกติ รูปแบบการทดลองเป็นแบบกึ่งทดลอง (quasi-experimental study) กลุ่มตัวอย่างได้มาด้วยการสุ่มแล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม มีอายุระหว่าง 11-17 ปี และพิจารณาจากคะแนนการทดสอบด้วย WISC - R (Wechsler, 1974), LAC, (Slosson, 1963) และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน SAT - SP (Stanford, 1940) นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแบ่งเป็นกลุ่มละ 10 คน ดำเนินการสอนครั้งละ 50 นาที สัปดาห์ละ 3 วัน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ โดยรวมประมาณ 75 ชั่วโมง หลังจากสัปดาห์ที่ 6 นักเรียนจะกลับเข้าสู่การสอนอ่าน การสอนสะกดคำตามหลักสูตรของโรงเรียนในเวลาเรียนที่เหลือของปีการศึกษา กลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนปกติจะได้รับการสอนอ่าน และการสะกดคำตามหลักสูตรของโรงเรียนทั้งหมดตลอดปีการศึกษา ส่วนกลุ่มทดลองจะได้รับการสอนอ่านและการสอนสะกดคำเป็นรายบุคคล ซึ่งในการสอนจะใช้วิธีสอนความสัมพันธ์ของเสียงกับสัญลักษณ์ด้วยการออกเสียง ผลการวิจัยพบว่าเมื่อสิ้นสุดการสอนความสามารถของนักเรียนเกี่ยวกับการสะกดคำการรับรู้หรือเข้าใจในการอ่าน ของนักเรียนในกลุ่มทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยกลุ่มทดลองนักเรียนสามารถอ่านออกเสียงสะกดคำได้อย่างถูกต้อง

ทอร์จีเซิน และคณะ (Torgesen et al., 1999) ได้ทำการวิจัยกับนักเรียนจำนวน 13 โรงเรียน ด้วยการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยออกแบบการทดลองในระยะยาว ด้วยการสุ่มโรงเรียนหนึ่งโรงเรียนจากสี่โรงเรียน การเลือกกลุ่มตัวอย่างจะเลือกจากผู้ที่มีคะแนนต่ำสุด ในการบอกรหัสตัวอักษร การตระหนักรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษรและคะแนนด้านภาษาประมาณ 75 แล้วทำการทดสอบก่อนสอนแต่ละกลุ่มจะไม่มี ความแตกต่างในเรื่องอายุ เพศ ระดับสติปัญญา ความรู้เกี่ยวกับชื่อตัวอักษร การตระหนักรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร โดยทั้งสี่กลุ่มจะต้องได้รับการทดลองเกี่ยวกับการตระหนักรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษรร่วมกับการสังเคราะห์ของตัวอักษร

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรกมีจำนวน 33 คน โดยใช้โปรแกรมการช่วยเหลือ (LIPS) ซึ่งจัดการเรียนการสอนโดยเน้นการออกเสียงที่ชัดเจน การตระหนักรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร กลุ่มที่สองมีจำนวน 36 คน ได้รับการสอนที่มีการตระหนักรู้เกี่ยวกับเสียงของตัวอักษรน้อยกว่ากลุ่มที่หนึ่งและได้รับการสอนเกี่ยวกับคำค้นหา การอ่านและเขียนคำที่อยู่ในบทเรียน กลุ่มที่สามจะได้รับการสนับสนุนการเรียนในห้องเรียนมีจำนวน 37 คน จะได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนและการสอนทักษะการอ่านปกติ และกลุ่มที่สี่เป็นกลุ่มควบคุมที่มีการจัดการเรียนตามปกติ มีจำนวน 32 คน การจัดการเรียนการสอนครั้งละ 20 นาที จำนวน 4 ครั้งต่อสัปดาห์ สอนเป็นรายบุคคลเป็นเวลา 2 ปีครึ่ง และสองในสี่ช่วงของสัปดาห์ ครูผู้สอนและครูผู้ช่วยจะติดตามผลตามที่กำหนดไว้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มแรกที่ได้รับการสอนโดยใช้โปรแกรม LIPS มีคะแนนการอ่านคำสูงกว่ากลุ่มที่สามและสี่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มที่สองไม่มีความแตกต่างกันในด้านการรับรู้เสียงของตัวอักษร การถอดรหัสเกี่ยวกับเสียงของตัวอักษร และการอ่านคำ ส่วนด้านความเข้าใจเนื้อเรื่องกลุ่มที่หนึ่งได้คะแนนสูงกว่ากลุ่มที่สองเล็กน้อย

โรสแมรี่ มัวร์ และเรนี (D' Alesio, Rosemary; Scalia, Maureen T ; Zabel, Renee M., 2007) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์จากการสอนด้วยวิธีพหุสัมพันธ์ร่วมกับการสอนตรง วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้คือ การพัฒนาความสามารถในเรื่องการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียน จากการสอนด้วยวิธีพหุสัมพันธ์ร่วมกับการสอนตรง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 และมีมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 73 คน ดำเนินการทดลองตั้งแต่เดือนกันยายน ถึง เดือนธันวาคม ปี ค.ศ. 2006 และวิเคราะห์ข้อมูลในเดือนมกราคม ปี ค.ศ. 2007 โดยดำเนินการทดสอบก่อนสอนและหลังสอนด้วยการทดสอบความรู้ของนักเรียนเกี่ยวกับคำศัพท์จำนวน 15 คำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนสามารถจำคำศัพท์ได้ 378 คำ จากคำศัพท์ทั้งหมด 1,941 คำ นอกจากนี้ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า การสอนด้วยวิธีพหุสัมพันธ์ร่วมกับการสอนตรงสามารถพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ของนักเรียนได้

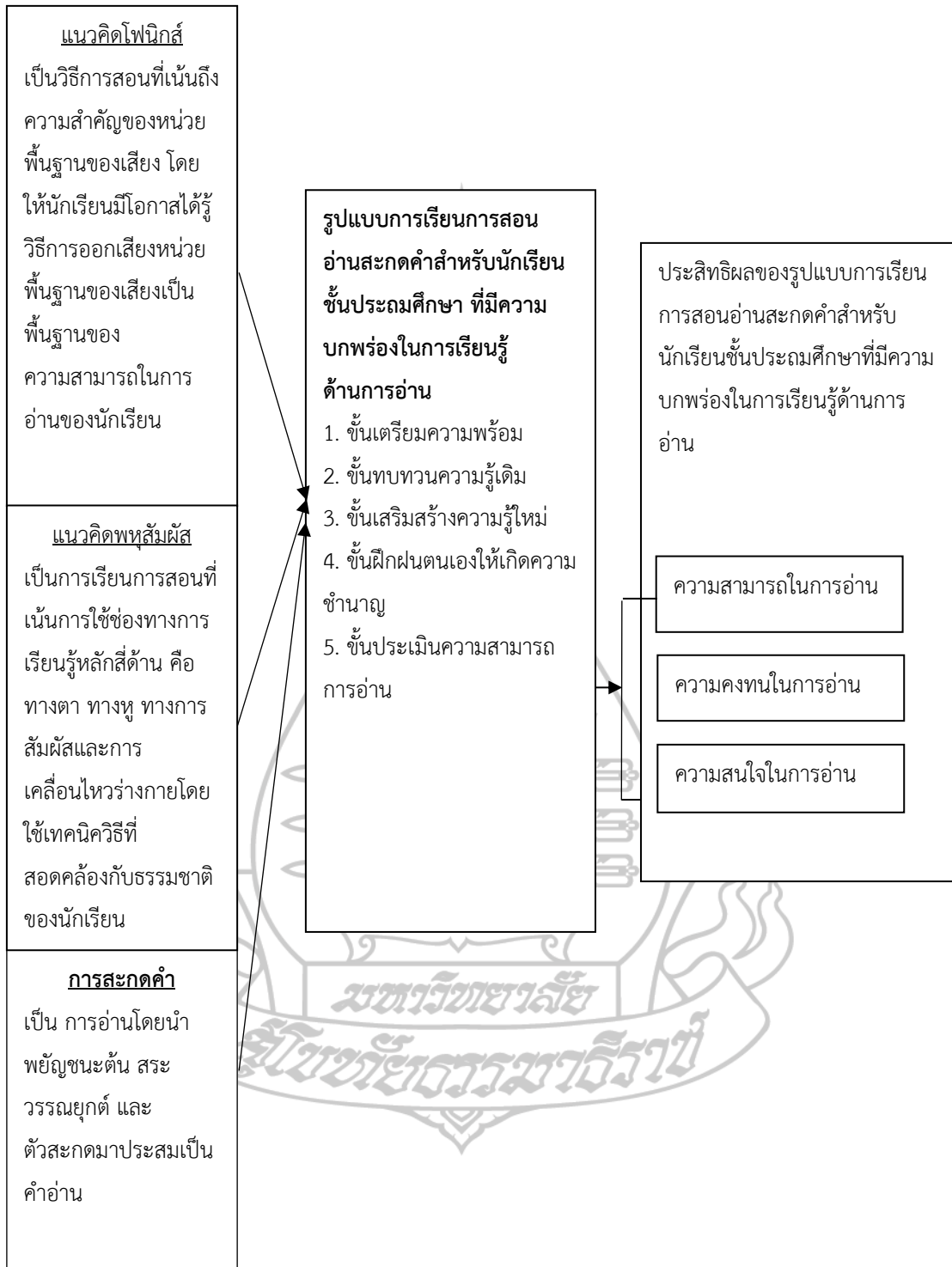
อีริน อาร์ ริกส์ (Erin R. Riggs, 2008) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านและสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โดยใช้วิธีพหุสัมพันธ์ วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะได้รับการสอนวิธีพหุสัมพันธ์ นักเรียนจะได้รับการทดสอบก่อนสอน แล้วดำเนินการสอนโดยผู้สอนให้นักเรียนเริ่มเรียนการอ่านในระดับเบื้องต้นและพัฒนาความสามารถในการอ่านจนกระทั่งเทียบเท่ากับระดับชั้นภายในหนึ่งปีการศึกษา นอกจากนี้ยังพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการอ่านที่ถูกต้องมากขึ้น และมีทักษะในด้านความเข้าใจและความคล่องแคล่วในการอ่านอีกด้วย

ดีบอรัช แอล เชฟเฟล, แจ็ค ซี ชอว์, โรส ชอว์ (Deborah L. Scheffel, Jack C. Shaw, Rose haw, 2008) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของโปรแกรมส่งเสริมการอ่านด้วยวิธีพหุสัมพันธ์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 วัตถุประสงค์ของการศึกษาครั้งนี้ คือการประเมินประสิทธิภาพโปรแกรม

ส่งเสริมการสอนอ่านด้วยวิธีพหุสัมผัส โดยใช้หลักของออตตัน แกลลิงแฮม (Orton – Gillingham) ของสถาบันเพื่อส่งเสริมการอ่าน จำนวน 3 โรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 476 คน ซึ่งจะได้รับการประเมินด้วยแบบวัดทักษะพื้นฐานการอ่านเบื้องต้น (Dynamic Indicators of Basic Early Literacy Skills (DIBELS)) และเปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติ ใช้เวลาในการสอนวันละ 90 นาที สำหรับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนด้วยโปรแกรมส่งเสริมการอ่าน จะใช้เวลาในการสอนเพิ่มอีกวันละ 30 นาที จากการสังเกตของผู้เชี่ยวชาญการสอนอ่านพบว่า ผลของการดำเนินโครงการเป็นที่น่าพอใจ และจากการสำรวจความพึงพอใจของครูผู้สอนพบว่า ครูผู้สอนมีความพึงพอใจต่อโปรแกรมอยู่ในระดับสูง การดำเนินงานการสอนครูผู้สอนจะสอนทักษะหลักในการรับรู้เกี่ยวกับตัวอักษรของตัวอักษรของกลุ่มตัวอย่าง ผลจากการทดลองพบว่าความสามารถในการสอนอ่านของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้หญิงละตินมีทักษะในการรับรู้เกี่ยวกับตัวอักษรมากที่สุด

10. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียน การสอนอ่าน โดยการสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้ตามแนวคิดพหุสัมผัส และแนวคิดการสอนแบบโพนิกส์ ซึ่งมีพื้นฐานแนวคิดที่เน้นให้เด็กเรียนรู้ และเข้าใจสิ่งใหม่ๆ ด้วยการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสที่หลากหลาย ได้แก่ การมองเห็น (Visual) การได้ยิน (Auditory) การเคลื่อนไหวร่างกาย (Kinesthetic) และการสัมผัส (Tactile) การสอนตามวิธีพหุสัมผัสช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ผ่านหลายช่องทาง ตามแนวคิดการสอนแบบโพนิกส์ เป็นการสอนให้เด็กรู้จักเสียงที่แทนด้วยตัวอักษรที่ละเสียง ซึ่งให้เด็กมองเห็นความสัมพันธ์ระหว่างรูปตัวอักษรกับเสียงอย่างชัดเจนโดยครูสอนแยกเสียงทีละหน่วยเสียง หลังจากนั้นจึงสอนกระบวนการนำเสียงเหล่านั้นมาประสมให้เป็นพยางค์หรือคำ และอ่านออกเสียงได้และเป็นวิธีกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนอ่านมากขึ้น ผู้วิจัยได้สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

ภาพที่ 2.8 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีการดำเนินงานในแต่ละขั้นตอนซึ่งแยกเป็น 2 ตอน ดังนี้

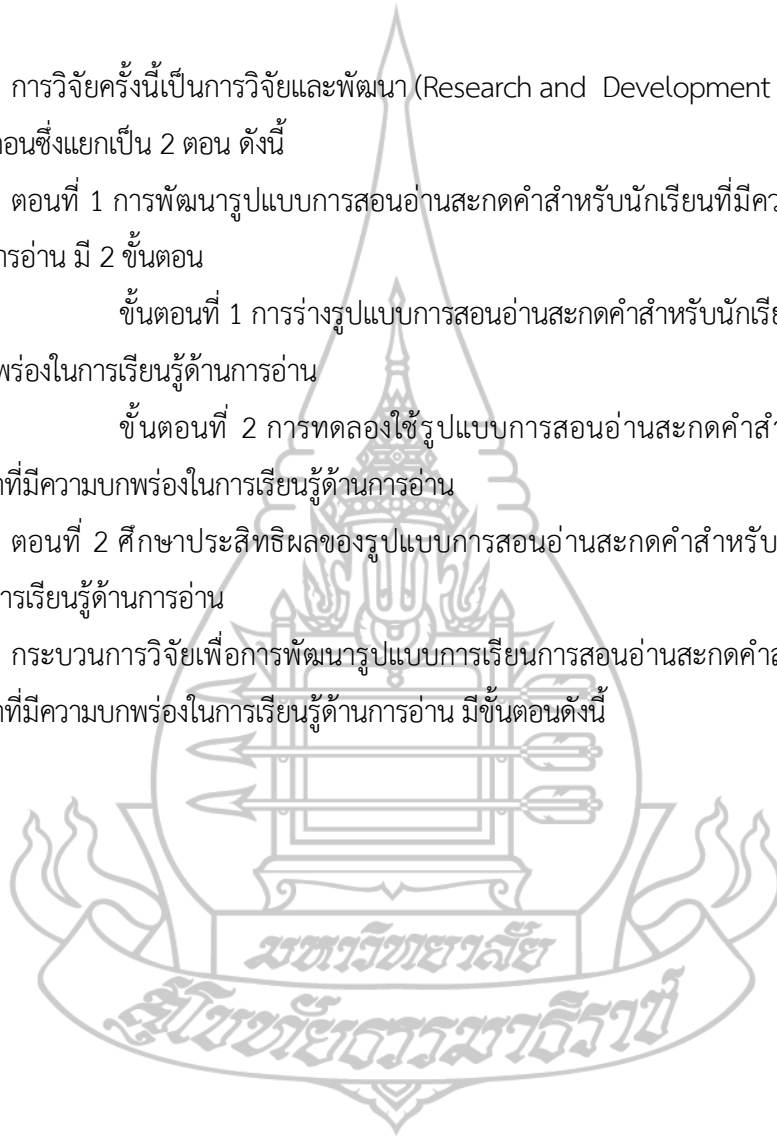
ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มี 2 ขั้นตอน

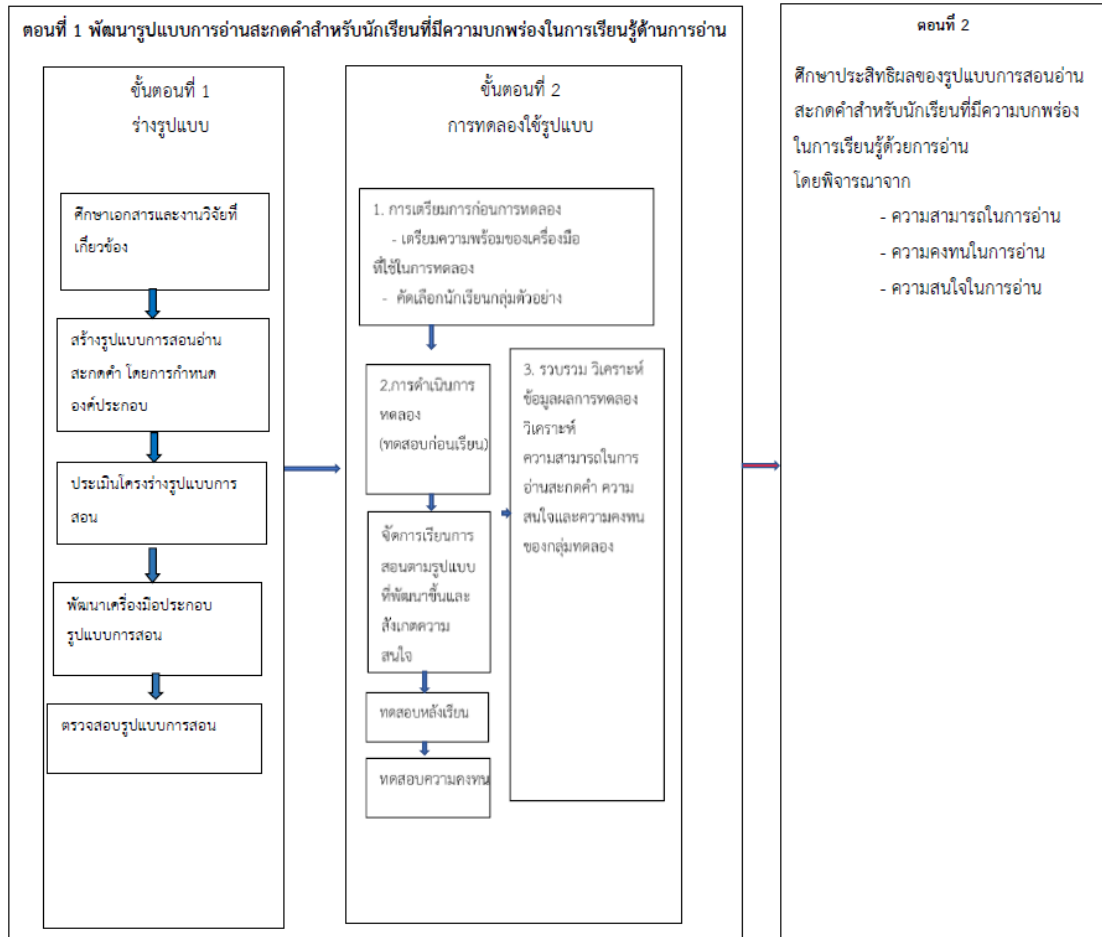
ขั้นตอนที่ 1 การร่างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ตอนที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีขั้นตอนดังนี้

ภาพที่ 3.1 แสดงขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

การดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าว มีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

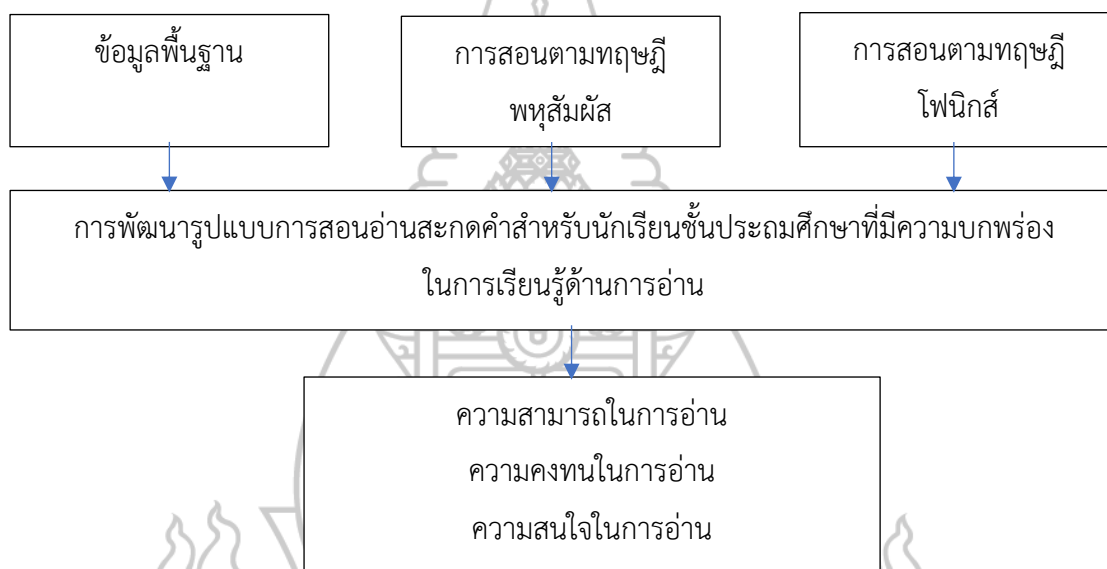
ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย

- 1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 สร้างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ โดยการกำหนดองค์ประกอบ

- 1.3 ประเมินโครงร่างรูปแบบการการสอน
- 1.4 พัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบการการสอน
- 1.5 ตรวจสอบรูปแบบการการสอน
- 1.6 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการการสอน

รายละเอียดขั้นตอนการพัฒนาแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังต่อไปนี้

เมื่อศึกษาและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาประกอบการพิจารณาสร้างรูปแบบการสอนโดยมีกรอบแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนาดังนี้

ภาพที่ 3.2 ขั้นตอนการพัฒนาแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำ

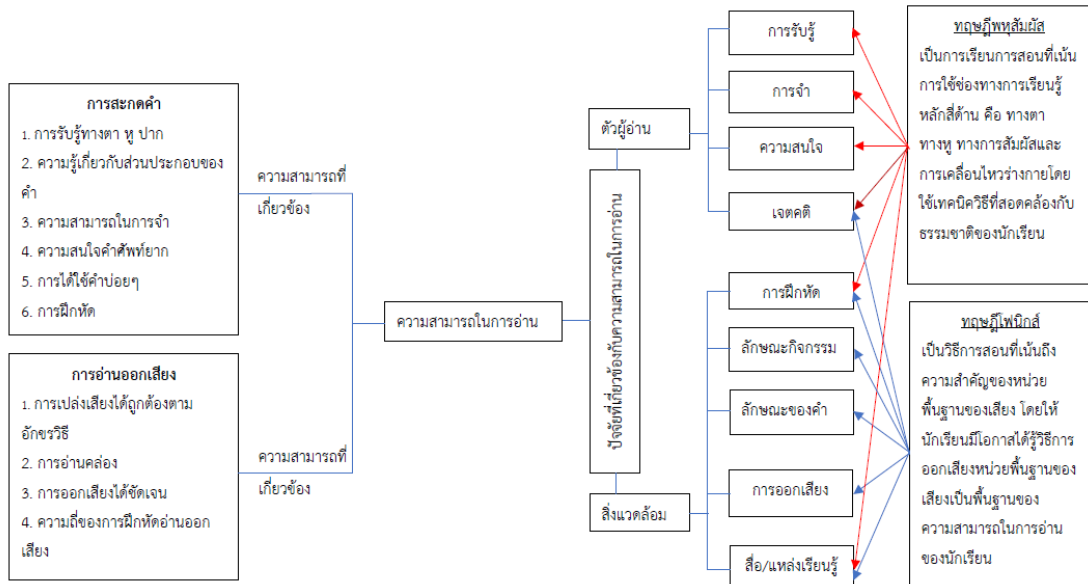
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ขั้นที่ 2 การสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ขั้นนี้เป็นขั้นการพัฒนาแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาขั้นที่ 1 ได้กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ประกอบด้วย หลักการ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ การวัดและประเมินผล

การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบการเรียนการสอน ขั้นนี้เป็นขั้นการพัฒนาแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้

ด้านการอ่าน สามารถแสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านกับทฤษฎีพหุสัมพันธ์และทฤษฎีโพนิกส์ได้ดังแผนภูมิ ต่อไปนี้

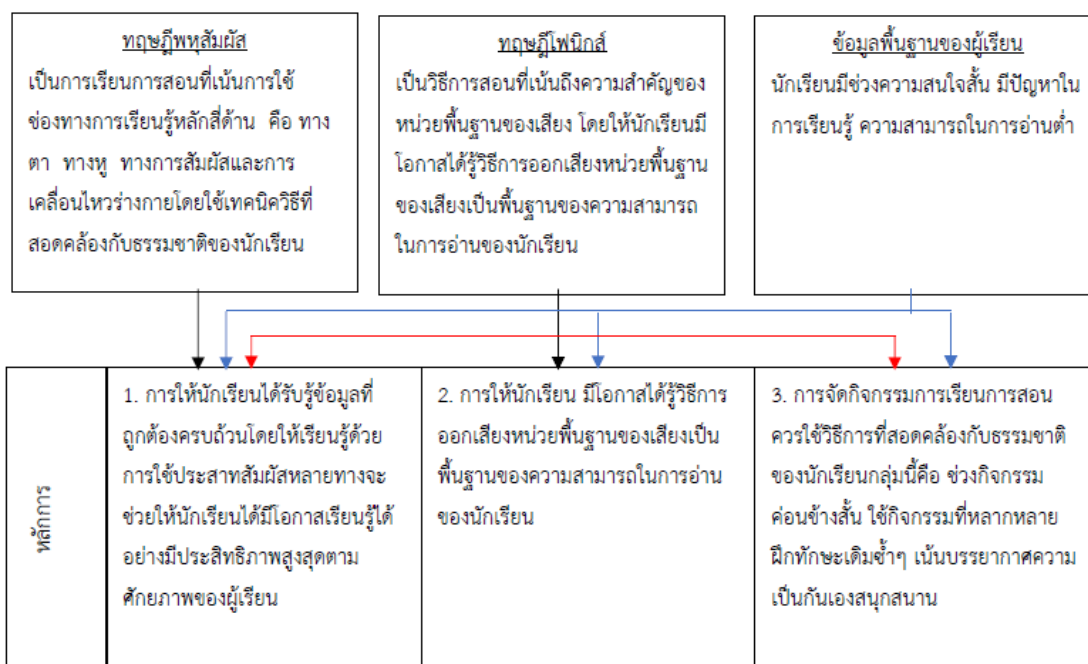
ภาพที่ 3.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านกับทฤษฎีพหุสัมพันธ์และทฤษฎีโพนิกส์

จากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎีพหุสัมพันธ์และทฤษฎีโพนิกส์ แล้วสังเคราะห์เป็นหลักการของรูปแบบการสอนได้ดังนี้

หลักการของรูปแบบการสอน

1. การให้นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนโดยให้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหลายทางจะช่วยให้ให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามศักยภาพของผู้เรียน
2. การให้นักเรียน มีโอกาสได้รู้วิธีการออกเสียงหน่วยพื้นฐานของเสียงเป็นพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของนักเรียน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรใช้วิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนกลุ่มนี้ คือ ช่วงกิจกรรมค่อนข้างสั้น ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ฝึกทักษะเดิมซ้ำๆ เน้นบรรยากาศความเป็นกันเอง สนุกสนาน

ความสัมพันธ์ของหลักการของรูปแบบการสอน ข้อมูลพื้นฐาน ทฤษฎีพหุสัมพันธ์และทฤษฎีโพนิกส์แสดงได้ดังนี้

ภาพที่ 3.4 ความสัมพันธ์ของหลักการของรูปแบบการสอน ข้อมูลพื้นฐาน
ทฤษฎีพหุสัมผัสและทฤษฎีโพนิกส์

จากการศึกษาข้อมูล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จำเป็นสำหรับวางแผนสร้างรูปแบบการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เป็นการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ในแต่เพื่อให้ทราบถึงสถานะที่จำเป็นของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ตลอดทั้งการศึกษารูปแบบ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ เพื่อนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับเป็นแนวทางในการสำรวจสภาพปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ และในการกำหนดโครงสร้างของรูปแบบการเรียนการสอน ในการสร้างรูปแบบการเรียนการสอนดำเนินการ การศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1.1.1 ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการสอน การสร้างรูปแบบการสอนเพื่อให้ทราบแนวทางในการสร้างรูปแบบการสอนที่จะใช้ในการวิจัย โดยการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยศึกษาจากทฤษฎี และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน แนวการสอนแบบพหุสัมผัส แนวการสอนแบบโพนิกส์ เอกสารงานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอ่านสะกดคำ การออกเสียงภาษาไทย วิธีการสอนอ่านสะกดคำ การอ่านออกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้

นำข้อมูลพื้นฐานจากการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมา กำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน กำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอน ตั้งแต่ หลักการ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ ต่างๆ ตลอดจนการวัดประเมินผล โดยกำหนด 3 ขั้นตอนคือ การสร้างโครงร่างรูปแบบการเรียนการสอน การประเมินโครงร่างรูปแบบการเรียนการสอน และการพัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

1.2 สร้างโครงร่างรูปแบบการสอน

ขั้นตอนนี้เป็นการนำผลจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน มากำหนดเป็นโครงร่างรูปแบบการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วย

1.2.1 สภาพปัญหาและความจำเป็น

นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษอีกประเภทหนึ่งซึ่งพบเป็นจำนวนมากและเรียนอยู่ในโรงเรียนปกติทั่วไป เนื่องจากเด็กเหล่านี้มีสภาพร่างกายภายนอกที่เป็นปกติ จึงทำให้ละเลยปัญหาและความต้องการของเด็ก สาเหตุที่สำคัญนี้เนื่องมาจากความผิดปกติของสมองส่งผลต่อการเรียนรู้ของเด็ก ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนปกติไม่สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กเหล่านี้ได้ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับเด็กโดยเฉพาะเด็กชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นวัยเริ่มต้นของการที่จะเรียนในวิชาหลักอื่นๆ ควรจะต้องได้รับการสอนอ่านสะกดคำในการเรียนอันจะทำให้ปัญหาของเด็กลดลงและสามารถเรียนได้ตามปกติ

1.2.2 หลักการของรูปแบบการเรียนการสอน

- 1) เป็นรูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เน้นถึงความสำคัญของหน่วยพื้นฐานของเสียง โดยให้นักเรียนมีโอกาสได้รู้วิธีการออกเสียงหน่วยพื้นฐานของเสียงเป็นพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของนักเรียน
- 2) เป็นการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ช่องทางการเรียนรู้ ทางการสัมผัสและการเคลื่อนไหวร่างกายโดยใช้เทคนิควิธีที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน
- 3) เป็นอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน โดยเน้นหน่วยเสียงและการสัมผัสที่หลากหลาย

1.2.3 จุดมุ่งหมายของรูปแบบการเรียนการสอน

เพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1.2.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของรูปแบบการเรียนการสอน ประกอบด้วย

5 ขั้น ดังนี้

- 1) ขั้นเตรียมความพร้อม เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียน ทำกิจกรรมการเคลื่อนไหวร่างกาย และเกมการศึกษาต่างๆ เพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

- 2) ขั้นทบทวนความสามารถเดิมเป็นการให้นักเรียนได้อ่านคำ จาก บัตรคำ ประโยค หรือข้อความที่ครูเตรียมมาให้
- 3) ขั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่ เป็นการให้ความรู้กับนักเรียนเรื่องฐานของเสียง การวิเคราะห์หน่วยเสียง การสร้างความเข้าใจในสัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงผ่านกิจกรรมการใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลาย
- 4) ขั้นฝึกฝนตนเอง เป็นการฝึกฝนด้วยตนเองหลังจากที่เรียนมาแล้ว จากสื่อโดยเน้นการใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลาย
- 5) ขั้นประเมินความสามารถการอ่าน เป็นการประเมินความสามารถในการอ่านหลังจากที่เรียนมาแล้วในแต่ละคาบ

ภาพที่ 3.5 ร่างรูปแบบการสอนอ่านโดยการสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1.3 ประเมินโครงสร้างรูปแบบการสอน

หลังจากการร่างรูปแบบการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ ขึ้นแล้วผู้วิจัย นำเสนอร่างรูปแบบต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 6 คน เพื่อทำการตรวจสอบคุณภาพของโครงสร้างของรูปแบบการเรียนการสอน โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.3.1 จุดมุ่งหมายของการประเมิน

การประเมินโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนทำการประเมิน 2 ลักษณะ คือการประเมินความเหมาะสมและการประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ดังนี้

1) การประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน โดยพิจารณาหลักการ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ตลอดจนการวัดประเมินผล ว่ามีความเหมาะสมกับสภาพของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้เพียงใด

2) การประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน โดยพิจารณาในแต่ละองค์ประกอบว่า หลักการ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ตลอดจนการวัดประเมินผล และรูปแบบของรูปแบบการเรียนการสอน มีความสอดคล้องกันเพียงใด

1.3.2 ผู้ประเมินโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน

ผู้ประเมินโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมิน

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินประกอบด้วย 1) โครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ที่ให้ผู้ประเมินแสดงข้อเสนอแนะลงในตัวโครงสร้าง 2) แบบประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนมีลักษณะเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 3) แบบประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยศึกษารายละเอียดขององค์ประกอบรูปแบบการเรียนการสอน กำหนดประเด็นในการเขียนคำถาม จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ความเหมาะสมชัดเจนของคำถามแล้วทำการปรับปรุงจัดทำเป็นแบบประเมินฉบับสมบูรณ์

1.3.4 การเก็บรวบรวมผลการประเมินโครงสร้างรูปแบบ

การเก็บรวบรวมข้อมูลในโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนประเมินความเหมาะสมและความสอดคล้องพร้อมกับเก็บข้อมูลเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญถ้ามีความจำเป็น ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีข้อเสนอแนะดังนี้

- 1) ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะในกรอบแนวคิด นำใช้แอปพลิเคชัน ไปไว้ในสื่อและแหล่งเรียนรู้
- 2) ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะให้ปรับในสื่อและแหล่งเรียน จากสื่อและใบงาน เป็นสื่อการสอน ซึ่งจะรวม สื่อการสอน ใบงาน แบบฝึกต่าง ๆ

1.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอนนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ส่วนการประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างสูตรนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของดัชนีความสอดคล้อง ซึ่งมีเกณฑ์ในการประเมินดังนี้

1) การประเมินความเหมาะสมของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน

การพิจารณาความเหมาะสมของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ใช้เปรียบเทียบกับมาตราในแบบสอบถาม โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาแปลงเป็นคะแนนดังนี้

มีข้อความเห็นว่า มากที่สุด ให้คะแนน 5 คะแนน

มีข้อความเห็นว่า มาก ให้คะแนน 4 คะแนน

มีข้อความเห็นว่า ปานกลาง ให้คะแนน 3 คะแนน

มีข้อความเห็นว่า น้อย ให้คะแนน 2 คะแนน

มีข้อความเห็นว่า น้อยที่สุด ให้คะแนน 1 คะแนน

จากนั้นหาค่าเฉลี่ยคะแนนความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญในแต่ละข้อความแล้วเทียบกับเกณฑ์ดังนี้

มากที่สุด ช่วงคะแนน 4.21 – 5.00

มาก ช่วงคะแนน 3.41 – 4.20

ปานกลาง ช่วงคะแนน 2.61 – 3.40

น้อย ช่วงคะแนน 1.81 – 2.60

น้อยที่สุด ช่วงคะแนน 1.00 – 1.80

การพิจารณาค่าเฉลี่ยคะแนนความเหมาะสมนี้ ถ้าค่าเฉลี่ยมีค่าตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป ถือว่าประเด็นนั้นมีความเหมาะสมไม่ต้องทำการปรับปรุง

2) การประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน

การประเมินความสอดคล้องของโครงสร้างรูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งได้ข้อมูลมาจากแบบประเมินที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ โดยนำคำตอบของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนมาแปลงเป็นคะแนนดังนี้

มีความเห็นว่า สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น +1

มีความเห็นว่า ไม่แน่ใจ กำหนดคะแนนเป็น 0

มีความเห็นว่า ไม่สอดคล้อง กำหนดคะแนนเป็น -1

รวมผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละประเด็นแล้วนำคะแนนไปแทนค่าในสูตรเพื่อคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ถ้าได้มากกว่าหรือเทียบเท่า 0.5 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ แต่ถ้าน้อยกว่า 0.5 ต้องปรับปรุงประเด็นนั้นโดยพิจารณาจากข้อเสนอแนะและสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพิ่มเติม

การประเมินความสอดคล้อง ซึ่งใช้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Consistency) โดยใช้สูตรของโรแลลีและแฮมเบลตัน (Rowinelli and Hambleton, 1977) เป็นเกณฑ์ในการพิจารณา โดยมีสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC หมายถึง ค่าดัชนีความสอดคล้อง

$\sum R$ หมายถึง คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N หมายถึง จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

1.4 การพัฒนาเครื่องมือประกอบรูปแบบการเรียนการสอน

เครื่องมือที่ประกอบการใช้รูปแบบการสอน ประกอบด้วย

1.4.1 คู่มือการใช้รูปแบบ

คู่มือการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเป็นเอกสารแนะนำการนำรูปแบบไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน เอกสารนี้จะอธิบายเกี่ยวกับ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบการเรียนการสอน และข้อควรปฏิบัติในการนำรูปแบบการเรียนการสอนไปใช้ ซึ่งประกอบด้วยการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และแนวทางปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย หลักการ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ การวัดและประเมินผล แนวทางการนำรูปแบบไปใช้

การสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอนมีขั้นตอนดังนี้

- 1) ศึกษาวิธีการสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอนจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง
- 2) กำหนดจุดมุ่งหมาย องค์กรประกอบของคู่มือการใช้รูปแบบการสอน
- 3) สร้างคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ซึ่งประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ส่วนที่ 2 การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และแนวทางปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอน ประกอบด้วย หลักการ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ การวัดและประเมินผล

4) นำคู่มือการใช้รูปแบบการสอน ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำมาค่าดัชนีความสอดคล้อง ได้เท่ากับ 1.00 และนำเนื้อหามาปรับปรุงแก้ไขด้านภาษา

5) ปรับปรุงแบบสังเกตตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับ ครูผู้สอน โรงเรียนอนุบาลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี จำนวน 5 คน แล้วนำผลที่ได้จากการ ทดลองใช้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำในการพิจารณาปรับปรุงแบบสังเกตให้เหมาะสม

1.4.2 แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 28 ชั่วโมง โดยแยก ตามเนื้อหา จำนวน 14 เรื่อง ได้ดังนี้

1) ส่วนประกอบของคำ ได้แก่ พยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

- (1) การแยกพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ที่เหมือนกันหรือต่างกันได้
- (2) การบอกชื่อพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์
- (3) การเชื่อมโยงเสียงกับตัวพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์

2) การประสมคำ ซึ่งประกอบด้วย

- (1) คำที่มีอักษรกลางประสมสระเดี่ยวที่มีเสียงยาวไม่มีตัวสะกด
- (2) คำที่มีอักษรกลางประสมสระเดี่ยวที่มีเสียงยาวมีตัวสะกดในมาตรา แม่กง

แม่กม แม่เกย แม่เกอว แม่กก แม่กต แม่กบ แม่กน

3) การอ่านออกเสียงคำ

4) การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้มีขั้นตอน ดังนี้

(1) ศึกษาเอกสารและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่านและแผนการจัดการเรียนรู้

ในวิชาภาษาไทย การสอนภาษาไทย การสร้างแผนการสอนพัฒนาการอ่าน แนวการสอนแบบ พหุสัมพันธ์ และแนวการสอนแบบโฟนิิกส์

(2) กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้การอ่าน สะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

(3) กำหนดรายละเอียดของเนื้อหาและวิเคราะห์เนื้อหาของหลักสูตร ได้แก่ เนื้อหาความรู้ที่กำหนดไว้เพื่อให้นักเรียนเกิดพฤติกรรมตามวัตถุประสงค์

(4) ทำการออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามองค์ประกอบดังนี้

1. สารระการการเรียนรู้ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. กิจกรรมการเรียนรู้ 4. สื่อการเรียนรู้ 5. การวัดและประเมินผล 6. เครื่องมือวัดและประเมินผล

(5) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และนำมาค่าดัชนีความสอดคล้องได้เท่ากับ 1.00 และนำเนื้อหาามาปรับปรุงแก้ไขด้านภาษา

(6) ปรับปรุงแบบแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โรงเรียนอนุบาลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 3 คน แล้วนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำในการพิจารณาปรับปรุงแบบสังเกตให้เหมาะสม

การปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. เพิ่มกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย และกิจกรรมการเปล่งเสียง
2. เพิ่มการเสริมแรงในกิจกรรมการเรียนการสอน

1.4.3 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน
2. แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน
3. แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน
5. แบบสัมภาษณ์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1) แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

(1) ลักษณะของแบบทดสอบความสามารถในการอ่านแบบทดสอบความสามารถในการอ่านซึ่งเป็นการทดสอบการอ่านออกเสียงโดยนักเรียนอ่านออกเสียงคำที่กำหนดให้ทีละคน

(2) การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

(2.1) กำหนดจุดประสงค์ของการทดสอบ ซึ่งพิจารณาจากจุดประสงค์ของการสอนสะกุดคำตามแผนการสอนที่กำหนดไว้

(2.2) ศึกษาวิธีสร้างและการเขียนแบบทดสอบจากเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้อง

(2.3) คัดเลือกคำที่ใช้ในการทดสอบซึ่งเป็นคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวเสียงยาว ที่นักเรียนได้เรียนไปแล้วและเป็นคำที่ประสมกับสระเดี่ยวเสียงยาวจำนวน 7 สระ จากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 เพื่อนำไปสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

(2.4) สร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่าน การอ่านออกเสียง เป็นการทดสอบรายบุคคลที่ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำจากแบบทดสอบให้ครูฟัง มีคำที่ให้นักเรียนทดสอบอ่านออกเสียงจำนวน 30 คำ เป็นคำที่มีความหมายและเป็นคำที่อยู่ในบัญชีคำพื้นฐานภาษาไทย เกณฑ์การให้คะแนนคือ นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้อง 1 คำ ให้ 1 คะแนน อ่านผิดให้ 0 คะแนน

(2.5) นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนอ่านและการสร้างแบบทดสอบการสอนอ่านจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแบบทดสอบ

(2.6) ปรับปรุงแบบทดสอบตามผู้เชี่ยวชาญแนะนำ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โรงเรียนอนุบาลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 3 คน จากนั้นนำผลการทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ อ่านถูกให้ข้อละ 1 คะแนน อ่านผิดหรือไม่อ่านให้ 0 คะแนน

(2.7) นำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR 20 ของคูเตอร์ ริชาร์ดสัน พบว่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบทดสอบฉบับนี้มีค่าเท่ากับ 0.98

การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบด้วยวิธีของคูเตอร์-ริชาร์ดสัน โดยใช้สูตร KR-20 (ลัวัน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536. น. 168)

$$\text{KR-20 } r_{tt} = \frac{k}{k-1} \left(1 - \frac{\sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ r_{tt}	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
k	แทน	จำนวนข้อสอบ
p	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบถูก
q	แทน	สัดส่วนของผู้ตอบผิด ($1 - p$)
$\sum pq$	แทน	ผลรวมของผลคูณระหว่างสัดส่วนของผู้ตอบถูกผิดในแต่ละข้อ
S_t^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม

2) แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน

การสร้างแบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน ผู้วิจัยมีแนวทางในการสร้างดังนี้

(1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจในการอ่านและการสร้างแบบวัดความสนใจในการอ่าน

(2) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสังเกต สำหรับแบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่านที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดจุดมุ่งหมายในการสังเกตไว้ดังนี้

1) เพื่อสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน

2) เพื่อสังเกตช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมการ

อ่านของนักเรียน

3) เพื่อสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

(3) สร้างแบบสังเกตให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยกำหนดส่วนประกอบของแบบสังเกตความสนใจในการเรียนไว้เป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสังเกตที่ใช้สังเกตและบันทึกข้อมูลสิ่งที่สังเกตได้

แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 เป็นตอนที่ใช้บันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน

ตอนที่ 2 เป็นแบบบันทึกผลการสังเกตช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมการอ่านของนักเรียน

ตอนที่ 3 เป็นแบบบันทึกผลการสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

(4) นำแบบสังเกตที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสังเกต

(5) ปรับปรุงแบบสังเกตตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โรงเรียนอนุบาลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 3 คน แล้วนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำในการพิจารณาปรับปรุงแบบสังเกตให้เหมาะสม

เกณฑ์การประเมินความสนใจในการอ่านและช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน

ร้อยละ 81-100 อยู่ในระดับ มากที่สุด

ร้อยละ 61-80 อยู่ในระดับ มาก

ร้อยละ 41-60 อยู่ในระดับ ปานกลาง

ร้อยละ 21-40 อยู่ในระดับ พอใช้

ร้อยละ 0-20 อยู่ในระดับ น้อย

3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนอ่าน
สะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

(1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มี
ต่อการจัดการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้
ด้านการอ่านตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยประเด็น ดังต่อไปนี้ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านการจัด
กิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ ด้านการดำเนินการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

(3) สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยกำหนด
ส่วยประกอบของแบบสังเกตความสนใจในการเรียนไว้เป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของนักเรียน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ด้านวัตถุประสงค์

ตอนที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ด้านการใช้สื่อ

ตอนที่ 4 ด้านการดำเนินการสอน

ตอนที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล

(4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบ
เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสังเกต

(5) ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไป
ทดลองใช้กับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โรงเรียนอนุบาลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก จังหวัด
อุดรดิตถ์ จำนวน 3 คน แล้วนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำในการ
พิจารณาปรับปรุงแบบสอบถามให้เหมาะสม

4) แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน

(1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอน
เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยประเด็น

ดังต่อไปนี้ ด้านวัตถุประสงค์ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการใช้สื่อ ด้านการดำเนินการสอน และด้านการวัดและประเมินผล

(3) สร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยกำหนดส่วนประกอบของแบบสอบถามไว้เป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของครูผู้สอน

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 5 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ด้านวัตถุประสงค์

ตอนที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ตอนที่ 3 ด้านการใช้สื่อ

ตอนที่ 4 ด้านการดำเนินการสอน

ตอนที่ 5 ด้านการวัดและประเมินผล

(4) นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

(5) ปรับปรุงแบบสอบถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับครูผู้สอน โรงเรียนอนุบาลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี จำนวน 5 คน แล้วนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำในการพิจารณาปรับปรุงแบบสังเกตให้เหมาะสม

5) แบบสัมภาษณ์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

(1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

(2) กำหนดจุดมุ่งหมายในการสร้างแบบสัมภาษณ์การมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนและถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยประเด็น ดังต่อไปนี้ ด้านการมีส่วนร่วมที่โรงเรียน ด้านการมีส่วนร่วมที่บ้าน และ ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

(3) สร้างแบบสัมภาษณ์ให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ โดยกำหนดส่วนประกอบของแบบสอบถามไว้เป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ปกครอง

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์ แบ่งเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ด้านการมีส่วนร่วมที่โรงเรียน

ตอนที่ 2 ด้านการมีส่วนร่วมที่บ้าน

ตอนที่ 3 ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

(4) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเหมาะสมและตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถาม

(5) ปรับปรุงแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และนำไปทดลองใช้กับผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โรงเรียนอนุบาลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี จำนวน 3 คน แล้วนำผลที่ได้จากการทดลองใช้ไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อขอคำแนะนำในการพิจารณาปรับปรุงแบบสังเกตให้เหมาะสม

1.5 ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอน

ผู้วิจัยได้ตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่พัฒนาขึ้น โดยนำรูปแบบการสอนที่ได้รับการปรับปรุงจากคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนอนุบาลบ้านโคก อำเภอบ้านโคก จังหวัดอุดรธานี ประจำภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีใบรับรองแพทย์ว่ามีความบกพร่องในการเรียนรู้ จำนวน 28 ชั่วโมง ผลการทดลองพบว่า สื่อที่ใช้ในการทดลองขั้นที่ 4 คือ “ขั้นฝึกฝนตนเอง” ซึ่งเป็นแอปพลิเคชัน ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อติดตั้งในโทรศัพท์มือถือมีหน้าจอสื่อแสดงผลขนาดเล็ก เมื่อนักเรียนใช้งานไปได้ระยะหนึ่งทำให้ต้องเพ่งมองอย่างใกล้ชิดทำให้เกิดอาการปวดตา และต้นคอ

1.6 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบหลังการตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ

ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุง แก้ไขสื่อที่ใช้ในการทดลองขั้นที่ 4 คือ “ขั้นฝึกฝนตนเอง” ซึ่งเดิมเป็นแอปพลิเคชันที่ติดตั้งในโทรศัพท์มือถือ มีหน้าจอสื่อแสดงผลขนาดเล็ก เมื่อนักเรียนใช้งานไปได้ระยะหนึ่งทำให้ต้องเพ่งมองอย่างใกล้ชิดทำให้เกิดอาการปวดตา และต้นคอ มาเป็นสื่อที่สร้างด้วยโปรแกรม PowerPoint ที่สามารถใช้งานได้บนคอมพิวเตอร์ ซึ่งมีหน้าจอสื่อแสดงผลที่มีขนาดใหญ่และนักเรียนสามารถใช้งานได้ง่าย

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ภายหลังจากการตรวจสอบรูปแบบการเรียนการสอนในตอนต้นที่ 1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสมแล้ว จึงนำไปทดลองใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนที่ได้รับการประเมินว่ามีความบกพร่องในการเรียนรู้ โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบหนึ่งกลุ่มทดลอง วัดสองครั้ง (One Group Pretest – Posttest Design) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้

เนื่องจากรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวเป็นรูปแบบการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โดยเฉพาะ ดังนั้นเพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวว่ามีความเหมาะสมเพียงใด จึงทำการประเมินนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาเพื่อทำการคัดกรอง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย

เพื่อคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อเข้าทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการคัดกรองเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) อำเภอท่าปลา และโรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ซึ่งเป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดกลาง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าจะได้จำนวนนักเรียนที่เพียงพอกับการหาประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการคัดกรองนักเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ได้แก่ แบบคัดกรองคนพิการทางการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (แบบคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้) ประกอบการพิจารณากับข้อมูลของนักเรียนทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งเป็นผลการประเมินการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6 รวมทั้งข้อมูลจากการสัมภาษณ์พูดคุยกับนักเรียนโดยตรง แล้วส่งต่อให้แพทย์วินิจฉัยและแพทย์ลงความเห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีใบประวัติประจำตัวคนพิการ หรือใบรับรองแพทย์ และเครื่องมือการประเมินการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นหรือครูที่รู้จักนักเรียนเป็นอย่างดี ได้ทำการสอนนักเรียนมาเป็นเวลา 1 ภาคเรียน เป็นผู้ทำการสำรวจและคัดกรองนักเรียนด้วยแบบคัดกรองคนพิการทางการศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (แบบคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้) เพื่อส่งต่อให้แพทย์วินิจฉัย

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินสภาพปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียน โดยขอความร่วมมือจากครูที่ทำการประเมิน นักเรียนที่มีผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1- 6 ด้วยแบบประเมินการอ่านการเขียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปรับปรุง ดำเนินการตามคู่มือการใช้แบบคัดกรองดังกล่าว และเทียบกับเกณฑ์เพื่อคัดแยกนักเรียนที่มีแนวโน้มมีความบกพร่องในการเรียนรู้ และเมื่อได้นักเรียนที่มีแนวโน้มมีความบกพร่องในการเรียนรู้ แล้ว ได้ส่งต่อเพื่อให้แพทย์วินิจฉัยอีกครั้ง

ขั้นที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการสอน

เมื่อได้ประเมินและคัดกรองเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้แล้ว นำรูปแบบการสอนไปทดลองใช้กับนักเรียนดังกล่าว ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. จุดมุ่งหมาย

1.1 เพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ด้านความสามารถในการอ่าน ความคงทนในการอ่าน และความสนใจในการอ่าน

1.2 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1.4 เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. แบบแผนการทดลอง

ในการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอนเนื่องจากผู้วิจัยมุ่งศึกษาความก้าวหน้าของนักเรียนที่ได้รับรูปแบบการสอนดังกล่าวเป็นสำคัญจึงใช้แบบแผนการวิจัยแบบหนึ่งกลุ่มทดลองวัดสองครั้ง (One Group Pretest – Posttest Design) ดังนี้ (Kerlinger, 1986, p. 295)

O_1	X	O_2	(Experiental Group)
เมื่อ O_1	หมายถึง	คะแนนสอบก่อนการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน	
O_2	หมายถึง	คะแนนสอบหลังการทดลองใช้รูปแบบการเรียนการสอน	
X	หมายถึง	การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการเรียนการสอน	

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) อำเภอท่าปลา และโรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 (พ.ศ. 2564 - ก.ย. 2564) ที่ได้รับคัดกรอง และได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ ว่าเป็นมีความบกพร่องในการเรียนรู้ จำนวน โรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น จำนวน 6 คน

4. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

4.1 คู่มือการใช้รูปแบบการสอน

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้

4.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

4.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของครู

4.5 แบบสัมภาษณ์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

5.1 ทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) อำเภอท่าปลา และโรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 เพื่อทำการทดลองการใช้รูปแบบในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 เป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ ตามแผนการจัดการเรียนรู้

5.2 ทดสอบความสามารถด้านการอ่าน ก่อนการทดลองใช้รูปแบบการสอน

5.3 ทดลองใช้รูปแบบการสอนครั้งนี้ดำเนินการโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนเองทั้งสองโรงเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เป็นการสอนซ่อมเสริมจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนปกติ เป็นเวลา โรงเรียนละ 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน ตั้งแต่วันจันทร์ ถึง วันศุกร์ วันละ 60 นาที ซึ่งในการสอนแต่ละครั้ง จะมีการวัดความสามารถในการอ่านและมีการบันทึกความสนใจในการอ่านของนักเรียนโดยผู้วิจัย การวัดความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่านมาทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในสัปดาห์ที่ 2 หลังจากการเสร็จสิ้นการทดลองสอน

5.4 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.5 สอบถามความคิดเห็นของครูที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5.6 สัมภาษณ์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

6.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการอ่าน ความสนใจในการอ่าน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

ตอนที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาประสิทธิผลรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ โดยใช้เครื่องมือในการประเมินประสิทธิผลรูปแบบใน 3 ด้าน คือ

1. ความสามารถในการอ่าน
2. ความคงทนในการอ่าน
3. ความสนใจในการอ่าน

โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 ความสามารถในการอ่าน

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ในโรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) อำเภอท่าปลา และโรงเรียนชุมชนไกรลาส-วิทยาคม อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนโรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน ทั้งก่อนการสอนด้วยรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ และทดสอบภายหลังการจัดการสอนด้วยรูปแบบฯ และนำผลการทดสอบไปทดสอบความแตกต่างทางสถิติกับคะแนนก่อนการทดลอง

2.2 ความคงทนในการอ่าน

ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน ทดสอบนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ในโรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) อำเภอท่าปลา และโรงเรียนชุมชนไกรลาส-วิทยาคม อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนโรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์ และนำผลการทดสอบไปทดสอบทางสถิติ

2.3 ความสนใจในการอ่าน

ผู้วิจัยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความสนใจในการอ่านของนักเรียนขณะทำกิจกรรมการอ่าน โดยครูผู้สอนเป็นผู้สังเกตและบันทึกผลการสังเกตในแบบสังเกตพฤติกรรมที่แสดงถึงความสนใจในการอ่าน นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ในโรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) อำเภอท่าปลา และโรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ภาคเรียน ที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนโรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 6 คน และนำผลการสังเกตไปวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 สถิติพื้นฐาน

1.1.1 ค่าร้อยละ

$$\text{ร้อยละของ } x = \frac{100X}{n}$$

1.1.2 ค่าเฉลี่ย ผู้ศึกษาใช้สูตรการคำนวณหาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554,

น. 124)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

1.1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน มีสูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2554, น. 126)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

1.2 สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการอ่าน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ

The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่องรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ตอนที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ผู้วิจัยศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ใน 3 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่าน
2. ความคงทนในการอ่าน
3. ความสนใจในการอ่าน

ตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ประกอบด้วย 2 ขั้นตอน ดังนี้

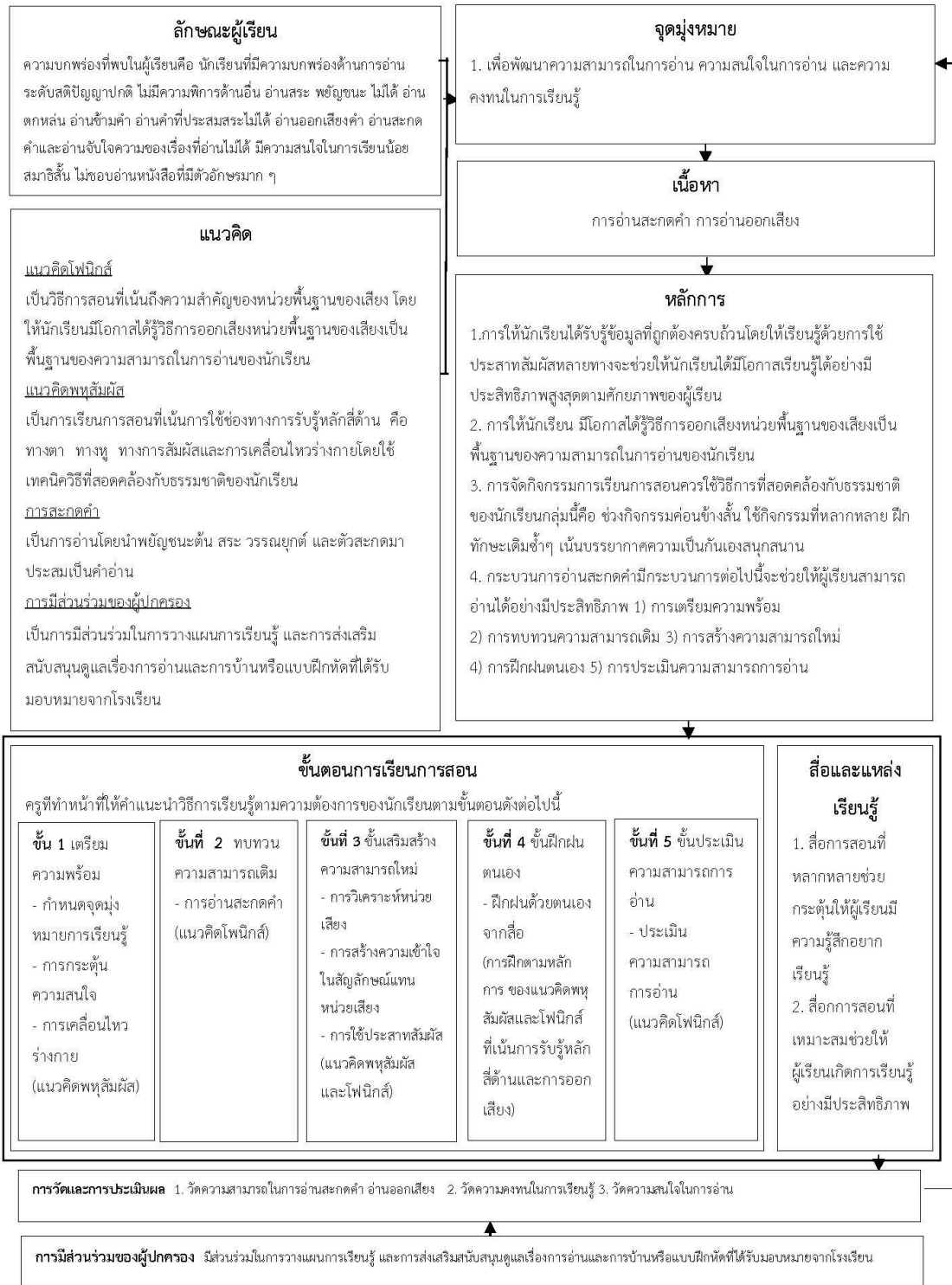
ขั้นตอนที่ 1 ร่างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ใน แต่เพื่อให้ทราบถึงสถานะที่จำเป็นของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ตลอดทั้งการศึกษา รูปแบบการพัฒนารูปแบบการสอนสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการสอน การสร้างรูปแบบการสอนเพื่อให้ทราบแนวทางในการสร้างรูปแบบการสอนที่จะใช้ในการวิจัย ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน แนวการสอนแบบพหุสัมผัส แนวการสอนแบบโพนิกส์ เอกสาร

งานวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนอ่านสะกดคำ การออกเสียงภาษาไทย วิธีการสอนอ่านสะกดคำ การอ่านออกเสียง สำหรับเด็กที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ นำข้อมูลพื้นฐานจากการวิเคราะห์และ สังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมากำหนดแนวทางในการพัฒนารูปแบบการสอน กำหนด องค์ประกอบของรูปแบบการสอนตั้งแต่ หลักการ แนวคิดพื้นฐาน วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนการจัดการ เรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ตลอดจนการวัดประเมินผล การประสานความร่วมมือกับผู้ปกครอง มีการตรวจสอบรูปแบบการสอนและปรับปรุงแก้ไขรูปแบบจนได้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน (ดังรายละเอียดที่ปรากฏในบทที่ 3) ดังต่อไปนี้

รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการ เรียนรู้ด้านการอ่าน

ภาพที่ 4.1 รูปแบบการเรียนการสอนอ่านโดยการสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ผู้วิจัยนำเสนอผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ณ โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ และโรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 ประจำปีภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 ใน 6 ด้าน ดังนี้

- 2.1 ความสามารถในการอ่าน
- 2.2 ความคงทนในการอ่าน
- 2.3 ความสนใจในการอ่าน
- 2.4 ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
- 2.5 ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
- 2.6 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกิจกรรมการเรียนการสอน

รายละเอียดการนำเสนอผลการทดลองใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

2.1 ความสามารถในการอ่าน

ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน โดยนำคำไปใช้ทดสอบก่อนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน และทดสอบหลังเรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เมื่อนำผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบผลคะแนนได้ดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

ผลการทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	Mean	S.D.	Z	Asymp Sign (2-tailed)
ก่อนเรียน	6	30	12.00	1.09	-2.271	0.023
หลังเรียน	6	30	25.33	1.21		

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนการเรียนรู้ และหลังการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 4.2 ผลการเปรียบเทียบค่าร้อยละความสามารถในการอ่านหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ผลการทดสอบ	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		รวม	
	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน		
หลังเรียน	26	86.66	24	80.00	27	90.00	24	80.00	25	83.33	26	86.66	25.33	84.44
เกณฑ์การผ่าน	24	80	24	80	24	80	24	80	24	80	24	80	24	80

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในการอ่านหลังเรียน เมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 84.44

2.2 ความคงทนในการอ่าน

ผลการทดสอบความคงทนในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน โดยนำค่าไปใช้ทดสอบหลังจากสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน แล้ว 2 สัปดาห์ แล้วนำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบกับผลการทดสอบหลังเรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เมื่อนำผลคะแนนทดสอบความคงทนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกับผลคะแนนได้ดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 ผลการทดสอบความคงทนในการอ่านของนักเรียน

การทดสอบ	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		เฉลี่ย 6 คน	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	เฉลี่ย	ร้อยละ
หลังเรียน	26	86.66	24	80.00	27	90.00	24	80.00	25	83.33	26	86.66	25.33	84.44
หลังเรียน	24	80.00	23	76.66	25	83.33	22	73.33	23	76.67	24	80.00	23.50	78.33
2 สัปดาห์														
ร้อยละ	92.31		95.83		92.59		91.67		92.00		92.31		92.77	
ของความคงทน														

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน คนที่ 1 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.31 คนที่ 2 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 95.83 คนที่ 3 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.59 คนที่ 4 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 91.67 คนที่ 5 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.00 คนที่ 6 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.31 เฉลี่ย 6 คน มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.77

2.3 ความสนใจในการอ่าน

ผลการประเมินความสนใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 6 คน โดยประเมินความสนใจในการอ่านขณะที่จัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 28 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมความสนใจในการอ่านของนักเรียนแล้วบันทึกลงในแบบสังเกตความสนใจในการอ่านของนักเรียน และนำผลคะแนนนักเรียน ที่ได้ดังตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 ผลการประเมินความสนใจในการอ่านของนักเรียน

รายการที่สังเกต	ร้อยละความสนใจในการอ่าน						รวม	ร้อยละ
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่		
	1	2	3	4	5	6		
พฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน								
1. ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน	23	24	24	25	24	23	143	85.11
2. การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย	20	23	23	24	24	22	136	80.95
3. ทำกิจกรรมการอ่านทันทีหลังจากได้รับคำสั่งจากครู	21	21	22	23	22	22	131	77.97
4. ทำกิจกรรมการอ่านที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จในเวลาที่กำหนด	22	21	24	20	23	22	132	78.57
5. การเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน	23	22	22	22	22	24	135	80.35
รวม	109	111	115	114	115	113	677	80.59

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสนใจในการอ่าน ในภาพรวม ร้อยละ 80.59 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกบ่อยที่สุด คือ ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน ร้อยละ 85.11 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ร้อยละ 80.95 อยู่ในระดับมากที่สุด และการเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน ร้อยละ 80.35 อยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินช่วงระยะเวลาความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน

รายการที่	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		รวม	
	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ		
1. ความสนใจ ในกิจกรรม ชั้นการ เตรียมความ พร้อม (10นาที)	7.04	70.40	7.14	71.40	7.21	72.10	7.07	70.70	7.18	71.80	7.11	71.10	7.13	71.30
2. ความสนใจ ในกิจกรรม ชั้นทบทวน ความสามารถ ถติม (25นาที)	20.36	81.44	20.39	81.56	20.57	82.28	20.54	82.16	20.46	82.56	20.29	81.16	20.43	81.72

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการที่	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		รวม	
	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ		
3. ความสนใจ ในกิจกรรม ขั้น เตรียมสร้าง ความสามารถ ใหม่ (25นาที)	20.18	80.72	20.32	78.57	20.32	81.28	20.21	80.84	20.36	81.44	20.32	81.28	20.28	81.12
4. ความสนใจ ในกิจกรรม ขั้นการ ฝึกตนเอง (30นาที)	23.64	78.80	23.57	78.57	23.57	78.57	23.60	78.67	23.68	78.93	23.61	78.70	23.61	78.70

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการที่	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		รวม	
	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ
5. ความสนใจ	23.93	79.76	23.82	79.40	23.89	79.64	23.89	79.63	23.93	79.77	23.96	79.87	23.90	79.66
ในกิจกรรม														
ชั้นประเมิน														
ความสามารถ														
ถกรอ่าน														
(30นาที)														
รวม	95.04	79.20	95.25	79.38	95.57	79.64	95.25	79.38	95.61	79.68	95.29	79.40	95.33	79.44
(120 นาที)														

จากตาราง ที่ 4.5 พบว่านักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีช่วงระยะเวลาสนใจในการทำกิจกรรมการอ่าน ในภาพรวม เฉลี่ย 95.33 นาที คิดเป็นร้อยละ 79.44 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายชั้น พบว่า การเรียนรู้ในชั้นที่ 1 เฉลี่ย 7.13 นาที คิดเป็นร้อยละ 71.30 อยู่ในระดับมาก การเรียนรู้ในชั้นที่ 2 เฉลี่ย 20.43 นาที คิดเป็นร้อยละ 81.72 อยู่ในระดับมากที่สุด การเรียนรู้ในชั้นที่ 3 เฉลี่ย 20.28 นาที คิดเป็นร้อยละ 81.12 อยู่ในระดับมากที่สุด การเรียนรู้ในชั้นที่ 4 เฉลี่ย 23.61 นาที คิดเป็นร้อยละ 78.70 อยู่ในระดับมาก การเรียนรู้ในชั้นที่ 5 เฉลี่ย 23.90 นาที คิดเป็นร้อยละ 79.66 อยู่ในระดับมาก

2.4 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 6 คน เกี่ยวกับการสอนอ่านสะกดคำ โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยการอ่านแบบสอบถามให้นักเรียนฟัง และบันทึกคะแนนลงในแบบสอบถามในด้านต่างๆ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.6 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	การแปลความหมาย
ด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหา	4.22	0.55	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	4.33	0.58	มากที่สุด
ด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้	4.31	0.56	มากที่สุด
ด้านการดำเนินการสอน	4.43	0.57	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล	4.61	0.50	มากที่สุด
รวม	4.38	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุด คือ ด้านการวัดและประเมินผล ด้านที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุดคือด้านวัตถุประสงค์และเนื้อหา

ตารางที่ 4.7 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	การแปล ความหมาย
ด้านวัตถุประสงค์			
1. ครูบอกจุดประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบก่อนการ สอน	4.17	0.41	มาก
2. เนื้อหาที่ครูสอนมีความน่าสนใจ	4.17	0.75	มาก
3. เนื้อหาที่ครูสอนเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก	4.33	0.52	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
1. ครูจัดกิจกรรมการสอนอ่านสะกดคำในแต่ละชั่วโมงน่าสนใจ	4.50	0.55	มากที่สุด
2. ครูใช้เวลาในจัดกิจกรรมการสอนอ่านสะกดคำไม่นานเกินไป	4.17	0.75	มาก
3. ครูส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำในแต่ละ ระดับ	4.00	0.63	มาก
4. ครูจัดกิจกรรมการอ่านสะกดคำจากคำที่ง่ายไปสู่คำที่ยากขึ้น	4.50	0.55	มากที่สุด
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการอ่านสะกดคำด้วย ตนเอง	4.33	0.52	มากที่สุด
6. ครูเอาใจใส่ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในขณะที่ฝึกปฏิบัติการ อ่านสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ	4.50	0.55	มากที่สุด
ด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้			
1. สื่อการสอนในแต่ละชั่วโมงมีครบเท่ากับจำนวนนักเรียน	4.50	0.55	มากที่สุด
2. ครูใช้สื่อการสอนขณะสอนอ่านสะกดคำ	4.67	0.52	มากที่สุด
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการสอน	4.33	0.82	มากที่สุด
4. สื่อที่ครูใช้ในการสอนอ่านสะกดคำทำให้นักเรียนเกิดความ สนใจมากขึ้น	4.17	0.41	มาก
5. สื่อการสอนอ่านสะกดคำช่วยให้นักเรียนเข้าใจการอ่านสะกด คำได้ดียิ่งขึ้น	4.17	0.41	มาก

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	การแปล ความหมาย
ด้านการดำเนินการสอน			
1. ครูเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลาทุกชั่วโมง	4.67	0.52	มากที่สุด
2. ครูบอกจุดประสงค์ของการสอนแต่ละชั่วโมงให้นักเรียนให้นักเรียนทราบก่อนสอนทุกครั้ง	4.50	0.55	มากที่สุด
3. ครูมีวิธีการสอนที่ทำให้นักเรียนเข้าใจการอ่านสะกดคำได้มากขึ้น	4.33	0.82	มากที่สุด
4. ครูมีการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการสอนอ่านสะกดคำ	4.17	0.41	มาก
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่างๆ	4.50	0.55	มากที่สุด
ด้านการวัดและประเมินผล			
1. ครูอธิบายวิธีการสอบอ่านสะกดคำ ก่อนเรียน และหลังเรียน ให้นักเรียนทราบในชั่วโมงแรกของการเข้าชั้นเรียน	4.17	0.41	มาก
2. ครูแจ้งคะแนนการทดสอบอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบทุกครั้ง	4.83	0.41	มากที่สุด
3. ครูทดสอบการอ่านสะกดคำหลังจากเรียนจบแต่ละเรื่อง	4.83	0.41	มากที่สุด
รวม	4.38	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด รายการที่นักเรียนเห็นด้วยมากที่สุดคือ ครูแจ้งคะแนนการทดสอบอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบทุกครั้ง และครูทดสอบการอ่านสะกดคำหลังจากเรียนจบแต่ละเรื่อง รายการที่นักเรียนเห็นด้วยน้อยที่สุด คือ ครูส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำในแต่ละชั้น

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ จากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้เรียนการอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เกี่ยวกับความคิดเห็น

ความรู้สึก และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านสะกดคำ แล้วบันทึกลงในแบบสัมภาษณ์ รายละเอียดดังต่อไปนี้

“คุณครูสอนให้อ่านสะกดคำได้ง่าย มีคอมพิวเตอร์ให้ได้ฝึกอ่านสะกดคำตาม ไม่น่าเบื่อ ผมอยากให้คุณครูมาสอนบ่อยๆ”

“ผมชอบให้ครูสอนอ่านทีละคำ เพราะทำให้หนูอ่านตามได้ และผมชอบที่ครูให้ฝึกอ่านตามคอมพิวเตอร์ เพราะหนูอ่านได้ซ้ำได้หลายๆครั้ง”

“ผมอ่านไม่ค่อยได้ แต่คุณครูสอนให้อ่านสะกดคำตามที่ละคำ และให้ผมอ่านบ่อยๆ และผมก็ได้ร้องเพลงก่อนที่จะเรียน ทำให้ผมสนุกและอ่านได้”

“ผมชอบที่คุณครูพาร้องเพลงก่อนที่จะเริ่มให้อ่านสะกดคำ เพราะผมอ่านไม่ค่อยได้ และผมชอบที่สุดตอนที่คุณครูให้ผมฝึกอ่านเอง แล้วกลับมาอ่านให้คุณครูฟังอีกครั้ง”

“หนูรู้สึกสนุกเวลาที่ได้เรียนแบบนี้เพราะคุณครูจะให้ร้องเพลงและสอนให้สะกดทีละคำ และเป็นคำที่ไม่ยาก และให้ผมฝึกอ่านกับคอมพิวเตอร์ ถ้าหนูยังอ่านไม่ได้หนูก็กลับมาฟังแล้วอ่านตามใหม่ได้อีกรอบ”

“หนูชอบที่คุณครูพาร้องเพลง พาหนูอ่านสะกดคำจากคำง่ายๆ เพราะหนูจำสระไม่ค่อยได้ และคุณครูมีเวลาให้หนูได้ฝึกอ่าน แล้วให้หนูกลับมาอ่านให้คุณครูฟังอีกครั้ง บางคำที่หนูอ่านไม่ได้ หนูก็จะกลับไปถามคุณครูใหม่ หนูอยากให้คุณครูมาสอนอีก”

2.5 ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้สอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนจำนวน 10 คน เกี่ยวกับการสอนอ่านสะกดคำ โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางในเรียนรู้ด้านการอ่าน ในด้านต่างๆ สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4.8 ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	การแปลความหมาย
1. ด้านแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน	4.20	0.79	มาก
2. ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	4.40	0.84	มากที่สุด
3. ด้านหลักการของรูปแบบการสอน	4.50	0.53	มากที่สุด
4. ด้านจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน	4.60	0.52	มากที่สุด
5. ด้านขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน			
5.1 ขั้นเตรียมความพร้อม	4.30	0.48	มากที่สุด
5.2 ขั้นทบทวนความสามารถเดิม	4.70	0.48	มากที่สุด
5.3 ขั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่	4.50	0.71	มากที่สุด
5.4 ขั้นการฝึกฝนตนเอง	4.50	0.53	มากที่สุด
5.5 ขั้นประเมินความสามารถการอ่าน	4.40	0.70	มากที่สุด
6. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้	4.60	0.52	มากที่สุด
7. ด้านการวัดและประเมินผล	4.50	0.53	มากที่สุด
8. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง	4.40	0.52	มากที่สุด
รวม	4.46	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด ด้านที่ครูเห็นด้วยมากที่สุดได้แก่ ด้านขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนขั้นทบทวนความสามารถเดิม และด้านที่ครูเห็นด้วยน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ จากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ครูผู้สอนนักเรียนที่ได้เรียนการอ่านสะกดคำโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เกี่ยวกับความคิดเห็น ความรู้สึก และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเรียนการสอนอ่านสะกดคำ รายละเอียดดังต่อไปนี้

“กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย แต่ละขั้นตอน น่าสนใจ ทำให้เด็กไม่เบื่อค่ะ”

“เป็นรูปแบบการสอนที่ดี นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน มีสื่อที่นักเรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองอย่างหลากหลาย และเหมาะสม”

“เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาทักษะการอ่าน ที่คงทน และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีสื่อที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีการ วัดผลประเมินผลที่เหมาะสม ชัดเจน”

“สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผล ประเมินผลสอดคล้องกัน และกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับผู้เรียนดีค่ะ”

“เป็นการสอนที่ดี มีลำดับการนำเสนอที่ดี มีสื่อการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของ ผู้เรียน”

“เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้าน การอ่านได้มีพัฒนาการที่สูงขึ้นโดยมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นแผนการสอนที่ดี มีการ วัดและประเมินผลที่หลากหลาย”

“รูปแบบของการจัดกิจกรรมน่าสนใจ และมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เนื้อหา ครอบคลุมจุดประสงค์และตัวชี้วัด เห็นควรว่าใช้สอนนักเรียนกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี ขั้นตอนการสอน น่าสนใจ และการใช้สื่อการสอนที่มีความน่าสนใจหลากหลายจึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ได้มากขึ้น”

“เป็นรูปแบบการสอนการจัดการจัดกิจกรรมน่าสนใจ ครอบคลุมเนื้อหาสาระ เน้นผู้เรียน เป็นสำคัญและมีกิจกรรมที่หลากหลายกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน”

“รูปแบบการสอนที่ดี มีลำดับขั้นตอนการสอนที่เริ่มให้นักเรียนเรียนรู้จากง่ายไปยาก และมีขั้นตอนที่ชัดเจน นักเรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติ มีสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ การวัดและ ประเมินผลที่เหมาะสม”

“เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี เหมาะกับวัยผู้เรียน และสามารถพัฒนาการ เรียนรู้ด้านการอ่านของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดมุ่งหมาย วัดดูประสงค์ของรูปแบบ การวัดประเมินผลได้สอดคล้องกับการออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนมีความรู้ที่ คงทน”

2.6 ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง

ผลการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองจากแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ จำนวน 6 คน เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในกิจกรรมการเรียนการสอนและถามความคิดเห็นของผู้ปกครองเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้าง ในด้านต่าง ๆ สรุปได้ดังนี้

2.6.1 ด้านการมีส่วนร่วมที่โรงเรียน ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน เข้าร่วมประชุมกับครูประจำชั้น และทำความเข้าใจกับอาการบกพร่องในการเรียนรู้ของนักเรียน และร่วมวางแผนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน และความสนใจในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับทางโรงเรียน การเข้าร่วมเครือข่ายของผู้ปกครองระดับชั้นเรียน เพื่อปรึกษาหารือ เรื่องการเรียน และการเข้าร่วมประชุมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อวางแผนและหาแนวทางให้ความช่วยเหลือตามลักษณะความบกพร่องของนักเรียน

2.6.2 ด้านการมีส่วนร่วมที่บ้าน ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือนักเรียนเมื่ออยู่บ้าน โดยผู้ปกครองดูแลช่วยเหลือเรื่องการอ่าน การทำการบ้านที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำจากโรงเรียน การสอนเสริม พาเด็กอ่านทบทวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว การพูดคุยถึงปัญหาของนักเรียนในชั้นเรียน การพูดคุยสนทนาถึงกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียน การเสริมแรงให้กำลังใจแก่นักเรียน

2.6.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่ทำให้นักเรียนอ่านคำได้ โดยเริ่มจากคำง่าย ๆ มีการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ บ่อย ๆ นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข เมื่อกลับถึงบ้าน ผู้ปกครองสามารถที่สอนทบทวนให้แก่นักเรียน มีการใช้สื่อการสอนที่ทำให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน ทำให้นักเรียนเริ่มอ่านได้

จากผลการพัฒนารูปแบบและทดลองใช้รูปแบบรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน สรุปได้ว่า

รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 ลักษณะผู้เรียน มีลักษณะความบกพร่องในการอ่าน ความบกพร่องที่พบบ่อยในผู้เรียนคือการอ่านข้ามคำ อ่านสลับคำ อ่านออกเสียงได้ช้า ออกเสียงไม่ถูกต้อง มีสมาธิสั้น

1.2 จุดมุ่งหมายของรูปแบบ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ความสนใจในการอ่านและความคงทนในการเรียนรู้

1.3 แนวคิดของรูปแบบ ทฤษฎีโฟนิกส์ ทฤษฎีพหุสัมผัส และการอ่านสะกดคำ

1.4 เนื้อหาของรูปแบบ การอ่านสะกดคำ และการอ่านออกเสียง

1.5 หลักการของรูปแบบ การให้นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนโดยให้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหลายทางจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามศักยภาพของผู้เรียน การให้นักเรียน มีโอกาสได้รู้วิธีการออกเสียงหน่วยพื้นฐานของเสียงเป็นพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรใช้วิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน กลุ่มนี้คือ ช่วงกิจกรรมค่อนข้างสั้น ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ฝึกทักษะเดิมซ้ำๆ เน้นบรรยากาศความเป็นกันเองสนุกสนาน และกระบวนการอ่านสะกดคำมีกระบวนการต่อไปนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การทบทวนความสามารถเดิม 3) การสร้างความสามารถใหม่ 4) การฝึกฝนตนเอง 5) การประเมินความสามารถการอ่าน

1.6 ขั้นตอนการเรียนการสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 2 การทบทวนความสามารถเดิม ขั้นตอนที่ 3 การสร้างความสามารถใหม่ ขั้นตอนที่ 4 การฝึกฝนตนเอง ขั้นตอนที่ 5 การประเมินความสามารถการอ่าน

1.7 สื่อและแหล่งเรียนรู้ มีลักษณะ เป็นสื่อและใบงานที่หลากหลาย เหมาะสมช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรักอยากเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.8 การวัดและการประเมินผล เป็นการวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ อ่านออกเสียง วัดความคงทนในการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านสะกดคำการอ่านออกเสียง และวัดความสนใจในการอ่าน

1.9 การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง คือมีส่วนร่วมในการวางแผนการเรียนรู้ และการส่งเสริมสนับสนุนดูแลเรื่องการอ่านและการบ้านหรือแบบฝึกหัดที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน

ตอนที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ผู้วิจัยนำเสนอผลศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ใน 3 ด้าน ดังนี้

1. ความสามารถในการอ่าน
2. ความคงทนในการอ่าน
3. ความสนใจในการอ่าน

รายละเอียดการนำเสนอผลการศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในแต่ละด้าน ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.9 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ตัวแปรประสิทธิภาพ ของรูปแบบการสอน	ผลการทดลอง		ประสิทธิภาพ ของรูปแบบการสอน
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	
ความสามารถในการอ่าน	ร้อยละ 44.00	ร้อยละ 83.90	มีผลการเปรียบเทียบ หลังเรียนสูงขึ้นและ มากกว่าร้อยละ 80
ความคงทนในการอ่าน	ร้อยละ 92.77		มากกว่าร้อยละ 80
ความสนใจในการอ่าน			
- พฤติกรรมความสนใจ	ร้อยละ 80.59		อยู่ในระดับมากที่สุด
- ช่วงเวลาความสนใจ	ร้อยละ 79.44		อยู่ในระดับ มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนการเรียน และหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยนักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ มากกว่าร้อยละ 80 และเมื่อวัดความคงทนในการเรียนรู้หลังเรียน 2 สัปดาห์ พบว่านักเรียนทั้ง 6 คน มีความคงทนมากกว่าร้อยละ 80 โดยมีค่าของความคงทนในการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 92.77 นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่านทั้ง 5 พฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80.59 ช่วงระยะเวลาที่นักเรียนมีความสนใจกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 ชั้นอยู่ในระดับมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.44

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน สรุปได้ดังต่อไปนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1.1.2 เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 พัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1) ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการด้านอื่น อ่านสระ พยัญชนะ ไม่ได้ อ่านตกหล่น อ่านข้ามคำ อ่านคำที่ประสมสระไม่ได้ อ่านออกเสียงคำ อ่านสะกดคำและอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ มีความสนใจในการเรียนน้อย สมาธิสั้น ไม่ชอบอ่านหนังสือที่มีตัวอักษรมาก ๆ

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการด้านอื่น อ่านสระ พยัญชนะ ไม่ได้ อ่านตกหล่น อ่านข้ามคำ อ่านคำที่ประสมสระไม่ได้ อ่านออกเสียงคำ อ่านสะกดคำและอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ มีความสนใจในการเรียนน้อย สมาธิสั้น ไม่ชอบอ่านหนังสือที่มีตัวอักษรมาก ๆ ซึ่งกำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 6 คน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากนักเรียนกลุ่มที่มีผลการคัดกรองความบกพร่องในการเรียนรู้ ผู้เรียนที่ผ่านการคัดกรองการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยแบบคัดกรองการอ่านของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานอยู่ในระดับปรับปรุง แล้วส่งต่อให้แพทย์

วินิจฉัยและแพทย์ลงความเห็นว่าเป็นบุคคลที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ ด้านการอ่าน ซึ่งมีใบบัตรประจำตัวคนพิการ หรือใบรับรองแพทย์

2) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน คือ คู่มือการใช้รูปแบบ แผนการจัดการเรียนรู้แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน แบบสอบถามความคิดเห็นของครู และแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน

3) การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำหนังสือจากมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช เพื่อขอความอนุเคราะห์ โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต) อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ และโรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม อำเภอ น้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2 โดยนำรูปแบบการสอนที่ได้รับการปรับปรุงจากคำแนะนำผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6 ประจำภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวนโรงเรียนละ 3 คน รวมทั้งสิ้น 6 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีใบรับรองแพทย์ว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ จำนวน 28 ชั่วโมง

4) การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอน โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถในการอ่าน ความสนใจในการอ่าน ก่อนและหลังเรียนโดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test

ตอนที่ 2 ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1.3 สรุปผลการวิจัย

1.3.1 รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน มีองค์ประกอบดังนี้

1) **ลักษณะผู้เรียน** มีลักษณะความบกพร่องในด้านการอ่าน ความบกพร่องที่พบในผู้เรียนคือ นักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการอ่าน ระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการด้านอื่น อ่านสระพยัญชนะ ไม่ได้ อ่านตกหล่น อ่านข้ามคำ อ่านคำที่ประสมสระไม่ได้ อ่านออกเสียงคำ อ่านสะกดคำและอ่านจับใจความของเรื่องที่อ่านไม่ได้ มีความสนใจในการเรียนน้อย สมาธิสั้น ไม่ชอบอ่านหนังสือที่มีตัวอักษรมาก ๆ

2) **จุดมุ่งหมายของรูปแบบ** เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ความสนใจในการอ่านและความคงทนในการเรียนรู้

3) *แนวคิดของรูปแบบ* แนวคิดการสอนแบบโฟนิกส์ แนวคิดพหุสัมผัส และการอ่านสะกดคำ

4) *เนื้อหาของรูปแบบ* การอ่านสะกดคำ และการอ่านออกเสียง

5) *หลักการของรูปแบบ* การให้นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนโดยให้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหลายทางจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามศักยภาพของผู้เรียน การให้นักเรียน มีโอกาสได้รู้วิธีการออกเสียงหน่วยพื้นฐานของเสียงเป็นพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรใช้วิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนกลุ่มนี้คือ ช่วงกิจกรรมค่อนข้างสั้น ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ผึกทักษะเดิมซ้ำๆ เน้นบรรยากาศความเป็นกันเองสนุกสนาน และกระบวนการอ่านสะกดคำมีกระบวนการต่อไปนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การทบทวนความสามารถเดิม 3) การสร้างความสามารถใหม่ 4)การฝึกฝนตนเอง 5) การประเมินความสามารถการอ่าน

6) *ขั้นตอนการเรียนการสอน* ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมความพร้อม ขั้นตอนที่ 2 การทบทวนความสามารถเดิม ขั้นตอนที่ 3 การสร้างความสามารถใหม่ ขั้นตอนที่ 4 การฝึกฝนตนเอง ขั้นตอนที่ 5 การประเมินความสามารถการอ่าน

7) *สื่อและแหล่งเรียนรู้* มีลักษณะ เป็นสื่อและใบงานที่หลากหลาย เหมาะสมช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความรู้สึกรักอยากเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

8) *การวัดและการประเมินผล* เป็นการวัดความสามารถในการอ่านสะกดคำอ่านออกเสียง วัดความคงทนในการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านสะกดคำการอ่านออกเสียง และวัดความสนใจในการอ่าน

9) *การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง* เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมปฏิบัติจริง ร่วมวางแผนในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ส่งเสริมสนับสนุนดูแลเรื่องการเรียน การทำการบ้าน แบบฝึกหัดหรืองานที่ได้รับมอบหมายจากโรงเรียน การสอนทบทวนการสอนเสริมเมื่ออยู่บ้าน

1.3.2 ประสิทธิภาพของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการศึกษาพบว่า

1) ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนการเรียน และหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

2) ความคงทนในการอ่านของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน คนที่ 1 มีความคงทนในการ

อ่านร้อยละ 92.31 คนที่ 2 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 95.83 คนที่ 3 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.59 คนที่ 4 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 91.67 คนที่ 5 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.00 คนที่ 6 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.31 เฉลี่ย 6 คน มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.77

3) ความสนใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในภาพรวม ร้อยละ 80.59 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกบ่อยที่สุด คือ ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน ร้อยละ 85.11 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การซักถาม เมื่อมีข้อสงสัย ร้อยละ 80.95 อยู่ในระดับมากที่สุด และการเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน ร้อยละ 80.35 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมการอ่าน การเรียนรู้ในชั้นที่ 1 เฉลี่ย 7.13 นาที คิดเป็นร้อยละ 71.30 อยู่ในระดับมาก การเรียนรู้ในชั้นที่ 2 เฉลี่ย 20.43 นาที คิดเป็นร้อยละ 81.72 อยู่ในระดับมากที่สุด การเรียนรู้ในชั้นที่ 3 เฉลี่ย 20.28 นาที คิดเป็นร้อยละ 81.12 อยู่ในระดับมากที่สุด การเรียนรู้ในชั้นที่ 4 เฉลี่ย 23.61 นาที คิดเป็นร้อยละ 78.70 อยู่ในระดับมาก การเรียนรู้ในชั้นที่ 5 เฉลี่ย 23.90 นาที คิดเป็นร้อยละ 79.66 อยู่ในระดับมาก ช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมในภาพรวม เฉลี่ย 95.33 นาที คิดเป็นร้อยละ 79.44 อยู่ในระดับมาก

2. อภิปรายผล

2.1 การพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน พบว่ามีองค์ประกอบทั้งหมด 9 องค์ประกอบ 1) ลักษณะผู้เรียน 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบ 3) แนวคิดของรูปแบบ 4) เนื้อหาของรูปแบบ 5) หลักการของรูปแบบ 6) ขั้นตอนการเรียนการสอน 7) สื่อและแหล่งเรียนรู้ 8) การวัดและการประเมินผล และ 9) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนการเรียน และหลังการเรียนโดยใช้รูปแบบรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เมื่อทดสอบโดยใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed-Ranks Test พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยนักเรียนมีความสามารถในการอ่านหลังเรียนเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ มากกว่าร้อยละ 80 นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่านทั้ง 5 พฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ซึ่งการพัฒนารูปแบบการสอนนั้นผู้วิจัยจัดทำอย่างเป็นระบบ โดยการศึกษาสภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน โดยการศึกษาหลักการ แนวคิดที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมากำหนดองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบให้สอดคล้องและสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ จากนั้นจึงกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ทดลองใช้และประเมินรูปแบบการเรียนการสอน

แล้วจึงนำผลที่ได้มาปรับปรุงและพัฒนาเพื่อให้ได้รูปแบบการสอนที่มี คุณภาพสูงสุด อีกทั้งการพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีการศึกษาและวิเคราะห์ความต้องการของผู้เรียนเพื่อนำมากำหนด กรอบของการเรียนการสอนที่สามารถยืดหยุ่นได้ตามความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้เรียนที่มีความต้องการพิเศษ เนื่องจากผู้เรียนเหล่านี้มีปัญหาและความต้องการจำเป็นพิเศษที่แตกต่างกัน อันจะนำไปสู่การเรียนรู้ที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพ ซึ่งจากการสอบถามความคิดเห็นของครูได้แสดงความ คิดเห็นต่อรูปแบบการสอนดังนี้

“กิจกรรมการเรียนการสอนมีความเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย แต่ละขั้นตอนน่าสนใจ ทำให้เด็กไม่เบื่อค่ะ”

“เป็นรูปแบบการสอนที่ดี นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน มีสื่อที่นักเรียนสามารถฝึกฝนด้วยตนเองอย่างหลากหลายและ เหมาะสม”

“เป็นรูปแบบการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีพัฒนาทักษะการอ่านที่ คงทน และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย มีสื่อที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีการวัดผล ประเมินผลที่เหมาะสม ชัดเจน”

“สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล สอดคล้องกัน และกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะกับผู้เรียนดีค่ะ”

“เป็นการสอนที่ดี มีลำดับการนำเสนอที่ดี มีสื่อการสอนที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ของ ผู้เรียน”

“เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ทำให้นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการ อ่านได้มีพัฒนาการที่สูงขึ้นโดยมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เป็นแผนการสอนที่ดี มีการวัดและ ประเมินผลที่หลากหลาย”

“รูปแบบของการจัดกิจกรรมน่าสนใจ และมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย เนื้อหา ครอบคลุมจุดประสงค์และตัวชี้วัด เห็นควรว่าใช้สอนนักเรียนกลุ่มนี้ได้เป็นอย่างดี ขั้นตอนการสอนน่าสนใจ และการใช้สื่อการสอนที่มีความน่าสนใจหลากหลายจึงทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้มากขึ้น”

“เป็นรูปแบบการสอนการจัดกิจกรรมน่าสนใจ ครอบคลุมเนื้อหาสาระ เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญและมีกิจกรรมที่หลากหลายกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน”

“รูปแบบการสอนที่ดี มีลำดับขั้นตอนการสอนที่เริ่มให้นักเรียนเรียนรู้จากง่ายไปยาก และมีขั้นตอนที่ชัดเจน นักเรียนได้ลงมือฝึกปฏิบัติ มีสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ การวัดและประเมินผลที่ เหมาะสม”

“เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี เหมาะกับวัยผู้เรียน และสามารถพัฒนาการเรียนรู้ด้านการอ่านของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ จุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ของรูปแบบ การวัดประเมินผลได้ สอดคล้องกับการออกแบบขั้นตอนการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนมีความรู้ที่คงทน”

นอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนที่ได้แสดงความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนในด้านการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง ดังนี้

ด้านการมีส่วนร่วมที่โรงเรียน ได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ การมีส่วนร่วมในการจัดหาสื่อการเรียนการสอน เข้าร่วมประชุมกับครูประจำชั้น และทำความเข้าใจกับอาการบกพร่องทางการเรียนรู้ของนักเรียน และร่วมวางแผนเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน และความสนใจในการเรียนของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ กับทางโรงเรียน การเข้าร่วมเครือข่ายของผู้ปกครองระดับชั้นเรียน เพื่อปรึกษาหารือ เรื่องการเรียน และการเข้าร่วมประชุมจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคลเพื่อวางแผนและหาแนวทางให้ความช่วยเหลือตามลักษณะความบกพร่องของนักเรียน

ด้านการมีส่วนร่วมที่บ้าน ได้แก่ ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือนักเรียนเมื่ออยู่บ้าน โดยผู้ปกครองดูแลช่วยเหลือเรื่องการอ่าน การทำการบ้านที่นักเรียนได้รับมอบหมายให้ทำจากโรงเรียน การสอนเสริม พาเด็กอ่านบททวนเนื้อหาที่เรียนมาแล้ว การพูดคุยถึงปัญหาของนักเรียนในชั้นเรียน การพูดคุยสนทนาถึงกิจกรรมการเรียนการสอนที่โรงเรียน การเสริมแรงให้กำลังใจแก่นักเรียน

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เป็นการจัดกิจกรรมการสอนที่ให้นักเรียนอ่านคำได้ โดยเริ่มจากคำง่าย ๆ มีการฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ บ่อย ๆ นักเรียนได้เรียนอย่างมีความสุข เมื่อกลับถึงบ้าน ผู้ปกครองสามารถที่สอนบททวนให้แก่นักเรียน มีการใช้สื่อการสอนที่ให้นักเรียนสนใจและตั้งใจเรียน ทำให้นักเรียนเริ่มอ่านได้

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองเป็นส่วนสำคัญในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เพราะผู้ปกครองเป็นผู้ที่อยู่ใกล้ชิด มีเวลาดูแลเอาใจใส่ในเรื่องการทบทวนบทเรียนของนักเรียนได้ และสามารถส่งเสริมสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนของครูได้อย่างดี

จากข้อคิดเห็นของครูและผู้ปกครองนักเรียนแสดงให้เห็นว่ารูปแบบการสอน มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้สามารถอ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ศศิธร จันทมฤก (2554, น. 42) กล่าวถึงกระบวนการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนนั้นต้องจัดทำอย่างเป็นระบบโดยศึกษา สภาพปัญหา แนวคิด ทฤษฎีหรือความเชื่อที่ใช้เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน กำหนดองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการเรียนการสอน ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอน ที่พัฒนาขึ้น

จำเป็นต้องได้รับการประเมินประสิทธิภาพว่าสามารถทำให้เด็กบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และสอดคล้องกับแนวคิดของ Joyce and Weil (2004, p. 4) ได้เสนอหลักการพัฒนารูปแบบการสอน ไว้ดังนี้ 1) รูปแบบการสอนต้องมีทฤษฎีรองรับ เช่น ทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ 2) เมื่อพัฒนารูปแบบการสอนแล้ว ก่อนนำไปใช้ อย่างแพร่หลายจะต้องมีการวิจัยเพื่อทดสอบทฤษฎีและตรวจสอบคุณภาพในเชิงการนำไปใช้ในสถานการณ์จริงและนำข้อค้นพบมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบที่พัฒนาขึ้น 3) การพัฒนารูปแบบการสอน อาจออกแบบให้ใช้ได้ อย่างกว้างขวางหรือเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้ 4) การพัฒนารูปแบบการสอน จะมีจุดมุ่งหมายหลักที่ถือเป็นหลักในการพิจารณาเลือกรูปแบบไปใช้

2.2 ผลการทดลองใช้และประสิทธิผลของรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ดังนี้

ความสามารถในการอ่านสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนการเรียนและหลังการเรียน โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เป็นรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ และมีลำดับขั้นตอนการสอนเริ่มจากง่ายไปยาก หลักการของรูปแบบที่เน้นให้นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนโดยให้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหลายทางช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามศักยภาพของผู้เรียน การให้นักเรียนมีโอกาสได้รู้วิธีการออกเสียงหน่วยพื้นฐานของเสียงเป็นพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของนักเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับดาร์วิน คักต์ศิริผล (2555) ได้ทำการศึกษาการพัฒนาความสามารถอ่านและเขียนคำตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธี P - Lips ผลการวิจัย พบว่า ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธี P-Lips อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธี P-Lips อยู่ในระดับดีมาก ความสามารถอ่านคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธี P-Lips อยู่ในระดับสูงขึ้นไป และ ความสามารถเขียนคำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตรา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้วิธี P-Lips อยู่ในระดับสูงขึ้นไป และยังสอดคล้องกับสุปรมา ลีลามณี (2553) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสาน วิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi - Sensory Approach) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาทางด้านการเรียนรู้ด้านการอ่าน จำนวน 6 คน ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านคำใน

ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส อยู่ในระดับดีมาก และความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัสสูงขึ้น ส่วนแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์กับวิธีพหุสัมผัส อยู่ในระดับมาก และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับศิริญา สังข์โกมล (2553) ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่อง การอ่านและเขียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบฝึกเทคนิคโฟนิกส์ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนบ้านหมอ (เดื่อราษฎร์บำรุง) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุรินทร์ เขต 3 ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 1 ห้อง จำนวน 26 คน เลือกแบบเจาะจง ผลการศึกษาพบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ มีค่า 0.6711 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.11 และมีความสามารถในการอ่านและเขียนก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05

ความคงทนในการอ่านของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ความคงทนในการอ่านของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน คนที่ 1 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.31 คนที่ 2 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 95.83 คนที่ 3 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.59 คนที่ 4 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 91.67 คนที่ 5 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.00 คนที่ 6 มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.31 เฉลี่ย 6 คน มีความคงทนในการอ่านร้อยละ 92.77 เป็นเพราะรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่จัดกระบวนการเรียนรู้ ให้นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสต่างๆ อย่างมีความหมายทำให้นักเรียนสามารถจดจำประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ได้ดี กิจกรรมที่นักเรียนได้ฝึกทักษะการอ่าน ซึ่งเป็นคำเดิมซ้ำๆ แต่มีการฝึกทักษะหลากหลายรูปแบบ หลากหลายกิจกรรมและเป็นการฝึก ซ้ำ ทวน จึงทำให้นักเรียนจำและอ่านคำนั้นได้ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ญัฐพล คงวิจิตร (2561) ได้ศึกษาผลการพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความคงทนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส โดยใช้แนวคิดของกาเย่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าความคงทนในการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนมีคะแนนความคงทนในการเรียนไวยากรณ์ภาษาฝรั่งเศส ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 91.43 นักเรียนไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 8.57 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ศุภัชญา ศุภมธกร (2563) ได้ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถใจการจำและความคงทนในการจำพยัญชนะไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยจินตภาพกับการเล่าเรื่องสำหรับนักเรียนระดับปฐมวัย ผลการศึกษาพบว่าความคงทนในการจำพยัญชนะไทยของนักเรียนระดับปฐมวัย เปรียบเทียบคะแนนสอบครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 มีระยะห่าง 2 สัปดาห์ นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทดสอบครั้งที่ 2 สูงกว่าทดสอบครั้งที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติที่ระดับ .05 (sig = .014, t = 2.762*) และยังคงคล้องกับ ฉวีวรรณ โยคิน (2554) ได้ศึกษาผลการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยการบูรณาการ แนวคิดพหุสัมพันธ์และ แนวคิดภาษาแบบธรรมชาติภายใต้พื้นฐาน การเรียนรวมเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ความสนใจ และความคงทน ในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก โดยอยู่ในระดับดีมาก 4 คน ระดับดี จำนวน 3 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีความสนใจในการเรียนระหว่างเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีความคงทนในการอ่าน

ความสนใจในการอ่านของนักเรียนที่เรียนตามรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ในภาพรวม ร้อยละ 80.59 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อจำแนกเป็นรายพฤติกรรม พบว่า พฤติกรรมที่นักเรียนแสดงออกบ่อยที่สุด คือ ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน ร้อยละ 85.11 อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ร้อยละ 80.95 อยู่ในระดับมากที่สุด และการเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน ร้อยละ 80.35 อยู่ในระดับมากที่สุด และมีช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมการอ่าน การเรียนรู้ในชั้นที่ 1 เฉลี่ย 7.13 นาที คิดเป็นร้อยละ 71.30 อยู่ในระดับมาก การเรียนรู้ในชั้นที่ 2 เฉลี่ย 20.43 นาที คิดเป็นร้อยละ 81.72 อยู่ในระดับมากที่สุด การเรียนรู้ในชั้นที่ 3 เฉลี่ย 20.28 นาที คิดเป็นร้อยละ 81.12 อยู่ในระดับมากที่สุด การเรียนรู้ในชั้นที่ 4 เฉลี่ย 23.61 นาที คิดเป็นร้อยละ 78.70 อยู่ในระดับมาก การเรียนรู้ในชั้นที่ 5 เฉลี่ย 23.90 นาที คิดเป็นร้อยละ 79.66 อยู่ในระดับมาก ช่วงความสนใจในการทำกิจกรรมในภาพรวม เฉลี่ย 95.33 นาที คิดเป็นร้อยละ 79.44 อยู่ในระดับ มาก เนื่องจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใช้วิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนกลุ่มนี้คือ ช่วงกิจกรรมค่อนข้างสั้น ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ผีกทักษะเดิมซ้ำๆ เน้นบรรยากาศความเป็นกันเองสนุกสนาน และกระบวนการอ่านสะกดคำมีกระบวนการต่อไปนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้ นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอน ดังนี้

“คุณครูสอนให้อ่านสะกดคำได้ง่าย มีคอมพิวเตอร์ให้ได้ฝึกอ่านสะกดคำตาม ไม่น่าเบื่อ ผมอยากให้คุณครูมาสอนบ่อยๆ”

“ผมชอบให้คุณครูสอนอ่านทีละคำ เพราะทำให้หนูอ่านตามได้ และผมชอบที่คุณครูให้ฝึกอ่านตามคอมพิวเตอร์ เพราะหนูอ่านได้ซ้ำได้หลายๆ ครั้ง”

“ผมอ่านไม่ค่อยได้ แต่คุณครูสอนให้อ่านสะกดคำตามที่ละคำ และให้ผมอ่านบ่อยๆ และผมก็ได้ร้องเพลงก่อนที่จะเรียน ทำให้ผมสนุกและอ่านได้”

“ผมชอบที่คุณครูพาร้องเพลงก่อนที่จะเริ่มให้อ่านสะกดคำ เพราะผมอ่านไม่ค่อยได้ และผมชอบที่สุดตอนที่คุณครูให้ผมฝึกอ่านเอง แล้วกลับมาอ่านให้คุณครูฟังอีกครั้ง”

“หนูรู้สึกสนุกเวลาที่ได้เรียนแบบนี้เพราะคุณครูจะให้ร้องเพลงและสอนให้สะกดทีละคำ และเป็นคำที่ไม่ยาก และให้ผมฝึกอ่านกับคอมพิวเตอร์ ถ้าหนูยังอ่านไม่ได้หนูก็กลับมาฟังแล้วอ่านตามใหม่ได้อีกรอบ”

“หนูชอบที่คุณครูร้องเพลง พาหนูอ่านสะกดคำจากคำง่ายๆ เพราะหนูจำสระไม่ค่อยได้ และคุณครูมีเวลาให้หนูได้ฝึกอ่าน แล้วให้หนูกลับมาอ่านให้คุณครูฟังอีกครั้ง บางคำที่หนูอ่านไม่ได้หนูก็จะกลับไปถามคุณครูใหม่ หนูอยากให้คุณครูมาสอนอีก”

ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสนใจและชื่นชอบในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ โยคีณ (2554) ได้ศึกษาผลการพัฒนายุทธศาสตร์การจัดการการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยการบูรณาการแนวคิดพิศมัยส์และ แนวคิดภาษาแบบธรรมชาติภายใต้พื้นฐาน การเรียนรวมเพื่อเสริมสร้างความสามารถ ความสนใจ และความคงทน ในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเฉลี่ยอยู่ในระดับดีมาก โดยอยู่ในระดับดีมาก 4 คน ระดับดี จำนวน 3 คน และนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) นักเรียนมีความสนใจในการเรียนระหว่างเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 3) นักเรียนมีความคงทนในการอ่าน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ จันทรเพ็ญ สอนตัว (2554) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทย และความสนใจในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผลการศึกษาพบว่า ชุดกิจกรรมเกมการศึกษาเพื่อเสริมสร้างทักษะการอ่านภาษาไทยและความสนใจ ในการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีประสิทธิภาพ 84.99/77.68 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 75/75 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีทักษะการอ่านภาษาไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อน เรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีความสนใจในการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่า ก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป

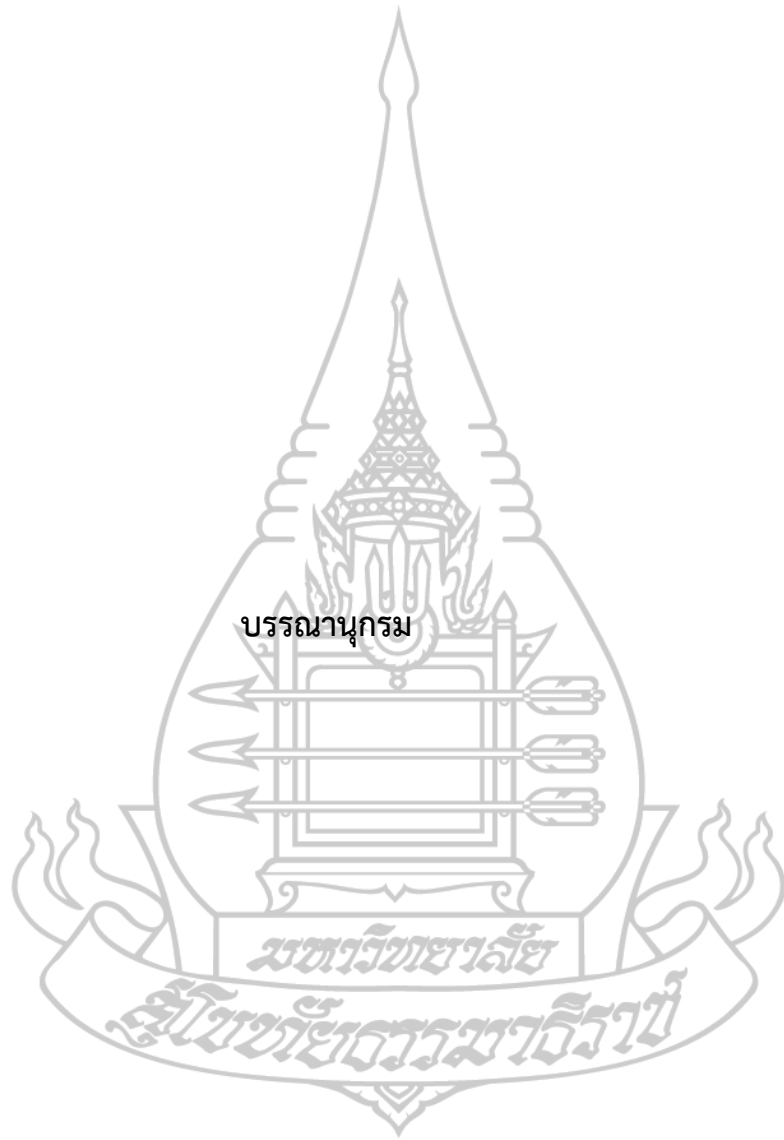
3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูผู้สอนควรศึกษาคู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ก่อนที่จะจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านการเรียนรู้ และครูผู้สอนควรนำผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านมาใช้ในการปรับปรุงแผนการสอนในแต่ละขั้นตอน

3.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 3.2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยและติดตามในระยะยาว สำหรับเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ เพื่อจะได้เห็นผลของการเปลี่ยนของเด็กในแต่ละช่วงของการพัฒนาการมากขึ้น
- 3.2.2 ควรมีการวิจัยในเชิงการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ ระหว่างนักเรียนที่อยู่ในช่วงชั้นเดียวกัน
- 3.2.3 ควรมีการวิจัยในเชิงพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน
- 3.2.4 ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีภูมิหลังของผู้ปกครองแตกต่างกัน

บรรณานุกรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2546). *แนวทางการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2554). *คู่มือหลักสูตรสอน*. กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. (ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ชุดที่ 8 โครงการหนึ่งอำเภอ หนึ่งโรงเรียนในฝัน)*. กรุงเทพฯ:กระทรวงศึกษาธิการ.
- _____. (2559). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2560*. กรุงเทพมหานคร: การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา พรหมขาว. (2553). *การใช้แนวการสอนพหุประสาทสัมผัสเพื่อส่งเสริมความรู้ คำศัพท์ และความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 [วิทยานิพนธ์-ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จรัสลักษณ์ จีรวินบูลย์. (2545). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสำหรับระดับประถมศึกษาที่มีความบกพร่อง ในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวคิดสื่อกลางการสอน. [วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉวีวรรณ โยคีณ. (2553). *การศึกษาการเรียนรวม*. [http://61.19.246.216/~nkedu2/?name=webboard &file=read&id=177](http://61.19.246.216/~nkedu2/?name=webboard&file=read&id=177)
- ชลธิรศน์ อุดมเดช. (2558). *การพัฒนาการจัดประสบการณ์ตามแนวคิดพหุสัมผัสเพื่อพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ขั้นพื้นฐานและความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กอนุบาลปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ชัยพร วิชชาวุธ. (2520). *ความจำมนุษย์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2549). *ความจำมนุษย์*. ชวนพิมพ์.
- โชติกา เหมืองอุ้น. (2563). *การบริหารจัดการศึกษาปฐมวัยโดยการมีส่วนร่วมของผู้ปกครอง โรงเรียนสบเปิงวิทยา อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ณัฐพล คงวิจิตร. (2562). *การพัฒนาชุดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความคงทนในการเรียนไวยากรณ์ ภาษาฝรั่งเศส โดยใช้แนวคิดของกาเย่สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]*. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

- ดารณี ศักดิ์ศิริผล. (2549). การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยที่มีภาวะ เลี่ยง
ต่อการเกิดปัญหาทางการเรียนรู้ [ดุชนิพนธ์ปริญญาดุชนิพนธ์บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2555). การพัฒนาความสามารถอ่านและเขียนคำที่สะกดตรงตามมาตราของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 1-3 ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธี P – Lips. ภาควิชา
การศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____. (2555). การศึกษาภาวะสมาธิสั้นในเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ในเขตกรุงเทพมหานคร.
ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เดือนใจ กรุยกระโทก. (2543). การศึกษาผลการสอนซ่อมเสริมด้านความเข้าใจในการอ่านและการเขียน
สะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้หนังสือแผ่นเดียวเป็นสื่อ [สารนิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (อัคราณา).
- ถวิล เกษสุพรรณ. (2552). การศึกษาสภาพการณ์มีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการ
บริหารงานโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี
เขต 5 [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ทวีศักดิ์ สิริรัตนเรขา. (2558). คู่มือการดูแลสุขภาพจิตเด็ก กลุ่มปัญหาการเรียน. ปิยอนด์พับลิชชิง.
- ทศนา แคมมณี. (2554). ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นัฐิกา สุนทรธนผล. (2558). ประสิทธิภาพของการใช้เสียงทำนองและจังหวะผ่านเครื่องดนตรีเปียโนที่มีผล
ต่อความจำของเด็กบกพร่องทางการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บันลือ พฤษะวัน. (2532). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. ไทยวัฒนาพานิช.
- บำเพ็ญ หนูกลับ. (2560). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการวัดและประเมินตามสภาพจริงสำหรับเด็ก
ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ [ดุชนิพนธ์ปริญญาดุชนิพนธ์บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญญฉัตร สังกัดกลาง. (2565). การพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิคเกมมิฟิเคชัน ร่วมกับ
การใช้ วรรณกรรมเป็นฐาน [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัย
นเรศวร.
- ประสาธ อิศรปริดา. (2533). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กราฟิกอาร์ต.
- ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (พิมพ์ครั้งที่ 2). แวนแก้ว.
_____. (2544). เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). แวนแก้ว.
_____. (2545). วิธีสอนเด็กเรียนยาก. ราชไทยเพรส.

- ผดุง อารยะวิญญู. (2546). *การเรียนรู้รวม:แนวคิดใหม่ในการจัดการศึกษา*. อักษรไทย.
- _____. (2554). *วิธีสอนเด็กแอลดี*. โอ คิวบุ๊กเซนเตอร์.
- พรพิไล เลิศวิชา. (2550). *สมองเรียนรู้อย่างไร*. ศาลาแดง.
- พิรุณรัตน์ ขอนดอก. (2563). *การพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำภาษาไทยโดยใช้บทเรียนสื่อประสมร่วมกับแนวคิดพหุสัมผัส สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์.
- ไพรินทร์ พึ่งพงษ์. (2556). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเขียนสะกดคำที่มีสระประสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้ยุทธวิธีทหุปัญญา แผนผังความคิด และแบบฝึกเสริมทักษะ*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พิกรี กีไร. (2561). *การเปรียบเทียบการคิดอย่างมีวิจารณญาณและความคงทนในการเรียนรู้ วิชาชีววิทยา เรื่อง อาณาจักรของสิ่งมีชีวิต ด้วยการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบ MACRO MODEL ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ภคมน วรกิตติมงคล. (2562). *ความต้องการการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของผู้ปกครองโรงเรียนอนุบาลสวนเด็กเชียงใหม่* [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาวิกา นพคุณ (2561). *การพัฒนาความสามารถนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการเรียนรู้จากประสบการณ์ วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- มณีนรัตน์ สุกโชติรัตน์. (2548). *อ่านเป็น : เรียนก่อน – สอนเก่ง*. นานมีบุ๊คส์พับลิเคชั่น.
- มลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้*. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสารคาม.
- โมจิ, เคนอจิโร. (2553). *ความลับของสมอง เรียนอย่างไรให้สมองมีความสุข*. แปลโดย บัณฑิต โรจนอารยานนท์ (พิมพ์ครั้งที่ 4). สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย – ญี่ปุ่น).
- รุจิรา ปลายเมฆ. (2552). *ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านสะกดคำของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยวิธีการสอนแบบโฟนิกส์ร่วมกับการใช้เทคนิคการปรับพฤติกรรมเสริมแรงด้วยเบี้ยอรรถกรและการแบบคู่มือครู*. [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เรืองยศ เวียงนนท์. (2553). *การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการจัดการศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา อำเภอมืองร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2536). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- ละอองดาว เปียตนอก (2560). *การศึกษาความสามารถการอ่านสะกดคำที่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนายกัฒนนากร วัดอุดมธานี จังหวัดนครนายก โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านแจกลูกสะกดคำ* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยนอร์กรุงเทพ.
- วนิดา โนนคำ. (2554). *ผลการใช้วิธีการสอนแบบโฟนิกส์ที่มีต่อความสามารถในการอ่านและความคงทนในการเรียนรู้ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีปัญหาในการเรียนรู้ โรงเรียนศรีจันทร์วิทยาคมรัชมังคลาภิเษก จังหวัดเพชรบูรณ์* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณิ โสมประยูร. (2542). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2553). *เทคนิคการสอนภาษาไทย*. ดอกหญ้าวิชาการ.
- วันทนา เพ็ชรผิ้ง. (2565). *การจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอน CIRC เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านสะกดคำไม่ตรงตามมาตรฐานตัวสะกด ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ศรียา นิยมธรรม และประภัสสร นิยมธรรม. (2540). *พัฒนาการทางภาษา*. เจริญพัฒน์.
- ศรียา วัฒนธนี (2548). *พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ*. ศูนย์หนังสือจุฬามหาวิทยาลัย.
- ศรีสมร กลีวัฒน์. (2541). *เด็กออทิสติกเข้าใจและช่วยเหลือ* (พิมพ์ครั้งที่ 2). มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ศศิธร จันทร์ฤกษ์. (2554). *การพัฒนาแบบแผนการเรียนการสอนตามแนวคิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ และวัฏจักรการสืบสอบหาความรู้เพื่อเสริมสร้างจิตวิทยาศาสตร์ของเด็กอนุบาล* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์.
- ศิริญา สังข์โกมล. (2553). *ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องการอ่านและเขียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยแบบฝึกเทคนิคโฟนิกส์* [การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริพันธ์ ศรีวันยงค์. (2552). *การพัฒนาแบบแผนการเสริมสร้างทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 -3 ที่มีภาวะการอ่านบกพร่อง* [ดุขฉุฉินิพนธ์ปริญญาดุขฉุฉินิพนธ์บัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศิริรักษ์ พันธุ์เวียง. (2548). *การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะตามแนวคิดพุทธสัมพันธ์เพื่อส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการวาดภาพพระบายสีของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3* [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.

- ศุภัชญา ศุภเมธากร. (2564). การพัฒนาความสามารถในการจำและความคงทนในการจำพยัญชนะไทยโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยจินตภาพกับการเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษา [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- สมจิต จันทร์ฉาย. (2557). การออกแบบและพัฒนาการเรียนการสอน. เพชรเกษมพรินต์ติ้ง.
- สมลักษณ์ พัฒนะเวช. (2555). ผลของการสอนแบบค้นพบในวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในการเรียน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วารสารบัณฑิตวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 3(2), 50-57.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- _____. (2555). ความรู้พื้นฐานและแนวทางการพัฒนานักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้. กลุ่มการจัดการเรียนร่วม สำนักบริหารงานการศึกษา.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย. ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. (2545). หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 7). ไทยวัฒนาพานิช.
- สุไพรมา ลีลามณี. (2553). ศึกษาความสามารถในการอ่านคำและแรงจูงใจในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีปัญหาการเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยผสมผสานวิธีโฟนิกส์ (Phonics) กับวิธีพหุสัมผัส (Multi-Sensory Approach). [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- โสภิตา สุขสำราญ. (2564). ผลการจัดการเรียนรู้แบบเอ็กซ์พลซิทีฟที่มีต่อความสามารถในการอ่านสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มโรงเรียนอุดมธรรมคุณ จังหวัดสุพรรณบุรี [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไสว เลี่ยมแก้ว. (2528). ความจำมนุษย์ : ทฤษฎีและวิธีทดสอบ. โครงการตำรามหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- อเนกกุล กริแสง. (2556). จิตวิทยาการศึกษา. พิษณุโลก : วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก.
- อัญชลีพร ปัญญา. (2554). การใช้แนวการสอนพหุประสาทสัมผัสเพื่อ ส่งเสริมความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษและทัศนคติเชิงบวกที่มีต่อการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัปสร ผ่านชมภู. (2555). ความสามารถในการอ่านคำที่สะกดไม่ตรงตามมาตราตัวสะกดแม่ กน ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เทคนิควิธีสอนพหุสัมผัส [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

- อัมพร พะนิจรัมย์. (2558). *การเปรียบเทียบทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต เรื่อง อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ และความสนใจในการเรียน ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับรูปแบบการเรียนการสอนทางตรงกับการสอนปกติ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.*
- Adams, Jack A. (1967). *Human Memory*. McGraw – Hill.
- Anderson, T. P. (1999). *Using models of Instruction*. In C. R. Dills and A.J. Romiszowski (eds.), *Instructional development paradigms*. Education Technology Publications.
- Arends, R. I. (1999). *Learning to teach*. (4th ed.). McGraw Hill.
- Atkinson, R.C. & Shiffrin, R.M. (1971). The Control of Short-Term Memory. *Scientific American*, 224, 82-90.
- Cermak, L. S. (1972). *Human memory : Research and theory*. The OhioState. The Ronald Press.
- Collins, Martha D.; & Cheek, Earl H. (1993). *Diagnostic Prescriptive Reading Instruction: A Guide for Classroom Teachers*. Brown & Benchmark.
- D' Alesio, Rosemary ; Scalia, Maureen T ; Zabel, Renee M. (2007). *Improving Vocabulary Acquisition with Multisensory Instruction*. http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/search/detailmini.jsp?_nfpb=true&_ERICExtSeSearchValue_0=ED496974&ERICExtSearch_SearchType_0=no&accno=ED496974
- Eggen, P. D. & Kauchak, D. P. (2006). *Strategies and Models for Teachers: Teaching content and thinking Skills*. Pearson.
- Erin R. Riggs. (2008). *Multi-sensory Approaches to Spelling and Reading Instruction for Students with Learning Disabilities*. <http://www.cehs.ohio.edu/resources/documents/riggs.pdf>
- Eysenck, J., Arnold, W., and Meili, R. (1972). *Encyclopedia of Psychology*. Search Press.
- Fitzgerald, J. and Fitzgerald, A.F. (1976). *Fundamental of systems analysis : Using structured analysis and design techniques*. 3rd. n.p.
- Gagne, R. M. (1970). *The Condition of Learning*. Holt, Rinchart and Winston.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of education* (3rd ed.). McGraw-Hill.
- Groff, Patrick. (1998). *Blending Speech Sounds: a Neglected Phonics Skill*. http://www.nrrf.org/06_blending_sounds.html
- Gunter, M.A. Estes, T.H. and Schwab, J. (1996). *Instruction a Model Approach*. Allyn & Bacon.

- Henry, K. Marcia. (1996). *The Orton-Gillingham Approach*. In *Dimensions of Dyslexia: Assessment Teaching and The Curriculum*. Edited by Reid, G., V.1. pp. 179-187. Moray House.
- John Bradford. (2011). *Dyslexia Parents Resource*. <https://essaypro.com/dyslexia-parent-com>
- John Wiley and Sons. Vacca, J.A. & others. (1995). *Reading and Learning to Read*. Harper Collins College.
- Joshi, R. Malatesha; Dahlgren, Mary; & Boulware-Gooden, Regina. (2002). Teaching Reading in An Inner City School through A Multisensory Teaching Approach. *Annals of Dyslexia*, 52(1). <http://www.springerlink.com/content/t07q3n772364w1h6/>
- Joyce, B. & Weil, M. (2000). *Models of Teaching* (6th ed.). Allyn and Bacon.
- Joyce, B., & Weil, M., & Calhoun, E. (2004). *Models of teaching* (7th ed.). Pearson Education.
- Joyce, B., and Weil, M., and Calhoun, E. (2004). *Models of Teaching* (7th ed.). Courtesy of Reece Galleries.
- Kemp, J.E.; Morrison, G.R. & Ross, S.M. (1998). *Designing effective Instruction* (2nd ed.). Columbus: Merrill.
- Kennedy, K.M. & Backman, J. (1993). Effectiveness of the lindamood auditory discrimination in depth program with students with learning disabilities. *Learning Disabilities Research & Practice*, 8(4).
- Kerlinger, F. N. (1986). *Foundations of Behavior Research*. CBS.
- Kim Sommer Borden. (1985). *The Effect of Multisensory Instruction Upon the On-Task Behaviors and Word Reading Accuracy of Learning Disabled Children*. <http://ldx.sagepub.com/content/18/5/279.abstract>
- Kuder Richardson. (1993). การหาความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีการของคูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson Method). <http://www.wijai48.com/leriabilityty/Richardson.htm>
- Learningabledkids. (2011). *Multisensory Learning & Multisensory Teaching : KEYS to Learning*. https://learningabledkids.com/multi_sensory_training/Page06-multisensory_definition.htm
- Leshin, C.; Pollock, J.; & Reigeluth, C. (1992). *Instructional Design Strategies and Tactics*. Educational Technology Publications.
- MacKay, Neil. (2006). *Removing Dyslexia as A Barrier to Achievement* (2nd ed.). Wakefield: SEN Marketing.

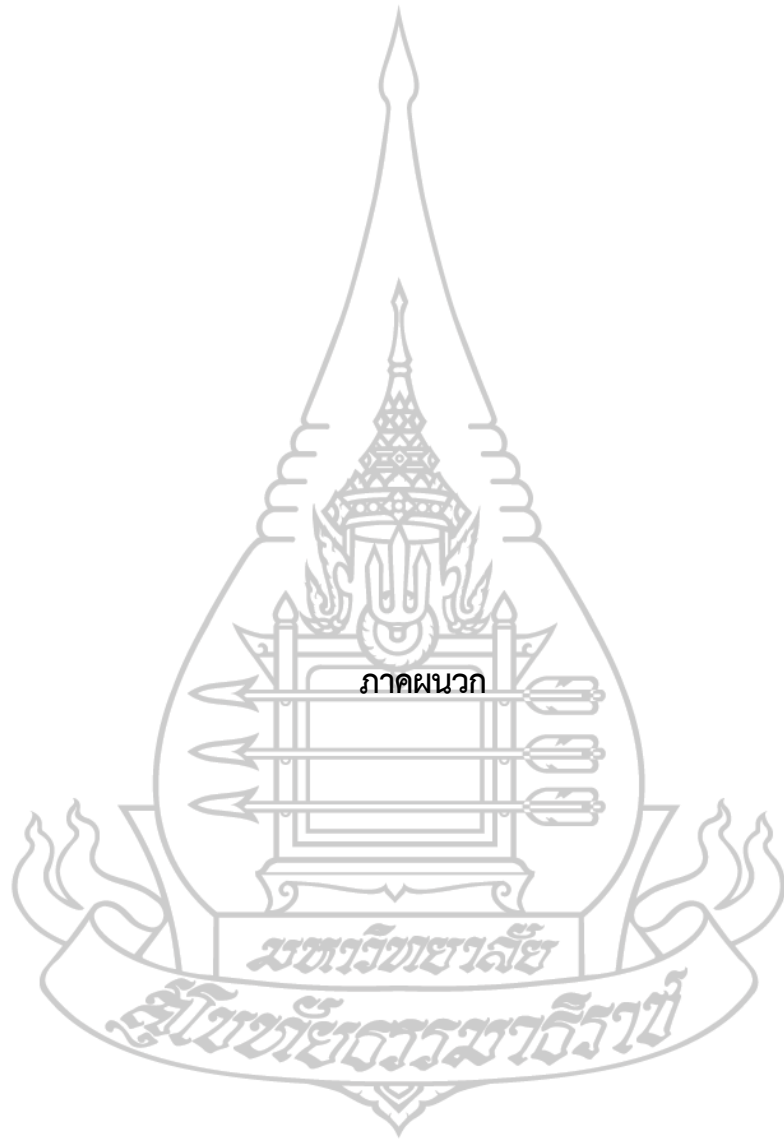
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and Personality*. Harper and Row.
- McGriff, Steven J. (2000). *Instructional System Design (ISD): Using the ADDIE Model*. Instructional Systems, College of Education. Penn State University.
- McIntyre, C. W.; & Pickering, J. S. (1995). *Multisensory Structured Language Programs: Content and Principles of Instruction*. Dallas, Texas: International Multisensory Structured Language Education Council. <http://www.readingrockets.org/article/6332?theme=print>
- Miller, G. A. (1956). *The Magical Number Seven, Plus or Minus Two : Some Limits on Ours Capacity for Processing Information*. *Psychological Review*, 63, 81-97.
- Muchinsky, Paul M. (2000). *Psychology Applied to Work: An Introduction to Industrial and Organizational Psychology* (6th ed.), Australia: Wadsworth.
- Polloway, Edward A.; Patton, James R.; & Serna, Loretta. (2005). *Strategies for Teaching Learners with Special Needs* (7th ed.). Pearson Merrill Prentice Hall.
- Powell, Marvin. (1963). *The Psychology of Adolescence*. The Bobbs Merrill.
- Rains, Jenny R.; Kelly, Catherine A.; & Durham Robert L. (2008). *The Evolution of The Importance of Multi-Sensory Teaching Techniques in Elementary Mathematics: Theory and Practice*. *Journal of Theory and Practice in Education* 2008, 4(2), 239–252.
- Reid, Gavin. (1997). *Dyslexia A Practitioner's Handbook* (2nd ed.). John Wiley & Sons.
- Rose, Tessie E.; & Zirkel, Perry. (2007). Orton-Gillingham Methodology for Students with Reading Disabilities 30 Years of Case Law. *The Journal of Special Education*, 41(3), 171-185.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1997). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. *Dutch Journal of Educational Research*, 2, 49-60.
- Saylor, J.G. et al. (1981). *Curriculum planning for better teaching and teaming*. Holt/Saunders international Edition.
- Siegel, Linda S. (2003). *Basic Cognitive Processes and Reading Disabilities*. In *Handbook of Learning Disabilities*. Edited by Swanson, H. Lee; Harris, Karen R.; & Graham, Steve. pp. 158-181. Guilford.

Spafford, Carol A.; & Grosser, George S. (2005). *Dyslexia and Reading Difficulties : Research and Resource Guide for Working with All Struggling Readers* (2nd ed.). Pearson Education.

Torgesen, J.K., Wagner, R.K, Rashotte, C.A., Rose, E., Lindamood, P., Conway, T., & Garvan, C. (1999). Preventing reading failure in young children with phonological processing disabilities: Group and individual responses to intervention. *Journal of Educational Psychology*, 91(4), 579-593.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัย

สุโขทัยธรรมาธิราช

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

มหาวิทยาลัย

สุโขทัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. ชื่อ สกุล นายอิทธิฤทธิ์ พงษ์ปิยะรัตน์
 สถานที่ทำงาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5
 วุฒิการศึกษา ค.ศ. สาขาวิชา การวัดและประเมินผลการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ศึกษานิเทศก์ด้านการวัดและประเมินผลการจัดการศึกษา
2. ชื่อ สกุล นางสาวเกศรินทร์ ศรีธนะ
 สถานที่ทำงาน โปรแกรมวิชาการศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
 วุฒิการศึกษา กศ.ด. สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ การจัดการเรียนการสอน ออกแบบการสอนและการจัดการ
 พฤติกรรมสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
3. ชื่อ สกุล นางเพ็ญภารณ์ เครือขอนแก่น
 สถานที่ทำงาน โรงเรียนบ้านลานเอื้อง
 วุฒิการศึกษา กศม. สาขาวิชา การศึกษาพิเศษ ราชภัฏพิบูลย์สงคราม
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ ครูวิทยฐานะเชี่ยวชาญ ด้านการศึกษาพิเศษ
4. ชื่อ สกุล นางสาวรุ่งทิภา จันทน์วัฒนวงษ์
 สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี
 วุฒิการศึกษา ศษ.ด. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ การพัฒนาหลักสูตรพัฒนาศักยภาพครู นักศึกษา การพัฒนาและ
 การออกแบบกิจกรรมพัฒนาทักษะการคิด
5. ชื่อ สกุล นายวาทัญญู ขลิบเงิน
 สถานที่ทำงาน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์
 วุฒิการศึกษา ศศม. การสอนภาษาไทย , ปรด.หลักสูตรและการสอน
 ประสบการณ์หรือความชำนาญ อาจารย์สอนระดับ ป.ตรี รายวิชาการสอนภาษาไทย

6. ชื่อ สกุล ผศ.สนั่น มีชันหมาก

สถานที่ทำงาน ข้าราชการบำนาญ

วุฒิการศึกษา กศม. การประถมศึกษา

ประสบการณ์หรือความชำนาญ การสอนภาษาไทย ระดับปริญญาตรี โท เอก มศว.ประสานมิตร

ภาคผนวก ข
แผนการสอน

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชภัฏ

กำหนดการสอนโรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)

ชั่วโมงที่	เรื่องที่สอน	วัน เดือน ปี ที่สอน	เวลา
1	ทดสอบก่อนเรียน และเตรียมนัดหมายการสอน	24 พฤษภาคม 2564	09.00 -10.00 น.
2	คำที่ประสมด้วยสระอา	25 พฤษภาคม 2564	09.00 -10.00 น.
3	คำที่ประสมด้วยสระอา	26 พฤษภาคม 2564	09.00 -10.00 น.
4	คำที่ประสมด้วยสระอี	27 พฤษภาคม 2564	09.00 -10.00 น.
5	คำที่ประสมด้วยสระอี	28 พฤษภาคม 2564	09.00 -10.00 น.
6	คำที่ประสมด้วยสระอีอ	31 พฤษภาคม 2564	09.00 -10.00 น.
7	คำที่ประสมด้วยสระอีอ	1 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
8	คำที่ประสมด้วยสระอุ	2 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
9	คำที่ประสมด้วยสระอุ	4 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
10	คำที่ประสมด้วยสระเอ	7 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
11	คำที่ประสมด้วยสระเอ	8 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
12	คำที่ประสมด้วยสระแอ	9 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
13	คำที่ประสมด้วยสระแอ	10 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
14	คำที่ประสมด้วยสระออ	11 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
15	คำที่ประสมด้วยสระออ	14 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
16	คำที่ประสมด้วยสระอา มีตัวสะกด	15 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
17	คำที่ประสมด้วยสระอา มีตัวสะกด	16 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
18	คำที่ประสมด้วยสระอี มีตัวสะกด	17 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
19	คำที่ประสมด้วยสระอี มีตัวสะกด	18 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
20	คำที่ประสมด้วยสระอีอ มีตัวสะกด	21 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
21	คำที่ประสมด้วยสระอีอ มีตัวสะกด	22 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
22	คำที่ประสมด้วยสระอุ มีตัวสะกด	23 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
23	คำที่ประสมด้วยสระอุ มีตัวสะกด	24 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
24	คำที่ประสมด้วยสระเอ มีตัวสะกด	25 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
25	คำที่ประสมด้วยสระเอ มีตัวสะกด	28 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
26	คำที่ประสมด้วยสระแอ มีตัวสะกด	29 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.
27	คำที่ประสมด้วยสระแอ มีตัวสะกด	30 มิถุนายน 2564	09.00 -10.00 น.

ชั่วโมงที่	เรื่องที่สอน	วัน เดือน ปี ที่สอน	เวลา
28	คำที่ประสมด้วยสระออ มีตัวสะกด	1 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
29	คำที่ประสมด้วยสระออ มีตัวสะกด	2 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
30	ทดสอบหลังเรียน	5 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
31	ทดสอบเพื่อวัดความคงทนในการเรียน	19 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.

กำหนดการสอนโรงเรียนชุมชนไกรลาศวิทยาคม

ชั่วโมงที่	เรื่องที่สอน	วัน เดือน ปี ที่สอน	เวลา
1	ทดสอบก่อนเรียน และเตรียมน้ดหมายการสอน	12 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
2	คำที่ประสมด้วยสระอา	13 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
3	คำที่ประสมด้วยสระอา	14 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
4	คำที่ประสมด้วยสระอี	15 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
5	คำที่ประสมด้วยสระอี	16 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
6	คำที่ประสมด้วยสระอีอ	19 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
7	คำที่ประสมด้วยสระอีอ	20 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
8	คำที่ประสมด้วยสระอุ	21 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
9	คำที่ประสมด้วยสระอุ	22 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
10	คำที่ประสมด้วยสระเอ	23 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
11	คำที่ประสมด้วยสระเอ	26 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
12	คำที่ประสมด้วยสระแอ	27 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
13	คำที่ประสมด้วยสระแอ	29 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
14	คำที่ประสมด้วยสระออ	30 กรกฎาคม 2564	09.00 -10.00 น.
15	คำที่ประสมด้วยสระออ	2 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
16	คำที่ประสมด้วยสระอา มีตัวสะกด	3 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
17	คำที่ประสมด้วยสระอา มีตัวสะกด	4 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
18	คำที่ประสมด้วยสระอี มีตัวสะกด	5 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
19	คำที่ประสมด้วยสระอี มีตัวสะกด	6 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
20	คำที่ประสมด้วยสระอีอ มีตัวสะกด	9 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
21	คำที่ประสมด้วยสระอีอ มีตัวสะกด	10 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
22	คำที่ประสมด้วยสระอุ มีตัวสะกด	11 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
23	คำที่ประสมด้วยสระอุ มีตัวสะกด	13 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
24	คำที่ประสมด้วยสระเอ มีตัวสะกด	16 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
25	คำที่ประสมด้วยสระเอ มีตัวสะกด	17 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
26	คำที่ประสมด้วยสระแอ มีตัวสะกด	18 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
27	คำที่ประสมด้วยสระแอ มีตัวสะกด	19 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.

ชั่วโมงที่	เรื่องที่สอน	วัน เดือน ปี ที่สอน	เวลา
28	คำที่ประสมด้วยสระออ มีตัวสะกด	20 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
29	คำที่ประสมด้วยสระออ มีตัวสะกด	23 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
30	ทดสอบหลังเรียน	24 สิงหาคม 2564	09.00 -10.00 น.
31	ทดสอบเพื่อวัดความคงทนในการเรียน	7 กันยายน 2564	09.00 -10.00 น.

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระอา

ระดับประถมศึกษา
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้าง
วิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ
พลังงานของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอา ไม่มีตัวสะกด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนแจกลูกสะกดคำที่ประสมด้วยสระอา ได้
2. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วยสระอา ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม

1. นักเรียนฟังบทร้อยกรอง “ แม่ไก่ ” 1 รอบ
2. ครูรื้อน่านักเรียนร้องตามบทร้อยกรอง “ แม่ไก่ ” 1 รอบ
3. ครูและนักเรียนท่องบทร้อยกรองพร้อมกัน 2 รอบ
4. นักเรียนท่องเองพร้อมกัน 1 รอบ

ขั้นที่ 2 ทบทวนความสามารถเดิม

1. ครูและนักเรียนร่วมกันสนทนาถึงสัตว์ในบทร้อยกรอง ว่ามีสัตว์กี่ชนิด อะไรบ้าง
2. ครูตีตื้นแผนภูมิบทร้อยกรอง “ แม่ไก่ ” บนกระดาน
3. ครูและนักเรียนช่วยกันใส่เลขกำกับบรรทัดจนครบทุกบรรทัด
4. ครูชี้แผนภูมิและอ่านนำ นักเรียนอ่านตามที่ละบรรทัด 1 รอบ
5. ครูและนักเรียนอ่านพร้อมกันและเคาะจังหวะประกอบ โดยครูและนักเรียนจับคู่กัน จังหวะที่ 1 นักเรียนตีมือตนเอง 1 ครั้ง จังหวะที่ 2 มือขวาตัวเองตีมือขวาของเพื่อน จังหวะที่ 3 นักเรียนตีมือตัวเอง 1 ครั้ง จังหวะที่ 4 มือซ้ายตัวเองตีมือซ้ายของเพื่อน
6. นักเรียนร้องบทร้อยกรองพร้อมกันพร้อมเคาะจังหวะประกอบ

7. ครูชูบัตรสระอา ครูสาธิตวิธีออกเสียงสระอา นักเรียนสังเกตและออกเสียงตามพร้อมกัน 2 ครั้ง จากนั้นให้นักเรียนออกเสียงด้วยตนเองทีละคน คนละ 2 ครั้ง ครูสังเกตรูปปากและการออกเสียงของนักเรียน แต่ละคนว่าถูกต้องหรือไม่ หากไม่ถูกต้องให้นักเรียนออกเสียงตามครูให้ถูกต้อง

8. นักเรียนออกเสียงสระอา พร้อมทั้งใช้มือเขียนสระอาในอากาศ

ขั้นที่ 3 เสริมสร้างความสามารถใหม่

1. ครูและนักเรียนช่วยกันทำวงกลมรอบคำที่มีสระอา ทีละคำจนครบทุกคำ
2. นักเรียนสังเกตวิธีอ่านแจกลูกสะกดคำที่ครูสาธิต เช่น มอ-อา-มา / นอ-อา-นา / กอ-อา-กา / จอ-อา-จา / ปอ-อา-ปา / ตอ-อา-ตา / ตอ-อา-ตา / บอ-อา-บา
3. นักเรียนออกเสียงตามครูทีละคำ แล้วให้นักเรียนแจกลูกสะกดคำทุกคำ
4. นักเรียนอ่านแจกลูกสะกดคำ มา นา กา จา ปา ตา ตา บา หน้าชั้นเรียนทีละคน

สื่อการเรียนรู้

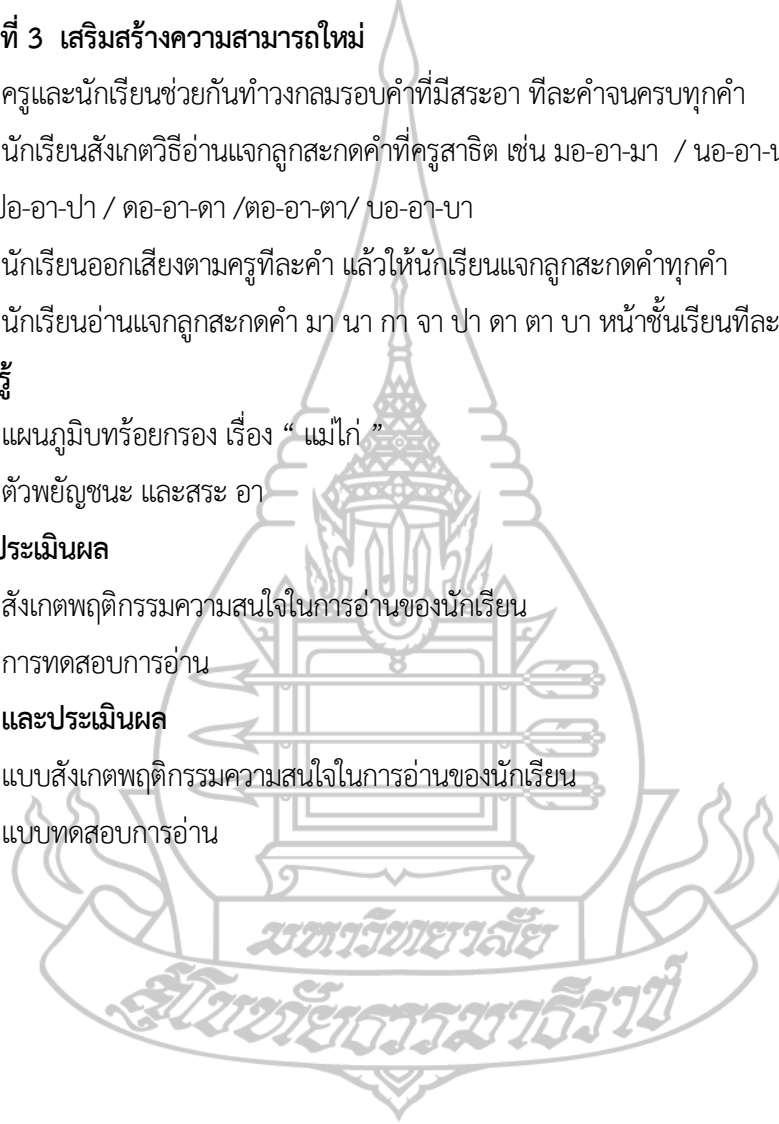
1. แผนภูมิบทร้อยกรอง เรื่อง “แม่ไก่”
2. ตัวพยัญชนะ และสระ อา

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการความสนใจในการอ่านของนักเรียน
2. การทดสอบการอ่าน

เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการความสนใจในการอ่านของนักเรียน
2. แบบทดสอบการอ่าน

แผนการจัดการเรียนรู้

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
เรื่อง คำที่ประสมด้วยสระอา

ระดับประถมศึกษา
จำนวน 1 ชั่วโมง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดไปใช้ตัดสินใจแก้ปัญหาและสร้าง
วิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษา

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและ
พลังงานของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระการเรียนรู้

1. การอ่านคำที่ประสมด้วยสระอา ไม่มีตัวสะกด

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนแจกลูกสะกุดคำที่ประสมด้วยสระอา ได้
2. นักเรียนอ่านคำที่ประสมด้วยสระอา ได้

กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกฝนตนเอง

1. ครูและนักเรียนท่องบทร้อยกรอง “ แม่ไก่ ” พร้อมกัน 2 รอบ
2. นักเรียนท่องเองพร้อมกัน 1 รอบ
3. ครูนำทบทวนอ่านคำแจกลูกสะกุดคำ มา นา ก กา จา ปา ตา ตา บา โดยใช้บัตร พยัญชนะ บัตร
สระ โดยให้นักเรียนหยิบบัตรพยัญชนะและบัตรสระ มาประสมคำแล้วอ่านแจกลูกสะกุดคำ
4. ครูประสมพยัญชนะกับสระอา บนกระดานแม่เหล็กและนำนักเรียนอ่านแจกลูกสะกุดคำ มา นา
กา จา ปา ตา ตา บา นักเรียนอ่านตาม
5. นักเรียนรับกระดานแม่เหล็ก พยัญชนะ ก จ ด ต บ ป อ และสระอา 7 ตัว คนละ 1 ชุด แล้วทำ
กิจกรรมต่อไปนี้บนกระดานแม่เหล็ก
  - 5.1 นักเรียนจับคู่ พยัญชนะกับสระอา ให้เป็นคำแล้วติดลงบนกระดานแม่เหล็ก
  - 5.2 นักเรียนชูกระดานแม่เหล็กขึ้นแล้วอ่านแจกลูกสะกุดคำที่ติดไว้
6. นักเรียนฝึกอ่านสะกุดคำจากโปรแกรมเพาเวอร์พ้อยที่เครื่องคอมพิวเตอร์ จนครบทุกคำ

ขั้นที่ 5 ขั้นประเมินความสามารถการอ่าน

1. ครูและนักเรียนร่วมกันทบทวนวิธีอ่านประสมคำ อ่านแจกลูกสะกดคำ
2. นักเรียนเลือกพยัญชนะ คนละ 5 ตัว และสระอา
3. นักเรียนนำเสนอวิธีประสมคำด้วยพยัญชนะ 5 ตัวกับสระอา บนกระดานแม่เหล็ก และอ่านแจกลูกสะกดคำทีละคน จนครบ ถ้านักเรียนอ่านได้ถูกต้องจะได้ดาว 1 ดวงเป็นรางวัลในการอ่าน
4. นักเรียนฝึกอ่านเพิ่มโดยใช้เพาเวอร์พ้อยในการอ่านสะกดคำ

สื่อการเรียนรู้

1. บทร้อยกรอง เรื่อง “ แม่ไก่ ”
2. บัตรพยัญชนะ และสระ อา
3. บัตรคำ
4. กระดานแม่เหล็ก
5. เพาเวอร์พ้อยการอ่านสะกดคำ

การวัดและประเมินผล

1. สังเกตพฤติกรรมการความสนใจในการอ่านของนักเรียน
2. การทดสอบการอ่าน

เครื่องมือวัดและประเมินผล

1. แบบสังเกตพฤติกรรมการความสนใจในการอ่านของนักเรียน
2. แบบทดสอบการอ่าน

บทร้อยกรอง เรื่อง “ แม่ไก่ ”

แม่ไก่ อยู่ในตระกร้า ไช้ไต้มาสีห้าใบ

อีแม่มากี่มาไล่ อีแม่ไก่ไล่ตีกา

หมาใหญ่ก็ไล่เห่า หมูในเล้าแลดูหมา

ปูแสมแลปูนา กะปู้ม้าปูทะเล

เต่านาแลเต่าดำ อยู่ในน้ำกะระเซ่

ปลาทูลอยู่ทะเล ปลาซีเหร์ไม่สู้ตี

ภาคผนวก ค

คู่มือการใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้
ด้านการอ่าน

คู่มือ

การใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ในการเรียนรู้ **ด้านการอ่าน**

นางสาวพัชรินทร์ อินเดือน

คู่มือการใช้

รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

เอกสารฉบับนี้เป็นคำแนะนำการใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เพื่อเสริมสร้างความสามารถ ความสนใจ และความคงทนในการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ระดับประถมศึกษา ซึ่งรายละเอียดภายในเอกสารจะอธิบายให้ครูได้นำรูปแบบการจัดการการเรียนรู้ด้านการอ่านไปใช้ และได้ทราบถึงประเด็นต่าง ๆ ที่เป็นพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านเป็นไปตามกระบวนการและบรรลุตามเป้าหมายของการพัฒนารูปแบบ จัดการการเรียนรู้ด้านการอ่าน

Table of Contents

ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ	1
แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ	2
หลักการ	2
จุดมุ่งหมาย	3
ขั้นตอนการเรียนการสอน	3
สื่อและแหล่งเรียนรู้	4
การวัดและประเมินผล	4
แนวทางการนำรูปแบบไปใช้	4
เงื่อนไขในการใช้รูปแบบการสอน	5

แนวคิดในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง ในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

1. ความเป็นมาและความสำคัญของรูปแบบ

เนื่องจากนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านมีกระบวนการเรียนรู้ที่แตกต่างจากบุคคลทั่วไป ความยากลำบากในการอ่านซึ่งส่งผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของเด็กหากเด็กที่อยู่ในวัยเรียนไม่สามารถอ่านได้ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการเรียน และทำให้เด็กขาดความมั่นใจในตนเอง โดยเฉพาะนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ (จรีลักษณ์ จีรวินบูลย์, 2545, น. 1) การสอนอ่านสำหรับเด็กกลุ่มนี้ควรเน้นการเสริมสร้างความสามารถทางการรับรู้เพราะการรับรู้เป็นสิ่งสำคัญขั้นต้นในกระบวนการเรียนรู้ โดยให้เด็กมีโอกาสรับรู้ข้อมูลได้หลายทางได้แก่ การฟัง การมองเห็น และการสัมผัส เพื่อช่วยให้เด็กรับ และส่งผ่านข้อมูลเข้าไปสู่ระบบความจำได้ดี ซึ่งจะช่วยให้เด็กเรียนอ่านได้ และสามารถอ่านได้ดีที่สุดในที่สุด (ผดุง อารยะวิญญู, 2542, น. 4) วิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับวิธีพหุสัมผัส ซึ่งมีพื้นฐานแนวคิดที่เน้นให้เด็กเรียนรู้ และเข้าใจสิ่งใหม่ๆ ด้วยการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสที่หลากหลาย ได้แก่ การมองเห็น (Visual) การได้ยิน (Auditory) การเคลื่อนไหวร่างกาย (Kinesthetic) และการสัมผัส (Tactile) การสอนตามวิธีพหุสัมผัสช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ผ่านหลายช่องทาง และเป็นวิธีกระตุ้นให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียนอ่านมากขึ้น (จรีลักษณ์ จีรวินบูลย์, 2545)

จากการคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้แบบคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาในเรื่องการอ่านคำศัพท์ไม่ได้ อ่านคำที่ไม่คุ้นเคยไม่ได้ มีปัญหาในการผสมคำ การอ่านออกเสียงคำ และสับสนในพยัญชนะที่คล้ายกัน ซึ่งในทักษะการอ่านย่อมจะต้องมีการสะกดคำรวมอยู่ด้วย จึงทำให้การอ่านและการสะกดคำมีความสัมพันธ์กันในแง่ของการใช้ทักษะทางภาษา การเรียนรู้ในการอ่านกับการเรียนรู้ในการสะกดคำจึงมีความสัมพันธ์กันมาก (วรณีย์ โสมประยูร, 2542) การสอนอ่านที่มีประสิทธิภาพควรเน้นความสัมพันธ์ระหว่างเสียงกับตัวอักษรในการอ่านและการสะกดคำ การเชื่อมโยงระหว่างเสียงกับตัวอักษรนั้นเป็นขั้นตอนแรกที่สำคัญที่สุดในการเรียนการอ่านและการเขียน นักเรียนจะมีความสามารถในการอ่านได้นั้นนักเรียนจะต้องมีความสามารถในการรู้ว่าตัวอักษรใดแทนหน่วยเสียงใด เข้าใจว่าหน่วยเสียงสามารถเกิดในตำแหน่งต่างๆ ของคำและสามารถวิเคราะห์คำเป็นหน่วยเสียงได้ (ดารณี ศักดิ์ศิริผล, 2555) วิธีการดังกล่าวสอดคล้องกับวิธีโฟนิกส์ ซึ่งเป็นการสอนให้นักเรียนรู้จักความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรในการเขียนภาษา และหน่วยเสียงในภาษาพูด เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ใช้วิธีต่างๆ เพื่อฝึกฝนให้นักเรียนได้วิเคราะห์เสียงกับตัวอักษร และเน้นการสรุปกฎเกณฑ์ให้ผู้เรียนเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างเสียงในภาษาพูดกับตัวอักษร เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงรูปแบบคำพูดกับรูปแบบคำเขียน หรือการสะกดคำได้ ความรู้ความ

เข้าใจดังกล่าว ทำให้ผู้เรียนสามารถถอดรหัสตัวอักษรที่เห็นออกมาเป็นคำ และอ่านได้อย่างถูกต้อง (สุโปธมาลีลามณี, 2553)

จากสภาพปัญหาของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ดังที่กล่าวมา จึงควรดำเนินการพัฒนาศักยภาพของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านให้ยั่งยืน ด้วยการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านตามแนวคิดพหุสัมผัสและแนวการสอนแบบโฟนิกส์

2. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบ

แนวคิดการสอนแบบโฟนิกส์

เป็นวิธีการสอนที่เน้นถึงความสำคัญของหน่วยพื้นฐานของเสียง โดยให้นักเรียนมีโอกาสได้รู้วิธีการออกเสียงหน่วยพื้นฐานของเสียงเป็นพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของนักเรียน

แนวคิดพหุสัมผัส

เป็นการเรียนการสอนที่เน้นการใช้ช่องทางการเรียนรู้หลักสี่ด้าน คือ ทางตา ทางหู ทางสัมผัส และการเคลื่อนไหวร่างกาย โดยใช้เทคนิควิธีที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียน

การสะกดคำ

การสะกดคำ เป็น การอ่านโดยนำพยัญชนะต้น สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกดมาประสมเป็นคำอ่าน

3. หลักการ

1. การให้นักเรียนได้รับรู้ข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนโดยให้เรียนรู้ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสหลายทาง จะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดตามศักยภาพของผู้เรียน
2. การให้นักเรียน มีโอกาสได้รู้วิธีการออกเสียงหน่วยพื้นฐานของเสียงเป็นพื้นฐานของความสามารถในการอ่านของนักเรียน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรใช้วิธีการที่สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนกลุ่มนี้คือ ช่วงกิจกรรมค่อนข้างสั้น ใช้กิจกรรมที่หลากหลาย ฝึกทักษะเดิมซ้ำๆ เน้นบรรยากาศความเป็นกันเอง สนุกสนาน
4. กระบวนการอ่านสะกดคำมีกระบวนการต่อไปนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การทบทวนความสามารถเดิม 3) การสร้างความสามารถใหม่ 4) การฝึกฝนตนเอง 5) การประเมินความสามารถการอ่าน

4. จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน ความสนใจในการอ่าน และความคงทนในการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

5. ขั้นตอนการเรียนการสอน

รูปแบบการสอนอ่านที่ใช้แนวคิดพหุสัมผัสและแนวการสอนแบบโพนิกส์เป็นหลัก ในการพัฒนา รูปแบบการสอนอ่านโดยการสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการอ่าน ความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนของนักเรียนระดับ ประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนของ รูปแบบการเรียนการสอน 5 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านโดยการ สะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่านประกอบด้วยขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้น 1 เตรียมความพร้อม

เป็นการสนทนาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อสร้างความคุ้นเคยผู้สอนกระตุ้นนักเรียนให้สนใจ กระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน รวมทั้งการเคลื่อนไหวร่างกายด้วยกิจกรรมและเกม ต่างๆ

ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม

เป็นการทบทวนความรู้เดิม หรือเนื้อหาที่เรียนไปแล้วด้วยวิธีการอ่านโดยการสะกดคำ

ขั้นที่ 3 ขั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่

เป็นการสาธิต ให้นักเรียนรู้จักและวิเคราะห์หน่วยเสียง รวมทั้งการสร้างความเข้าใจการใช้ สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงด้วยตัวอักษร จากการใช้ประสาทสัมผัสประกอบด้วย การได้ยินเสียง (Auditory) คือ การที่นักเรียนฟังเสียงของหน่วยเสียง และเสียงของคำร่วมกับ การมองเห็น (Visual) คือการที่นักเรียน มองดูตัวอักษรคำและรูปภาพ รวมทั้งการใช้ ประสาทสัมผัสอื่นร่วมด้วย คือการเคลื่อนไหวร่างกาย (Kinesthetic) เช่น การออกเสียงโดยการ เคลื่อนไหวอวัยวะภายในปาก การเคลื่อนไหวนิ้ว มือ แขนและขา หรือการสัมผัสภายนอก (Tactile) คือการสัมผัสพื้นผิวเช่น การใช้นิ้วมือเขียนตัวอักษรลงบนกระดาษทราย ผ้า หรือพื้นห้อง

ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกฝนตนเอง

เป็นการฝึกซ้ำ ๆ เพื่อทบทวนความสามารถในการอ่านด้วยตนเอง การทำกิจกรรมการอ่านโดยการ เรียนรู้จากสื่อประกอบกิจกรรม

ขั้นที่ 5 ชั้นประเมินความสามารถการอ่าน

เป็นการประเมินความสามารถในการอ่านของนักเรียนหลังจากเรียนจบในแต่ละคาบ เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบถึงความสามารถในการอ่านของตนเอง

6. สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. ตัวพยัญชนะ และ สระ
2. บทร้องเล่น
3. บัตรคำ
4. กระดานแม่เหล็ก
5. เพาเวอร์พอย การอ่านสะกดคำ
6. คอมพิวเตอร์ หรือ แท็บเล็ต

7. การวัดและประเมินผล

1. วัดความสามารถในการอ่านสะกดคำ อ่านออกเสียง โดยการสังเกตการอ่านออกเสียงและการสะกดคำ
2. วัดความคงทนในการเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่านสะกดคำ การอ่านออกเสียง โดยการวัดความจำของนักเรียนที่คงอยู่ในเรื่องการอ่านสะกดคำ ซึ่งวัดเสร็จสิ้นการทดลองแล้วเป็นเวลา 2 สัปดาห์
3. วัดความสนใจในการอ่าน โดยสังเกตความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย ทำกิจกรรมการอ่านทันทีหลังจากได้รับคำสั่งจากครู ทำกิจกรรมการอ่านที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จในเวลาที่กำหนด การเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน

8. แนวทางการนำรูปแบบไปใช้

บทบาทของครูผู้สอน

บทบาทของครูขณะสอน ครูดำเนินการสอนให้คำแนะนำตามแนวทางการสอนตามลำดับดังนี้

1. ให้ผู้เรียนมีโอกาสกำหนดเป้าหมายของการเรียนรู้ และประสบการณ์การเรียนรู้ในบรรยากาศที่ยืดหยุ่น
2. เตรียมความพร้อมของผู้เรียนด้วยกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวร่างกาย และประสาทสัมผัสต่างๆ เช่น เพลง เกม
3. ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมที่นักเรียนจะปฏิบัติและให้นักเรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมและสื่อ

4. ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามลำดับกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นให้นักเรียนรับรู้ข้อความรู้ตามแนวคิดพหุสัมพันธ์และโฟนิกส์อย่างเป็นกันเอง

5. ช่วยให้นักเรียนฝึกฝนความสามารถในการอ่าน ด้วยตนเอง

6. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนในแผนการจัดการเรียนรู้

7. เตรียม สื่อ ใบงาน สำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้พร้อมในแต่ละชั่วโมง

8. จัดสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนการสอนที่เป็นกัลยาณมิตร มีชีวิตชีวา และมีความสุข

บทบาทของนักเรียน

1. มีโอกาสร่วมกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้และวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

2. มีโอกาสพัฒนาทักษะในการแสวงหาความรู้ จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจในการเรียนการรู้ด้วยตนเอง

3. คิด ทำ และแสดงออกเพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างผลงาน

4. มีปฏิสัมพันธ์ช่วยกันเรียนรู้กับเพื่อนและกลุ่ม

5. ได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นด้วยวิธีการ/กระบวนการในการเรียนรู้ ที่เหมาะสม

6. มีโอกาสนำเสนอและสะท้อนผลงานในรูปแบบต่าง ๆ

7. มีโอกาสชื่นชมกับความสำเร็จของตนเอง

8. มีโอกาสฝึกความมีวินัยและความรับผิดชอบ

9. มีส่วนร่วมและได้รับการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย

9. เจาะใจในการใช้รูปแบบการสอน

1. รูปแบบการสอนรูปแบบการเรียนการสอนอ่านโดยการสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน เป็นรูปแบบการสอนอ่านที่ใช้แนวคิดพหุสัมพันธ์และแนวการสอนแบบโฟนิกส์เป็นหลัก ในการพัฒนารูปแบบการสอนอ่านโดยการสะกดคำ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เพื่อพัฒนาความสามารถในด้านการอ่าน ความคงทนในการเรียนรู้ และความสนใจในการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีขั้นตอนของกระบวนการเรียนการสอนของรูปแบบการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน

2. ประสิทธิภาพของรูปแบบการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ได้แก่ 1) ความสามารถในการอ่าน 2) ความคงทนในการอ่าน 3) ความสนใจในการอ่าน

3. นักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน หมายถึง ผู้เรียนที่ผ่านการคัดกรองโดยแบบการคัดกรองบุคคลที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของกระทรวงศึกษาธิการ แล้วพบว่าเป็นผู้ที่มีความบกพร่องด้านการอ่านและได้รับการวินิจฉัยจากแพทย์ว่ามีความบกพร่องด้านการอ่าน

คู่มือ

การใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่อง
ในการเรียนรู้ **ด้านการอ่าน**

ภาคผนวก ง

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒ

แบบทดสอบความสามารถในการอ่าน

- คำชี้แจง** 1) ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำต่อไปนี้ให้ครูฟัง
 2) ครูเป็นผู้บันทึกการอ่านออกเสียงของนักเรียนลงในแบบบันทึก คำที่ทดสอบมี 30 คำ
 3) คะแนนเต็ม 30 คะแนน นักเรียนอ่านออกเสียงถูกต้อง 1 คำ ให้ 1 คะแนน ออกเสียงผิด ให้ 0 คะแนน

กางเกง	ฝาชี	ตอน	ลองกอง	กาชาด
ทาสี	อาสา	บางที	คูหา	ลีลา
บาลี	บิดา	อีสาน	คูปอง	แอบดู
แสงแดด	แถว	ออกดอก	ลืมนตา	แกงจืด
ยิ้ม	จีบ	ดูแล	ปากแตก	เวลา
ตาม	จุงลา	ละเลง	โยกเยก	แบกของ

แบบบันทึกการทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำ

ชื่อ..... ชั้น.....

วันที่สอบ.....คะแนนที่ได้.....

คำชี้แจง 1. แบบทดสอบมีทั้งหมด 30 คำ 30 คะแนน เวลา 15 นาที

2. ให้นักเรียนออกเสียงคำที่กำหนดให้ แล้วครูเป็นผู้บันทึกการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนลงในกระดาษคำตอบ

คำ	กางเกง	ฝาชี	ตอน	ลองกอง	กาชาด
คะแนน					

คำ	ทาสี	อาสา	บางที	คูหา	ลีลา
คะแนน					

คำ	บาลี	บิดา	อีสาน	คูปอง	แอบดู
คะแนน					

คำ	แสงแดด	แถว	ออกดอก	ลืมนตา	แกงจืด
คะแนน					

คำ	ยิ้ม	จิบ	ดูแล	ปากแตก	เวลา
คะแนน					

คำ	ตาม	งูงลา	ละเลง	โยกเยก	แบกของ
คะแนน					

ภาคผนวก จ

แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน

มหาวิทยาลัยศรี

นครินทรวิโรฒราชวิทยาลัย

แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน

ชื่อ.....นามสกุล.....โรงเรียน.....

คำชี้แจง แบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน มี 2 ตอน ตอนที่ 1 เป็นการสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน ซึ่งมีรายการที่สังเกต 5 รายการ ตอนที่ 2 เป็นการสังเกตช่วงระยะเวลาความสนใจในการทำกิจกรรมการอ่านของนักเรียนในกิจกรรมการเรียนการสอน 5 ขั้นตอน

ตอนที่ 1 ผู้สอนสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่านของนักเรียนขณะปฏิบัติกิจกรรมการอ่านสะกดคำ และบันทึกผลลงในตาราง

เกณฑ์การประเมิน

ปฏิบัติ = 1

ไม่ปฏิบัติ = 0

รายการที่สังเกต	การแสดงพฤติกรรมที่สังเกต				
	ชั่วโมงที่	ชั่วโมงที่	ชั่วโมงที่	ชั่วโมงที่	ชั่วโมงที่
	..... วันที่	..... วันที่	..... วันที่	..... วันที่	..... วันที่.....
ตอนที่ 1 พฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน					
1. ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน	.....	.....	.....	.....	.....
2. การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย	.....	.....	.....	.....	.....
3. ทำกิจกรรมการอ่านทันทีหลังจากได้รับคำสั่งจากครู	.....	.....	.....	.....	.....
4. ทำกิจกรรมการอ่านที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จในเวลาที่กำหนด	.....	.....	.....	.....	.....
5. การเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน	.....	.....	.....	.....	.....

ตอนที่ 2 ในการจัดการเรียนการสอนแต่ละชั่วโมง ให้สังเกตช่วงระยะเวลาความสนใจของนักเรียนในการทำกิจกรรมการสอนแต่ละชั้น โดยบันทึกช่วงความสนใจของนักเรียนเป็นนาที

รายการที่สังเกต	ชั่วโมงที่	ชั่วโมงที่	ชั่วโมงที่	ชั่วโมงที่	ชั่วโมงที่
	..... วันที่.....	..... วันที่.....	..... วันที่.....	..... วันที่.....	..... วันที่.....
ตอนที่ 2 ช่วงระยะเวลาความสนใจในการทำกิจกรรมการอ่านของนักเรียน	ช่วงความสนใจ (นาที)	ช่วงความสนใจ (นาที)	ช่วงความสนใจ (นาที)	ช่วงความสนใจ (นาที)	ช่วงความสนใจ (นาที)
1. ความสนใจในกิจกรรมการสอนชั้นการเตรียมความพร้อม	.....	.....	.....	.....	.....
2. ความสนใจในกิจกรรมการสอนชั้นทบทวนความสามารถเดิม	.....	.....	.....	.....	.....
3. ความสนใจในกิจกรรมการสอนชั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่	.....	.....	.....	.....	.....
4. ความสนใจในกิจกรรมการสอนชั้นการฝึกฝนตนเอง	.....	.....	.....	.....	.....
5. ความสนใจในกิจกรรมการสอนชั้นประเมินความสามารถการอ่าน	.....	.....	.....	.....	.....

เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมความสนใจในการอ่านและช่วงระยะเวลาความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน

ร้อยละ 81-100	อยู่ในระดับ	มากที่สุด
ร้อยละ 61-80	อยู่ในระดับ	มาก
ร้อยละ 41-60	อยู่ในระดับ	ปานกลาง
ร้อยละ 21-40	อยู่ในระดับ	น้อย
ร้อยละ 0-20	อยู่ในระดับ	น้อยที่สุด

ภาคผนวก ฉ

แบบสรุปการสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน

แบบสรุปการสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน

รายการที่สังเกต	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
ตอนที่ 1 พฤติกรรม แสดงความสนใจใน การอ่าน 1. ความกระตือรือร้น ในการร่วมกิจกรรม การอ่าน 2. การซักถามเมื่อมีข้อ สงสัย 3. ทำกิจกรรมการอ่าน ทันทีหลังจากได้รับ คำสั่งจากครู 4. ทำกิจกรรมการอ่าน ที่ได้รับมอบหมาย จนเสร็จในเวลา ที่กำหนด 5. การเอาใจใส่จดจ่อ ขณะอ่าน															
รวม															
รายการที่สังเกต	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	รวม	ร้อยละ
ตอนที่ 1 พฤติกรรม แสดงความสนใจใน การอ่าน 1. ความกระตือรือร้น ในการร่วมกิจกรรม การอ่าน 2. การซักถามเมื่อมีข้อ สงสัย 3. ทำกิจกรรมการอ่าน ทันทีหลังจากได้รับ คำสั่งจากครู 4. ทำกิจกรรมการอ่าน ที่ได้รับมอบหมาย จนเสร็จในเวลา ที่กำหนด	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28		

รายการที่สังเกต	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	ชม.	รวม	ร้อยละ
5. การเอาใจใส่จดจ่อ ขณะอ่าน															
รวม															

ชื่อ.....นามสกุล..... โรงเรียน.....

ภาคผนวก ข
แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน

**แบบประเมินความเหมาะสมของโครงร่างรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน**

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	S.D.	เฉลี่ย	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5				
1. แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน	5	5	5	5	4	24	0.40	4.80	มากที่สุด
2. การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	5	4	4	5	5	23	0.49	4.60	มากที่สุด
3. หลักการของรูปแบบการสอน	4	5	5	5	5	24	0.40	4.80	มากที่สุด
4. จุดประสงค์ของรูปแบบ	4	5	5	5	5	24	0.40	4.80	มากที่สุด
5. ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน									
5.1 ลักษณะของผู้เรียน	4	5	5	4	5	23	0.49	4.60	มากที่สุด
5.2 แนวคิด	5	5	5	5	5	25	0.00	5.00	มากที่สุด
5.3 จุดมุ่งหมาย	5	5	5	5	5	25	0.00	5.00	มากที่สุด
5.4 เนื้อหา	5	5	4	4	5	23	0.49	4.60	มากที่สุด
5.5 หลักการ	5	5	5	5	5	25	0.00	5.00	มากที่สุด
5.6 ขั้นตอนการเรียนการสอน									
5.6.1 ขั้นตอนการเตรียมความพร้อม	5	4	5	4	5	23	0.49	4.60	มากที่สุด
5.6.2 ขั้นตอนทบทวนความสามารถเดิม	5	5	5	5	4	24	0.40	4.80	มากที่สุด
5.6.3 ขั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่	5	5	5	5	5	25	0.00	5.00	มากที่สุด
5.6.4 ขั้นการฝึกฝนตนเอง	4	4	5	5	5	23	0.49	4.60	มากที่สุด
5.6.5 ขั้นประเมินความสามารถการอ่าน	5	5	5	5	4	24	0.40	4.80	มากที่สุด
5.7 สื่อและแหล่งเรียนรู้	4	5	5	5	5	24	0.40	4.80	มากที่สุด
5.8 การวัดและประเมินผล	5	5	5	5	5	25	0.00	5.00	มากที่สุด
รวม	75	77	78	77	77	384	0.40	4.52	มากที่สุด

แบบประเมินความสอดคล้องของโครงร่างรูปแบบการเรียนการสอน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. ความสอดคล้องระหว่างแนวคิดพื้นฐาน กับหลักการของรูปแบบ	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ความสอดคล้องระหว่างแนวคิดพื้นฐาน กับขั้นตอนกระบวนการของรูปแบบ	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของ รูปแบบกับจุดประสงค์	1	1	0	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
4. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของ รูปแบบกับขั้นตอนกระบวนการ	0	1	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
5. ความสอดคล้องระหว่างหลักการของ รูปแบบกับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	0	4	0.80	นำไปใช้ได้
6. ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับ ขั้นตอนกระบวนการของรูปแบบ	1	1	1	0	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
7. ความสอดคล้องกับระหว่างจุดประสงค์ กับการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
8. ความสอดคล้องระหว่างขั้นตอน กระบวนการของรูปแบบกับการ ประเมินผล	1	0	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
9. ความสอดคล้องของกิจกรรมการเรียน การสอน ทั้ง 5 ขั้นตอน	1	1	0	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
10. ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์กับ ผลที่ผู้เรียนจะได้รับ	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

แบบประเมินความสามารถในการเขียนแผนการสอนรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. การกำหนดองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. องค์ประกอบของแบบแผนการจัดการเรียนรู้.								
2.1 สารการเรียนรู้	1	1	0	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2.3 กิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2.3.1 ขั้นที่ 1 เตรียมความพร้อม	0	1	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.3.2 ขั้นที่ 2 ทบทวนความรู้เดิม	1	1	0	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.3.3 ขั้นที่ 3 เสริมสร้างความรู้ใหม่	1	1	1	1	0	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.3.4 ขั้นที่ 4 ขั้นฝึกฝนตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.3.5 ขั้นที่ 5 ขั้นประเมิน ความสามารถของนักเรียน	1	0	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.4 สื่อการเรียนรู้	1	1	1	0	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2.5 การวัดและประเมินผล	0	1	1	1	0	3	0.60	นำไปใช้ได้
2.6 เครื่องมือการวัดและประเมินผล	1	1	1	0	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
3. การเรียงเรียงและการใช้ภาษา	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

**แบบประเมินความสอดคล้องของคู่มือรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน**

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. รายละเอียดในคู่มือมีความสอดคล้องกับรูปแบบการเรียนการสอนอ่านโดยการสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งประกอบด้วย ความเป็นมา แนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบหลักการ จุดมุ่งหมาย ขั้นตอนการเรียนการสอน สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ เงื่อนไขในการใช้รูปแบบการสอน	1	1	0	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
2. รายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจนเพียงพอที่จะนำรูปแบบไปใช้อย่างได้ผล	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. แนวทางการนำรูปแบบไปใช้แสดงถึงความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดกับผู้ศึกษาคู่มืออย่างชัดเจน	0	1	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
4. เงื่อนไขในการใช้รูปแบบการสอน มีรายละเอียดที่บ่งบอกถึงข้อกำหนดที่ผู้ใช้รูปแบบต้องพิจารณาเพื่อให้ผลการใช้รูปแบบมีประสิทธิภาพสูงสุด	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5. สิ่งที่ผู้สอนต้องศึกษา แสดงถึงข้อมูลพื้นฐานที่มีความจำเป็นต่อการใช้รูปแบบการสอน	1	1	0	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
6. วิธีการปฏิบัติเพื่อการจัดเตรียมเป็นรายละเอียดที่บอกถึงการเตรียมสิ่งที่จำเป็นในการสอนอย่างครบถ้วน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสังเกตพฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่			
	1	2	3	4	5			
ตอนที่ 1 พฤติกรรมแสดงความสนใจในการอ่าน								
1. ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. ทำกิจกรรมการอ่านทันทีหลังจากได้รับคำสั่งจากครู	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4. ทำกิจกรรมการอ่านที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จในเวลาที่กำหนด	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5.การเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ตอนที่ 2 ช่วงระยะความสนใจในการทำกิจกรรมการอ่านของนักเรียน								
1. ขั้นตอนเตรียมความพร้อม	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ขั้นทบทวนความสามารถเดิม	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. ขั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4. ขั้นการฝึกฝนตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5. ขั้นประเมินความสามารถการอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ด้านวัตถุประสงค์								
1. ผู้สอนกำหนดวัตถุประสงค์ชัดเจน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ผู้สอนกำหนดเนื้อหาที่น่าสนใจ	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. ผู้สอนเรียงลำดับเนื้อหาเข้าใจง่าย	1	0	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
1. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่น่าสนใจ	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา	1	1	1	0	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
3. ผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านในแต่ละชั้น	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4. ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากเนื้อหาไปสู่เนื้อหาที่ยากขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง	1	0	1	1	1	4	0.80	นำไปใช้ได้

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6. ผู้สอนเอาใจใส่ให้ คำแนะนำแก่นักเรียนใน ขณะที่ฝึกปฏิบัติการอ่าน อย่างสม่ำเสมอ	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ด้านการใช้สื่อ								
1. สื่อการสอนมีจำนวน เพียงพอ	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ผู้สอนใช้สื่อการสอน ประกอบการอธิบาย	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. นักเรียนมีส่วนร่วมใน การใช้สื่อการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4. สื่อการสอนที่สามารถ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิด ความสนใจในการเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5. สื่อการสอนช่วยให้ นักเรียนเข้าใจเนื้อหา ได้ดียิ่งขึ้น	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ด้านการดำเนินการสอน								
1. ผู้สอนตรงต่อเวลา	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ผู้สอนแจ้งวัตถุประสงค์ ให้นักเรียนทราบก่อน สอนทุกครั้ง	1	1	1	0	1	4	0.80	นำไปใช้ได้
3. ผู้สอนมีความสามารถในการ สอนเนื้อหาให้เข้าใจ ง่าย	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
4. ผู้สอนมีการกระตุ้น ความสนใจของนักเรียน ได้ดี	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ นักเรียนซักถามข้อสงสัย ต่าง	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
ด้านการวัดและ ประเมินผล								
1. ผู้สอนแจ้งเกณฑ์การวัด และประเมินผลให้ นักเรียนทราบในชั่วโมง แรกของการเข้าชั้นเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ นักเรียนแสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับเกณฑ์ การวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. ผู้สอนมีการวัดและ ประเมินผลทุกแผนการ เรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนต่อรูปแบบการสอน

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. ด้านแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. ด้านหลักการของรูปแบบการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4. ด้านจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5. ด้านขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน								
5.1 ขั้นเตรียมความพร้อม	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5.2 ขั้นทบทวนความสามารถเดิม	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5.3 ขั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5.4 ขั้นการฝึกฝนตนเอง	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
5.5 ขั้นประเมินความสามารถการอ่าน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
6. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
7. ด้านการวัดและประเมินผล	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
ในกิจกรรมการเรียนการสอน

ประเด็นสัมภาษณ์	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	แปลผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
1. ด้านการมีส่วนร่วมที่โรงเรียน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
2. ด้านการมีส่วนร่วมที่บ้าน	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
3. ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้
4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	1	1	1	1	1	5	1.00	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ซ

- แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน
- แบบสอบถามครู
- แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียน

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำ
โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

.....

ตอนที่ 1 เพศ ชาย หญิง   ชั้นประถมศึกษาปีที่ .....

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ

(ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามนี้ โดยระบุข้อความ และเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด)

ประเด็น	มากที่สุด 5	มาก 4	ปานกลาง 3	น้อย 2	น้อยที่สุด 1
ด้านวัตถุประสงค์					
1. ครูบอกจุดประสงค์ของการสอนให้นักเรียนทราบก่อนการสอน					
2. เนื้อหาที่ครูสอนมีความน่าสนใจ					
3. เนื้อหาที่ครูสอนเริ่มจากง่ายไปสู่ยาก					
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
1. ครูจัดกิจกรรมการสอนอ่านสะกดคำในแต่ละชั่วโมงน่าสนใจ					
2. ครูใช้เวลาในจัดกิจกรรมการสอนอ่านสะกดคำไม่นานเกินไป					
3. ครูส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านสะกดคำในแต่ละชั้น					
4. ครูจัดกิจกรรมการอ่านสะกดคำจากคำที่ง่ายไปสู่คำที่ยากขึ้น					
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการอ่านสะกดคำด้วยตนเอง					
6. ครูเอาใจใส่ให้คำแนะนำแก่นักเรียนในขณะที่ฝึกปฏิบัติการอ่านสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ					
ด้านการใช้สื่อและแหล่งเรียนรู้					
1. สื่อการสอนในแต่ละชั่วโมงมีครบเท่ากับจำนวนนักเรียน					
2. ครูใช้สื่อการสอนขณะสอนอ่านสะกดคำ					
3. นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อการสอน					
4. สื่อที่ครูใช้ในการสอนอ่านสะกดคำทำให้นักเรียนเกิดความสนใจมากขึ้น					

ประเด็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
5. สื่อการสอนอ่านสะกดคำช่วยให้นักเรียนเข้าใจการอ่านสะกดคำได้ดียิ่งขึ้น					
ด้านการดำเนินการสอน					
1. ครูเข้าสอนและเลิกสอนตรงเวลาทุกชั่วโมง					
2. ครูบอกจุดประสงค์ของการสอนแต่ละชั่วโมงให้นักเรียนให้นักเรียนทราบก่อนสอนทุกครั้ง					
3. ครูมีวิธีการสอนที่ทำให้ให้นักเรียนเข้าใจการอ่านสะกดคำได้มากขึ้น					
4. ครูมีการกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในระหว่างการจัดกิจกรรมการสอนอ่านสะกดคำ					
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัยต่างๆ					
ด้านการวัดและประเมินผล					
1. ครูอธิบายวิธีการสอบอ่านสะกดคำ ก่อนเรียน และหลังเรียนให้นักเรียนทราบในชั่วโมงแรกของการเข้าชั้นเรียน					
2. ครูแจ้งคะแนนการทดสอบอ่านสะกดคำให้นักเรียนทราบทุกครั้ง					
3. ครูทดสอบการอ่านสะกดคำหลังจากเรียนจบแต่ละเรื่อง					

ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็น

.....

.....

.....

.....

.....

* ขอขอบคุณในการตอบแบบสอบถามนี้ ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงรูปแบบการสอนต่อไป

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อการสอนอ่านสะกดคำ
โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่อง
ทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

.....

ตอนที่ 1 เพศ ชาย หญิง สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ .....

ตอนที่ 2 สอบถามความคิดเห็นของครูที่มีต่อรูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ

(ให้ตอบแบบสอบถามนี้ โดยระบุข้อความ และเครื่องหมาย ✓ ในข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด)

ประเด็น	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. ด้านแนวคิดพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการสอน					
2. ด้านองค์ประกอบของรูปแบบการสอน					
3. ด้านหลักการของรูปแบบการสอน					
4. ด้านจุดประสงค์ของรูปแบบการสอน					
5. ด้านขั้นตอนการจัดการเรียนการสอน					
5.1 ขั้นเตรียมความพร้อม					
5.2 ขั้นทบทวนความสามารถเดิม					
5.3 ขั้นเสริมสร้างความสามารถใหม่					
5.4 ขั้นการฝึกฝนตนเอง					
5.5 ขั้นประเมินความสามารถการอ่าน					
6. ด้านสื่อและแหล่งเรียนรู้					
7. ด้านการวัดและประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ/ข้อคิดเห็น

.....

.....

.....

แบบสัมภาษณ์ผู้ปกครองนักเรียนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการ
เรียนรู้ด้านการอ่าน

.....
ชื่อ-นามสกุลผู้ปกครอง..... เกี่ยวข้องเป็น.....
ของ ด.ช./ด.ญ. .... วันที่สัมภาษณ์ .....

1. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่โรงเรียน อย่างไร

.....
.....
.....
.....

2. ท่านมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำสำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่บ้าน อย่างไร

.....
.....
.....
.....

3. ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนอ่านสะกดคำ
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน อย่างไร

.....
.....
.....
.....

4. ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ฉ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

มหาวิทยาลัยศรี

ศรีนครินทรวิโรฒราชวิทยาลัย

วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ (50 ข้อ : 3 คน)

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	p	q	pq	ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	p	q	pq
1	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	26	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
2	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	27	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
3	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	28	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
4	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	29	0	0	0	0	0.00	1.00	0.00
5	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	30	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
6	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	31	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
7	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	32	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22
8	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	33	0	1	0	1	0.33	0.67	0.22
9	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	34	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
10	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	35	0	0	1	1	0.33	0.67	0.22
11	0	0	1	1	0.33	0.67	0.22	36	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
12	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	37	0	1	1	2	0.67	0.33	0.22
13	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	38	0	0	1	1	0.33	0.67	0.22
14	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	39	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
15	0	1	1	2	0.67	0.33	0.22	40	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22
16	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	41	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
17	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22	42	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
18	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	43	0	1	0	1	0.33	0.67	0.22
19	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	44	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
20	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	45	0	0	1	1	0.33	0.67	0.22
21	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	46	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
22	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	47	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
23	0	1	0	1	0.33	0.67	0.22	48	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22
24	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22	49	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
25	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00	50	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
								Σx	40	40	41	121	40.33	9.67	3.1111
								(Σx)	160	160	168	4881			

ค่าความเชื่อมั่น 0.9865 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ (30 ข้อ : 3 คน)

ข้อที่	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	รวม	p	q	pq
1	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
2	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
3	0	1	0	1	0.33	0.67	0.22
4	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22
5	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
6	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
7	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
8	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
9	0	0	0	0	0.00	1.00	0.00
10	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
11	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
12	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22
13	0	1	0	1	0.33	0.67	0.22
14	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
15	0	0	1	1	0.33	0.67	0.22
16	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
17	0	1	1	2	0.67	0.33	0.22
18	0	0	1	1	0.33	0.67	0.22
19	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
20	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22
21	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
22	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
23	0	1	0	1	0.33	0.67	0.22
24	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
25	0	0	1	1	0.33	0.67	0.22
26	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
27	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
28	1	0	0	1	0.33	0.67	0.22
29	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
30	1	1	1	3	1.00	0.00	0.00
Σx	22	22	22	66	22.00	8.00	2.444444
$(\Sigma x)^2$	484	484	484	1452			

ค่าความเชื่อมั่น 0.9784 แสดงว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นสูง สามารถนำไปใช้ได้

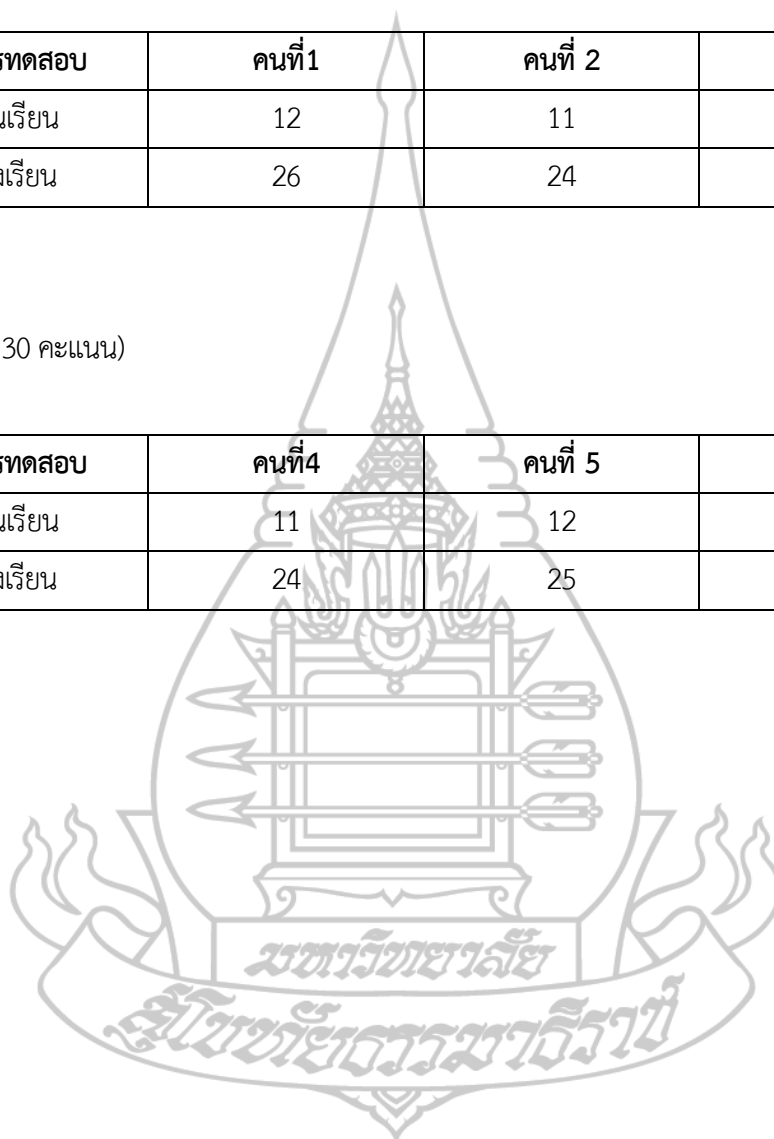
คะแนนการทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน

(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

ผลการทดสอบ	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3
ก่อนเรียน	12	11	14
หลังเรียน	26	24	27

(คะแนนเต็ม 30 คะแนน)

ผลการทดสอบ	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6
ก่อนเรียน	11	12	12
หลังเรียน	24	25	26

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

NPAR TESTS

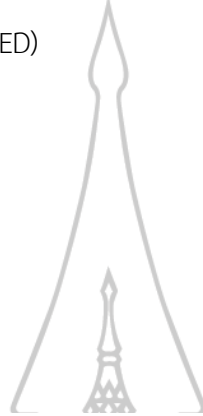
```
/MILCOXON=pretest WITH posttest (PAIRED)
```

```
/SIGN=pretest WITH posttest (PAIRED)
```

```
/STATISTICS DESCRIPTIVES
```

```
/MISSING ANALYSIS.
```

NPar Tests

Notes

Output Created	08-DEC-2024 11:52:27	
Comments		
Input	Active Dataset	DataSet2
	Filter	<none>
	Weight	<none>
	Split File	<none>
	N of Rows in Working Data File	6
Missing Value Handling	Definition of Missing	User-defined missing values are treated as missing.
	Cases Used	Statistics for each test are based on all cases with valid data for the variable(s) used in that test.

Syntax	NPAR TESTS	
	/WILCOXON=pretest WITH posttest (PAIRED)	
	/SIGN=pretest WITH posttest (PAIRED)	
	/STATISTICS DESCRIPTIVES	
	/MISSING ANALYSIS.	
Resources	Processor Time	00:00:00.02
	Elapsed Time	00:00:00.01
	Number of Cases Allowed ^a	112347

a. Based on availability of workspace memory.

Descriptive Statistics

	N	Mean	Std. Deviation	Minimum	Maximum
pretest	6	12.0000	1.09545	11.00	14.00
posttest	6	25.3333	1.21106	24.00	27.00

Wilcoxon Signed Ranks Test

Ranks

	N	Mean Rank	Sum of Ranks
posttest - pretest Negative Ranks	0 ^a	.00	.00
Positive Ranks	6 ^b	3.50	21.00
Ties	0 ^c		
Total	6		

a. posttest < pretest

b. posttest > pretest

c. posttest = pretest

Test Statistics^a

	posttest - pretest
Z	-2.271 ^b
Asymp. Sig. (2-tailed)	.023

a. Wilcoxon Signed Ranks Test

b. Based on negative ranks.

Sign Test

Frequencies

	N
posttest - pretest Negative Differences ^a	0
Positive Differences ^b	6
Ties ^c	0
Total	6

a. posttest < pretest

b. posttest > pretest

c. posttest = pretest

Test Statistics^a

	posttest - pretest
Exact Sig. (2-tailed)	.031 ^b

a. Sign Test

b. Binomial distribution used.

ค่าร้อยละความสามารถในการอ่านหลังเรียนเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80

ผลการ ทดสอบ	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		รวม	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	เฉลี่ย	ร้อยละ
หลัง เรียน	26	86.66	24	80.00	27	90.00	24	80.00	25	83.33	26	86.66	25.33	84.44
เกณฑ์ การ ผ่าน	24	80	24	80	24	80	24	80	24	80	24	80	24	80

ผลการทดสอบความคงทนในการอ่านของนักเรียน

การทดสอบ	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		เฉลี่ย 6 คน	
	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ	เฉลี่ย	ร้อยละ
หลังเรียน	26	86.66	24	80.00	27	90.00	24	80.00	25	83.33	26	86.66	25.33	84.44
หลังเรียน 2 สัปดาห์	24	80.00	23	76.66	25	83.33	22	73.33	23	76.67	24	80.00	23.50	78.33
ร้อยละของ ความคงทน	92.31		95.83		92.59		91.67		92.00		92.31		92.77	

การวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)

ชั่วโมง ที่	คนที่ 1					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
1	1	0	1	1	1	4
2	1	0	1	1	1	4
3	1	1	1	1	1	5
4	1	1	0	1	0	3
5	1	1	1	0	1	4
6	0	1	1	1	1	4
7	1	1	0	1	1	4
8	1	1	1	0	1	4
9	1	1	0	1	0	3
10	1	1	1	1	1	5
11	1	0	1	1	1	4
12	0	1	0	1	1	3
13	1	0	1	1	1	4
14	1	1	1	0	1	4
15	0	1	1	1	1	4
16	1	0	0	0	1	2
17	1	1	1	1	1	5
18	1	0	1	0	0	2
19	1	1	0	1	1	4
20	1	1	1	1	0	4
21	0	0	1	1	1	3
22	1	1	1	1	1	5
23	1	1	1	1	0	4
24	0	0	1	1	1	3
25	1	1	0	1	1	4

ชั่วโมง ที่	คนที่ 1					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
26	1	1	1	0	1	4
27	1	1	1	1	1	5
28	1	1	1	1	1	5
เฉลี่ย	23	20	21	22	23	109
ร้อยละ	82.14	71.42	75	78.57	82.14	77.85

การวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)

ชั่วโมง ที่	คนที่ 2					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
1	1	1	1	1	1	5
2	1	1	1	1	1	5
3	1	1	0	1	1	4
4	1	0	1	1	1	4
5	1	1	1	1	0	4
6	1	1	1	0	1	4
7	1	0	1	1	1	4
8	1	1	0	1	0	3
9	1	1	1	1	1	5
10	1	1	0	1	1	4
11	1	1	1	0	1	4
12	0	1	1	1	0	3
13	1	1	1	0	1	4
14	1	0	1	1	1	4
15	1	1	1	1	0	4
16	1	1	1	0	1	4
17	1	0	0	1	1	3
18	1	1	1	1	0	4
19	1	1	0	0	1	3
20	0	1	0	1	1	3
21	1	1	1	0	1	4
22	1	1	1	1	1	5
23	0	1	1	1	0	3
24	1	1	1	1	1	5
25	1	0	1	0	1	3

ชั่วโมง ที่	คนที่ 2					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
26	0	1	0	1	1	3
27	1	1	1	1	1	5
28	1	1	1	1	1	5
เฉลี่ย	24	23	21	21	22	111
ร้อยละ	85.71	82.14	75	75	78.57	79.28

การวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)

ชั่วโมง ที่	คนที่ 3					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
1	1	1	1	1	1	5
2	1	1	1	1	1	5
3	1	1	1	1	1	5
4	1	1	1	1	1	5
5	1	0	1	1	1	4
6	0	1	1	1	1	4
7	1	1	1	1	1	5
8	1	1	1	0	1	4
9	1	1	0	1	1	4
10	1	1	1	1	0	4
11	1	1	0	1	0	3
12	0	1	1	1	1	4
13	1	0	0	1	1	3
14	1	1	1	1	0	4
15	1	1	0	1	1	4
16	1	1	1	1	1	5
17	1	1	1	0	1	4
18	1	0	1	1	0	3
19	1	1	1	1	1	5
20	1	0	1	0	1	3
21	0	1	0	1	0	2
22	1	1	1	1	1	5
23	1	0	1	1	1	4
24	1	1	0	1	1	4
25	0	1	1	0	0	2

ชั่วโมง ที่	คนที่ 3					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
26	1	1	1	1	1	5
27	1	1	1	1	1	5
28	1	1	1	1	1	5
เฉลี่ย	24	23	22	24	22	115
ร้อยละ	85.71	82.14	78.57	85.71	78.57	82.14

การวิเคราะห์ช่วงระยะความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)

ชั่วโมงที่	คนที่ 1					รวม (120 นาที)
	ขั้นที่ 1 (10 นาที)	ขั้นที่ 2 (25 นาที)	ขั้นที่ 3 (25 นาที)	ขั้นที่ 4 (30 นาที)	ขั้นที่ 5 (30 นาที)	
1	6	22	20	24	24	96
2	7	20	19	23	23	92
3	6	21	19	21	26	93
4	7	20	21	24	24	96
5	8	21	22	22	23	96
6	9	20	20	23	23	95
7	7	19	19	24	24	93
8	8	22	21	23	24	98
9	6	21	21	24	24	96
10	7	18	20	25	25	95
11	7	20	21	23	23	94
12	7	21	22	22	25	97
13	6	19	20	22	22	89
14	6	21	21	23	23	94
15	8	20	21	25	25	99
16	7	17	21	23	23	91
17	8	19	20	22	22	91
18	8	21	18	24	24	95
19	7	22	22	24	24	99
20	7	20	20	25	25	97
21	6	21	19	23	23	92
22	7	19	20	24	24	94
23	7	23	18	25	25	98
24	7	21	18	26	26	98

ชั่วโมงที่	คนที่ 1					รวม (120 นาที)
	ชั้นที่ 1 (10 นาที)	ชั้นที่ 2 (25 นาที)	ชั้นที่ 3 (25 นาที)	ชั้นที่ 4 (30 นาที)	ชั้นที่ 5 (30 นาที)	
25	7	19	20	24	24	94
26	7	21	21	23	23	95
27	8	22	21	24	25	100
28	6	20	20	24	24	94
เฉลี่ย	7.04	20.36	20.18	23.64	23.93	95.04
ร้อยละ	70.4	81.44	80.72	78.8	79.76	79.2

การวิเคราะห์ช่วงระยะเวลาความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)

ชั่วโมงที่	คนที่ 2					
	ชั้นที่ 1 (10 นาที)	ชั้นที่ 2 (25 นาที)	ชั้นที่ 3 (25 นาที)	ชั้นที่ 4 (30 นาที)	ชั้นที่ 5 (30 นาที)	รวม (120 นาที)
1	6	22	21	24	24	97
2	7	20	20	23	22	92
3	6	21	19	24	26	96
4	7	21	21	24	24	97
5	8	21	21	22	22	94
6	8	20	20	23	23	94
7	7	19	20	22	24	92
8	7	22	21	23	25	98
9	8	21	21	23	24	97
10	7	19	20	25	25	96
11	7	19	20	23	23	92
12	7	21	21	23	25	97
13	8	19	20	24	23	94
14	6	21	21	23	24	95
15	8	21	19	25	24	97
16	7	17	21	23	23	91
17	8	19	20	23	22	92
18	8	21	18	23	23	93
19	7	22	22	24	25	100
20	7	20	20	23	25	95
21	6	21	19	23	23	92
22	7	19	20	24	24	94
23	7	22	21	25	24	99
24	7	21	20	26	23	97

ชั่วโมงที่	คนที่ 2					
	ชั้นที่ 1 (10 นาที)	ชั้นที่ 2 (25 นาที)	ชั้นที่ 3 (25 นาที)	ชั้นที่ 4 (30 นาที)	ชั้นที่ 5 (30 นาที)	รวม (120 นาที)
25	7	18	20	24	24	93
26	7	21	22	23	24	97
27	8	22	21	24	25	100
28	7	21	20	24	24	96
เฉลี่ย	7.14	20.39	20.32	23.57	23.82	95.25
ร้อยละ	71.4	81.56	81.28	78.57	79.4	79.38

การวิเคราะห์ช่วงระยะเวลาสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน
โรงเรียนอนุบาลท่าปลา (ชุมชนร่วมจิต)

ชั่วโมงที่	คนที่ 3					
	ชั้นที่ 1 (10 นาที)	ชั้นที่ 2 (25 นาที)	ชั้นที่ 3 (25 นาที)	ชั้นที่ 4 (30 นาที)	ชั้นที่ 5 (30 นาที)	รวม (120 นาที)
1	7	22	21	24	24	98
2	7	22	20	23	23	95
3	6	21	19	24	26	96
4	7	21	21	24	24	97
5	8	22	21	22	22	95
6	7	20	20	23	23	93
7	7	19	20	22	24	92
8	7	22	18	23	25	95
9	8	21	21	23	24	97
10	7	19	20	25	25	96
11	7	19	22	24	24	96
12	7	21	21	23	25	97
13	8	19	20	24	24	95
14	6	21	20	23	24	94
15	8	21	19	25	24	97
16	7	19	21	23	22	92
17	8	19	21	23	22	93
18	8	21	19	23	23	94
19	7	22	22	24	25	100
20	7	20	20	23	25	95
21	7	21	19	23	23	93
22	7	19	20	24	24	94
23	7	22	21	24	23	97
24	8	21	20	25	24	98

ชั่วโมงที่	คนที่ 3					
	ขั้นที่ 1 (10 นาที)	ขั้นที่ 2 (25 นาที)	ขั้นที่ 3 (25 นาที)	ขั้นที่ 4 (30 นาที)	ขั้นที่ 5 (30 นาที)	รวม (120 นาที)
25	7	18	20	24	24	93
26	7	21	22	24	24	98
27	8	22	21	24	25	100
28	7	21	20	24	24	96
เฉลี่ย	7.21	20.57	20.32	23.57	23.89	95.57
ร้อยละ	72.1	82.28	81.28	78.57	79.64	79.64

การวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนชุมชนไกรลาศวิทยาคม

ชั่วโมงที่	คนที่ 1					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
1	1	1	1	1	0	4
2	1	1	1	1	1	5
3	1	1	1	1	1	5
4	1	1	1	1	1	5
5	0	1	1	1	1	4
6	1	1	0	1	1	4
7	1	1	1	1	1	5
8	1	1	1	1	0	4
9	1	1	1	0	1	4
10	1	1	0	1	1	4
11	1	1	1	0	0	3
12	0	1	1	1	1	4
13	1	1	1	0	1	4
14	1	1	0	1	1	4
15	0	1	1	1	1	4
16	1	1	1	0	1	4
17	1	1	1	1	1	5
18	1	1	1	1	0	4
19	1	0	0	1	1	3
20	1	1	1	0	1	4
21	1	1	1	1	1	5
22	1	1	1	0	0	3
23	1	1	0	1	1	4
24	1	0	1	1	1	4
25	1	1	1	0	1	4

ชั่วโมงที่	คนที่ 1					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
26	1	0	1	1	0	3
27	1	1	1	0	1	4
28	1	0	1	1	1	4
เฉลี่ย	25	24	23	20	22	114
ร้อยละ	89.25	85.71	82.14	71.42	78.57	81.42

การวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนชุมชนไกรลาศวิทยาคม

ชั่วโมงที่	คนที่ 2					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
1	1	1	1	1	1	5
2	1	1	1	1	1	5
3	1	1	1	1	1	5
4	1	1	1	0	1	4
5	1	1	1	1	1	5
6	1	1	0	1	1	4
7	1	1	1	1	1	5
8	1	1	1	1	0	4
9	1	1	0	1	1	4
10	1	1	1	0	1	4
11	0	1	1	1	1	4
12	1	1	1	1	0	4
13	0	1	0	1	1	3
14	1	1	1	0	1	4
15	1	1	1	1	1	5
16	1	1	1	0	1	4
17	1	0	1	1	1	4
18	0	1	1	0	0	2
19	1	1	0	1	0	3
20	1	1	1	1	1	5
21	1	1	0	1	1	4
22	1	1	1	1	0	4
23	0	1	1	1	1	4
24	1	0	1	1	1	4
25	1	0	1	1	1	4

ชั่วโมงที่	คนที่ 2					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
26	1	1	0	1	0	3
27	1	0	1	1	1	4
28	1	1	1	1	1	5
เฉลี่ย	24	24	22	23	22	115
ร้อยละ	85.71	85.71	78.57	82.14	78.57	82.14

การวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านของนักเรียน
โรงเรียนชุมชนไกรลาศวิทยาคม

ชั่วโมงที่	คนที่ 3					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
1	1	1	1	0	1	4
2	0	1	1	1	1	4
3	1	0	1	1	1	8
4	1	1	1	1	1	5
5	1	1	1	1	1	5
6	1	1	1	1	0	4
7	1	1	1	0	1	4
8	1	1	1	1	1	5
9	1	1	0	1	1	9
10	0	1	1	1	1	4
11	1	0	1	1	0	3
12	1	1	0	1	1	7
13	1	1	1	1	1	5
14	1	0	1	0	0	2
15	1	1	1	1	0	7
16	1	1	0	1	1	4
17	0	1	1	1	1	4
18	1	1	1	0	1	8
19	1	0	1	1	1	4
20	0	1	0	1	1	3
21	1	0	1	1	1	7
22	1	1	1	0	1	4
23	0	1	1	1	1	4
24	1	1	0	1	1	8
25	1	1	1	1	1	5

ชั่วโมงที่	คนที่ 3					รวม
	พฤติกรรม 1	พฤติกรรม 2	พฤติกรรม 3	พฤติกรรม 4	พฤติกรรม 5	
26	1	1	0	1	1	4
27	1	0	1	0	1	9
28	1	1	1	1	1	5
เฉลี่ย	23	22	22	22	24	113
ร้อยละ	82.14	78.57	78.57	78.57	82.14	80.71

การวิเคราะห์ช่วงระยะความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน
โรงเรียนชุมชนไกรลาศวิทยาคม

ชั่วโมงที่	คนที่ 1					รวม (120 นาที)
	ขั้นที่ 1 (10 นาที)	ขั้นที่ 2 (25 นาที)	ขั้นที่ 3 (25 นาที)	ขั้นที่ 4 (30 นาที)	ขั้นที่ 5 (30 นาที)	
1	6	22	20	24	24	96
2	7	20	21	23	23	94
3	7	21	20	22	24	94
4	7	21	21	24	25	98
5	8	21	22	22	23	96
6	9	20	20	23	23	95
7	7	19	20	24	24	94
8	8	22	19	23	24	96
9	6	21	21	23	23	94
10	7	19	20	24	24	94
11	7	19	22	23	23	94
12	7	21	21	23	24	96
13	6	20	20	22	23	91
14	6	21	21	23	23	94
15	8	20	21	24	25	98
16	7	18	21	23	23	92
17	8	19	19	23	22	91
18	8	21	19	24	24	96
19	8	22	21	24	25	100
20	7	21	20	25	25	98
21	6	21	19	23	23	92
22	7	19	20	24	24	94
23	6	23	18	24	25	96
24	7	21	19	26	26	99

ชั่วโมงที่	คนที่ 1					รวม (120 นาที)
	ขั้นที่ 1 (10 นาที)	ขั้นที่ 2 (25 นาที)	ขั้นที่ 3 (25 นาที)	ขั้นที่ 4 (30 นาที)	ขั้นที่ 5 (30 นาที)	
25	7	19	20	24	24	94
26	7	21	20	23	23	94
27	8	22	21	24	25	100
28	6	21	20	25	25	97
เฉลี่ย	7.07	20.54	20.21	23.60	23.89	95.25
ร้อยละ	70.7	82.16	80.84	78.67	79.63	79.38

การวิเคราะห์ช่วงระยะความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน
โรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม

ชั่วโมงที่	คนที่ 2					รวม (120 นาที)
	ขั้นที่ 1 (10 นาที)	ขั้นที่ 2 (25 นาที)	ขั้นที่ 3 (25 นาที)	ขั้นที่ 4 (30 นาที)	ขั้นที่ 5 (30 นาที)	
1	7	21	21	23	24	96
2	6	20	20	24	22	92
3	6	22	19	24	25	96
4	7	21	21	24	24	97
5	8	21	21	24	23	97
6	7	20	20	23	25	95
7	7	20	20	22	24	93
8	7	22	21	23	25	98
9	8	21	21	23	24	97
10	7	18	20	24	25	94
11	8	19	20	25	23	95
12	7	20	21	23	25	96
13	7	19	21	24	23	94
14	6	21	21	23	24	95
15	8	21	19	25	24	97
16	7	18	21	23	23	92
17	8	19	20	23	23	93
18	8	21	19	24	23	95
19	7	22	21	24	25	99
20	7	20	20	23	25	95
21	7	21	21	23	23	95
22	7	20	20	24	24	95
23	8	22	21	25	24	100
24	7	21	21	25	25	99

ชั่วโมงที่	คนที่ 2					รวม (120 นาที)
	ขั้นที่ 1 (10 นาที)	ขั้นที่ 2 (25 นาที)	ขั้นที่ 3 (25 นาที)	ขั้นที่ 4 (30 นาที)	ขั้นที่ 5 (30 นาที)	
25	7	19	20	24	24	94
26	7	21	19	23	24	94
27	8	22	21	24	23	98
28	7	21	20	24	24	96
เฉลี่ย	7.18	20.46	20.36	23.68	23.93	95.61
ร้อยละ	71.8	82.56	81.44	78.93	79.77	79.68

การวิเคราะห์ช่วงระยะความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน
โรงเรียนชุมชนไกรลาสวิทยาคม

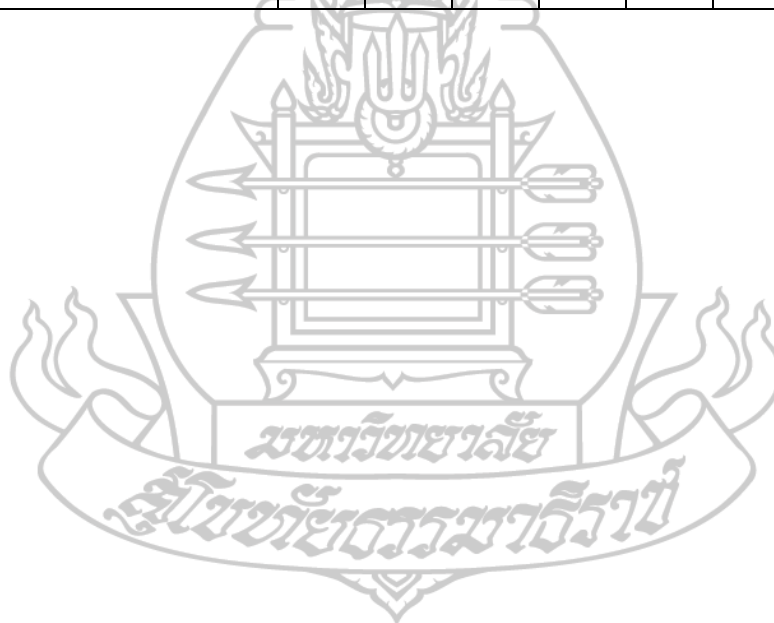
ชั่วโมงที่	คนที่ 3					
	ชั้นที่ 1 (10 นาที)	ชั้นที่ 2 (25 นาที)	ชั้นที่ 3 (25 นาที)	ชั้นที่ 4 (30 นาที)	ชั้นที่ 5 (30 นาที)	รวม (120 นาที)
1	6	21	22	23	22	94
2	7	22	20	23	23	95
3	6	21	18	24	22	91
4	7	21	21	24	24	97
5	8	22	21	22	26	99
6	7	20	20	23	23	93
7	7	19	20	24	24	94
8	8	20	18	24	25	95
9	8	21	22	23	24	98
10	7	20	20	25	25	97
11	7	19	22	24	24	96
12	7	21	21	23	25	97
13	6	19	20	24	24	93
14	6	18	20	23	24	91
15	8	21	19	25	24	97
16	7	19	21	25	23	95
17	7	19	21	24	22	93
18	7	21	19	23	23	93
19	8	22	22	24	25	101
20	7	19	20	23	25	94
21	7	21	19	23	23	93
22	7	19	20	24	24	94
23	7	22	21	22	25	97
24	8	21	19	25	24	97

ชั่วโมงที่	คนที่ 3					รวม (120 นาที)
	ชั้นที่ 1 (10 นาที)	ชั้นที่ 2 (25 นาที)	ชั้นที่ 3 (25 นาที)	ชั้นที่ 4 (30 นาที)	ชั้นที่ 5 (30 นาที)	
25	7	18	20	24	24	93
26	7	21	22	22	24	96
27	8	20	21	24	25	98
28	7	21	20	24	25	97
เฉลี่ย	7.11	20.29	20.32	23.61	23.96	95.29
ร้อยละ	71.1	81.16	81.28	78.7	79.87	79.4

การวิเคราะห์ความสนใจในการอ่านของนักเรียน ทั้ง 6 คน

รายการที่สังเกต	ร้อยละความสนใจในการอ่าน						รวม	ร้อยละ
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	คนที่ 6		
1. ความกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมการอ่าน	23	24	24	25	24	23	143	85.11
2. การซักถามเมื่อมีข้อสงสัย	20	23	23	24	24	22	136	80.95
3. ทำกิจกรรมการอ่านทันทีหลังจากได้รับคำสั่งจากครู	21	21	24	20	23	22	132	78.57
4. ทำกิจกรรมการอ่านที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จในเวลาที่กำหนด	22	21	24	20	23	22	132	78.57
5. การเอาใจใส่จดจ่อขณะอ่าน	23	22	22	22	22	24	135	80.35
รวม	109	111	115	114	115	113	677	80.59

การวิเคราะห์ช่วงระยะความสนใจในการทำกิจกรรมอ่านของนักเรียน ทั้ง 6 คน

รายการที่ สังเกต	คนที่ 1		คนที่ 2		คนที่ 3		คนที่ 4		คนที่ 5		คนที่ 6		รวม	
	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ	เฉลี่ย (นาที)	ร้อยละ
1. ความสนใจในกิจกรรมชั้นการเตรียมความพร้อม (10 นาที)	7.04	70.40	7.14	71.40	7.21	72.10	7.07	70.70	7.18	71.80	7.11	71.10	7.13	71.30
2. ความสนใจในกิจกรรมชั้นทบทวนความสามารเดิม (25 นาที)	20.36	81.44	20.39	81.56	20.57	82.28	20.54	82.16	20.46	82.56	20.29	81.16	20.43	81.72
3. ความสนใจในกิจกรรมชั้นเสริมสร้างความรู้ใหม่ (25 นาที)	20.18	80.72	20.32	78.57	20.32	81.28	20.21	80.84	20.36	81.44	20.32	81.28	20.28	81.12
4. ความสนใจในกิจกรรมชั้นการฝึกฝนตนเอง (30 นาที)	23.64	78.80	23.57	78.57	23.57	78.57	23.60	78.67	23.68	78.93	23.61	78.70	23.61	78.70
5. ความสนใจในกิจกรรมชั้นประเมินความสามารการอ่าน (30 นาที)	23.93	79.76	23.82	79.40	23.89	79.64	23.89	79.63	23.93	79.77	23.96	79.87	23.90	79.66
รวม (120 นาที)	95.04	79.20	95.25	79.38	95.57	79.64	95.25	79.38	95.61	79.68	95.29	79.40	95.33	79.44

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวพัชรินทร์ อินเถื่อน
วัน เดือน ปี เกิด	22 พฤษภาคม 2521
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
ประวัติการศึกษา	- ศึกษาศาสตร์บัณฑิต (การประถมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร พ.ศ. 2544 - ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (การศึกษานอกระบบ) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช พ.ศ. 2550
สถานที่ทำงาน	สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุตรดิตถ์ เขต 2
ตำแหน่ง	ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา

